

திருப் பேரூர்,
 ஸ்ரீ சாத்த லிங்க சுவாமிகள்,
 திரு வாய் மலர்ந் தருளிய,
வைராக்கிய தீபம்.

இதற்கு,
 திருப் போரூர்,
 ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள்,
 இயற்றிய - பொழிப் புரையும்,

—o—

கோவிலூர் மடாலயம்,
ஸ்ரீ வீர சேகர ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள்
 மாணுக்கரும், பர சமய கோளரியாகும்,
 உபயபாஷா வேதாந்தப் பிரவர்த்தகாசாரியரும்,
 மண்டலேசுவரரும், திருப் புவண
 மடாதிபதியும் ஆகிய,
ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்
 மேற்படி பொழிப் புரையினையே
 புத் துரை யாக்கிய, பத் துரையும்,
 இவை மூன்றும்,
 மேற்படி சுவாமிகளால் பரிசோதிக்கப் பெற்று,
 அச்சிடப் பெற்றது.

காபி ரைட்]

1938. [விஹ அனா எட்டு.

உபேபாக்காதம்.

உலகில் மக்களால் விரும்பப்படுவது சுகம் ஒன்றே யாகும். அச் சுகம் சலிஷ்ய, கீர் விஷ்ய பேதத்தால் இரு வகைத் தாம். சலிஷ்யம், மதுடன் முதல் இரண்டுகள் பரியத்தம் பதி னொரு விதமாக உயர்வு தாழ்வுபோடு கூடி யிருத்தலின், அவற்றால், வாப் பட்ட சுகமும், உயர்வு தாழ்வு வுடையன வாம். கீர் விஷ்ய சுகம் ஒரே படித் தாம். அந்த கீர் விஷ்ய சுகத்தினை அடைவதற்குப் பதி னொரு வகையான சலிஷ்ய சுகமும், ராக - விராக வாயிலாகப் படிப் படியாகப் பரம்பரா சாதக மாம். அவற்றால், ராக வாயிலாக வுள்ள சுகத்தினை வினக்க, உலகில் அநேக வித்வான்கள் அநேக பிரகாரமாக தூல்கள் செய்திருக்கின்றார்கள். விராக வாயிலாக வுள்ள சுகத்தினை வினக்க, அநேகம் பெரியார் சம்ஸ்கிருதம், தமிழ் முதலிய பாஷைகளில், அநேக தூல்கள் விரிவாகவும், சுருக்க மாகவும் எழுதி யிருக்கின்றார்கள். அங்ஙன மாயினும், திருப் பேரூரின் கண், முத் தாறு வருடங்கட்கு முன் சமாதி யுற்றிலங்கும் சாந்த லிங்க சுவாயிகள் 100 எழு சீர்க் கழி னெடி லடி ஆசிரிய விருத்தப் பாக்களில், மந்தர்கட் குபயோக மா மாறு பல மேற்கோ னோடு கூடிய, வைராக்ய தீபம் என ஒரு தூல் செய்திருக்கின்றார் கள். அக் தூல் துறவிகளுக்கும், இவ் வற விராகிகளுக்கும் மிக உபயோக முடைய தாகும். இதற்கு, மேற்படி சாந்த லிங்க சுவாயி களின் மாணாக்கர் - விருத்தாசலம் - குமரா தேவ சுவாயிகள், அவர் மாணாக்கர், திருப் போரூர் - சிதம்பர சுவாயிகள், ஓர் பொழிப் புறா, (26) தூலில், (73) உதாசாணச் செய்யுளோடு கூட வியற்றி யிருக்கின்றார்கள். அந்த தூல் இந்த வுரையோடு

இது காறும் வினங்கி வந்தும், பொழிப் புரையின்படி மூலச்
 செய்யுளின் பொருளை யாவரும் உணராமையைக் கண்டு, இதற்
 கோர் பத ஷுரா யிருக்கின், யாவருக்கும் பொழிப் புரையின்படி
 செய்யுளுக்குப் பொருள் விளங்கு மெனக் கருதி, பலர் வேண்டு
 கோட் கிணங்கி, உடய பாஷா வேதாந்த பிரவர்த்தகாசாரியரும்,
 மண்டலேசவாரும், பா சமய கோளரியாரும், திருக் களர்,
 ஸ்ரீ வீர சேகா ஞா தேசிக ஸ்வாமிகள் அவர்கள் மாணுக்கரும்,
 திருப்புவண மடாதிபதியு மாகிய, ஸ்ரீ காசிகாநாத நுநாசாரீய
 ஸ்வாமிகள், இச் சூலுக்கு, மேற்படி சிதம்பர சுவாமிகளின்
 பொழிப் புரையினையே, கூடு மான வரைச் சரிக்கட்டிப் பத ஷுரா
 இயற்றினார்கள். பொழிப் புரையினையும் சேர்த்துப் பத ஷுரா
 புடன் வெளி வா வேண்டு மென்று அநேகர் விரும்பினமையின்,
 பொழிப் புரையினை, முன்னர், சென்னையில், ஸ்ரீ ஆறு முக நாவ
 லவர்கள் - சென்னை - ஊ. புஷ்ப ரத் செட்டியா ரவர்கள் -
 பேரூர் - சாத்த லிங்க ஸ்வாமிகள் மடத்தார், முதலியவர்கள்,
 அநேக முறை அச்சிட்டு வெளியிட் டிருப்பினும், அவற்றில்,
 'வினைய தூரிறையே' என்ற பாட்டின் அவதாரிகை பிறழ்த்து,
 "பிறப்பெனு மவரி" என்ற பாட்டின் பொழிப் புரையின் கீழும்,
 "வேண்டி னுண்டாக" என்ற பாட்டின் அவதாரிகை, "தனதகத்
 தகவு" என்னும் செய்யுளின் தாத்பரியத்திலும், "உச்சியம்
 போதின்" என்ற பாட்டின் அவதாரிகை, "பகர்தரு தொழில்"
 என்னும் செய்யுளின் தாத்பரிய மத்திலிலும், "சித்திரை தடைமீ
 றீடிவு" என்னும் செய்யுளின் உதாகாணமா புன்ன, "உறங்கிடிற்
 பிணமே" என்ற செய்யுள், "சுடத்துறங் கொருவன்" என்ற
 செய்யுளின் உதாகாணத்தினோடு சேர்த்தும் அச்சிட்டிருக் கின்றார்
 கள். அவை பிறழ்ச்சி யாகலின், அவற்றினை எல்லாம் நன்கு
 பரிசோதித்தத் திருத்தி, இருக்க வேண்டு மிடங்களில் வைத்துச்
 செப்பம் செய்து, பொழிப் புரையினையும், பத ஷுரையினையும்

சேர்த்தப் படிப்பவர்கட்குச் செனகரியமா யிருக்கும் உண்ணம் ஒரு புத்தகமாகவே அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பத லீனையும், பொழிப் புரையீனையும், ஒப்பீட்டு கோக்குவார்க்கு இதனது அருமை புல னும். சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றிய உரை உதாகாச் செய்யுட்கள், இன்ன தூலில், இன்ன இடத்தில் உள்ளது என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு, அச் செய்யுளின் முதற் குறிப்பும். அத்தியாயம் செய்யுள் நம்பர்களும், அடங்கிய விவர அட்டவணை ஒன்று இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகலின்; யாவரும் வாங்கிப் பார்த்த இன்புறு மாறு விரும்புகின்றனம்.

தீருப் புவணம்.

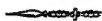
பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி.

அடுத்தவி	63	ஒருவனுக்	171	துன்னியாண	3
அம்மை	69	ஒன்றிய	79	தென்பா வை	147
அரிதுபெற்	26	கயவ்விழி	13	தேர்த்திடி	61
அருத்தவம்	154	கருடனை	122	தேவர்மா	169
அருத்தவ வி	167	கருப்பமா	51	தோன்றியின்	16
அருத்திய	7	கருமமொன்	31	கடத்தறம்	144
அரும்பொறி	130	கற்பழி மாக	10	சித்திரை	146
அனாயன்வா	8	காரிய மா	119	சிறத்தருத்	36
அடவுசித்	149	கான்றசோ	107	சீரிடத் தன்றி	114
அறைதலிற்	105	குலவுசெங்	123	பகர்த்தரு	131
இக்கணத்	47	சமாமுற்	112	படையெடுத்த	83
இத்தரை	163	சற்குரு	128	பவத்தனிப்	33
இத்திற ன	109	சாதக தரை	80	பாரினட்டா	126
இதனெறி	116	சிறத்த	157	பிறத்தலப்	49
இத்திர ஜால	85	சிறியலங்	57	பிறப்பிறப்	24
இம்மை	104	செப்பிரும்	121	பிறப்பெனு	37
இருவகைச் சார்	70	செய்திழன்	86	பிறிதுகோய்	99
இருவகைப் பற்	72	ஞாகசா த	135	பெண்ணை	142
இளமையிற் பிணி	22	ஞாசியஞ்	52	பெற்றதாய்	155
இளமையின் மனை	44	ஞாசியே	59	பொருளறத்	98
ஈங்கறை	117	தத்துவ மு	88	யிருத்திடு	136
ஈதலே	34	தத்தைதாய் பல	162	முள்ளில்சில்	75
உச்சியம்	133	தத்தைதாய் முத	93	மைப்பப்	158
உடலிதற்	17	தம்மிடத்	108	யா தியா	110
உருட்கறங்	14	தனக்கினி	101	யோகசா	64
உள்ளதுண்	166	தனதகத் த	41	வதுவைகாண	125
உறக்கமும்	150	தனித்திருத்	91	வருத்தமொன்	56
ஊனையோம்	164	தனைகனி	160	விடத்தரு	77
எங்குள	152	தன்னகு கு	141	விடுக்குநர்	95
எடுத்தன	89	திரிவித அவகத்	51	விடையதா	39
எப்பொருள்	5	திருவருள	2	வினைப்பிறப்	29
எய்தவ றற	139	துணையில்	12	வேண்டினுண்	42
எரித்தெழு	138	துறத்தவ	96	வோறக் கொ	74
ஐம்புல ன	65	துன்பமெம்	28		

உதாரண சாத்திரங்கள் 26. கவி-73.

<p>1. சீவ தருமோத்தரம்-9.</p> <p>1. வலஞ்செய்து 2 25
 2. இறந்தே முனமே 8-20
 3. என்றென்றெண்ணி 8-21
 4. அங்கி யதனிர் 8-22
 5. கருப்பா சயமே 8-23
 6. பொற்க டத்தில் 8 31
 7. தந்தினை 8-86
 8. பாண மாகிய
 9. வந்திடு மாணத்</p> <p>2. திருக் குறள்-2.</p> <p>10. நன்றறி வாரிற் 2-13-2
 11. அகலா தனு 2-7-1</p> <p>3. தேவி காலோத்தரம்-4.</p> <p>12. ஒருபொருளெக் காலத்து
 13. துக்கசுக
 14. சமயா சார
 15. தனக்கினிய
 16. கடுக்கரம்</p> <p>4. வாசிப்டம்-4.</p> <p>17. மிகமுயன்று 2-0-4
 18. வெங்காதற் 4-4-43
 19. வெம்புதல்போய் 5-7-22
 20. எனக்கி தென்னு 6-0-63</p> <p>5. சம்பந்த ஸ்வாமிகள்
 தேவாரம் 2.</p> <p>21. புலனைந்தும்-திருவையாறு 1
 22. தந்தைதாய் புத் - திரு
 வாரூர் 9</p> <p>6. தத்வ ரத்நாகரம்-1.</p> <p>23. வாக்கொடு மகமு</p> | <p>7. திரு மந்திரம்-7.</p> <p>24. பிழப்பறி யார் 1626
 25. இருந்துவ ருத்தி 1627
 26. அச்சினு ணின்ற 1885
 27. பறந்துவ கேழும் 1888
 28. வினாந்தன்று 2087
 29. உடலாங்கு கை
 30. சிற்றவி குத்தல்</p> <p>8. திரு நாவுக் கரசு சுவாமி
 கள் தேவாரம்-2.</p> <p>31. பழகி னுல்வரும் - திருச்
 சேறை 9</p> <p>32. கங்க டம்பனை - திருக்
 கடம்பூர் 9</p> <p>9. ஞானாசாரம்-1.</p> <p>33. மருளுறு மெவையு</p> <p>10. அருட் பிரகாசம்-1.</p> <p>34. உயிர்சுத்த</p> <p>11. அறி வானந்த சித்தியார்-1.</p> <p>35. அனிமலர் விட்டுவிட்</p> <p>12. காசி காண்டம். 1.</p> <p>36. கருவிடை யழுத்துச்</p> <p>13. சுந்தர சுவாமிகள்
 தேவாரம்-1.</p> <p>37. தேனைக் காவல் - ஊர்த்
 தொகை 7</p> <p>14. மெய்ஞ் ஞான
 விளக்கம் 5.</p> <p>38. கலமிலா</p> <p>39. பிணியினுல்</p> |
|--|--|

40. பதிவ் வாத
41. முன்னமே பாக
15. திரு வள்ளுவ மாலை-2.
43. செப்பா மொழி 23 வெள்ளி
வீதியார்
44. ஆரியமுஞ்-43 உண்ணக்கஞ்
சாகரஞ்
16. கூடம் புராணம்-3.
45. ஈங்கிவைபிற
46. இவ்வடமுய
47. இடவகையைய
17. சமாத்-2.
48. ஒழுக்கமே
49. பலன்கள்
18. சுமயாசாரம்-1.
50. புத்திரர் மனை
19. அநுபவ சித்தி-3.
51. மறைக ளாகம
52. இறைக ணன்
53. தெய்வ வாணிதற்
20. ஆந்த போதம்-1.
54. கள்ளக் கோலக்க
21. குறங் திரட்டு-8.
55. பிறந்தவ ரி
56. தீய வகை
57. குருடன் புகார
58. விவ் விவ்
59. அண்டமெண்
60. தாமங் காட்டுஞ்
61. பாயந்தாம
62. ஒட்ட மன னேகி
22. பெருங் திரட்டு-3.
63. அத்தனெ டண்ணக்
64. வையனு வாழ்த் (தோன்றி)
65. தன்னெஞ்சந் (நாந் சித்தி)
23. திவ்யப் பிரபந்தம்-2.
(திரு வாய் மொழி)
66. முதுகு பற்றிக்
67. பண்டு காம
24. பகவற் கீதை-2.
68. எண்டுகளு 6-13.
69. காரண மிறந் 12-41.
25. பிரஹ்ம கீதை-1.
70. ஆதலா வறியு 9-13.
26. தத்துவ ராய சுவாமிகள்
அடங்கன் முறை-3.
(நான் மணி மாலை-1.)
71. ஒளித்தகு மறி 9
(ஐ அந்ந வதைப் பாணி 1)
(காமாதி படைச் செருக்கி)
72. கோப மிக்கபோ 22
(ஐ அமிர்த காரம் 1)
73. செவ்வே புடனுஞ் 111
ஆக சாத்திரம் 26, கவி 73.

பக்கம், வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2 13	கானலின்	கானல்.
4 6	ஒளி	ஒளி -.
4 12	அபிங்கா சத்தி	அபிங்கா சத்திகள்.
4 13	அலைகள்	அலைகளை.
5 14	பொருள்களும்	பொருள்க னெல்லாம்.
5 26	நாம தேயத்தை	நாமத்தை.
6 10	நாம தேயத்தை	நாமத்தை.
7 13	வியாதிகள்	வியாதிகளை.
9 4	சொல்லிய	சொன்ன.
9 14	எ - று.	எ - று. 'முடங்கலது' என் பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. மற்ற - அசை.
11 26	முற்றவத்தா	'முற்றவத்தா.
14 9	எ - று.	எ - று. ஆல் - அசை.
15 9	வினங்காநின்ற	வினக்காநின்ற
15 17	குறைந்தது	குறைந்தது. ஏ - அசை.
15 23	வினங்காநின்ற	வினக்காநின்ற.
17 10	ஏ - ஆல் - அசை	ஏ - ஆல் - தான் - அசை.
18 17	வியாதி (களினாற்	வியாதி(காம வியாதிகளினாற்.
18 20	வியாதியைத்	அவ் வியாதியைத்.
20 9	பரி நோய்களினாலும் பரி நோய் காம நோய்	களினாலும்.
22 25	இராசாவைச் சாரும்	இராசாவை வந்து சாரும்.
23 13	எ - று.	எ - று. கொல் - ஏ - அசை.
23 26	மிகுத் திருப்ப	மிகுத் திருப்ப.
24 26	தறப்பெருஞ்	தறப் பெருஞ்.
25 11	குறுக்கி	குறுக்கு.
25 17	எ - று.	எ - று. மற்ற - ஏ - அசை.
25 18	பேரல்	பேரல்.
25 26	செவ்வதென்	சொல்வ தெண்ணை.
27 12	விரும்புதலை	விரும்புதல்.
27 12	எ - று.	எ - று. மற்ற - ஏ - அசை.
28 22	பிறவியே யாயினும்	பிறவி யாயினும்-
30 12	பய னாய	பய னாய.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
30	14	வீணாளாகப்	வீணாகப்.
30	19	மென்றும்	மென்னும்.
30	11	எ - று.	எ - று. ஏ - அசை.
30	27	பயனாய	பயனாகிய.
30	28	வீணாளாகப்	வீணாகப்.
32	11	எ - று.	எ - று. மற்ற - ஏ - அசை.
33	8	ஞாவையை	ஞாவை.
33	9	பாவை	பாவையை.
33	25	எ - று.	எ - று. ஆல் அசை, 'பாவை ஞாவையை' என்பதில், 'ஞாவை பாவையை' என - ஐ - பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது.
34	17	அறனெனப்பட்டது	"அற னெனப்பட்டது".
34	18	வீணை	வீணை.
35	2	ஈதல்	ஈதலே.
35	16	எ - று.	எ - று. ஏ - அசை.
36	8	விதற்குரியா	விதற்குரிய.
37	5	எ - று.	எ - று. ஆங்கு - ஏ - அசை.
37	18	திகழ்த்தும்	திகழ்த்திடும்.
38	4	சாரவும்	சார்வும்.
38	14	என்	என.
38	16	எ - று.	எ - று. ஆல் - அசை.
38-வது பக்கம். 26-வது, 27-வது வரியில், "மாதா பிதாக்களை கீ இன்னொ ரென்று அறிவாய் என்று கூறி, மேல் மாதா பிதாக்க ளாவார் இன்னொ ரென்று கூறுகின்றார்" என்ற இரண்டு வரி களையும், இங்கே நீக்கி விட்டு, 29-வது பக்கம் "விடையது நிறையே" என்ற செய்யுளுக்கு முன்னர், அவதாரிகை யாகப் படித்துக் கொள்க. இவ் வித தப்பிதம் முன்னோர் போன வழி போயினமையின் வந்தது, என்று உணர்க.			
39	25	எ - று.	எ - று. மற்ற - தான் - ஏ -
41	23	எ - று.	எ - று. ஏ - அசை. [அசை.
43	10	எ - று.	எ - று. ஏ - அசை.
43	28	புண்ணியர்	'புண்ணியர்'.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
45	18	எ - று.	எ - று. ஆல் - ஆற்கு - ஏ -
47	8	இருந்த	இருந்தது. [அசை.
47	25	எ - று.	எ - று. ஏ - அசை.
49	30	எ - று.	எ - று. ஏ - ஏ - அசை.
51	17	ஞாகம்	ஞாகம்.
51	30	எ - று.	எ - று. கொல் - ஏ - அசை.
52	24	அஞ்ஞாகம்	அஞ்ஞாகம் தான்.
53	11	அசை நிலை	ஆல் - அசை நிலை.
56	9	பிரம்ம	பிரம்மம்.
57	16	மென்பதும்	மென்பதும்.
60	9	எ - று.	எ - று. தான் - ஏ - 'புரிதல் தானும்' என்பதில், தான் - யாக்குத். [அசை.
68	23	யாருர்	சிவம்.
68	24	சிவ	எ.
72	12	எ.	எ - று. ஏ - அசை.
74	24	எ - று.	ஒழித்தல்.
76	7	ஒழித்தலே	ஒ - ஈ - அசை.
76	10	ஏ - அசை.	திட வரிதா.
77	11	திரிட வரிதா	கல்.
85	15	கன்	எ - று. ஏ - அசை.
85	24	எ - று.	குடும்ப பரம்.
86	18	குடும்ப பரம்	எ - று. ஏ - அசை. 'செறி யது' என்பதில், அது பகுதிப் பொருள் விருதி.
93	27	எ - று. ஏ - அசை.	தாய - ,, , ஞாக - .
96	22	ஞாக - .	அச்சம்.
96	26	அச்சமும்	எ - று. உம் - அசை.
97	10	எ - று.	அடையின்
103	25	அடையினும்	எ - று. ஏ - உம் - அசை.
103	28	எ - று. ஏ - அசை.	எ - று. 'அனேன்றினை' என்பதில் தன் - அசை.
109	27	எ - று.	எ - று. ஏ - ஆல் - அசை.
111	13	எ - று.	செறித்த.
111	20	சிறித்த	

பக்க.	பழை.	திருத்தம்.
112	எ - று. ஆவ் -	எ - று. ஆவ் - 'குருபரன் றன்னை' என்பதில், தன் - அசை.
115		எ - று. மற்று. 'இலார் தமை' என்பதில், தம் - அசை.
116	எ - று.	எ - று. மற்று 'அதுதனில்' என்பதில், தன் - அசை.
125	மானுடன்	மானிடன்.
125	23 மானுடன்	மானிடன்.
126	26 மற்று - அசை.	மற்று. 'போலிகள் தமக்கும்' என்பதில், தம் - அசை.
127	18	எ - று. 'இவன் றனைக்கு' என்பதில், தன் - அசை.
129	8 போக்காநிற்பன்	போக்காநிற்பன்.
130	20 வரும்படிக்கு	வரும்படிக்கு.
131	18 செய்து	
133	5 சுப முயலவை	சுப முயலவை.
135	17 வர்த்தனையாம்	வர்த்தனையாம்.
135	26 அசை நிலை	அசை நிலை, 'ஊனது' என்ப தில், அது பகுதிப் பெர்ருள் (என்றும்), [விருதி.
136	25 (என்றும்,	(என்றும்), [விருதி.
139	7 எ - று.	எ - று, ஏ - அசை.
140	15 எ-று. மற்று-அசை	எ - று. மற்று - மற்று - ஏ -
141	19 திவினைகளுக்கு	திவினைகளுக்கு. [அசை.
143	17 ஏ - அசை நிலை	ஏ - அசை நிலை. 'விடன் என்பதில், தன் -
145		எ - று. ஏ - அசை. எ - று. ஏ - அசை. 'ஒருவன் றன்னை' என்பதில், தன் -
150	25 உறக்கமும்	உறக்கம். [அசை.
150	26 பசியும்	பசி.
150	26 மிகுத்திடில்	மிகுத்திடில் உம்.
151	2 போழ்து	போழ்து உம்.
159	19 ஏ - அசை	மற்று - ஏ - அசை.

கணபதி துணை.

வைராக்கிய தீபம்

மூலமும், பத உரை, பொழிப்பு உரையும்.

பாயிரம்.

கணபதி வணக்கம்.

ஆரண முகம்புகழ், வாரணந் துதிசெயக்,
காரண சுகபரி, பூரணம் வருமே.

சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

போளு நிறைவன், சீருந் தானே,
யேருந் தாநினை - நேருந் நெஞ்சே.

ஶ லாசிரியர் வணக்கம்.

ஆய்ந்த வின்பம், வாய்ந்துள நிறையச்,
சாந்தை யன்பதம், யாந்தொழு வோமே.

சூரு வணக்கம்.

தாயினு மிரங்கியென் றனைவந் தாண்டரு
டேயவன் சரணமே சுமக்க வென்றலை
வாய்துதி செயக்கர மலர்க டேய்த்தொழ
நேயமோ டறுதிந நினைக நெஞ்சமே.

கடவுள் வணக்கம்.

திருவளர் கமலத் தயன்செயிப் புவிமுன் நிகழ்தரு
முலகெலார் தன்பான், மருவுசிறு சத்தி யெனுங்கா ணத்
தால் வந்தெழு கானனீ ராக, விருமையா மதிமாய்த்
தறிஞரங் காந்தத் திடையருட் சுட*ருமிழ்ந் திலங்கு,
மொருசுவா தித்தன் றனைநம திருள்போ யொழியநா
டொறுமிறைஞ் சிடுவாம். (1)

பத புரா. திரு - அழகு, வளர் - வளரானின்ற, கமலத்து -
தாமரை மலரின் கண் (எழுந் தருளி யிருக்கின்ற), அயன் - பிரம
னாலே, செய் - இருட்டிக்கப்பட்ட, இ - இந்த புவி - பிருதிவி தத்
துவம், முன் - முதலாக (நாத தத்துவ மீறாக), திகழ்தரும் - விளங்கா
கின்ற, உலகு - பிரபஞ்சம், எலாம் - எல்லாம், தன்பால் - தன்கண்,
மருவு - பொருந்திய, சித் சத்தி - சிறு சக்தி. எனும் - ஆகிய, கிரணத்
தால் - கிரணத்தினாலே, வந்து - வந்து, எழு - தோன்றின, கானல் -
கானலின், நீர் - ஜலம், ஆக - ஆக, அறிஞர் - அறிஞர்களது, இருமை
ஆம் - துவித (புத்தி) ஆகிய, மதி - சத்திரன் (ஒளியை), மாய்த்து -
மறைத்து, ஆம் - (அவர்கள்) ஆகிய, காந்தத்திடை - காந்தக் கற்க
விடத்து, அருள் - கிருபை யாகிய, சுடர் - அக்கிரியை, உமிழ்த்து -
தோன்றச் செய்து, இலங்கும் - விளங்குகின்ற, ஒரு - ஒப் பற்ற,
சிவ - சிவ, ஆதித்தன் தனை - குரியனை, நமது - நமது, இருள் - (அஞ்
ஞாக மாகிற) இருள், போய் - போய், ஒழிய - நீங்கும்படி, நான்
தொறும் - என் காலமும், இறைஞ்சிடுவாம் - வணங்குவாம், என்ற
வாறு.

பொழிப் புரா.

எ - து. அழகு வளரானின்ற தாமரை மலரின் கண் எழுந்
தருளி யிருக்கின்ற பிரமனாலே இருட்டிக்கப்பட்ட இந்தப் பிருதிவி

* உமிழ்த்து - பிறவினைப் பொருளில் வந்தது.

தத்துவ முதலாக நாத தத்துவ மீறாக விளங்காநின்ற பரபஞ்ச
மெல்லாம், தன்கட் பொருந்திய சிவ சத்தி யாகிய கிரணத்தினாலே
வந்து தோன்றின கானற் சலமாக, அறிஞர்களுது துவத் புத்தி
யாகிய சந்திர ஞானியை மறைத்து, அவர்க ளாகிய கார்த்தக்
கர்களிடத்துக் கிருபை யாகிய அக்கிரியைத் தோன்றச் செய்து,
வினங்காநின்ற ஒப்பற்ற சிவ சூரியனை மது அஞ்ஞாந மாகிய
விருள் போப் நீங்கும்படி எக் காலமும் வணங்குவாம், எ - று.

சூரியனை விட்டு நீங்காத கிரணமும், அக் கிரணத்தை விட்டு
நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்மகின்ற கானற் சலமும், அச் சூரிய
னது மிருத்த பிரகாசத்தினாலே சந்திரப் பிரகாச மறைதலும்,
கார்த்தக் கல்லினிடத்து அக்கிரி தோன்றுதலும், அவனது சந்திரியி
லியல்பா யுண்டாவது போல், சிவனை விட்டு நீங்காத அபிநா
சத்தியும், அச் சத்தியை விட்டு நீங்காது பொய்யாய்த் தோன்று
கின்ற பிநா சத்தியும், அச் சிவனது ஞானத்தினாலே அறிஞரது
துவத் புத்தி மறைதலும், அவரிடத்து அருள் தோன்றுதலும்,
இவனது சந்திரியி லியல்பா யுண்டா மென்பதும், ஜீவனு, மீசவா
னும் பிநா சத்தியி லிருத்தலினாலும், அப் பிநா சத்தி பொய்
யாய்த் தோன்றுதலினாலும், அபிநா சத்தி சிவனது பிரகாச
மாதலினாலும், இச் சிவ னாகிய சத்திமானை விட அச் சத்திகள்
வே றல்லாமையாலும், பொரு ளொன் றென்பதும் கண்டு கொள்க.
சூரியனைக் கண்டபேர்க்குப் பூத விருள் நீங்குதல் போற், சிவனை
யெக் காலமும் வணங்குவோர்க்கு அஞ்ஞானம் நீங்கு மாதலின்
'மே திருள் போ யொழிய காடொறு மிறைஞ்சிடுவாம்' என்றார். (க)

துன்னியா ணவப்பாம் பெமதறி வெனுமோர் சுடர்
கெழு பூரண மதியை, முன்னமே திண்டிற் றொளிவெளிப்
படலான் மோசந காலமெய் தியதாற், றன்னிடத் திசன்
முதற்புவி முடிவெண் டருதரை யாதிவந் தொடுக்கப்,
பின்னைய பிணையாந் திரைகன்லீ சிடுமோர் பிரமவே லையி
வினிப் படிவாம். (2)

ப - னா, ஆணவ - ஆணவ மாகிய, பாம்பு - பாம்பு, தன்னி - செறிந்து, எமது - எமது, அறிவு - அறிவு, எனும் - ஆகிய, ஓர் - ஒப் பற்ற, கடர் - (ஞாப) பிரகாசம் கெழு - பொருந்திய, பூரண (பர்) பூரண, மதியை - சந்திரனை, முன்னமே - அநாதியே, சீண்டிற்று - மறைத்தது, ஒளி (இப்போது ஞாப) பிரகாசம், வெளிப்படலால் - விளங்குதலின், விமோசன - விடுதலை, காலம் - காலம், எத்திய தால் - (உந்து) பொருந்திய தாகையால், தன்னிடத்து - தன திடத்து, ஈசன் - காத தத்துவம், முதல் - முதலும், புவி - பிருதிவி தத்துவம், முடிவு - ஈறு மாக, எண்தரு - எண்ணப்பட்ட, துரை ஆதி - துரை தலை குமிழிகள், உந்து - தோன்றி, ஒடுங்க - ஒடுங்கும்படி, பின்னை - பிள்ளை சத்தி, அப்பினை - அப்பிள்ளை சத்தி, ஆம் - ஆகிய, திணைகள் - (இரண்டு) அலைகள், வீசிடும் - வீசா வின்ற, ஓர் - ஒப் பற்ற, பிரம வேலையில் - பிரம சாகாத்திலே, னி, படிவாம் - முடிஞவாம், எ - று.

பொ - னா. எ - று ஆணவ மாகிய பாம்பு செறிந்து எமது அறி வாகிய ஒப் பற்ற ஞாப பிரகாசம் மடாருந்திய பரிபூரண சந்திரனை அநாதியே மறைத்தது. இப் போது ஞாப பிரகாசம் விளங்குதலின் விடுதலைக் காலம் உந்து பொருந்திய தாகையால் தன திடத்து காத தத்துவ முதலும், பிருதிவி தத்துவ மீறு மாக வெண்ணப்பட்ட துரை தலை குமிழிகள் தோன்றி ஒடுங்கும்படி பிள்ளை சத்தி அப்பிள்ளை சத்திக ளாகிய விரண் டலைகளை வீசாவின்ற ஒப் பற்ற பிரம சாகாத்திலே இனி முடிஞவாம், எ - று.

உயிரினது இச்சா ஞாபக் கிரியை யாகிய சந்திரனை அநாதி யிலே மறைத்த ஆணவ மாகிய பாம்பு இப் போது விடுதலை யாக ஞாப பிரகாசம் விளங்குதலின், இனிப் பிரமத்தை அடையலா மென்பது துணிந்து 'பிரம வேலையி லீனிப் படிவாம்' என்றார். பிள்ளை சத்தியால் அகேச மாகக் காண்குதல், அப்பிள்ளை சத்தியால்

ஏக மாகக் காண்குதல். இங்ஙனம் ஏக மாகக் காண்குதலும் ஓராகை வாகவின், இச் சத்தியையும் அலையாகக் கூறினா றென்க. துறை திவலை சூழியிக னென்றது தத்துவங்களையும், காசா வாகிய தேசங் களையும், அண்டங்களையும் எனக் கொள்க. (2)

. அரு ளீறைய வணக்கம்.

எப்பொருள் கருமா யொப்புயர் வின்றி யிருத்தன் னுருவிறை குறையா, தப்படி யிருக்க வாலியா நீரி னுருவிறை யாயெமக் கேம, வைப்பென வன்னை பெனப் பிதா வெணக்கண் மணியெனத் தவப்பய னெனவுட், செப்புயி ரெனவர் தாண்டகா ளத்தி தேசிகன் நிருவடி பணிவாம். (3)

ப - னா. எ - எவ் வேறு வகைப்பட்ட, பொருள்களும் - பொருள்களும், ஆய் - (தான்) ஆய், ஒப்ப - சமாதானம், உயர்வு - அதிகம், இன்றி - இன்றி, இருந்த - இருந்த, தன் - தனது, உரு - சொருபத்திலே, இறை - சிறிது (மாத்ரிமாயினு) ம், குறையாத - குறைபடாமல், அப்படி - இருத்தபடியே, இருக்க - இருக்க, நீர் - நீர், ஆல் ஆல் இன் - ஆவால் கட்டியாய்த் (தடித்தது) போல் (பூண மாகிய தான் தடித்தது), அருள் - கிருபா, இறை ஆய் - மூர்த்தியாகி, எமக்கு - எம் போல்வார்க்கு, எம் - இன்பம் பொருத்திய, வைப்பு - ஐக்கேபம், என - போலவும், அன்னை - தாய், என - போலவும், பிதா - தந்தை, என - போலவும், என் - கண்ணின், மணி - மணி, என - போலவும், தவ - தபோ, பயன் - பலம், என - போலவும், உன் - (உடனுக்கு) உன், உயிர் - உயிர், என - போலவும், வந்து - வந்து, ஆண்ட - ஆட் கொண்டருளிய, காணத்தி - காணத்தி (தேவ னென்னும் காம தேயத்தை யுடைய), தேசிகன் - ஆசாரியனது, திரு - அழகிய, அடி - பாதங்களை, பணிவாம் - வணங்குவாம், எ - று.

பொ - ணா. ஏ - து. எவ் வேறு வகைப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் தானுபச் சமாதான மின்றி யிருந்த தனது சொருபத்திலே சிறிது மாத்திர மாயினும் குறைவுபடாமல் இருந்தபடியே யிருக்க, நீர் ஆலாங் கட்டி யாய்த் தடித்தது போற் பூண மாகிய தான் தடித்துக் கிருபா மூர்த்தி யாகிய எம் போல்வாக்கு இன்பம் பொருத்திய கீகேபம்போலவும், தாய்போலவும், தந்தை போலவும், கண்ணின் மண் போலவும், தபோ பலம் போலவும், உடலுக் குள் உயிர் போலவும் வந்து ஆட் கொண் டருளிய காளத்தி தேவனென்னு காம தேயத்தை யுடைய ஆசாரியனது அழகிய பாதங்களை

~ ~ ~

கீகேபத்தை கீணக்குக் தோறும் மகப் பூரிப்பு வருதல் போல், ஆசாரியனை கீணக்குக் தோறும் மகப் பூரிப்பு வருதலின் 'வைப்பு' என்றும், தாய் அமு தாட்டி உடம்பை வளர்த்தல் போல், உபதேச மொழிகளை அதுக்கொடுத்து அறிவை வளர்த்தலின் 'அன்னை' என்றும், தந்தை தலிர் காரியத்திற் செல்லுதலைத் தடுத்துச் செய்காரியத்திற் செலுத்தாதல் போல், அசாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின் வழி செல்லாது தடுத்துச் சாஸ்திரப் பிரபஞ்சத்தின் வழி செலுத்துதலிற் 'பிதா' என்றும், கண் மணியானது 'நன்று இது தீது இது' என்று அறிவித்தல் போல், பந்தக் துன்ப மென்றும், மோகம் இன்ப மென்றும் அறிவித்தலிற் 'கண் மணி' என்றும், தவப் பயன் என்கே யிருந்தாலும் அங்கே வந்து உதவி யின்பத்தைக் கொடுத்தல் போல், என்கே யிருந்தாலும் தமது பூண சொருபத்தை விளக்கி யின்பத்தைக் கொடுத்தலின் 'தவப் பயன்' என்றும், உடலுக்கு ரூபிர் அந்த வுடலை அபிமானித்து அதன்கண் வருந்துன்பத்தைத் துடைத்தல் போல், உயிருக் குயிரா யிருந்து அவ் ஷயிருக்குத் துன்பத் தருகிற மும் மலங்களைத் துடைத்தலின் 'உடலுட் செப் புயிர்' என்றும் கூறினா ரெனக் கொள்க. (௩)

அருத்திய காலத் தற்பமாப் பிற்பே ரோடத முடனி
னின் மூடலை, வருத்தல் * செய் பிணியெல் லாமகற்
றுதலின் வஞ்சனே நெஞ்சின்மாற் றரிதா, யிருத்தவெப்
பற்றும் பிற்பைநாள் களின்விட் டேகவன் றேகடைக்
கணித்தல், புரிந்தாங் குாவ னருளிருத் தமைபெப்
பொழுதுமுண் ணினைத்துவாழ்த் திடுவாம். (4)

ப - னா. பேர் - (ஒரு வியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட) பெரிய,
ஒளடதம் - மருத்தை, அருத்திய - உட்கொண்ட, காலத்து - காலத்
தில், அற்ப மாய் - (அம் மருத்து முன்னர் வியாதியை) சிறி தாக
(நீக்கி), பின் - பின்னர் (தனது சாரம்), உடலில் - உடலிலே,
நின்ற - நின்ற (ஊறி), உடலை - (அந்த) உடலை, வருத்தல் -
வருத்ததல், செய் - செய்தி, பணி - வியாதிகள், எல்லாம் -
எல்லாம், அகற்றுதலின் - (ஒருங்கே) நீக்குதல் போல, வஞ்ச
னேன் - வஞ்சக இகிய (எனது), நெஞ்சின் - மனத்தின்கண்,
மாற்ற - நீக்குதற்கு, அரி தாய் - அரி தாய், இருத்த - இருந்துள்ள,
எ பற்றும் - எவ் வகைப்பட்ட பற்றுக்களும், பிற்பை - பின்பு, நாட்
களின் - (சில) நாட்களிலே, விட்டு - விட்டு, ஏக - நீங்க, அன்றே -
(நிரு வடியை யடைந்த) அன்றே, கடைக்கணித்தல் - கிருபா
நோக்கம், புரித்த - செய்த, நம் - நமது, குாவன் - ஆசாரியனது,
அருள் - கிருபை, இருத்தமை - இருத்த தன்மையை, எப் பொழு
தும் - எக் காலத்தும், உன் - மனத்தினாலே, நினைத்து - நினைத்து,
வாழ்த்திடுவாம் - (வாக்கினாலே) தோத்திரம் பண்ணுவாம், எ - று.

பொ - னா. எ - து. ஒரு வியாதிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெரிய
மருத்தை உட்கொண்ட காலத்தில், அம் மருத்து முன்னர் வியாதி
யைச் சிறிதாக நீக்கிப் பின்னர்த் தனது சாரம் உடலிலே நின்ற ஊறி,

* வருத்தல் தொடை நோக்கி மெலித்தது.

வைராக்ய தீபம்.

அந்த லுடலை வருத்தத் தல் செய்கிற வியாதிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல் போல், உஞ்சக ஐகிய வெனது மகத்தின்கண் நீக்குதற்கு அரிதா யிருத் துள்ள ஂ உகைப்பட்ட பற்றுக்களும், பின்பு சில நாங்களிலே விட்டு நீக்கத் திரு வடிவைய அடைந்த உன்றே கிருபா கோக்கஞ் செய்த சமது ஆசாரியனது கிருபை யிருந்த தன்மையை எக் காலத்தும் மகத்தினுலே னனைத்து வாக்கினுலே தோத்திரம் எ - று.

வைத்தியன் கொடுத்த மருத்தை ஒருவன் உட்கொண்ட காலத்தில், அம் மருத்து முன்பு சிறிது வியாதியைப் போக்கி, அவன் சொன்ன பத்திய பாசப்படியே சிற்ச, அஃது உடலிலே னின்ற ணறிப் பின்பு மற்றை வியாதிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே நீக்குதல் போல், ஆசாரியர் கிருபா கோக்கம் வைத்த காலத்தில் அக் கிருபா கோக்கம் முன்பு சில பற்றுக்களை நீக்கி, அவர் அருளிச் செய்த கண் மார்க்கத்தின்படியே சிற்ச, அக் கிருபை மகத்தின்கண் மாறாது சின்று மற்றைப் பற்றுக்களையும் போக்கித் தென்பது கண்டு கொள்க.

(சு)

வேதாகமச் சீர்ப்பு.

அரையன்வா யுரைகள் வரைதரு முடங்க லதுவாக் காணின்மற் றவனா, டரையின்வாழ் பவருண் ணடுங்கி யோரந் ததன்வாய்ச் சாற்றிய முறைசெய்வா ரென்றாற், கரையில்பே ரின்பந் தரவெமக் கிறைசொல் சுட்டுரை பென்னின்வே நென்னை, யுரையுள வேதா கமமவ னெனக் கண் டுரைத்தவா புரிசுவ தல்லால்.

(5)

ப - ரை. அரையன் - இராஜாவின்னது, வாய் - வாய், உரைகள் - மொழிகள், வரை தரும் - எழுதப்பட்ட, முடங்கலது - திரு முகமானது, வர - வர, காணின் - கண்ட போது, அவன் - அந்த இராஜாவினாலு, ஆன் - ஆளப்பட்ட, தரையில் - பூமியின்கண்,

வாழ்பவர் - வாழாநின்றோர், உள் - மகம், கடுங்க - கடுங் குன்றி,
 ஓர்ந்து - (அந்தத் திரு முக வாசகத்தை யெல்லாம்) விசாரித்து,
 அதன்வாய் - அதன்கண், சார்நிய - சொல்லிய, முறை - பிரகா
 மே, செய்வார் - செய்து முடிப்பார், என்றால் - ஆனால், கரை -
 மட்டு, இல் - இல்லாத, பேர் இன்பம் - போ அந்தத்தை, தா -
 தருதற் பொருட்டி, எமக்கு - எமக்கு, இறை - இறைவனும், சொல் -
 கூறப்பட்ட, கட்டு - உறுதி, உரை - மொழிகள், என்னின் -
 ஆனால், வேறு - வேறேயும், உரை - வார்த்தைகள், என்னை -
 என்னை, உள் - உள்ளன, வேத ஆகமம் - வேத ஆகமங்களை,
 அவன் - அவ லிடைவன், என - எனவே, கண்டு - கண்டு,
 உரைத்த - (அவற்றின்கண்ணே) சொல்லப்பட்ட, ஆறு - முறையே,
 புரிசுவது - செய்து முடிப்பது, அல்லால் - அல்லாமல்,
 எ - று.

பொ - ரா. எ - று. இராசாவினது வாய் மொழிகள்
 எழுதப்பட்ட திரு முக மானது வாக் கண்ட போது, அந்த
 இராசாவினால் ஆளப்பட்ட பூமியின்கண் வாழாநின்றோர், மக கடுங்
 குன்றி அந்தத் திரு முக வாசகத்தை யெல்லாம் விசாரித்து, அதன்
 கண் சொன்ன பிரகாமே செய்து முடிப்பா னானால், மட்டில்வாத
 பே ராணத்ததைத் தருதற் பொருட்டு எமக்கு இறைவனும் கூறப்
 பட்ட உறுதி மொழிக ளானால் வேறேயும் வார்த்தைகள் என்னை
 புன்னன்? வேதாசகமங்களை அவ் லிடைவ னெனவே கண்டு அவற்
 றின்கண்ணே சொல்லப்பட்ட முறையே செய்து முடிப்ப
 தல்லாமல், எ - று.

இராசாவினது திரு முகத்திற் சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு
 இன்பமும், அதற்கு மாறுபாடாகச் செய்தோர்க்குத் துன்பமும்,
 இம்மைக்கண் வருதல் போல், இறைவனது வேதாசகமங்களிலே
 சொன்னபடியே செய்தோர்க்கு வீட் டின்பமும், அதற்கு மாறு

பாடாகச் செய்தோர்க்குப் பிறவித் துன்பமும், மறமைக்கண் வரு
மெனபது கண்டு கொள்க. இராசாவைக் காணாத விடத்தும்
அவன் வாய் மொழி உவார்த்த திரு முகத்தை அவனைக் காண்க
தவ் போல், இராவணைக் காணாத விடத்தும் அவன் வாய் மொழிக
ளாகிய வேதாசுவர்க்கன் அவ் விறைவ் நெனக் காணல் வேண்டு
மென்று வேதாசுவ மவ நெனக் கண்டு என்ருர். (5)

முத னால்.

கற்பழ மாகப் புரிதலிற் பெரிதென் கருத்தினைத்
திருத்திவர் தாண்ட, சிற்பர னருளாற் சொற்பொரு
ளற்பா தேனும்வே தாகம வழியின், நிற்பவ மாதிக்
துயரைமுற் நவத்தா னுணர்ந்தவர் துறவெனும் வாளா,
எற்பொருத் துதலை * முதலவா வறுத்தோ ரின்பலி நெல்
சொல்லற் கிழைந்தேன். (6)

ப - ணா, கல் - கல்லை, பழம் - கனி, ஆக - ஆக, புரிதலில் -
செய்தது போல், பெரிது - மிகவும், என் - எனது, கருத்தினை -
மகத்தினை, திருத்தி - செப்பஞ் செய்து, வந்து - (வலிய) வந்து,
ஆண்ட - ஆட் கொண் டருளிய, சித்பான் - ஞானாசாரியனது,
அருளால் - கிருபையினாலே, சொல் - சொல் (இயல்பு), பொருள் -
பொருள் (இயல்புகளை), அறியாதேனும் - அறியாத யானும், வேத
ஆகம - வேத ஆகமங்களிற் (கூறப்பட்ட), வழி - மார்க்கத்தின்
படியே (இர துலின்கண்), உற்பவம் - உற்பத்தி, ஆதி - நிதி
வயங்கனினும் வரும், துயரை - துன்பங்களை, முன் - முற் (பிறவி
களிலே செய்யப்பட்ட), தவத்தால் - (சிஷ்யாமிய) தவத்தினாலே,
ஈண்டு - இப் பிறவியிலே, உணர்ந்தவர் - அறிந்தோர்கள், துறவு -

* ஐ - சாரியை.

தரவு, ஏனும் - ஆகிய, வானால - வானினாலே, இல் - இல்
கையை, பொருத்துதல் - பொருத்துதல், முதல் - முதலிய, அவா -
அவாக்களை, அறத்து - சேதித்து, ஒர் - ஒப் பற்ற, இன்ப - ஆர்த்த,
வீடு - மோஷத்தை, உடல் - அடைதலை, சொலர்து - சொல்லு
தற்கு, இயைந்தேன் - சம்மதித்தேன், எ - ற.

பொ - ரா. எ - று. கல்லைக் கனியாகச் செய்தது போல்,
மிகவும் எனது மரத்தினைச் செப்பஞ் செய்து, வலிய வந்து ஆட்
கொண்டருளிய ஞானாசாரியனது கிருபையினாலே, சொல் வியல்பு
பொரு ளியல்புகளை அறியாத யானும், வேதாசுமங்களிற் கூடப்
பட்ட மார்க்கத்தின்படியே இந் தூலின் கண் உற்பத்தி நிதி
யங்களினால் வருந் துண்பங்களை முற் பிறவிகளிலே செய்யப்
பட்ட கிட்காமிய தவத்தினாலே இப் பிறவியிலே அறிந்தோர்கள்,
அற வாகிய வானினாலே இல் வாழ்க்கையைப் பொருத்துதல்
முதலிய அவாக்களைச் சேதித்து ஒப் பற்ற ஆர்த்த மோஷத்தை
அடைதலைச் சொல்லுதற்குச் சம்மதித்தேன், எ - ற.

சொற் பொரு ளிலக்கணத்தெரியா திருந்தாலும், குருவினது
கிருபையினாலே எல்லாம் விளங்கு மாகலிற் 'சிற்பா னருளால்'
என்றும், இந் தூலைக் கற்பித்துச் சொல்லாமல், வேதாசுமத்திற்
சொன்ன மார்க்கத்தின்படியே சொல்லுகையினால் 'வேதாசும வழி'
என்றும், முற் சநகங்களிலே தவம் புரிந்தவர்க் கல்லது, பிறவி
துன்ப மென்று தோன்றாது ஆகையால் 'உற்பவ மாதிக் துயரை
முற் நவத்தா னுணர்த்தவர்' என்றும், முன் பெரியோர்கள்
வீ டடைத்த மார்க்கத்தின்படியே இனிமேல் அடைவாரும் செல்ல
வேண்டுதலின் அவாது கடையை இவர்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டி
முற் நவத்தா னுணர்த்தவர் 'இன்ப வீடுறல் சொலந் கிணைத்தேன்'
என்றும் கூறினார். (ஈ)

அவை யடக்கம்.

துணையிப்போராசைக் கடலுனோர் கரையார் துறவுவர்
துறவுவர் ததற்கோர், புண்பெனப் பெரியோர் வகுத்ததால்
கனின்முற் போதம் வேனும் துறத்த, லுணையமெய்
வருந்த வயனெடு மால்ன் துறாதுதாழந் தொடியுங் காண,
விணையி நடித்தல் செயமருங் கல்கை யினமசைந் திடுதலி
ன்னே. (7)

ப - னா. துண இல் - உவமை சொல்லக் கூடாத, பேர்
ஆசை - பெரிய ஆசை யாகிய, கடல் - கடலின்கண், உனோர் -
ஆழ்த் துனோர்க்கு, கரை - (அதற்கு) கரை, ஆம் - ஆகிய, துறவு -
துறவு, வந்த - வந்து, உற - பொருத்தம்படி (விரும்ப முற்று),
அதற்கு - அ (க் கடலை நீத்து) தற்கு, ஓர் - ஒரு, புணை - தெப்பம்,
என - ஆக, பெரியோர் - பெரியோர்கள், வகுத்த - வகுத்துச்
சொல்லிய, துள்களில் - துள்களின், முன் - முன்னர், போதம் -
அறிவு, இவனும் - இவ்வாத யானும், ஈது - இக் துலை, உரைத்
தல் - சொல்லுதல், உள் - உள்ளம், நைய - நைய, மெய் -
உடலம், வருத்த - வருத்த, அயன் - நான் முகனும், நெடு மால் -
நெடு மாலும், அன்று - அக் காலத்தில், உயர்த்த - (அக் ரூப மாய்
ஆகாயத்திலே பறந்து) உயர்த்த ஒடியும், தாழ்த்த - (பன்றி
ரூப மாய் ப் பூமியைக் கீண்டு) தாழ்த்த, ஒடியும் - ஒடியும், காண -
காணாத, இணை - ஒப்பு, இவீ - அற்ற (சிவன்), நடித்தல் - நடநம்,
செய - (பண்ணுதல்) செய்ய, மருங்கு - (அவனது) பக்கங்களில்
கின்று, அவகை - பேய், இனம் - கணங்கள், அசைத்திடுதலின் -
கூத்தாடுதல் போனும், எ - று.

பெ - னா. எ து. உவமை சொல்லக் கூடாத பெரிய
18 யாகிய 'னார்க்கு அதற்குக் கரை

யாதிய துரவு உத்த பொருத்தும்படி விருப்ப முற்று அக் கடலை நீத்துதற்கு ஒரு தெப்ப மாகப் பெரியோர்கள் வகுத்துச் சொல்லிய துல்களின் முன்னர் அறி விவாத யானும் இக் அலைச் சொல்லுதல் உன்னம் நைய உடலம் வருத்த நான் முகனும், திரு மாலும் அக் காலத்தில் அங் ரூப மாய் ஆகாசத்திலே பறந்து உயர்ச் தோடியும், பன்றி ரூபமாய்ப் பூமியைக் கீண்டு தாழ்ச் தோடியும், காணாத ஒப் பற்றி சிலன் கடகம் பண்ணுதல் செய்ய அவனது பக்கங்களில் நின்று பேய்க் கணங்கள் கூத்தாடுதல் போலும், எ - து.

ஆசை யாதிய கடற்குக் கரை துற வென்பதும், அக் கடலை நீத்தி இக் கரையில் ஏறுதற்குத் தெப்பம் பெரியோர் வாக்றிய மென்பதுவ காண்க. பேய்க் கணங்கள் கூத்தாடுதல் சிலன் அதஞ்ஞை கொண் டாகையாலும், அவனுக்குத் திரு ளுள் பாவ் காகையாலும், மாதபாடாகாமை போல், இக் துல் சொல்லியது பெரியோர் அதஞ்ஞை கொண் டாகையாலும், அவர்க்குத் திரு ளுள் பாவ் காகையாலும் இது மாதபாடாகா தெனக் கொள்க. அன்று, ஏ - இரண்டும் அசை நிலைகள். (எ)

கயல்விழி மனைவி யனைமுத லியவாங் கட்டது தனை யென தெனவு, மியல்பதா மசுத்த மாதியா ருடற்கட் டிதனையா னெனவுமவைத் தெனுமோர், மயலதா மிருனைத் துறவெனு மொளியான் மாற்றினெஞ் சகத்தினை விளக்கஞ், செயலினிற் தூற்குப் பெயர்வயி ராக தீபமென் றுரைத் திடப் படுமால். (8)

ப - ணா. கயல்விழி - ,, - , மனைவி - பெண்டிர், அனை - தாய், முதலிய ஆம், முதலிய, கட்டதுதனை - (போக) பந்தத்தினை, எனது - என்னது, எனவும் - எனவும், அசுத்தம் - அசுத்தம், ஆதி - துக்கம் அநித்தியங்களே, இயல்பது ஆம் - சகசமா புள்ள,

உடல் - தேச, கட்டிதினை - பத்தத்தினை, யான் - யான், எனவும் -
 எனவும், வைத்து - (மகத்தின்கண்) வைத்து, எனும் - கருதும்,
 ஓர் - ஒப் பற்ற, மயல் - மயக்கம், ஆம் - ஆகிய, இருளை - இருளை,
 துறவு - துறவு, எனும் - ஆகிய, ஒளியால் - ஒளியினாலே, மாற்றி -
 கீக்கி, கொஞ்ச - மக மாகிய, அகத்தினை - வீட்டினை, விளக்கம் -
 விளக்கம், செயலின் - செய்தலினால், இந் தூற்கு - இந்தச்
 சாத்திரத்திற்கு, பெயர் - பெயர், வயிராக - வைராக்ய, தீபம் -
 தீபம், என்று - என்று, உரைத்திடப்படும் - சொல்லப்படும், எ - று.

பொ - ரை. எ - து. பெண்டிர் தாய் முதலிப பாக
 பத்தத்தினை என்ன தெனவும், அசுத்த துக்காரித்தியங்களே சகச
 ள் புள்ள தேச பத்தத்தினை யா நெனவும், மகத்தின்கண் வைத்
 துக் கருதும் ஒப் பற்ற மயக்க மாகிய விருளைத் துற வாகிய ஒளியி
 னாலே கீக்கி மக மாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலினால் இந்தச்
 சாத்திரத்துக்குப் பெயர் வைராக்ய தீபம் என்று சொல்லப்படும்,
 எ - று.

போக தேசங்க ளாகிய இரு வகைப் பற்றையும், என்னது
 யான் என்று கருத வைக்கு மயக்க மாகிய விருளைத் துற வாகிய
 ஒளியினாலே மாற்றி, மக மாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலின்,
 இந் தூற்குக் காரணப் பெய ராக வைராக்ய தீப மென்று சொல்லப்
 பட்ட தெனக் கொள்க. (அ)

ஊ லாசிசியர் பெயர்.

உருட்கறங் கசன் மகமொடுங் கிடலென் னுணர்வு
 கேத் திரக்கியா நெனதா, மிருட்கெடுத் தெலாமாம்
 பெருட்டிகழ்த் திடுமொ சொழில்வாராகதி பத்தை, மருட்
 நெடும் பாசக் குழிக்கண்மாம் வீழா வகையரு ளினன்
 மறை முடிவின், நெருட்கமை வீர சைவனெஞ் சாந்த
 விக்கித கிகன்றெருட் சுடரே. (9)

ப - னா. ௨ ருள் - (தேர்) உருளும், கறங்கு - காற்றாடியும், ஊசல் - ஊசலும் (போல் உழல்கின்ற), மகம் - மகம், ஒடுங்கிட - ஒடுங்கும்படி, என் - எனது, உணர்வு - உணர் வாகிய, நேத்திராக்கு - கண்ணுக்கு, யான் - யான் (என்னும் அகங்காரமும்), எனது - எனது, (என்னும் மமகாரமும்), ஆம் - ஆகிய, இருள் - (மயக்க) இருளை கெடுத்து - கெடுத்து, எவாம் - சகலீவ பாம் மூன்றும், ஆம் - தா லாய் விளங்காநின்ற பரமசிவ மாகிய, பொருள் பொருளை, திகழ்த்திடும் - விளங்காநின்ற, ஒர் - ஒப் பற்ற, எழில் - , - , வைராக - வைராக்கிய, தீபத்தை - தீபத்தை, யாம் - யாங்கள், மருள் - மருட்சியினாலே, கொடும் - கொடிய, பாச - பாச மாகிய, குழிக்கண் - குழியினுள்ளே, வீழா வகை - வீழாமல் உய்யும்படிக்கு, அருளினன் - தன் தருளினான், மறை முடிவின் - வேத முடிவாகிய, தெருட்து - (தத்தவ) ஞானத்துக்கு, அமை - அமைந்த, வீர சைவன் - வீர சைவ (மாகேசுவர) னாகிய, எம் - எம் முடைய, சாந்த லிங்க தேசிகன் - சாந்த லிங்க தேசிக னென்னும், தெருள் - ஞான, சுடர் - சூரியன், எ - ஐ. 'கேத்திராக்கு' என்பது அத்துச் சாரியை குறைந்தது.

பொ - னா எ - து தே குருளையும், காற் றாடியும், ஊசலும் போல் உழல்கின்ற மாது ஒடுங்கும்படி எனது உணர் வாகிய கண்ணுக்கு யா னென்னும் அகங்காரமும், என தென்னு மமகாரமும் ஆகிய மயக்க விருளைக் கெடுத்துச் சக லீவ பா மூன்றும் தா லாய் விளங்காநின்ற பரம சிவ மாகிய பொருளை விளங்காநின்ற ஒப் பற்ற வைராக்கிய தீபத்தை யாங்கள் மருட்சியினாலே கொடிய பாச மாகிய குழியினுள்ளே வீழாமல் உய்யும்படிக்குத் தன் தருளினான், வேத முடிவாகிய தத்துவ ஞானத்துக்கு அமைந்த வீர சைவ மாகேசுவர னாகிய எம் முடைய சாந்த லிங்க தேசிக னென்னு ஞான சூரியன், எ - ஐ.

வைராக தீப மென்னு தூற் பெயர்க் கியைய உணர்வை
 தீர னாகவும், அகங்கார மமகார மயக்கத்தை இரு ளாகவும்,
 பாசத்தைக் குழி யாகவும், பாம சிவத்தைப் பொரு ளாகவும்,
 தூ வாகிரியரை ஞான சூரிய னாகவுஞ் சொல்ல வாயிற்று. சூரியன்
 தன தொனியைத் தீபத்தி னிடத்திலே வைத்து விளக்கஞ் செய்
 கின்ற னென்பது தூல் வழக்க மாதலால், இந்த ஞான சூரியன்
 வைராக தீபத்தைத் தந்தா னென்றற்குப் பொருத்த முடைமை
 யறிக. 'தேத்திரத்தக்கு' எனப்பாலது 'தேத்திரக்கு' என விகார
 மாயிற்று. (க)

பாயிர முற்றிற்று.

தூ ல்.

தோன்றியின் தழியப் படுங்கொடும் பிறப்பிற் றுன்ப
 மே யன்றியெட் டுணையு, மூன்றநெஞ் சுகத்தோர்ந் திடிற்
 பிறி திலையா னுண்டுபோற் றிரித்துயிர்க் கெல்லார், தான்
 றிகழ்த் திடுமோர் வகற்றிரு ளிருளுந் தவிர்ந்துமற் றது
 முன படியே, யான்றவி டெறமுற் பவந்தவம் புரிந்தோ
 ராகத்தினுட் டெரிதரு மன்றே. (10)

ப - ணா. தோன்றி - உற்பத்தி, சின்று - திதி, அழியப்
 பழம் - ஸங்கீன (புடைய), கொடும் - கொடிய, பிறப்பில் -
 பிறப்பின்கண்ணே, துன்பமே - துன்பமே, அன்றி - அல்லாமல்,
 என் - என்னின், துணையும் - அள வாயினும், நெஞ்சுகத்து - மனத்
 தின்கண், ஊன்றி - (அறிவை) ஊன்றி, ஒர்ந்திடில் - விசாரணை
 பண்ணுமிடத்து, பிறிது - சுகமே, இலை - இல்லை, உண்டு -
 (அங்கனம் சுக மிவ்ன திருத்தம்) உண்டு, போல் - போல்,

திரித்து - மாறுபடுத்தி, உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, எல்லாம் - எல்லாம், திகழ்த்திடும் - விளக்கும், ஓர்வு - விசாரணையை, அகற்றி - மாற்றுகின்ற, இருள் - (அஞ்ஞான) இருள், இருளும் - (அக்த) இருளும், தயிர்த்து - நீங்கி, அதும் - அப் பிறப்புத் துன்ப மென்பதும், உள படியே - உள்ள முறையே, ஆன்ற - மாட்சி மைப்பட்ட, வீடு - மோகூத்தை, உற - அடைவதற்கு, முன் - முற், பவம் - ஜகத்களிலே, தவம் - தவம், புரிக்தோர் - பண்ணின பெரியோர்களது, அகத்தினுள் - மகத்தின்கண்ணே, தெரிதரும் - தோன்றும், ஏ - று, அன்று - ஏ - ஆல் - ஆகை,

பொ - ணா, ஏ - து. உற்பத்தி நிதி லயங்களை உடைய கொடிய பிறப்பின்கண்ணே துன்பமே யல்லாமல், என்னி னா வாயினும் மகத்தின்கண் அறிவை வளன்றி விசாரணை பண்ணு மிடத்துச் சுகமே இல்லை. அவ்வளம் சுக மில்லா திருத்தும், உண்டு போல் மாறுபடுத்தி உயிர்களுக் கெல்லாம் விளக்கும் விசாரணையை மாற்றுகின்ற அஞ்ஞான விருள் அக்த விருளும் நீங்கி, அப் பிறப்புத் துன்ப மென்பதும், உள்ள முறையே மாட்சிமைப்பட்ட மோகூத் தை அடைவதற்கு முற் சகத்களிலே தவம் பண்ணின பெரியோர் களது மகத்தின்கண்ணே தோன்றும், ஏ - று.

அஞ்ஞான விருள் நீங்கினோர்க்குப் பிறப்புத் துன்ப மாகத் தோன்றுதலின், அவ் விரு ளுடையோர்க்கு அத் துன்பத்தை இன்ப மாக மாறுபடுத்தி விளக்குகின்ற தெனக் கொங்க. (80)

உடவிதுற் பவத்தோ ளைம்பெருந் துயர்மாய்க் துறு கணத் துயரினெண் மடங்கா, விடையுள திதிக்கட் டியா மூப் பறிவோங்கினமையிற் பிணியுற விடத்தும், விடலரும் பகிரோய் காமநோய் தணிப்பான் மிகுபொரு டேடுத றுயரீண், டடையினு மதனைக் காக்குத றுயர்வேந் தாபினு மிருகாற் றுயரே. (11)

ப - னா. இத - இர்த, உடல் - உடலானது உற்பவத்து -
 (மாதாவினது கருப்பத்தின்கண்) உற்பவ்யாசின்ற காலத்தில், ஐ -
 ஐத்து, பெரும் - பெரிய, தயர் - துன்பங்கள், மாய்த்து -
 (அது) வய மாயின்ற, கணம் - காலத்தில், தயரின் - (அவ் வுற்
 பத்தித்) துன்பத்துக்கு, என் - எட்டு, மடங்கு - பங்கு (அதிகம்),
 (அவ் வற்பத்தி காலத்தும், வய காலத்தும், தன்பமானால் அவர்
 நிற்கு), இடை - இடையாய், உன் - உன்ன, திதிக்கண் - திதி
 (காலத்திலே தான் இன்ப மில்லையோ வெனின் அக்) காலத்தும்,
 மூப்பு - (கனா தினா) மூப்புகளினால், தயர் - துன்பம், (அம் மூப்
 பின்றிய பாலப் பருவத்தின்கண் இன்ப மில்லையோ வெனின்,
 அப் பருவத்தினும், அறியாமையினும் துன்பம்), அறிவு - அறிவு,
 ஒங்கு - உதய மாகிய, இளமையில் - குமாரப் பருவத்தில் (தான்
 இன்ப மில்லையோ வெனின் அப் பருவத்தின்கண்ணும்), பிணி -
 (வாத பித்த கிலேஷம்மங்களின்) கார விபாதி (களினும் துன்பம்),
 உறவிடத்தம் - (அவ்) விபாதி பின்றிய விடத்துத் (தான் இன்ப
 மில்லையோ வெனின்), விடல் அரும் - விட்டு நீங்காது மாறி மாறி
 வருகின்ற, பரி - பரி, கோப் - விபாதி (களினும் துன்பம், அவ்
 விபாதிவ் வருத் கோதம் அருத்தல் பொருத்த வாகிய மருத்தினைப்
 புரித்துத் தணித்துக் கொண்டாற் றான் இன்ப மில்லையோ
 வெனின்), தணிப்பான் - (அம் மருத்தினால் விபாதியைத்) தணித்
 தம் பொருட்டு மிகு - (அதற்கு ஏது வாகிய) மிகுத்த, பொருள் -
 திரவியம், தேடுதல் - தேடுதலினால், தயர் - துன்பம், ஈண்டு - ,, - ,
 அடையினும் - (அத் திரவியம் வந்து) பொருத்திய காலத்து (தான்
 இன்ப மில்லையோ வெனின்), அதனை - அதனை, காக்குதல் -
 (இராச கோசாக்கிலிகளினும் சேதம் வாராதபடி) பாதுகாத்த
 லினால், தயர் - துன்பம், வேர்து ஆயினும் - (அதனைப் பாது
 காக்க வல்லமை புடைய) இராசாவுக்குத் தான் (இன்ப மில்லையோ
 எனின்), மிகுகால் - (அவனுக்கு) மே வாகிய மகா ராசாலினால்,
 தயர் - துன்பமாம், ஏ - ஐ.

வைராக்ய தீபம்.

பொ - னா. ஏ - து. இந்த ஆடலானது மாதாவினது கருப் பத்தின்கண் உற்பவியாரின்ற காலத்தில் ஐந்து பெரிய துன்பங் கள், அது வய மாகின்ற காலத்தில், அவ் வுற்பத்தித் துன்பத்துக்கு எட்டுப் பங் கதிகம். அவ் வுற்பத்தி காலத்தும், வய காலத்தும் துன்பமானால், அவற்றிற்கு இவையா புள்ள திதி காலத்திலே தான் இன்ப மில்லையோ வெனின், அக் காலத்தும் கனா திரை மூப்பு களினும் னுன்பம். அம் மூப் பின்றிய வாவப் பருவத்தின்கண் இன்ப மில்லையோ வெனின், அப் பருவத்திலும் அரிபாமையினும் னுன்பம். அறி ஐதய மாகிய குமாசப் பருவத்திற் றுன் இன்ப மில்லையோ வெனின், அப் பருவத்தின்கண்ணும், வாத பித்த சிலேஷமங்களி னாக வியாதிகளினும் னுன்பம்; அவ் வியாதி யின்றிய விடத்துத் தான் இன்ப மில்லையோ வெனின், விட்டு நீங்காது மாறி மாறி வருகிற பசி வியாதி காம வியாதிகளினும் னுன்பம். அவ் வியாதிகள் வருக் தோறும் அருத்தல் பொருத்த வாகிய மருத்தினைப் புசித்துத் தணித்துக் கொண்டாற் றுன் இன்ப மில்லையோ வெனின், அம் மருத்தினால் அவ் வியாதியைத் தணித்தற் பொருட்டு, அதற்கு ஏது வாகிய மிகுத்த திரவியக் தேடுதலினும் னுன்பம். அத் திரவியம் வந்து பொருத்திய காலத்துத் தான் இன்ப மில்லையோ வெனின், அதனை இராச சோராக்ஷிகளினும் சேதம் வாராதபடி பாதுகாத்தலினும் னுன்பம். அதனைப் பாது காக்க வல்லமை புடைய இராசாவுக்குத் தான் இன்ப மில்லையோ வெனின், அவனுக்கு மே வாகிய மகா ராசாலினும் னுன்பமாம், ஏ-று.

‘உற்பவத்தில் ஐம் பெருக் துய’ கொன்றது, கருப்பாசயப் பை உறுத்தலினாலும், அதிற் சலம் பூரித்தலினாலும், உதாராக்ஷி சுதிதலினாலும், பிரகுத வாயு முரித்துத் தள்ளுதலினாலும், யோசித் துவார நெருக்கத்தினாலும், மலை யிருத்திக் கொண்டது போலவும், கடலின்கண் வீழ்த்தி யிதித்தல் போலவும், இருப்புக் கடத்தி

வடைத்து கெடுப்பாற் கடுதல் போவவும், மலை மேல் நின்றானைத் தலை சீழாகத் தன்னுதல் போவவும், ஆலையி லிட்ட கரும்பு நெருக் குண்டல் போவவும் வருத் துண்பங்களை. வய காலத்தின்கண் வருத் துண்பங்களைக் கடவுளே அறிய வல்லவ னாகையால் உவமை கூறப்படாமையின், அத் துண்பத்தில் எண் மடங்கென்று ஓரளவை கூறினார். அவற்றிற்கு இடையா புள்ள திதி காலத்தின்கண் வரும், வாவ குமா விருத்த மாகிய மூ வகை யிடத்தும், அறியாமை யினாலும், வியாதிகளினாலும், பசி கோய்களினாலும், அக் கோய் தணித்தற்கு ஏது வாகத் திரவியக் தேடுதலினாலும், அதனைப் பாது காத்தலினாலும், கரை திரை மூப்புக்களினாலும் துண்பங்கள் உள வாகையால், உற்பத்தி திதி வய மென்று கூறிய காலத் திரவயக் களினும், துன்பமே யன்றி இன்ப யிள்ளையென்பது கண்டு கொள்க. கருப்பாசய முதல் யோசித் துவா மீருகிய வைத்தும் பஞ்ச பூத காரிய மாதலின், அப் வைத்தினாலும் வருத் துண்பங்க ளென்றுமாம். 'அறி கோல் நினைமை' யெனவே, அறி வின்றிய வாலப் பருவம் வருவிக்கப்பட்டது. பசி வியாதி காம வியாதிகள் மற்றை வியாதி கள் போல், மருத் துண்டால் ஒருக்கே சீங்காது, குணம் வியாதிக்கு உவச் மண்ணீர் குடித்தால் அப் போது அடங்கி சின்று மீண்டுங் தோன்றுதல் போல், அருத்தம் பொருத்த வாகிய மருத்தினைப் புசித்தால், அப் போது அடங்கி சின்று மீண்டும் தோன்றுதலால் 'விடனும்' என்றும், பசியும், காமமும், உதா வெரிவும் சூய்யத் தினையும் ஆகவின் 'கோய்' என்றும் கூறினார்.

உற்பவத் தைம் பெருக் துய னென்றதற் குதாரணம். சில தருணத்தாம், (1) "என்றென் மெண்ணி யிருக்குமுயி னிடப்படிப் பழியு மெழில் வணக்கி, தொன்று மொருவன் றனைப் போலக் கருப்பா சயப்பை புறத்துதலான், மற்ற வுதறி மறிந் தாழ்வான் வருத்த மென்ன வருத்தியீடு, சிற்ற கருப்பா சயவுதக ளெண்ணக் கொள்ள சிறை யழித்தே," எ-ம். (2) "அங்கி யதனிற்

நங்கியிடு மயோ மயத்த கும்பத்திற், நங்கு மொருவன் ரபாம்
 போற் ரபக மெய்துத் தாயுதாத், தங்கி கடவே யழலினைய குசி
 யதனா லாகத்தைப், பகித் திடவே படுமிடரி னிருகாற் குனிதம்
 பட்டமுங்கும்." ஏ-ம். (3) கருப்பா சயமே கட்டமதா மதனி
 னதிகக் கடுங்காலு, முரிக்க மிகவு மோகமுற முன்னே புணர்வு
 மர்நிலையே, மரிக்க வாலக் கரும்பெனவே யோரி வழியின் வலி
 தொலைய, நெருக்கப்பட்டு நிலமிசையே தோன்று முயிரு னிலை
 புடனே." ஏ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க. 'மாய்க்
 துறு கணத் துயரி னென்மடங்கு' என்றதற்கு உதாரணம். குறங்
 திரட்டு. (4) "பாண மாகிய பெண்டிருஞ் சுற்றமும் பண்டுதங்
 கையிற்றந்த, வீண மானவை கொண்டிட விவரைவிட் டியம்
 பிடா திவனேரு, மாண வேதனை யாவா வறியவா மயங்கிலைம்
 புலனத்தக், காணம் யாவையு கலங்கிட வருத்துப் கடவுளே
 யறிகிற்பான்." ஏ-ம். சிவ தருமோத்தரம். (5) "தகத்தினை
 மனைதனைத் தாசி யந்தனை. நினைத்தினி யெவாது பவிப்பர்
 நீக்குகா, நெனக்கிலை யந்திய மாரு மேயெனா, மகத்துயர்
 மலையவே மாபு மாவியே." ஏ - ம். மெய்ஞ்ஞாந வினக்கம்.
 (6) 'வக்திடு மாணத் துன்ப மறித்தரை செய்யப் போமோ,
 வுத்திமே லையும் பித்து முணர்வொடு பொறிக வங்கி, கத்திடா
 விருளே மூடி காவலர்க் தலமக் தென்னே, பித்தமா
 துன்பம் பவத்துன்பத் தெண்ம டங்கே." ஏ - ம்.
 கடைக் காப்பு. (7) "புலனைத்தும் பொறிகவங்கி நெறிமயங்கி
 யறிவழித்திட் டைம்மே னுத்தி, பலமத்த போதாவி யஞ்சேலென்
 நருள்செய்வா னமருங் கோயின், வலம்வந்து மடவார்க ணடமாட
 முழுவதா மழையென் நஞ்சிச், சிலமத்தி யவமத்து மாமேறி முகில்
 பார்க்குத் திருவை யாதே." ஏ-ம். 'திதிக்கட் டியாம்' என்றதற்
 குதாரணம். மெய்ஞ்ஞாந வினக்கம். (8) "கலமினா மூப்புத்
 துன்ப கடைதளர்க் துரைத முத்துச், சலமதே யிகவுத் தோன்றித்
 தண்டுகண் னுகிச் சித்தக், கலனமே பிறத்து கண்டார் காச்சித்

தங் குமிழும் வண்ண, மலைவெலாஞ் செய்பு மூப்பின் வருந்தய
ரத்தோ பாராய்.” எ-ம். (9) ‘பிணியினால் உலிபுக் கேடாம்
பிணியினு வழரும் போருத், துணிவெலாம் பிணியாற் குன்றுக்
தொலவில்வே தணியைச் செய்புந், தணிவிலா துள்ளே நின்ற
சாலவு மொறுக்கும் பொல்லாய், பிணியதே யொக்குத் துன்பம்
பேசுமிற ப்றிது முண்டோ.” எ-ம். மற் றும் வருவனவற்றாற்
காண்க. (கக)

இளமையிற் பிணியற் றொருகுடை நிழற்கீ ழிருநில
முழுவதும் புரக்கும், வளமைபெற் றுடைய மகற்குமெப்
பொழுது வருங்கொல்குற் றெனுப்பயத் தானு, முளமிகப்
பறைநின் றறையுமேற் புலியீ துடையசோ மற்றைய
ரின்பக், களிமிசுத் திருப்பர் தெளிவிலா மையின்மேற்
காரியக் கருதுறா நரசே. (12)

ப - னா. இளமையிற் - (அறிவு உதய மாகிய) குமாரப் பரு
வத்தின்கண், பிணி - வியாதி, அற்று - இன்றி (த் திட காத்நிர
லாயத் தனது), ஒரு - ஒரு, குடை - (வெண் கொற்றக்) குடை,
நிழல் கீழ் - நிழற்கண்ணே, இரு - பெருமை (பொருத்திய), நிலம் -
இராச்சிய (பாச) த்தை, முழுவதும் - எல்லாம், புரக்கும் - காக்
கின்ற, வளமை - செல்வத்தினை, பெற்று - அடைந்ததனால்
(மறுபுறத்தத்தினை), உடைய - உடைய, மகற்கும் - மஹா
நரசாளுக்குத் தான் (இன்ப மில்லையோ வெனின், அவனுக்கும்),
எப் பொழுது - எத்தக் கணப் பேரதிலே, கூற்று - எமன், வரும் -
ஊது (தேக நாசம் பண்ணுவதோ), எனும் - என்னும், பயத்
தானும் - பயத்தினாலும் (ஐக்கன் செய்த பாவம் இராசாவைச்
சாலும், அப் பாவ மிருதியால் மறுமைக்கண் நிராயத் துன்பம் வரு
மென்று மேல் வருக் காரிய விசாரணையினால் வரும் பயத்தினாலும்),
மிக - மிகவும், உளம் - உள்ளம் (திடுக்குத் திடுக் கென்று மாறாது),

சின்ற - சின்ற, பறை - பறை, அறைபுமேல் - அறைபுமானால்,
மற்றையர் - (அவ னெழித்த) மற்றையர், புலி மீது - பூமிபின்கண்,
இன்பம் - இன்பமும், உடையோ - உடையோ (இவர்), [அற்ப
செல்வத்தினை யுடையோரும் மகக் களிப்பு மிகுத் திருப்ப ஈகலின்,
மகா செல்வத்தினை யுடைய அந்த ஈகாவுக்கு, அப் பயங்களும்,
அவற்றால் வருத் துன்பங்களும் இல்லை. மகா பேரகங்களை அதுப
வித்துக் கொண்டு மகக் களிப்பு மிகுத் திருப்ப னென்று நீ சொல்வா
யானால்,] தெளிவு - விவேகம், இவாமையின் - இன்மையால்,
மேல் - மேல் (வரும்), காரியம் - காரிய, கருதுரு - விசாரணை
பண்ணாத, நார் - மாதார்க்கு. களி மிகுத்து இருப்ப - மகக்
களிப்பு அல்லது (விவேகமும், விசாரணையு முடையோர்க்குத்
துன்பமே யன்றி, இன்பம் இன் றென்று அறிவாயாக), எ - று.

பொ - ணா. எ - று. அறிவு உதய மாகிய குமாரப் பருவத்
தின்கண் விபாதி பின்றுத் திட காத்திர லாய்த், தனது ஒரு வெண்
கொற்றக் குடை சிழற்கண்ணே பெருமை பொருத்திய இராச்சிய
பாரத்தை யெல்லாம் காக்கின்ற செல்வத்தினை அடைத்ததால்,
மதுஷாந்தத்தினை உடைய மகா ஈகாவுக்குத் தான் இன்ப
மில்லையோ வெனின், அவனுக்கும் எத்தக் கணப் போதிலே யமன்
வந்து தேக நாசம் பண்ணுவனோ வென்னும் பயத்தினாலும், சக
கன் செய்த பாவம் இராசாவை வந்து சாரும், அப் பாவ மிகுதியால்
மறுமைக்கண் சிரயத் துன்பம் வரு மென்று, மேல் வருங் காரிய
விசாரணையினால் வரும் பயத்தினாலும், மிகவும் உன்னத் திடுக்குத்
திடுக் கென்று மாளுது சின்ற பறையறையு மானால், அவனெழித்த
மற்றையர், பூமிபின்கண் இன்பமு முனகோ? இவர். அற்பச்
செல்வத்தினை யுடையோரும் மகக் களிப்பு மிகுத் திருப்ப ஈகலின்,
மகா செல்வத்தினை யுடைய அந்த ஈகாவுக்கு, அப் பயங்களும்
அவற்றால் வருத் துன்பங்களும் இல்லை. மகா பேரகங்களை அதுப
வித்துக் கொண்டு மகக் களிப்பு மிகுத் திருப்ப னென்று நீ சொல்வா

யானால், விவேகம் இன்மையால் மேல் வருங் காரிய விசாரணை பண்ணாத மாதார்க்கு மகக் கனிப் பல்லது, விவேகமும், விசாரணையு முடையோர்க்குத் துன்பமே யன்றி, இன்பம் இன் றென்று அறிவாயாக, எ - று.

‘உற் றெனும் பயத்தானும்’ என்ற ஷம்மையால், விசாரணை யினால் வரும் பயம் வருவிக்கப்பட்டது. உன்னம் பறை யறைதல் யிருத்த பய மெனக் கொள்க. யாவர்க்காயினும், விவேக முள்ள பொழுது தேக போகத் துன்பமாய்த் தோன்று மென்பதும், அஃது இவ்வாத போது அவை மீன்பமாய்த் தோன்று மென்பதும் கண்டு கொள்க.

‘உள மிகப் பறை சின் றறையும்’ என்றதற்கு உதாரணம்: குறுக் திரட்டி. (10) “பிறத்தவரி றத்தல்பிறை யாதெனவ ரித்தா, குறுத்தவரொ ழித்தினிய ஷண்ணினை வாரோ, மறத்த விட யத்துமய ழுற்றிடுதல் ஊன்மீ, திறத்தவரை புச்சிவிழு லோனிடைகொ னின்பம.” எ-ம். திரு வள்ளுவ நாயனார், (11) “னெறி ஊரிற் கயவங் திருவுடைவர், நெஞ்சத்த வலமி ன்.” எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க. (கஉ)

இம் மாதாடப் பிறப்பின்கண் இன்ப மில்லை யானால், இப் பிறப்பிந்த மேலாய தேவப் பிறப்பிற் றுன் இன்ப மில்லையோ வென்ற சிட்டுண நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பிறப் புடைய சாரிடை யினும்பல் பிணிபயந் தணியில்கா மாதி, புறப்படு தனின்வா நவர்க்குமற் றெண்ண புணசுகத் தேவின்மா துடத்திற், சிறப்பிவை பென்றார் குறுக்கியோ திகனின் றீமைபுங் கொடியர்வீழ் சிவயத், தறப்பெருஞ் துயரு முறைப்பதென் பிறப்பூ டாதவந் தீதவா திலையே. (13)

ப - னா. பிரப்பு - (இந்த மாதவர் போல்) உற்பத்தி, இரப்பு - வயக்களை, உடையாய் - உடையோராய், இடையினும் - (அவற்றக்கு) இடை (யாகிய திதி) க்கண்ணும், பல் - பல, பிணி - பிபாதிக்கையும், பயம் - (கர்த்திரு சத்துருக்களினால்) பயங்க்ளையும், தணிவு இவ் - அடக்காத, காம ஆதி - காமக் குரோதாதிக்கையும், உற - அடைய, படுதலின் - படுதலின், வாகவர்க்கும் - தேவர் களுக்கும், ககம் - இன்பம், என்னை - என்னை, உள - உள, தேவின் - (ஊர்த்த யோகிக ளாகிய) தேவ கதி, மானுடத்தில் - மானுட கதிக்கண் (வரும்), சிறப்பு - சிறப்பு, இவை - இவைகள், என்றால் - ஆனால், குறுக்கு - குறுக்கி, யோகிகளின் - யோகிக ளாகிய (மிருக) கதியினது, திமையும் - துன்பங்களையும், சொடியர் - மகா பாலிகள், வீழ் - வீழ லுற்ற, நிரயத்து - காக கதியினது, அற - மிகுந்த, பெரும் - பெரிய, துயரும் - துன்பங் களையும், உணர்ப்பது - சொல்வது, என் - என்னை, ஆதலால் - ஆகையால், பிறப்பு ஊற - பிறப்பின்கண், தீது - துன்பமே, அவ்வுது - அவ்வது, தீது - இவ்வுது, ஏ - து.

பொ - னா. ஏ - து. இந்த மாதவர் போல், உற்பத்தி வயக்களை உடையோராய், அவற்றக்கு இடை யாகிய திதிக்கண் ணும், பல பிபாதிக்கையும், கர்த்திரு சத்துருக்களினால் பயங்க்ளையும், அடங்காத காமக் குரோதாதிக்கையும் அடையப்படுதலின், தேவர் களுக்கும் இன்ப மென்னை யுன்? ஊர்த்த யோகிக ளாகிய தேவ கதி மானுட கதிக்கண் வருஞ் சிறப்பு இவைகளானால், குறுக் கியோகிக ளாகிய மிருக கதியினது துன்பங்களையும், மகா பாலிகள் வீழ லுற்ற காக கதியினது மிகுந்த பெரிய துன்பங்களையும், சொல்வ தென்ன? ஆகையால், பிறப்பின்கண் துன்பமே யவ்வது இவ்வுது, ஏ - து.

சாற் கதிபுள்ளும் அதிகமா புள்ள தேவ கதிக் கண்ணும்
இங்கனக் தன்பமே வருமானின், கீ டொன்றமே இன்ப மென்
பதம் கண்டு கொள்க. 'குறக் கிபோசி' என்றமையால், ஊர்த்த
போசி வருகிக்கப்பட்டது. எவ்வாத் தன்பங்களினு நீரபத்
தன்பம் அதிக மாதலின், 'அறப் பெருக் தவ' என்றார்.

'வாசவர்க்கு மற் றென்னை புன சகம்' என்றதற்கு உதாரணம்.
பெருக் திரட்டு. (12) "நீய வசார் பகையுண்டு சென்ற மார்வ மிக
என்றி, யோபுன் டாமக னுருண்டு கோய்கட் கெல்லாத் தாயான,
சாய முண்டு வகதொழுகெண் டோரு முண்டு கற்பத்தே, மாயுத்
தன்மை புண்டானும் வாரோர்க் கென்னை வானுண்டே." எ-ம்.
(13) "குருடன் புரா மார்த்தாண்டன் குட்ட கோகி யாமெஞ்ஞ,
புதுடன் நகிலெய் புர்த்தாற்குப் புயத்தில் வாத் தக்கற்குச்,
சாரோ புன்றி வயோகஞ் சோம னுக்கு கீரிழிவு, வருணற் கில்வா
நவர்க்கு சோபுன் டென்பே மருத்தவரும்." எ-ம். மற்றும்
வருணவதற்குக் காண்க. (கஉ)

அரிதுபெற் நிடினும் பெற்றதின் விருப்ப மறப்பெரு
தனவிரும் புரிக்க, டெரியகிற் கிலமீ தெனைமுன மடை
யாச் செல்லமாய்ச் சொல்பகித் திரமா, புரியகிற் சுகமாய்
நீத்தமா பொருவி னெதெனக் கேட்டுமற் றதனிற்,
நிலியவற் நினைமு முனமுறும் பொல்லாப் பிறவியே பெற
விரும் புறவே. (14)

ப - வா. அரிது - (வாசவர்க்குக் கிடைத்தற்கு) அரிவ
(பொருளைப்), பெற்றிடினும் - பெற்ற காலத்தும், பெற்ற - (தாம்)
பெற்ற, அதின் - (அப்பொருளை வளிகாகக் கருதி) அதன்கண்,
விருப்பம் - விருப்பம், அற - அந்த, பெருதன - பெருதன வாகிய
(பொருள்கள் வாகிய வானினும் அவற்றை அரிவ வாகக் கருதி),

விரும்பும் - விரும்பாசின்ற, உயிரகன் - உயிர்கள், ஈது - இது, எனை - என்னையோ, தெரியநெற்கிலம் - (தாம்) அறிநிலேம், முனம் - (தாம்) முன்னர், அடையா - அடையாத, செல்வ மாய் - செல்வமாக, சொல் - சொல்லப்பட்ட, பவித்திர மாய் - சின்மல மாய், உரிய - (தமக்கு) உரிய, சித் சுக மாய் - ஞானாகந்த மாய், சித்த மாய் - அழிவாத தாய், ஒரு - ஒப்பற்ற, வீடு - மோகும், உளது - உண்டு, என - என்ற, கேட்டும் - கேட்டிருக்கும், அதனில் - அதன்கண், பிரியம் - விருப்பம், அற்ற - அற்ற, முனம் - முன்னர், உறம் - (தாம்) அடைந்த தாய், பொல்லாத - (அசுத்த மாய் துக்க மாய் அசித்தமாய் புன்ன) பொல்லாத, பிரவியே - பிரவியையே, இன்னமும், பெற - அடைய, விரும்புதலை - விரும்புதல், எ - று.

பொ - னா. எ - று. பாஷர்க்குள் கிடைத்தற் கரிய பொருளைப் பெற்ற காலத்தும், தாம் பெற்ற அப் பொருளை எளிதாகக் கருதி, அதன்கண் விருப்ப மற்றப், பெருதன வாகிய பொருள்கள் எளிய வாயினும், அவற்றை அரிய வாகக் கருதி, விரும்பாசின்ற உயிர்கள், இது என்னையோ, பாமநிகிலேம், தாம் முன்னர் அடையாத செல்வமாகச் சொல்லப்பட்ட சின்மல மாய்த் தமக்கு உரிய ஞானாகந்த மாய் அழிவாத தாய் ஒப் பற்ற மோகும் உண்டென்று கேட்டிருக்கும், அதன்கண் விருப்ப மற்ற, முன்னர்த் தாம் அடைந்த தாய் அசுத்த மாய்த் துக்க மாய் அசித்தமாய் புன்னம் அடைய விரும்புதல், எ - று.

பெற்றதைச் சிறி தாக்கிப் பெருததின் மேல் இச்சையை விரிப்பது உயிர்களுக்கு இயற்கைக் குணமா யிருக்கவும், தாம் அடைந்த பிறப்பு, அசுத்தம், துக்கம், அசித்திய மென்பது கண்டிருக்கும், தாம் அடையாத வீடு சுத்தம் சுகம் சித்திய மென்பது கேட்டிருக்கும், அதனை நீங்கி, இதனை அடைய விரும்புதலின்றி, அதனையே உயிர்கள் விரும்புதலின், 'தெரியநெற்கில யீதெனை' என்றார். வீட்டின்ப முயிர்க்கு அன்னிய மாகவின், 'உரிய நெற் சுகம்' என்றார்.

‘முன மண்டயாச் செவ்வாய்’ என்றதற்கு உதாரணம்: தேவிகளோத்தாம். (14) “ஒருபொரு ளெக்கா வந்து முன தாடிச் சிறப்பு டைத்தா, பிருவினை பின்றி மேலா மின்பத்தை யளிப்ப தாகும், பொருவிவா விதன்மே லன்பு பொருந்திடா தாரு முண்டே, திருவுலா வகன்ற கல்விச் சிறந்தசான் றோர்க டாமே”, எ-ம். மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க. (கச)

துன்பவெம் பிறப்பி னிழிவையு மழியாச் சுகபா லீட்டுபர் வினையும், பின்பவை தொலைத்தெய் தருங்கரு விபதாய் பெற்றவிப் பிறப்பையு மிதனின், மின்புலா நிலையா மையையுமொர்க் தனனோர் விவேகியு மெனிற்பினும் விடயத், தன்புரு விடு புகமிக வினாயா தரைக்கணக் தரைக்கணுற் றிடுமே. (15)

ப - ளா. துன்ப - (அசித்திய மாய்) துக்கமாயுள்ள, வெம் - வெவ்வேய், பிறப்பின் - பிறப்பினது, இழிவையும் - தாழ்ச்சியினை யும், அழியா - சித்திய மாய், சுக - ஆகந்தமாயுள்ள, பா - மே ளாவிய, வீட்டு - வீட்டினது, உயர்வினையும் - உயர்ச்சியினையும், பின்பு - (கெடுங் காலத்தின்) பின்பு, அவை - அந்த (இழிந்த) பிறப்பினை, தொலைத்து - நீக்கி, எய்த - (உயர்ந்த வீட்டினை) அடைதற்கு, அரும் - அரிய, கருவிய தாய் - ஏது வாக, பெற்ற - பெற்ற, இ - (பெறுதற் கரிய) இத்த, பிறப்பையும் - (மாறுடப்) பிறப்பினையும், (அவ்வனம் பெறுதற்கு அரிய பிறவியே யாயினும்), பின் - பின், புலா - போலும் (தோன்றி அழகின்ற), இதனின் - இத் காலத்தினது, நிலையாமையையும் - அறிதற் கரிய அவதிகினை யும், ஒத்தனன் - விசாரனை பண்ணினான், ஒர் - ஒரு, விவேகியும் - விவேகியும், எனின் - ஆனால், பினும் - பின்னரும், விடயத்து - (பிறப்பிற்கு ஏது வாய்) விடைய சுகத்தின் மேல், அன்பு - அன்பு,

உரு - வைத்து, வீடு - வீடு, புக - அடைதற்கு, வினாயாத -
(ஏது வாய துறவினை அடைத்து தவ நெறிக்கண்) அதிசெக்கிர மாய்ச்
செல்வாது, அரைக் கணம் - அரைக் கணப் போ தாயினும், தரைக்
கண் - உலக வாழ்க்கையை, உற்றிடுமே - பொருத்தி சிற்பனோ,
எ - று.

பொ - ரா. எ - று. அரித்திய மாய்த் துக்கமா புள்ள
வெவ்விய பிறப்பினது தாழ்ச்சியினையும், சித்திய மாய் ஆகத்தமா
புள்ள மே வாகிய வீட்டினது உயர்ச்சியினையும், கொடுங் காவத்தின்
பின்பு அந்த இழிந்த பிறப்பினை நீக்கி உயர்ந்த வீட்டினை அடை
தற்கு அரிய ஏது வாகப் பெற்ற பெறுதற் கரிய இந்த மாறுடப்
பிறப்பினையும், அக்ஷணம் பெறுதற் கரிய பிறவி யாயினும், மின்
போலும் தோன்றி அழிகின்ற இக் காவத்தினது அறிதற் கரிய
அவதிகையினையும், விசாரணை பண்ணினான் னர் விவேகியு மானார்,
பின்னரும் பிறப்பிற்கு ஏது வாய விஷய சுகத்தின் மேல் அன்பு
வைத்து, வீடு அடைதற்கு ஏது வாய துறவினை அடைத்து, தவ
நெறிக்கண் அதிசெக்கிர மாய்ச் செல்வாது, அரைக் கணப் போ
தாயினும், உலக வாழ்க்கையைப் பொருத்தி சிற்பனோ, எ - று.

‘பின் பவை தொலைத் தெய்த’ என்றதைப், பிறப்பை நீக்கி
வீ டடைய வென்று பிரித்துக் கூட்டுக. (கடு)

, வினைப்பிறப் பொருவன் றுயரமென் றுணரின் விடய
போ கங்கணச் சதனுந், தனக்குட லதிய முணர்தரின்
மாணஞ் சார்குறிக் குளகடுங் குதலு, நினைத்திடி னிதன்
பேற் றருமைமா தவங்க ணீங்கிரான் கழித்தலுந் துணிவி,
லகித்தமோர்ந் திடினோர் கணமெநிர் காலத் தவநிக
றிடுதலு மிவையே. (16)

ப - னா. வினை - (இரு) வினைக்கு ஈடாய் வரும், பிறப்பு - பிறப்பினை, ஒருவன் - ஒருவன், துயாம் - துன்பம், என்று - என்று, உணரின் - அறிந்தானே யானால், விடய - (அத் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகிய) விஷய, போகங்கள் - போகங்களை, சச்சுதலும் - இச்சித்தலும், (இலை) - இல்லை, தனக்கு - தனக்கு, உடல் - காயம், அசியம் - வேறு (என்பது), உணர்தரின் - அறிந்தால், மாணம் சார் குறிக்கு - மாணக் குறி கண்ட காலத்தில், உளம் - (காயம் நீங்கும் என்னும் பயத்தினால்) மகம், கெடுகுதலும் - கடுங்குதலும், (இலை) - இல்லை, இதன் - இம்மாதாபு பிறவி, பேற்றா - பெறுதற்கு, அருமை - அருமை (என்று), வினைத்திடின் - அறிந்தால், மா - (இப் பிறவிக்குப் பயனாய் மோகசுத்தை அடைதற்கு ஏதுவாய்) மகத் தாகிய, தவங்கள் - தவங்களை (ச் செய்தல்), நீங்கி - ஒழித்து, காள் - (வாழ்) காங்களை, கழித்தலும் - (வீணாளாகப்) போக்குதலும், இலை - இல்லை, துணிவு இல் - (எந்தக் கணம் இருக்குமோ எந்தக் கணம் போகுமோ வென்று) தெளியக் கூடாத, அசித்தம் - (தேக) அசித்தியத்துவத்தை, ஓர்ந்திடின் - அறிந்தால், ஓர் - ஒரு, கணம் - கணப் போதாயினும், காலத்து - (இன்ன) காலத்தில் (இன்னது செய்வோமென்றும்), அவதி - அளவு, கூறிடுதலும் - சொல்லுதலும், இலை - இல்லை, எ - று.

பொ - னா. எ - று. இருவினைக்கு ஈடாய் வரும் பிறப்பினை ஒருவன் துன்பமென்று அறிந்தானே யானால், அத் துன்பத்துக்கு ஏதுவாகிய விஷய போகங்களை இச்சித்தலும் இல்லை; தனக்குக் காயம்வே நென்பது அறிந்தால், மாணக் குறி கண்ட காலத்தில், காய நீங்குமென்னும் பயத்தினால் மக கடுங்குதலும் இல்லை; இம்மாதாபு பிறவி பெறுதற்கு அருமை யென்று அறிந்தால், இப் பிறவிக்குப் பயனாய் மோகசுத்தை அடைதற்கு ஏதுவாய் மகத் தாகிய தவங்களைச் செய்தல் ஒழித்து, வாழ் காங்களை வீணாளாகப்

போக்குதலும் இவ்வே; எத்தக் கணம் இருக்குமோ எத்தக் கணம் போகுமோ வென்று தெனியக் கூடாத தேக அபித்தியத்துவத்தை அறிந்தால், ஒரு கணப் போதாயினும் இன்ன காலத்தில் இன்னது செய்வோ மென்னு மனவு சொல்லுதலும் இவ்வே, ஏ - ற.

‘இவ்வே’ என்னும் வினைக் குறிப்பு மொழியைக், கடை சிலத் தீபக மாக்கி எல்லாவற்றோடுங் கூட்டிக் கொள்க.

‘மாணஞ் சார் குறிக்குள ஈடுக்குதலு மிவ்வே’ என்றதற்கு உதாரணம்: பெருங் திரட்டு. (15) “விவ்வி எங்கிய விண்ணவர் மிகுத்தவாழ் காளு, மல்ல கும்பக வென்னுமீர் வானின வரித்து, கொல்லும் வெங்கொடுங் கூற்றையார் குலைவுநர் குழகி, எவ்வி ருத்தென வுலத்தெதிர் கொள்ளுவான் ஞாநி” மற்றும் வருவன வற்றூற் காண்க. (கக)

கருமமொன் றியற்றப் பிறர்கைபிற் கருவி கவர்த்து னோன் பினுமவர் கொளுமுன், விரைவினெண் ணியசெய யாதாமற் றதையே மிகச்சிறப் பித்துநோக குதல்போற், புரையிவ்விட் டின்ப மடைகுவா னதற்குப் பொருந்திய வருத்தவும் புரியா, தொருகண மேனு நிலையிவ் வுடல் வைத் தொப்பனை செய்துநோக் குதலே. (17)

ப - னா. ஒன்று - (தனக்கான) ஒரு, கருமம் - தொழிலு, இயற்ற - செய்து முடிக்க, கருவி - (அதனைச் செய்து முடித்தற் குரிய) கருவியை, பிறர் - அயலார், கையில் - கையில், கவர்த்த னோன் - (இரவல்) வாங்கி வர்தவன், பினும் - (அக் கருவியைப்) பின்னரும், அவர் - கொடுத்தோர், கொளும் - (வாங்கிக்) கொள் ளும், முன் - முன்னர், எண்ணிய - (தான்) கருதிய (தொழிலு), விரைவின் - சீக்கிரத்தில், செய்யாது - செய்து முடியாது

(வைத்து), அதை - அதனை, மிக - (தன தாகப் பாலித்து) மிகவும், நிறப்பித்து - நிறப்பித்து, கோக்குதல் - பார்த்துக்கொண்டிருத்தல், போல் - போலும், புறா - குற்றம், இல் - அற்ற, வீட்டு - மோகம், இன்பம் - ஆகத்ததை, அடைகுவான் - அடையும் பொருட்டு, அதற்கு - அதற்கு, பொருத்திய - பொருத்திய, அரும் - அரிய, தவம் - தவத்தினை, புரியாது - செய்யாமல், ஒரு - ஒரு, கணமேனும் - கணப்போதாயினும், சில - சில, இல் - இல்லாத, இங் உடல் - இக் காயத்தை, வைத்து - (தன தாகப் பாலித்து) வைத்து, ஒப்பனை - செப்பம், செய்து - செய்து, கோக்குதல் - பார்த்துக்கொண்டிருத்தல், ஏ - ஐ.

பொ - னா. ஏ - ஐ. தனக்கான ஒரு தொழிலைச் செய்து முடிக்க, அதனைச் செய்து முடித்தற் குரிய கருவியை அயலார் கையில் இடவல் வாங்கி வந்தவன், அக் கருவியைப் பின்னருங் கொடுத்தோர் வாங்கிக் கொள்ளு முன்னர்த் தான் கருதிய தொழிலைச் சீக்கிரத்திற் செய்து முடியாது வைத்து, அதனைத் தன தாகப் பாலித்து, மிகவுஞ் நிறப்பித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் போலும், குற்ற மற்ற மோகாநேதத்தை அடையும் பொருட்டு அதற்குப் பொருத்திய அரிய தவத்தினைச் செய்யாமல், ஒரு கணப் போதாயினும் சில யில்லாத இக் காயத்தைத் தன தாகப் பாலித்து வைத்துச் செப்பஞ் செய்து பார்த்துக் கொண்டிருத்தல், ஏ - ஐ.

தனக் குரிய தொழிலைச் செய்தற்குப் பிறர் கையிற் கருவி வாங்கினென் போல், தனக் குரிய தவத்தினைச் செய்தற்குக் கருவி யாக இக் காயத்தைச் சென் கையில் வாங்கிக் கொண்ட தென னபிக. (கஎ)

இவ் வாழ்க்கையி லிருந்து துறங்கனைக் கொடுத்துப் பிறப் பினை நீக்கக் கூடாதோ வென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:-

பவத்தனிப் பாவைக் குராவையைத் தாகப் படுவையைக் கொடுகடப் பரிதா, துவப்பொடு தவப்பா தையினிவார் தன்றி யுண்மையித் தகவிகந் துலகோ, தாவப்பொழுதகல விருப்பதென் விருப்போ வகன்றவர்க் கருத்தலாதிகளாற், தவத்தினை மறந்தார் கொல்லெனுந் சொல்லாதமதுளத் துணர்கலார் போலும். (18)

ப - னா. பவ - பிறவி யாகிய, தனி - ஒப் பற்ற, குராவையை - விசாலம் பொருந்திய, பாவை - கடவினை, தாக - (இவ் வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட) தாக மாகிய, படுவையை கொடு - தெப்பத்தினாலே, கடப்பு - கடத்தற்கு, அரிது - அரிதாம், உவப்பொடு - விருப்பத்துடனே, தவ - (துறவிக் கணின்து செய்யப்பட்ட) தவ மாகிய, பாதையின் - கப்பலின் மேல், இவர்த்து - ஏறினும், அன்றி - அல்லது, உண்மை - (இது) சத்தியம், இ - இக்த, தகவு - தகைமையை, இகத்து - விட்டி நீங்கி, உலகோர் - (இவ்) வலகத்தார், அவ - வீணிலே, பொழுது - பொழுது, அகல - போக, இருப்பது - இருப்பது, என் - என்ன, விருப்போ - விருப்பமோ, அகன்றவர்க்கு - துறந்தோர்க்கு, அருத்தல் ஆகிகளால் - (பரி னோய் குளிர் முதலியவற்றிற்கு) உண்டி (மருந்து உறையுன்) முதலிய (உதவி அவர் தவத்திற்கு விக்கிதம் வாராதபடி பாதுகாத்தற் பொருட்டி), தவத்தினை - (தமக்கு உரிய) தவத்தினை, மறந்தார் - மறந்தார், கொல் - கொல்லோ, எனும் - (இவ்வறத்தார்) என்று (திரு வள்ளுவ நாயனார் கூறிய), சொல்ல - சொல்ல, தமது - தமது, உளத்து - உள்ளத்தின்கண்ணே, உணர்கலார் - விசாரினை பண்ணாதவர், போலும் - போலும், எ - ற.

பொ - னா. எ - து. பிறவி யாகிய ஒப் பற்ற விசாலம் பொருந்திய கடவினை, இவ் வாழ்க்கையிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தாக மாகிய தெப்பத்தினாலே கடத்தற் கரிதாம், விருப்பத்துடனே

தூறலின்கணின்னு செய்ப்பட்ட தவ மாகிய கப்பலின் மேலேறிவு
லவ்வது; இது சத்தியம். இத்தத் தகைமையை விட்டு நீங்கி, இவ்
வுலகத்தார் வீணிலே பொழுது போக இருப்பது என்ன விருப்ப
மே! தூறத்தோர்க்குப் பரி, கோய், குளிர் முதலியவற்றிற்கு
உண்டி மருத்து உரைபுள் முதலிய வுதவி அவர் தவத்திற்கு
விக்கிளம் வாராதபடி பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தமக்கு உரிய
தவத்தினை மறத்தார் கொல்லோ இவ்வறத்தா ரென்று திரு
வள்ளுவ நாயனார் கூறிய சொல்லைத் தமது உள்ளத்தின்கண்ணே
விசாரினை பண்ணாதவன் போலும், ஏ - று.

இவ்வற முற்றம் வழுவாத எடக்கவே, குடும்பம் குற்றமாய்த்
தோன்றும், இதனால் புறத் துறவு வரும், இத் துறவினால் தவத்
தைப் பண்ண வரும், இத் தவத்தால் உட் றுறவு வரும், இவ் வுட்
றுறவல் மெய் புணர்வு பிறக்கும், இம் மெய் புணர்வால் பிறப்பு
நீங்கும், ஆதலின், 'தாபப்படுவையைக் கொடு கடப் பரிது'
என்றார். (கஅ)

"இல் வாழ்க்கையே அற ஜெனப்பட்டது" என்றும், தூற
லினை "அஃதும் பிறன் பழிப்ப தில்லாவி னன்று" என்றுந்
திந வள்ளுவ நாயனார், இல் வாழ்க்கையை அதிகமாகக் கூறி
யிருக்க, நீர் அதனை மறுத்துத் தூறலினை அதிக மென்றும், இதன்க
ண்ணிற் றிட்டை அடைய வேண்டு மென்றால் கூறிய தென்னை
வென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—

சுதலே யறமு மசித்தமா மனைத்து மிகழ்ந்துகை
விடுதலே வீடு, மாதவாற் றாகக் குரியவில் வாழ்க்கை
யதனையே யறமெனக் கூறிக், கோதிலா வீட்டி னிலக்கண
மிருத்தல் குறித்துமெய் புணர்வைபுந் துறவு, டோதிலார்
தேநர் தனைத்தயி முருவத் தொளித்தெமக் களித்த
வன் னுன்கே. (19)

ப - னா. ஈதல் - (யாவர்க்குங்) கொடுக்குதலே, அரமும் -
அசித்தம் - அசித்தியம், ஆம் - ஆகிய, அனைத்தும் -
எல்லாவற்றினையும், இகழ்த்து - (தன்ப மென்று) இகழ்த்து, கை -
கை, விடுதலே - விட்டு நீக்குதலே, வீடும் - வீடும், ஆதலால் -
ஆகலின், தாக்கு - தாசம்

இல், வாழ்க்கையையே - வா;
என - என, கூறி - கூறி, கோது - (தரலின்கண்) குற,
இலா - அற்ற, வீட்டின் - மோஷு, இலக்கணம் - இலக்கணம்,
இருத்தல் - இருத்தலை, குறித்து - கோக்கி, மெய் புணர்வையும் -
(மெய்ப் பொருளை யறிதற்கு ஏது வாய ஞானம் கூறிய) மெய்
புணர் வென்னும் அதிகாரத்தையும், துறவியு - துற வதிகாரத்
தோடு (சேர்த்து), ஒதினார் - கூறினார், வேதத்தனை - வேத அர்த்
தங்களை, தமிழ் - தமிழ் (மொழி), உருவத்து - ரூபத்திலே,
ஒளித்து - மறைத்து, எமக்கு - எமக்கு, அளித்த - அருளிச் செய்த,
வள்ளுவர் - திரு வள்ளுவ நாயனார், ஏ - று.

பொ - னா. ஏ - று, யாவர்க்குங் கொடுக்குதலே தரும
மும், அசித்திய மாகியவெல்லாவற்றினையும் தன்ப மென் றிகழ்த்து
கைவிட்டு நீக்குதலே வீடும், ஆகலின், தாசம் கொடுத்தற் குரிய
இல் வாழ்க்கையையே அற மெனக் கூறித் தரலின்கட் குற்ற
மற்ற மோஷு வகணம் இருத்தலை கோக்கி மெய்ப் பொருளை
யறிதற்கு ஏது வாய ஞானம் கூறிய மெய் புணர் வென்னும் அதி
காரத்தையும், துற வதிகாரத்தோடு சேர்த்துக் கூறினார்; வேதார்த்
தங்களைத் தமிழ் மொழி ரூபத்திலே மறைத்து எமக் கருளிச்
செய்த திரு வள்ளுவ நாயனார், ஏ - று.

மொழிகளுள் அருத்த யிருத்தலின், 'ஒளித்து' என்றும்,
சத்தத்திற்கு உயிர் அருத்த மாகலின், 'உருவத்து' என்றும்
கூறினார்; 'வேதம்' என்பதும், 'தமிழ்' என்பதும் ஆகு பெயர்.

‘வேதத்தனைத் தமிழருவத் தொனித்து’ என்றதற்கு உதாரணம்: திரு வள்ளுவ மால, (16) “ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாய்ந்தி தனினிது, சீரியதென் றென்றைச் செப்பரிதா- லாசியம், வேதமு டைத்துத்த மிழ்திரு வள்ளுவன, ரோதுரு டட்பாவு டைத்து.” ஏ-ம். (17) “செய்யாமொ ழிக்குத்தி ருவன் று வ்மொழித்த, பொய்யாமொ ழிக்கும்பொ ருளொன்றே - செய்யா, வதற்குரியா ஈத்தணரே யாராயி னேனை, யிதற்குரியா ஈவ்வாதா சில்” ஏ-ம், மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (கக)

சிறத்தருக் தெய்வப் புலமைவன் றுவனார் நீத்தவர் பெருமைதான் முகப்பாற், சிறத்திட வமைத்தாக் கது கொடிச் வாழ்கைச் சிறுமைதூற் றினரது தெரியார்க், கறத்தவா தியற்றி னவனினுக் கோடி யதிகமர் மெனமந ம ருது, துறத்துளோ னையும்பட் டணத்தெம தடிகு பெருத்தகட் டொதிகழ்த் திடுமே. (20)

ப - ண. சிறம் தரும் - (அறிஞரார்) புகழ்ப்படுகின்ற, தெய்வ - தெய்வ, புலமை - புலமை, வள்ளுவனார் - திரு வள்ளுவ நாயனார், நீத்தவர் - துறத்தோரது, பெருமை - பெருமையை, தவ் - சாத்திர, முகப்பால் - முகத்திற்கு, சிறத்திட - அணியாக, அமைத்து - வைத்து, அது கொடி - அவரது பெருமையை (பொருளாகக்) கொண்டு, இவ் வாழ்க்கை - (அதன் பின்னர்) இவ் வாழ்க்கை, சிறுமை - சிறுமையை, துற்றினர் - புகழ்ந்தது போன்று இகழ்ந்தார், அது - அந்த துட்பம், தெரியார்க்கு - தெரியாதார்க்கு, அறம் - (முப்பத் திராண்டி) அறமும், தவரது - வருவரது, இயற்றின் - செய்யும், அவனினும் - இவ் வாழ்க்கை புடைபோனினும், கோடி - கோடி பங்கு, அதிகமாம் - அதிகமாம், என - என, மாம் - உட் (ஔவு), அருது - இவ்வாத, துறத்துளோனையும் -

(புறத்) துறவேணையும், பட்டணத்து - பட்டணத்துப் பிள்ளையாகிய, எமது - எமது, அழகன் - சுவாமிகள், தொகுத்த - தொகுத்துக் (கூறிய), கட்டு - உறுதி, உரை - மொழி (தானே), திகழ்த்திடும் - விளக்கும், எ - று.

பொ - ரா. எ - து. அறிஞரார் புகழ்ப்படுகின்ற தெய்வப் புலமைத் திரு வள்ளுவ நாயனார் துறத்தோரது பெருமையைச் சாத்திர முகத்திற்கு அணிபாக வைத்து, அவரது பெருமையைப் பொருளாகக் கொண்டு, அதன் பின்னர் இவ் வாழ்க்கைச் சிறமையைப் புகழ்த்தது போன்று திகழ்த்தார். அந்த துட்பம் தெரியாதார்க்கு, முப் பத் திரண் டறமும் ஸ்ருவரது செய்பும் இவ்வாழ்க்கை புடையோனிலும், கோடி பங்கு அதிகமா மென உட் றொடி இவ்வாத புறத் துறவேணையும் பட்டணத்துப் பிள்ளையாகிய எமது சுவாமிகள் தொகுத்துக் கூறிய உறுதி மொழி தானே விளக்கும், எ - று.

துறத்தோர் பெருமை யெனவே, துறவாதார்க்குச் சிறமை யென்பதும், அஃ வதிகாத்தினாலுங் காண்க; கட்டுணையார் சிறமை பெருமை அறியப்படுதலிற், 'கட்டுரை திகழ்த்தும்' என்றார். (20)

ஆனால், நீர் கூறிய துற விலக்கணம் என்ன யென்று கேட்க நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறப்பெனு முவரிச் சுழியதா மெழிலார் பெண்டிரா தியவுயிர்ச் சார்வுஞ், சிறப்புறு புலியா திப்பொருட் சார்வுந் தீரநீக் குதறுற வவற்றா, நிறப்படு மெனைநீப் பினுமறி வுடையோ ரொருதம தனைபிதா கினைபுந், துறப்போற் துறப்போர்க் கருகா கெனநீ சொற்றசொற் சத்திய மாமால். (21)

ப - னா. பிறப்பு - பிறவி, எனும் - ஆகிய, உவரி - கடலுக்கு, சுழியத - சுழி, ஆம் - ஆகிய, எழில் - அழகு, ஆர் - பொருந்திய, பெண்டிர் - பெண்டிர், ஆகிய - முதலிய, உயிர் - உயிர், சாரவும் - சார்வினையும், நிறப்பு - நிறப்பின, உறு - உடைய, புவி - காணி, ஆகிய - முதலிய, பொருள் - பொருட், சார்வும் - சார்வினையும், தீர - ஒருங்கே, கீக்குதல் - (விட்டு) கீக்குதல், துறவு - துறவு, அவற்றாடு - (ஆனால், கீர் கூறிய இரு வகைச் சார்வான) அவற்றுள், உறப்பும் - பொருந்தி யிருக்கிற, எவை - எவற்றினை, கீப்பினும் - துறந்தாலும், அறி யுடையோர் - அறிவினை யுடையோர், ஒரு - ஒப் பற்ற, தமது - தமது, அனை - மாதாவினையும், பிதாவினையும் - பிதாவினையும் (துறப்போர்), துறப்போல் - துறந்தால் (என்னையோ வெனின்?) துறப்போர்க்கு - துறந்தோர்க்கு, அரும் - அரிய, காகு - காகம், என் - என்று (கீ சொன்னாய்), கீ - கீ, சொற்ற - சொன்ன, சொல் - சொல், சத்தியம் ஆம் - உண்மையே யாம், எ - று.

பொ - னா. எ - று. பிறவி யாகிய கடலுக்குச் சுழி யாகிய அழகு பொருந்திய பெண்டிர் முதலிய உயிர்ச் சார்வினையும், நிறப்பின யுடைய காணி முதலிய பொருட் சார்வினையும் ஒருங்கே விட்டு கீக்குதல் துறவு. ஆனால், கீர் கூறிய இரு வகைச் சார்வான அவற்றாட் பொருந்தி யிருக்கிற எவற்றினைத் துறந்தாலும், அறிவினை யுடையோர் ஒப் பற்ற தமது மாதாவினையும், பிதாவினையும் துறப்போர்? துறந்தால் என்னையோ? எனின், துறந்தோர்க்கு அரிய காக மென்று கீ சொன்னாய், கீ சொன்ன சொல் உண்மையே யாம், எ - று.

மாதா பிதாக்களை கீ இன்னு கொன்று அறியா யென்று கூறி, மேல், மாதா பிதாக்க னாவார் இன்னு கொன்று கூறுகின்றார். 'பெண்டி யாகிய' எனவே, மாதா பிதா புத்திரர் சகோதரர் முதலிய

பத்துக்களையும், 'புலி யாதிய' எனவே, தகம், தாச்யம், வந்திரம், ஆபாணம், மாடு, ஆடு, அடிமை முதலியவர்களையும் வருவித்துக் கொள்க. (உக)

விடையது ரிதையே தாதைமற் றவன்பான் மின்னெம தன்னையன் னவரைக், கடையரே மறந்து துறந்துதா னன்றோ கடும்பவ விடும்பையுற் றனமீவ், வடைவுணர்ந் திலைபோன் றுடவிதற் கேது வாயவர் தாப்பிதா வென நெஞ், சுடைவுரு நின்றாய் பவந்தொறிவ் வணமுற் றுளவுயிர்க் களாகியா துரையே. (உஉ)

ப - னா. விடையது - இடபத்தில், ஊர் - ஏ, இறையே - கடவுளே, தாதை - (எமது) பிதா, அவன்பான் - அவனது (பாகம் பிரியா திருத்த), மின் - மின் போவ்வளே, எமது - எமது, அன்னை - மாதா, அன்னவரை - அந்தப் பிதாவையும் மாதாவையும், கடையர் - கடையாசிய (யாம்), மறந்து - மறந்து, துறந்து - துறந்து, அன்றோ - அவ்வளவே, கடும் - (அளவில் காலம்) கடிய, பவ - பிறவி, இடும்பை - தன்பத்தை, உற்றனம் - அடைத்தனம், இ அடைவு - இந்த முறைமையை, உணர்ந்திலை - அறியாய், போன்று - போன்று, உடவ் - உடம்பு, ஏது வாயவர் - (தோன்றற்கு) ஏதுவாய் வருகின்ற (பேர்களை), தாய் - மாதா, பிதா - பிதாக்கன், என - என்று, கெஞ்ச - மகம், உடைவுரு - கலக்குரு, நின்றாய் - நின்றாய், பவம் - சகலம், தொறம் - தோறம், இ வண்ணம் - இந்த முறையே, உற்று உள் - (மாதா பிதாக்க) னென்று வந்த, உயிர்க்கு - சிவர்களுக்கு, அளவு - மட்டு, யாது - யாது, உரை - (கீ) சொல்வாயாக, எ - று.

பொ - னா. எ - து. இடபத்தி லேறி கடத்துகின்ற கடவுளே எமது பிதா, அவனது பாகம் பிரியா திருத்த மின் போவ் வளே எமது மாதா, அந்தப் பிதாவையும், மாதாவையும், கடைய

ராமிய யாம் மறத்து துறத் தவ்வேலா, அளவில் காலம் கடிய பிறவித் துன்பத்தை அடைத்தனம். இந்த முறைமையை அறியாய் போன்று, உடம்பு தோன்றற்கு ஏது வாய் வருகின்ற பேர்களை மாதா பிதாக்க னென்று மகன் கவங்குருகின்றாய். சகநத் தோழம் இந்த முறையே மாதா பிதாக்க னென்று வந்த சீவர்களுக்கு மட்டு யாது? கீ சொல்வாயாக, எ - று.

உயிர்க்கு மாதாவும், பிதாவும், சத்தியும், சிவனு மென்பதும், உயிரும் சித்தியும், அவரும் சித்திய மென்பதும், அவரை மறத்து கீங்கினோர்க்குப் பிறவித் துன்பம் வரு மென்பதும், சோணித சக்சிவங்கனிஞல் தேகம் உண்டாகையால், இவ் வுடம்பிற்கே மாதா பிதாக்கள் இவ ரென்பதும், இவ் வுடம்பும் அசித்தியம், இதற்கு ஏதுவாய் வந்தோரும் அசித்திய மென்பதும், இவர் சகநத் தோழம் வேறு வேறாய் மாறி வருதலின், இவரைத் துறத்து தவம் புரிவோர்க்கு சீராயத் துன்ப மில்லை யென்பதும் கண்டு கொள்க.

‘உடனிதம் கேதுவாயவர் தாய் பிதா’ வென்றதற்கு உதா ரணம்: (18) “அத்தனெ டன்னைக் கன்புசெய் கின்ற ரளவில் பிறப்புந் தவையவை தோறு, மெத்தனை தாயுந் தந்தையு முற்றா ரித்தனை யன்றோ விவர்களு மிங்கே”, எ-ம், மற்றும் வருவன வற்றாந் காண்க. (௨௨)

உயிரிக்குத் தாய் தந்தை வேறே யிருத்தலின், உடற்குத் தாய் தந்தைகளைத் துறத்தாலும், தன்னை நம்பி யிருந்த மனைவி புத்திரனைத் துறக்கலாமோ வேறொரு கீடனை நோக்கிக் கூறு கின்றார்.

தனதகத் தகலா திருத்துபே ரின்பந் தருதலான்
மனைவியுந் தன்பா, வினிதுதித் தொருதன் வினையொழித்
தசையா திருத்திலீட் டமுதருத் துதலா, லுனவருஞ்
சுதனு மொருவனுக் கவனு நதயமா பெழுந்தமெய்
புணர்வே, பிணையிலி தன்றி மனைசுத ரெனயாம் பேணிநாட்
கழிப்பதும் பிழையே. (23)

ப - ரா. தனது - தனது (மக மாகிய), அகத்து - வீட்டின்
கண், அகவது - (இறை யன வாயினும் விட்டி) கீங்காமல், இருந்து -
இருந்து, பே ரின்பம் - பே ரின்பத்தை, தருதலால் - தருதலினால்,
மனைவியும் - பெண்டிரும், தன்பால் - தனதிடத்தில், இனிது -
இனிதாய், உதித்து - தோன்றி, ஒரு - ஒப்பற்ற, தன் - தனது,
வினை - தொழில்களை, ஒழித்து - மாற்றி, அசையாது - (முத்தி
யாகிய வீட்டின்கண்) அசை வற, இருத்தி - வைத்து, வீட்டி -
(அம்) முத்தி (ரின்ப மாகிய), அமுது - அமுதிகளை, அருத்து
தலால் - புசிப்பித்தலின், உனல் - கினைத்தற்கு, அரும் - அரிய,
சுதனும் - புத்திரனும், ஒருவனுக்கு - ஒரு புருஷனுக்கு, அவனுட -
அவனுள்ளே, உதய மாய் - உதய மாய், எழுந்த - தோன்றிய, மெய்
புணர்வே - மெய்க்கு ஞானமே, பின் - பின்னர், இஃது - இந்த
மெய்க்கு ஞானத்தை, அன்றி - அன்றி, மனை - பெண்டிர், சுதர் -
புத்திரர், என - என்று, பேணி - அபிவிருத்திக் கொண்டு, னான் -
(வினிலே வாழ்) கான்களை, கழிப்பதும் - போக்குதலும், பிழை -

ப மாய் எ - ன.

பொ - ரா. எ - து. தனது மக மாகிய வீட்டின்கண் இறை
யன வாயினும் விட்டி கீங்காமலிருந்து, பே ரின்பத்தைத் தருதலினால்
பெண்டிரும், தன திடத்தில் இனிதாய்த் தோன்றி, ஒப்பற்ற
தனது தொழில்களை மாற்றி, முத்தி யாகிய வீட்டின்கண் அசைவற

வைத்து, அம் முத்தி யின்ப மாகிய அமுதினைப் புசிப்பித்தலின்
கிளைத்தற் கரிய புத்திரானும், ஒரு புருடனுக்கு அவனுள்ளே உதய
மாய்த் தோன்றிய மெய்ஞ் ஞானமே. பின்னர் இந்த மெய்ஞ்
ஞானத்தை அன்றிப், பெண்டிர் புத்திர ரென்று அபிமானித்துக்
கொண்டு வீணிலே வாழ் காங்களைப் போக்குதலும் குற்ற மாம்,
எ - று.

மனை சுதாரால் வரும் இன்பம் அசித்தியமும், அற்பமு மாகலா
லும், மெய் புணர்வால் வரும் இன்பம் சித்தியமும், பூரணமு மாக
லாலும், இதற்கு அஃது ஒப் பன்ருயினும், ஒரு புடை ஒப் பாகக்
கூறினா ரென்றாக. (உஉ)

ஆனால், இந்த இனமைப் பருவத்திலே இல் வாழ்கையோ
கருத்து, இம்மை யின்பத்தை அநுபவித்து, முதிர்ந்த பருவத்தில்
துறந்து, தவத்தைப் பண்ணி விட டின்பத்தை மறுமைக்கண்
அடையக் கூடாதோ வேண்டி சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

வேண்டினான் டாகத் துறக்கவென் றமையால் விருத்
தனாய்க் கருத்தழிந் துருவங், காண்டல்செய் விழிப்பஞ்
சடைந்துட னடுக்குங் காலம்வந் தடைவதன் முன்னர்,
மாண்டகற் பதனாற் சாலியைப் போலு மனைவியா தியசமா
தியினுற், தீண்டுமா நந்தம் பவவடைந் திடுதற் கெண்ணி
நீத் திடுவர்புண் ணியபோ. (24)

ப - னா. வேண்டின் - முத்தி (யின்பம்) வேண்டில்,
உண்டாக - (காலம்) உண்டாக, துறக்க - துறக்க (வேண்டும்),
என்றமையால் - என்று திரு வள்ளுவ நாயனார் அருளிச் செய்தமை
யால், விருத்தன் - வார்த்திகள், ஆய் - ஆயி, கருத்து - மகம்,
அழிந்து - தடுமாறி, உருவம் - உருவங்களை, காண்டல் - காணுதல்,

செய் - செய்யாசின்ற, விழி - கண்கள், பஞ்ச - பஞ்ச, அடைந்து - அடைந்து, உடல் - உடல், நடுக்கும் - நடுக்குறும், காலம் - (அக்) காலம், வந்து - வந்து, அடைவதன் - பொருத்தம், முன்னர் - முன்னோ, மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, கற்பினால் - கற்பினால், சாவியை - அருத்ததியை, போலும் - போன்ற, மனைவி - பெண்டிர், ஆகிய - முதலாகிய (சார்வுகளை), சமாதியின் - சமாதி நிஷ்டையை, உற்று - பொருத்தி, ஈண்டும் - இக் காயத்தின்கண், பல - பல, ஆரத்தம் - இன்பங்களை, அடைத்ததற்கு - அடைதற்கு, எண்ணி - கருதி, நீத்திடுவர் - துறப்பார், புண்ணியர் - புண்ணியர், ஏ - று.

பொ - ரா. ஏ - று. முத்தி யின்பம் வேண்டி, கால முண்டாகத் துறக்க வேண்டு மென்று திரு வஞ்ஞவ காயனர் அருளிச் செய்தமையால், வார்த்திக ளாகி, மகத் தடுமாறி உருவங் களைக் காணாதல் செய்யாசின்ற கண்கள் பஞ் சடைத்து, உடல் நடுக்குறும் அக் காலம் வந்து பொருத்து முன்னோ, மாட்சிமைப் பட்ட கற்பினால் அருத்ததியைப் போன்ற பெண்டிர் முதலாகிய சார்வுகளைச் சமாதி நிஷ்டையைப் பொருத்தி இக் காயத்தின்கட் பல வின்பங்களை அடைதற்குக் கருதித் துறப்பார் புண்ணியர், ஏ - று.

முதுமைக் காலத்தில் உன்னம் தடுமாறுதலின், ஆசாரியன் உபதேசித்த மொழிகளை விசாரனை பண்ணக்கூடாது, விழி பஞ் சடைதலின், ஞான சாத்திரங்களைப் பார்க்கக் கூடாது, உடல் நடுக்குறுதலின், அசை வற நிஷ்டையில் இருக்கக்கூடாது, ஆகையால், 'நடுக்குறு காலம் வத் தடைவதன் முன்னர்' என்றார். நிஷ்டை கூடி அவத்தைகள் நீங்குத் தோறும் இன்பம் வருதலின், 'ஈண்டு மாகத்தம் பல வடைத் திடுதற்கு' என்றார். உடல் பொருளாகி முன்றலையும் ஆசாரியன் கையில் சத்தியமாகக் கொடுத்தலிற், புண்ணியர்' என்றார். இம் முன்றலையும் கொடுத்த விவரம்.

உடல் தர னென்று அபிமாசித்த லின்மையும், விட்ட பொருள் களின் மேற் பற்றுத லின்மையும், சிவ மன்றி ஒன்றைச் சுட்டுத லின்மையும் எனக் கொள்க.

‘விருத்தனாய்க் கருத் தழித்து’ என்றதற்கு உதாரணம்: திவ்யப் பிரபந்தம், (19) “முதுகு பற்றிக் கைத்த வத்தகன் முன்னொருகோ ழன்றி, விதிர்வி திர்த்துக் கண்க ழன்று மேற்கிண்கொண் டிருமி, விதுவென் னப்பர் முத்த வாரென் றிணையவோ சாமுன், மதுவுண் வண்டு பாடுஞ் சோலை வதிரிவணங் குதுமே” எ-ம். (20) “பண்டு காம ான வாலும் பாவை யர்வா யமுத, முண்ட வாலும் வாழ்ந்த வாலு மொக்கவுரைத் திருமித், தண்டு காலா ழுன்றி மெள்ளத் தன்னிட வாமுன், வண்டு பாடுஞ் சோலை சூழ்ந்த வதிரிவணங் குதுமே” எ-ம், வரும். மந்தம் வருவனவற்றார் காண்க. (உச)

நீர் துறக்க வேண்டு மென்று கூறிய மனைவியை முதிர்ந்த வயதில் துறப்பதன்றி, இளமை வயதில் துறந்தால் பாவ மென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இளமையின் மனையைத் துறத்தல் தெளிற்றா னிறத் தலித் துறத்த லீடவவா, லனலிற் தலிதாங் குயிர்ச்செய லன்றே லாபற்சந் தியாசக்தி ததுமெய், விளிதலாற் பழுதின் தேற்பினு மிருப்பார் விடுதல் தடுபிணி குறித்தே, துணையுளோ யிலகு மிதப்பதென் பிறப்பேநான் தொழித் திடிந் பழித்திடா துவகே. (25)

ப - ளா. இளமையின் - இளமை (வயதின் புடைய), மனையை - மனைவியை, துறத்தல் - துறக்குதல், தீது - பாவம், லனலிற் - லன்னையாலுள், தான் - தான், இறத்தலில் - (அவரை அவ் இளமைக்கண் விட்டு) இறத்த போகின்ற (பாவத் தோடு), துறத் தல் - துறத்துபோகின்ற (பாவம்), ஈடு - சமமாக, அல - அன்று

(ஆகையால், அங்ஙனம் விட்டு இறந்து போதல்), அளவு - அளவு, இல் - இலாத, தீது - பாவம், அஃது - இறந்து போதல், உயிர் - (சிவச் செயலே யன்றி) சேவ, செயல் - செயல், அன்றேல் - அன்று (ஆகையால் பாவம் இன் நென்பையானால்), ஆபத் சச்சியாசம் - ஆபத் சச்சியாசம் (சேவச் செயலாகலின் அதற்கு), தீது - பாவம் (உண்டாக வேண்டும்), அது - அச் சச்சியாசம் (பண்ணிக் கொண்ட ஷடேன), மெய் - தேகம், வினிதவால் - காசமாகலின், பழுது - (அது) பாவம், இன்றேல் - இன்று என், பிணம் - (அச் சச்சியாசம் பண்ணிக் கொண்ட) பின்பும், பார் - (தேக காச மின்றி) இருப்பார், விடுதல் - விட்டு (த் துறத்த) இருத்தல், தீது - பாவம், அஃ - (அத் தேக) காசம் பண்ணுகின்ற, பிணி - விவாதியை, குறித்தேல் - குறித்து (துறத்தமையால் பாவம் இன் நென்பை யாகில்), உளையும் - (உடலை) வருத்ததல் செய்யும், கோய் - கோய், இவரும் - இவ்வாதாரும், இறப்பது - இறந்து போவது, என் - என்னை (ஆகையால்), பிறப்பு - பிறப்பினது.

தால், உலகு - உயர்ச்சேதார், பழித்திடாது - பழியார், எ - து.

பொ - னா, எ - து. இளமை வயதினை உடைய மனைவி யைத் துறக்குதல் பாவ மென்பையானால், தான் அவனை அவ் விளமைக்கண் விட்டு இறந்து போகின்ற பாவத்தோடு, துறந்து போகின்ற பாவம் சமாத மன்று. ஆகையால், அங்ஙனம் விட்டு இறந்து போதல் அள விலாத பாவம். இறந்து போதல் சிவச் செயலே யன்றிச் சேவச் செயலன்றையால், பாவம் இன் நென்பையானால், ஆபத் சச்சியாசம் சேவச் செயலாகலின், அதற்குப் பாவம் உண்டாக வேண்டும். அச் சச்சியாசம் பண்ணிக் கொண்ட ஷடேன தேக காச மாகலின், அது பாவம் இது அச் சச்சியாசம் பண்ணிக் கொண்ட பின்பும், தேக காச மின்றி.

யிருப்பார். விட்டுத் துறத் திருத்தல் பாவம். அத் தேக நாசம் பண்ணுகின்ற வியாதியைக் குறித்துத் துறந்தமையால், பாவம் இன் மென்பபயத்தில், உடலை வருத்துதல் செய்யும் கோ யில்லா நாரும் இறந்து போவ தென்னை? ஆகையால், பிறப்பினது அறித்தி யத்துவத்தை விசாரித்துத் துறந்தால் உயர்ந்தோர் பழியார், எ - று.

விட் டுறந்தோன் மனைவிக்கு மங்கல காலத்துப் பந்தி பாவாடைக்கு வாக்கடாமையினாலும், நல்ல வஸ்திராபரணங் கந்த புட்ப முதலியவை தரிக்கக் கூடாமையினாலும், மங்கலத்தின்கண் அவனைக் கண்ட போது, மாங்கலியப் பெண்கள் இகழ்தலினாலும், துன்பம் வருதலின், விட்டுத் துறந்தோன் மனைவிக்கு, அம் மங்கலத் திற் சிரப்புச் செய்கையாலும், கற் புடைவை முதலியவை தரித்துக் கொள்கையாலும், அவன் புருஷனைப் புரமூக் தோறும் அவனையும் புகழ்தலினாலும் இன்பம் வருதலின், 'இறத்தலிற் துறத்த லீடல்' என்றார். அறித்திய விவேகத் தோன்றித் துறந்தோனை இம்மைக் கண் உயர்ந்தோர் பழியாமையின், அவனுக்கு மறுமைக்கண் பிறவித் துன்பம் இன் மென்பதும், உயர்ந்தோர் பழியா மெனவே, இழித் தோர் பழிப்பா சாயினும் அதனால் அவனுக்கு ஒரு குற்றம் இன் மென்பதும், கருணை. 'உலகம்' என்றது உயர்ந்தோரை. (உரு)

புதல்வனாக் குடும்பம் தாங்கும் பருவம் வந்த காலத்தில், அதற்குத் துணையாக வைத்துத் துறத்தல் நன்று; அவர்க்கு அதனைத் தாங்கும் பருவம் வந்ததற்கு இடையே கந வியாதி வந்த காலத்தில், ஐயப் சந்தியாகம் பண்ணிக் கொள்ளுதல் நன்று; அண்ணல் துறத்த வன்விச் சுமைய விட்டுத் துறத்தல் தீ தென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

இக்கணத் திருந்த தினிவருங் கணத்து டிருக்குமோ
மரிக்குமோ வுடலென், நக்கண மனைபா திகட்கான்
முனைபா மன்றென வெணித்துறவறஞ்சார், மிக்கவ னுபற்
சந்நியா சியுஞ்சார் வினுக்குஞ் சேர்த்தியிட் டவனுர்,
துக்கமே வலிற்பின் பவரிவன் போலுந் துறவான் நென்
பதுந் துணிவே. (26)

ப - னா. இ - இந்த, கணத்து - கணப் பொழுது, இருந்த -
இருந்த, உடல் - உடல், இனி - இனி (மேல்), வரும் - வரும்,
கணத்து - கணப் பொழுதிலே, இருக்குமோ - இருக்குமோ,
மரிக்குமோ - நாச மாமோ, என்று - என்று, அ - (அசித்திய
லிவேகம் தோன்றிய) அந்த, கணம் - கணப் போதிலே (தானே),
மனை - பெண்டிர், ஆதிகட்கு - ஆதிய (சார்வினுக்கு), அன் -
சிவனே, துணை - துணை, யாம் - நாம், அன்ற - (துணை) அன்று,
என் - என்று, எணி - கருதி, துறவு அறம் - துற வறத்தை,
சார் - அடைந்த, மிக்கவன் - உயர்ந்தோனே, ஆபத் சந்நியாசியும் -
ஆபற் சந்நியாசம் பண்ணிக் கொண்டவனும், சார்வினுக்கு -
(மனைவி யாதிய) சார்வினுக்கு, உாம் - வலிய (துணை), சேர்த்தி
விட்டவனும் - சேர்த்திலேனும் (ஆவன் இவ னல்லாமல், வியாதி
யைக் குறித்து அசித்தியம் தோன்றி, ஆபத் சந்நியாசம் பண்ணிக்
கொண்டவனும், மனைவி யாதிய சார்வினுக்குப் புதல்வ ராதி சிவந்
தனைத் துணையாகச் சேர்த்திலேனும்), பின்பு - பின்பு, துக்கம் -
துன்பத்தை, மேவலில் - அடைதலினால், அவர் - அவர்களை, இவன் -
இவன், போலும் - போலும், துறவர் - துறவர், என்பதும் -
என்று சொல்வது, துணிவு - தெளிவு, அன்று - அன்று, எ - று.

பொ - னா. எ - து. இந்தக் கணப் பொழுது இருந்த வுடல்,
இனி மேல் வரும் கணப் பொழுதிலே இருக்குமோ நாச மாமோ
ஒன்று அசித்திய லிவேகம் தோன்றிய அந்தக் கணப் போதிலே

தானே, பெண்டி யாதிய சார்வினுக்குச் சிலனே துணை, காம் துணை அன் றென்ற கருதித் தற வறத்தை அடைத்த உயர்த்தோனே, ஆபற் சச்சியாசம் பண்ணிக்கொண்டவனும், மனைவி யாதிய சார்வினுக்கு வலிய துணை சேர்த்திருனோனும் ஆவன். இவ னவ்வாமன், விவாதினயக் குறித்த அகித்தியம் தோன்றி ஆபற் சச்சியாசம் பண்ணிக் கொண்டவனும், மனைவி யாதிய சார்வினுக்குப் புதல்வ யாதி சேவர்களைத் துணையாகச் சேர்த்திருனோனும், பின்பு துன்பத் தை அடைதலினும், அவர்களை இவன் போலும் துறவ றென்ற சொல்லுவது தெளி வன்று, ஏ - த.

இவ் வகித்திய விவேகம் கணப் போ தாயினு மாறாது உடைப ணுகையாலும், சார்வினுக்கு அழி விவாத சிலனே துணையாகச் சேர்த்திரு ணுகையாலும் இவனே, 'ஆபற் சச்சியாசி' என்றும், 'சார்வினுக்கு உரூ சேர்த்தி விட்டவன்' என்றும், விவாதினயக் குறித்த ஆபற் சச்சியாசம் பண்ணிக்கொண்டவன், தேக கார யின்றி இருந்த காலத்த, மனைவி முதலியோரை விடுத்தேனே யென்று பின்பு துன்பம் அடைதலினாலும், சார்வினுக்குச் சிலரைத் துணையாகச் சேர்த்திருண் அச் சேவர்கட்கு இடையூறு வந்த காலத்திள், அங்ஙனம் வாய்மையெ னென்று பின்பு துன்பம் அடை தலினாலும் அவர்களை, 'இவன் போலும் துறவ றன் றென்பது தவறியே' என்றான் கூறினான். அகித்திய விவேகம் தோன்றித் தறத்தின்று துறவே நிறப் பென்பதும், சேவர்களுக்குச் சிலனே துணை யன்றிச் சேவர்கள் துணை வன் றென்பதும் கண்டு கொள்க.

(உச)

தேதம் எழுபத் தைந்தா வயதுக்கு மேற் சத்தியாசம் பண்ணிக் கொள்ளு யோவர்க் ளென்று கூற, நீர் அதனை மறுத்து, இவ்வா ளைத்தோ ளுந் தவிர யெவ்வு கூறியது என்னை யென்றே நீடவா நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

பிறந்தவப் பொழுதே யினியொரு தலையாப் பிறப்
பறத் தடுவமென் றெணியே, யுறைந்தனை வயிற்றிற்
பின்புதுற் பவத்து றுபெருந் துயரின லுயிர்கள்,
மறத்துறு முறையுஞ் சுகாகன் றமைபு மதித்துநெஞ்
சழிவினம் போல்வார்க், கறைந்திடு மலது பிறப்புணர்ந்
தகல்வார்க் கவதிபு மறையுமோ மறையே. (27)

ப - னா. பிறந்த - (கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூயிவ்கட்)
பிறந்த, அப் பொழுதே - அந்த (க்கண)ப் போதிலே (முன்னென்கண்
காலம் இத் துன்பத்தை மறந்து மறந்து மோசம் போனோம்.
அவ்வளம் மோசம் போகாதபடி), இனி - இனி, ஒரு - ஒரு, தலை ஆ -
சியம் ஆக (தூறத்து ஞானசாரியனை அடைந்து வேதாகமங்களைத்
தேர்த்து தவத்தினைச் செய்து), பிறப்பு - பிறப்பினை, அதுத்
திருவம் - மாற்றிக் கொள்ளுவோம், என்று - என்று, அனை -
மாதாவனது, வயிற்றில் - கருப்பத்தின்கண், எணி - சினைத்து
(க் கொண்டு), உறைத்து - இருந்து, பினை - பின்னர், அஃது -
அந்த விவேகத்தை, உற்பவத்தாடு - உற்பவிக்குங் காவத்து, உறு -
வரும், பெரும் - (மிருத்த) பெரிய, துயரினல் - துன்பங்களினால்,
உயர்கள் - சேவர்கள், மறந்து - மறந்து, உறு - இருக்கின்ற,
முறையும் - முறைமையினையும், சுகர் - (பிண்ட ஞானம் அண்டத்
தினகண்ணும் மறவாது வந்து) சுகானவர், அகன்றமையும் -
(பிதா முதலிய சார்பினைத்) துறந்து (தவத்தினைப் பண்ணி)
பிரப்பை மாற்றிய முறைமையினையும், மதித்தம் - (சுருதியும்
குருவும் கூறக் கேட்டு) அழிக் திருத்தும், கொஞ்ச - மகத்தின்கண்,
அழிவு - விசாரம், இவ் - இவ்வாத, சுப போல்வார்க்கு - எம்
போலிகளுக்கு, அறையுதிரும் - (இன்ன வயதிலே துறக்க வேண்டு
மென்று மட்டுக்) கூறும், அவது - அவ்வது, பிறப்பு - பிறப்பினது
(அசித்தியத்துவத்தை), உணர்ச்சு - விசாரித்து, அகல்வார்க்கு -
துறப்போர்க்கு, அவதியும் - மட்டும், அறையுதிரு - கூறுதிரு,
மறை - வேதம், எ - து.

பொ - னா. எ - து. கருப்பத்தின் நீங்கிப் பூமியின் உட்
பிரத்த அத்தக் கணப் போதிலே, முன் னெடுங் காலம் இத்
தூன்பத்தை மறந்து மறந்து மோசம போடேனும்; அங்ஙனம்
மோசம் போகாதபடி இனி பொரு சிவமமாகத் துறந்து, ஞானாசாரி
யின் அண்டத், வேதாகமங்களைத் தேர்த்து, தவத்தினைச் செய்து
பிறப்பின மாற்றிக் கொள்ளே மென்று, மாதாவினது கருப்பத்
தின் கண் தினைத்துக் கொண் டிருந்து, பின்னர் அந்த விவேகத்தை
உற்பவிற்கும் காலத்து வரும் மிகுந்த பெரிய துன்பங்களினும்,
சிவக்கன் மாத் திருத்தின்ற முறைமையினையும், பிண்ட ஞானம்
அண்டத்தின்கண்ணும் மறவது வந்து சக ரானவர், பிதா
முதலிய சர்ப்பினத் துறந்து, தவத்தினைப் பண்ணிப் பிரப்பை
ணத்திய முறைமையினையும், சுருதியும், குறையும் கூறக் கேட்டு
அறித் திருத்தும், மகத்தின்கண் விசா மிவ்வாத எம் போலிகளுக்கு,
இன்ன வயதிலே துறக்க வேண்டு மென்று மட்டுக் கூறு மல்லது,
பிரப்பினது அசித்தியத்துவத்தை விசாரித்துத் துரப்போர்க்கு
ஈட்டும் கூறுமோ வேதம், எ - று.

‘உற்பவத்த மித பெருங் தயா’ என்றது, பிரகுத வாயு
குறித்தத் தன்ருதலினாலும், போசித்துவா கொடுக்கத்தினாலும்
கருத் தூன்பக்கின.

‘பிரத்தவப் பொழுதே யினி பொருதலையா’ என்றதற்கு
உதாரணம்: சிவ தருமோத்தகம், (21) “இறத்தே முனமே யினிப்
பிறப்பின மென்று மித்த முறையினியாம், பிரத்த பொழுதே
பிறவாத பெருமை யுடைய பிஞ்ஞகனை, யறித்தே யவனப் பிறப்
பிறப்பை வறத்த விடுவோ மவனருளாத், செறித்தே ஞாவன்
நிருவடிவையத் திவழ்க்க வேதா கமத்தெருண்டே.” எ-ம், கூர்ம
புராணம். (22) “சங்கெனையி நிழ்த்துவரு மியாவையவை பென்
னீம், கோங்குறைய மாதகொடு கூடுவதன் முன்ன, மேனங்கயசர்

காசியென அற்றிடலு மாகுந், தீங்கெறிமெய்ஞ் ஞானெறி சிந்தை
கிளை பெற்றால்." எ-ம். (23) "இவ்வாமு யன்றுகடன் மூன்று
மீனி தீர்தா, வல்லலா மேஷமெதி யாகியமர் திப்பார், முல்லை-
களை மாதர்கடி முற்றியதி கத்தி, ஞெல்லெயி யாகியுணர்
அற்றிடலு மாமாவ்." எ-ம். வரும். மற்றும் வருவனவற்றை
காண்க. (உ௭)

கருப்பமா ருபிரத் துயர்பெயர்த் திடுதல் காரண
பூரண ஞானம், விருப்பமா யடையக் கடவமென் றிருக்கும்
வியாசர்சே யடைந்தது மதுவே, திருப்பியின் டதனைத்
துறவின்மீ தேற்றிச் செப்பலென் னெனிறுற விரைவிட்,
கருப்பதோர் ஞான மெவன்கொளித் தவரென் றிசைப்ப
தென் பெயர்மெய்ஞ்ஞா நிகட்கே. (28)

ப - ரா. கருப்பம் - (மாதாவின்து) கருப்பத்தின்கண், ஆர் -
உறைத் துன்ன, உயிர் - உயிர்கன், அ - அந்த, துயர் - துன்பத்தை,
பெயர்த்திடுதல் - (இனி மேல் அடையாதபடி) நீக்கிக் கொள்ளு
வதற்கு, காரண - ஏது வாகிய, பூரண - பரிபூரண, ஞானம் -
ஞானத்தை, விருப்ப மாய் - சந்தேகாஷ் மாகி, அடையக் கடவம் -
அடையக் கடவோம், என்று - என்று, இருக்கும் - இருக்கும்,
வியாசர் - வியாச, சேய் - புத்திர சாகிய சுநர் (பிண்டத்தின்கண்
கிளைத்துக் கொண் டிருந்து அண்டத்தின்கண் வந்து), அடைந்த
தம் - அடைந்ததம், அதுவே - அந்த ஞானமே, அதனை -
(நீர்) அந்த ஞானத்தை, திருப்பி - திருப்பி, ஈண்டு - இங்கே,
துறவின் - துறவின், மீது - மேல், ஏற்றி - வைத்து, செப்பல் -
சொல்வது, என் - என்னை, ஏனில் - என்று கேட்பாயானால்,
துறவினை - துறவினை, விட்டு - விட, இருப்பது - (கேராய்)-
இருப்பது, ஒர் - ஒரு, ஞானம் - ஞானம், எவன் - யாது, மெய்ஞ்
ஞானிகட்கு - மெய்ஞ் ஞானிகளுக்கு, நீத்தவர் - துறத்தோர்,
என்று - என்று, பெயர் - பெயர், இசைப்பது - சொல்வது, என் -
என்னை, (நீ சொல்வாயாக), எ - று.

பொ - ண. ஏ - து. மாதவீனது கருப்பத்தின்கண் உறைந் துள்ள உயிர்கள் அந்தத் துன்பத்தை இனி மேல் அடைவாதபடி நீக்கிக் கொள்ளுதற்கு ஏது வாகிய பரிபூரண ஞானத்தைச் சந்தோஷமாகி அடையக் கடவோமென் றிருக்கும்; வியாச புத்திர ஸ்ரீமதேவ பிண்டத்தின்கண் கினைத்துக் கொண் டிருந்து அண்டத் தின்கண் உத்த அடைந்ததும் அந்த ஞானமே; நீர் அந்த ஞானத் தைத் திருப்பி இக்கே துறவின் மேல் வைத்துச் சொல்வ தென்னை பென்ற கேட்பாயானால், துறவியை விட வேறா யிருப்ப தொரு ஞானம் உதா? மெய்து ஞானங்களுக்குத் துறந்தோ னென்று பெயர் சொல்வது என்னை? நீ சொல்வாயாக, ஏ - து.

உட் பந்தப் புரப் பந் நெல்லாம் துறந்த விடத்தின் ஞான வாயின், 'துறவியை விட இருப்ப தோர் ஞான மெவன் கொள்' என்கார். (உஅ)

ஞானியஞ் ஞானங் கெடுத்தலாற் துறவோ னெனப்படு கலிற் றினஞ் ஞானம், தானுடையினகா னெனுமக விருளென் றியிலி தெமக்குமொத் ததுவா, ஐநாயின் மறைதோர் தொருளிய கானென் றுனத்துணிச் சயித்தவக் கணமே, யானென றவிர்த்தல் விருளுமாய்ந் திடுமென் றிசைத்தனை யிதபழு தன்றே. (29)

ப - ண. ஞானி - ஞானியானவன், அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞான, கெடுத்தலால் - ஈசம் பண்ணுதலால், துறவோன் - (அவன்) துறவோன், எனப்படும் - என்று சொல்லப்படுவன், கலிற் றின் - சொல்லுமிடத்தில், அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானத்தின் இலக்கணம் தான் என்பது மெனின், உடவியை - (துறவியை) உடம்பை, கான் - தான், எழும் - ஏனக் கருதப் பண்ணும், அக - உள், இருள் - திருள், என்றனை - என்றாய், இஃது - இஃது, எமக்கும் - எமக், குல், ஒத்தது - சந்தை வாயது, ஈசம் - குற்றம், இவ் - அந்த,

மன - சுருதி, தேர்த்த - விசாரணை பண்ணி, ஒரு - (சர்வமும் மிதலை) ஒப் பற்ற, சிவம் - சிவ (மொன்று) மே (சத்தியம்), காண் - (அத்தச் சிவம்) காண், என்று - என்று, உளத்துள் - உள்வத்தின் கண், நிச்சயித்த - நிச்சயம் பண்ணின, அ - அத்த, கணமே - கணப் போதிலே, யான் - (உடம்பினை) யான், எனல் - என்று கருதும் அகங்காரமும், தவிர்ந்து - நீங்கி, அ இருளும் - அவ் (வகை காரம்) கருதற்கு ஏது வாய் அஞ்ஞாந விருளும், மாய்ந்திடும் - காச மாம், என்று - என்று, இசைத்தனை - கூறினை, இது - இங்ஙனம் கூறியது, பழுது - குற்றம், எ - று, அன்ற எ - அசை நிலை.

பொ - ணா. எ - று. ஞாயினவன் அஞ்ஞாந காசம் பண்ணுதலால் அவன் துறவோ னென்று சொல்லப்படுவான். சொல்லியிடத்தில் அஞ்ஞாநத்தின் இலக்கணர் தான் எக்கன மெனின், தா னல்லாத உடம்பைத் தா னெனக் கருதப்பண்ணும் உன் னிரு னென்றாய். இஃது எமக்குஞ் சம்மத மாயது. குற்ற மற்ற சுருதி விசாரணை பண்ணிச் சர்வமும் மிதலை, ஒப் பற்ற சிவ மொன்றுமே சத்தியம், அத்தச் சிவம் கா னென்று, உள்வத்தின் கண் நிச்சயம் பண்ணின அத்தக் கணப் போதிலே, உடம்பினை யா னென்று கருதும் அகங்காரமும் நீங்கி, அவ் வகங்காரம் கருதற்கு ஏது வாய் அஞ்ஞாந விருளும் காசமா மென்று கூறினை. இங்ஙனம் கூறியது குற்றம், எ - று.

அஞ்ஞாந விருள் தா னல்லாத உடலைத் தா னெனக் கருதச் செய்தல் சுபாவ மாகையால், 'எமக்கும் ஒத்தது' என்றார். நிச்சய ஞாகத்தால் அவ் விருள் பேசுகா தாகவின், 'இது பழுது' என்றார். (உக)

திரிவித வுலகத் தரிதொரு ஞாநி தேர்விடத் தென்று
மோ சொன்றை, புரைசெயிற் பிரம வித்தைபொத்
தரிதோ வென்றுமில் வுலகுரைப் பதனா, லரிசொல்கி
தைவினும் பிரமசா தகரி ஞர்க்குள வருத்தமென் பதனாற்,
பெரியதோர் வருத்த மென்கமறை துணிந்தப் பிரமசா
னெனவிருத் தனினே. (30)

ப - னா. திரி - (சொர்க்க மத்திய பாதாந மென்று) மூன்று,
தே - விதமா புன்ன, உலகத்து - உ.

9க்கு மிடத்தில், ஒரு - ஒரு, ஞாநி - ஞாநி
(கண்டதவ என்றும் - என்றும், ஓர் ஒன்றை -
ஒரோர் (அரிய வித்தையினைப் பார்த்து), உரை செயில் - சொல்லு
மிடத்து, பிரம வித்தை - பிரம வித்தை, ஒத்து - போல்,
அரிதோ - (ஈ) தரிதோ, என்றும் - என்றும், இவ் வுலகு - இவ்
வுலகத்தன், உரைப்பதனும் - (வழக்கமாகச்) சொல்வதனாலும்,
அரி - அரி, சொல் - கூறிய, கிதையிலும் - (பகவத்) கிதையின்
கண்ணும், பிரம சாதகரின் - பிரம சாதகரினும், ஆர்க்கு -
பாவுருக்கு, உன் - உன்ன, வருத்தம் - வருத்தங்கள், என்
பதனும் - என்பதனாலும், பெரியது ஓர் - (அவ் வித்தை போல்
அரிதும்) பெரிய தோர், வருத்தம் - வருத்தமும், எனை - என்னை
(உன்), மறை - வேதத்தை, துணிந்து - (ஆராய்ந்து இரண் டென்
பது இன்று பிரமம் ஒன்றே பென்று) சிச்சயம் பண்ணி, அப்
பிரமம் - அத்தப் பிரமம், கான் - கான், என - என்று, இருத்
தனின் - இருத்தலினால், ஏ - து. ஏ - அசை.

பொ - னா. ஏ - து. சொர்க்க மத்திய பாதாந மென்று
மூன்று விதமா புன்ன உலகத்தின்கண்ணும், விசாரிக்கு மிடத்தில்
ஒரு ஞாநி கண்டதவ் அரி தென்றும், ஒரோர் அரிய வித்தை
யினைப் பார்த்துச் சொல்லுமிடத்துப் பிரம வித்தை போல் ஈ தரி

தோ வென்றும், இவ் ஷலகத்தார் வழக்கமாகச் சொல்வதாலும், அரி கூறிய பகவர் தீதையின்கண்ணும், பிரம சாதகரினும் யாவருக்கு உள்ளன வருத்தங்க னென்பதனாலும், அவ் வித்தை போல் அரிதும் பெரிய தோர் வருத்தமும் என்னை புள்? வேதத்தை ஆராய்த்து இரண்டென்பது இன்று, பிரமம் ஒன்றே யென்று நிச்சயம் பண்ணி அந்தப் பிரமம் கா னென்று இருத்தவினும், எ - று.

எவ வகைப்பட்ட அரிய வித்தைகளும் மாயா அடக்கம், பிரம வித்தை யொன்றுமே மாயா காரிய காரணங்களை யெல்லாம் கடந்த வித்தை யாகலின், இதனது பெருமையினையும், இதனை அடைந்த ஞானியினது பெருமையினையும் வேதாசமங்கள் கூறுத லன்றி, புலகத்தாரும் வழக்கமா வெடுத்துக் கூறுதலின், 'உவ குறைப்பதனால்' என்றார். முன்னர் வேதாசம நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக் கொண்டு, பின்னச் சமாதி சிட்டை கூடிப் பெரிய வருத்தத்துடனே மாயா காரிய காரணங்களை யெல்லாம் கீழ்த்து, அரி தாகிய பிரம வித்தையை அடைந்தவனே மூ ஷலகத்தம் அரியன், அவனே பாஞ்சி யென்பதும், வேத நிச்சயார்த்தம் பண்ணிக் கொண்டு பிரம கா னென்று இருத்தற்குப் பெரிய வருத்தம் இன்மையாலும், அங்ஙனம் இருத்தல் யாவர்க்கும் எளிதிற்கூடு மாகலினும், இங் நிச்சயம் மாயா காரிய மாகிய மகத்தைக் கொண்டாடையாலும், இது பிரம வித்தை அன் றென்பதும், இங் நிச்சய முடையார் அபா ஞானிக னென்பதும் கண்டு கொள்க.

வித ஷலகத் தரி தொரு ஞானி என்றதற்கு உதாரணம்: பாமர்த்த தரிசுகம் (பகவர் தீதை) (24) "காரண யிறத்தொன் றிற்குங் காட்சியிற் படாத தொன்றைச், சேர்பவர் வருத்தம் வேறு செப்பிட வாவ தன்றி, லோர்வரி திதுதான் ஷகு முயிர்க்களா வாவ தொன்றே, வாவர் பெருமை தன்னை யளவதும் பவர்க ளையா." எ - ம். மற்றும் வருவனவற்றிற் களங்க, (கவி)

வருத்தமொன் நின்றிச் சாசலாம் பிரம மென்றயன்
வருத்தமே தைவினா, மொத்ததெற் றினுக்கா பெனிற்பா
ஞா முணர்பவர்க் குன்னுத லுரைத்த, வினைத்திடு
தொழில்க் கொன்றும்வேண் டாது நீத்துவா னாவிருத்
தலிது, வருத்தமற் றதனுக் கோர்த்துநா நெளித லாகநீ
துணிந்தனை போலும். (31)

ப - வா. ஒன்ற - ஒரு, வருத்தம் - வருத்தமும், இன்றி -
இன்றி, பிரம்ம - பிரமத்தை, சாசலாம் - அடையலாம், என்று -
என்று, அயன் - பிரமன், வருத்த - வருத்துக் (உறிய), தைவினாடு -
(பிரம) தைதக்கட, உரைத்தது - சொல்லியது, எற்றினுக்கு ஆய் -
என்னத்துக்கு ஆக, எனில் - என்று கேட்பாயானால், பாஞ்சாத் -
பாஞ்சாதை, உணர்பவர்க்கு - அறிவோர்க்கு, உன்னுதல் -
(மறத்தால்) நினைத்தலும், உரைத்தல் - (வாக்கால்) சொல்லுதலும்,
தொழிலி - முறை வழுபாது, தொழிலன் - (காயத்தால் செய்யும்)
தொழில் கருமமிய (இவற்றன்), ஒன்றம் - ஒன்றாயினும், வேண்
டாது - விரும்பாது, நீத்து - விட்டு, வானா - சும்மா, இருத்தலின் -
இருத்தலினும், அருத்தம் - (அங்கனம்) அருத்தம் (இருக்க
அதனை அறிவாது), நீ - நீ, அதனுக்கு - இச் செய்யுளுக்கு
(அருத்தம்), தால் - வேதத்தை, ஒர்த்து - ஆராய்ந்து, தெளிதல்
ஆக - விச்சயம் பண்ணிக் கொள்ளுத லாக, துணிந்தனை -
(இவ்வயம்) அறிந்தாய், போலும் - போலும், எ - த. ஆய் - மற்று
ஆக.

பொ - வா. எ - த. ஒரு வருத்தமும் இன்றிப் பிரமத்தை
அடையலா மென்ற பிரமன் வருத்துக் உறிய பிரம தைதவின்கட்
சொல்லியது என்னத்துக் காக மென்ற கேட்பாயானால், பாஞ்சாத்
தை அறிவோர்க்கு மறத்தால் நினைத்தலும், வாக்கால் சொல்லுத
லும், முறை வழுபாது காயத்தால் செய்யுத் தொழில்களு மாகிய,

இவற்றை ஒன்றாயினும் விரும்பாது விட்டுச் சும்மா விருத்தலினால். அங்ஙனம் அருத்த யிருக்க, அதனை அறிவாது நீ இச் செய்புளுக்கு அருத்தம் வேதத்தை ஆராய்ந்து சிச்சயம் பண்ணிக் கொள்ளாத ிங்ஙனம் அறிந்தாய் போலும். ஏ - ம.

ஈதத்தால் தீனைததல் = கிரியா யோகம். வாக்நாற தல் = வேதாசுமங்களை யோதி சிச்சயம் பண்ணப்பட்ட அபா ஞாசம். காயத்தால் செய்தல் = சரியை கிரியைகள். இச் சரியை கிரியை யோகங்களையும், அபா ஞாதத்தினையும் கடந்தது பாஞ்ச மாகலின், அப் பாஞ்ச முணர்வோர்க்கு, அம் முக்காணங்களும் அசை வின்றி யிருக்க வேண்டுமாகலின், 'ஒன்றும் வேண்டாது வானா விருத்தலினால்' என்றார். வாக்நு மகம் மாயா காரியம், இவற்றால் சிச்சயம் பண்ணின ஞாசம் ஞாச மன்றாகலின், இப் பாட்டிற்கு அருத்தம் ஈ தன் றென்று கூற வேண்டி, 'நீ துணிக் தனை போலும்' என்றார். முக் காணங்களும் அசைந்த விடத்து வருத்த மென்பதும் அவை அசையாது சின்ற விடத்து வருத்தம் இன் றென்பதும், கண்டு கொள்க.

'வருத்த மொன் றின்றிச் சாவாம்' என்றதற்கு உதாரணம்; சொருபாசந்த சித்தியார். (பிரஹ்ம சிதை) (25) "ஆதவா வறிபு மறிவெவ்வை கைவிட் டறிவினுக் கறிவதாய் சின்ற, பேதமில் பிரம மொன்றுமே காண்பான் பேறபே றினின்பமாம் பிறத்தல், சாதலற் றிருக்கு மதனையோர் வருத்த யின்றியே சாவா யிருக்க, வாதரித் தறியா ரற்பமே விரும்பி யுத்ததுக் கத்திலே யமைவார்." ஏ-ம், மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க. (உச)

சிறியவர் மணற்சோ றுண்டுதேக் கிடல்போற் தேர்ந் துது நெளிந்தமாத் திரத்தி, னறிதரிற் கிளமும் விடயமா மெனநீத் தகத்திரு னுறுதுவைத் தந்தேச, வுறுமகம் பிரம மெனவுரைத் திறுமான் துறைதலோ ஞாசமஞ் ஞாசந், துறவினை புறுது மாபுமே வாயாற் கடரெனி னிருமும் கிடமே. (33)

ப - ண. நிறியவ - (நெற்றில் இழைக்கின்ற) நிற பெண்
கன், மணம் - மண வாகிய, சோத - சோற்றின், உண்டு - (வயிறு
நிறைய அண்டது போல்) உண்டு, தேக்கிடல் - ஏப்பம் இடுகின்றது,
போல் - போல், துல் - வேதத்தின், தேர்த்த - ஆராய்த்து,
தெளித்த - சிச்சயம் பண்ணிக் கொண்ட, மாத்நிரத்தின் - மாத்
நிரத்திலே (அறிவினும் அறியப்படுவன வெல்லாம் விடயமாகவிற்),
நெறும் - நெத்தின், அரி தரி - அறியத் தொடங்கில், விடயம்
ஆம் - (இதனும்) விடய மாக, என - என்று, நீத்து - (இதனை
அறியும் அறிவை) விட்டு, அகதது - உள், இருள் - இரு வாகிய
(அறித்தையை), அருது - நீங்காது, வைத்து - வைத்துக் கொண்டு,
அத்தோ - அத்தோ, உறம் - (அவ் விடத்துப்) பொருத்தாகின்ற,
அகம் - கான், பிரமம் - பிரமம், என - என்று, உரைத்து -
சொல்லி, இறமார்த்த - இறமார்த்த கொண்டு, உரைதலோ -
இருக்குதலோ, ஞாகம் - ஞாகம், அஞ்ஞாகம் - அஞ்ஞாகமானது,
தறவின் - தறவின், உருது - அடைந்தா லன்றி, மாயமே -
காச மாமே, வாயகம் - (இருள் விட்டி விடத்து இருந்து கொண்டு)
வாரினும், கடர் - விளக்கு, எனில் - என்றால், இருள் - (அவ்)
இருள், துயித்திரமே - காச மாமே (கீ சொல்வாயாக), எ - று.

பொ - ண. எ - து. நெற்றி விழைக்கின்ற நிற பெண்கள்
மண வாகிய சோற்றின், வயிறு நிறைய அண்டது போ லுண்டு
ஏப்ப மிடுகின்றது போல், வேதத்தின் ஆராய்த்து சிச்சயம்
பண்ணிக் கொண்ட மாத்நிரத்திலே, அறிவினும் அறியப்படுவன
வெல்லாம் விடயமாகவிற், நெத்தின் அறியத் தொடங்கில்
இதனும் விடயமாக என்று, இதனை அறியும் அறிவை விட்டு, உள்
விரு வாகிய அறித்தையை நீங்காது வைத்துக் கொண்டு, அத்தோ
அவ் விடத்துப் பொருத்தாகின்ற கான் பிரம மென்று சொல்லி
இறமார்த்த கொண்டு இருக்குதலோ ஞாகம்? அஞ்ஞாகமானது

துறவினை அடைந்தா லன்றி காச மாமோ? இருள் வீட்டி விடத்து இருந்து கொண்டு வாயினால் விளக்கென்றால் அவ் வீடுள் காச மாமோ நீ சொல்வாயாக, எ - று.

சிறியவர் சோ நல்லாத மணவைச் சோளுகப் பாலித்துத், தாம் உண்ண திருத்தும் உண்டது போல் பாலித்துப், பிறர் காண ஏப்ப சிறுகின்றது போல், இவரும் அபா ஞாதத்தைப் பாஞாமாகப் பாலித்துப், பிரமாணத்தம் லபியா திருத்தும் லபித்தது போல், பாலித்துப் பிறர்க்குச் சொல்கின்ற ரொனக் கொள்க. மாயா காரியங்க ளாகிய எல்லாவற்றையும் துறந்து அஞ்ஞாதத்தைக் 'கெடுக்க வேண்டிதவின், 'துறவினை புழுது மாபுமே' என்றார். (கஉ)

நாதத்தால் அஞ்ஞாதத்தைக் கெடுப்ப தன்றித், துறவினால் அஞ்ஞாதத்தைக் கெடுக்கலாமோ வேன்ற சீடனை நோக்கித், துறவு தானே ஞாத மென்று மேற் கூறுகின்றார்.

ஞாநியே பெவரும் வணங்குதற் றுரியோ னவிலுமா செளசமில் பெரியோன், மானிலத் தவன்ற னுடல்விடற் குகைப்பால் வைக்கவென் மறைப்படி புரிந், ருனும்வே தூந்தப் பொருநிணிக் திடினுஞ் சாற்றினில் வாழும் தணர்க்கின், ருனதூற் துறவு பெற்றதற் தவிரே பமலலி டடையுஞா நிகளே. (33)

ப - னா, ஞாநியே - (துறவி யாகிய) ஞாநியே, எவரும் - யாவராலும், வணங்குதற்கு - வணங்குதற்கு, உரியோன் - உரி யோன், (சுவினும் - சொல்லுமிடத்து,) ஆசெனசம் - (அவனை) அசுத்தம், இவ் - இவ்வாத, பெரியோன் - பெரியோன், அவன் - ன், மா - ,, -, சிலத்து - பூயிவின்கண், உடல் - காலத்தை, பல் - விட்டு நீங்கிய காலத்தில், குகைப்பால் - (அதனைக்), குகைக்கண், வைக்க - வைக்க (வேண்டும்), என் - என்பது.

மறைப்படி - வேதஞ் சொன்னபடியே, புரிதல் தானும் - செய்து
தனும், வேத அர்த்த - வேத முடிவிலே, பொருள் - (வினங்காசின்ற
மெய்ப்) பொருளை, துணிந்திடிலும் - உணர்ந்த பாஞ்சிக னாயி
னும், இவ் - இவ், வாமும் - வாழ்க்கையினை புடைய, அத்தணர்க்கு -
அத்தணருக்கு, இன்ற - இல்லை, ஆனதால் - ஆனபடியினாலே,
தூறு - தூறியை, பெற்ற - அடைந்த, கல் - கல்ல, தவரோ -
தவத்தினை உடையோரோ, அமல - சின்மல மாகிய, வீடு - வீட்டினை,
அடையும் - அடையும், ஞானிகள் - ஞானிகள், எ - று.

பொ - னா, ச - து. தூவி யாகிய ஞானியே யாவாலும்.
வணங்குதற்கு உரியோன், அவனை அசுத்த மில்லாத பெரியோன்,
அவன் பூமியின்கண் காயத்தை விட்டு நீங்கிய காலத்தில், அதனைக்
குணக்கண் வைக்க வேண்டு மென்று வேதஞ் சொன்னபடியே
செய்ததனும், வேத முடிவிலே வினங்காசின்ற மெய்ப் பொருளை
உணர்ந்த பாஞ்சிக னாயினும், இவ் வாழ்க்கையினை புடைய
அத்தணருக்கு இல்லை யானபடியினாலே, தூறியை அடைந்த கல்ல
தவத்தினை உடையோரோ சின்மல மாகிய வீட்டினை அடையும்
ஞானிகள், எ - று.

தூவியோன் ஞானி யல்ல னாயினும், இவ் வாழ்க்கை புடை
யோன் ஞானி யாயினும், இவன் அவனை வணங்க வேண்டுதலின்,
“வாழும் வணங்குதற் குரியோன்” என்றும், அவன் இறந்த காலத்
தில், அவனது காயத்தைக் குணக்கண் வைத்து, அதனது தலையில்,
தேங்கலம் உடைத்துப் புசித்துப் பின்பு மூங்காயல் வீடு புருதலின்,
“ஞானசாயிப் பெரியோன்” என்றும், கூறினார். இவ் வாழ்க்கையில்
ஞானம் வகுதல் ஏக தேச வாகையாலும், தூவியின்கண் ஞானம்
வகுதல் பெரு வாகையாலும், தூவியினை ஞான மென்றார்.

‘ஞாநியே யெவரும் வணக்குதற் குரியோன்’ என்றதற்கு உதாரணம்: சமாதி. (23) “ஒழுக்கமே புரிந்தோ னுத வதனைவிட் டொழிந்தோ னுத, லிழுக்கஞ்செய் மூர்க்க னுதல் பண்டித னுத வெண்ணில், பழிப்பரு ஞாக் தன்னின் முயல்பவன் பணியத் தக்கோன், றொழுத்தரு ஞாகி யென்று சொல்லவேண் டெது
(1) அபொஹம்

ட்டு, சமாதி. (27) “பலன்கள் வேண்டிய பரிசெவாம் பலித் தாமதத் துவஞாநி, சலங்கொ னாமமா மந்திரஞ் செபித்திட யயத்தவ னீராடுஞ், சலங்கொ டுர்த்தமா மவன்றிரு மேனியே சகலதெய் வமுஞ்செவ்வாய், மலர்த்த வாசக மறுபிரப் பெனவரு மயற்பினி மருத்தாகும்.” எ-ம், ‘குணகப்பால் டைக்க’ என்றதற் குதாரணம். மெய்ஞ் ஞாக விளக்கம். (28) “பிறிவி வாதபி ரமபீ சன்னுட, விதுதி யாவனர் நீண்டிடி வெக்கணு, மறுகி விற்கிடை கோடிய கலதாய்ச், செறுவு செய்புமத் தேசமென் றோதினாள்.” எ-ம், (29) “முன்னமே பாகமா மூரல் செய்யு காட், பின்னது வேவவேண் டுமோ பேசிடா, யன்னதே யிவ்வுட லறிவா லட்டது, பின்னினிச் சுடுவது பிழையே யாகுமால்.” எ-ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (உஉ)

ஞாதத் திலக்கணம் யா தென்று கேட்ட சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

தேர்த்திடி னபரம் பரமென விரண்டாய்த் திகழ்தரு ஞாகமாவ் கவந்து, டேர்த்திடு மறைபா திலகலை யபா முபிர்பா னொடுகி வயிக்கல், கூர்த்துண ருணர்வே பர மதைத் தெளிபக் கூறன்மாத் திரங்கலை ஞாகஞ், சார்த்துணர் வரிதப் பாணியோர்க் தன்றிச் சாற்றினவ் வயிக்கமார் தவமே. (34)

வைராக்ய தீபம்.

ப - னா. தேர்த்திநன் - விசாரிக்கு மிடத்தில், ஞாநம் - ஞாநம் (தான்), அபாநம் - அபா ஞாநம், (என) - என்மம், பாநம் - பா ஞாநம், என - என்மம், இரண்டாய் - இரண்டு பிரகாரமாய், திகழ்தரும் - விளங்காவிடும், [அந்த அபா ஞாந, பா ஞாநங்கனிக் குலக்கணம் யா தெனிக்], அகற்றாடு - அவ் விசாண்டினுள்ளும், ஓர்ந்திநம் - ஆராயப்பட்ட, மறை - வேத ஆகம, ஆதிய - முதலிய, கலை - கலைகள் (ஒதி புணர்ந்த பொருள் விச்சயம் பண்ணுதல்). அபாநம் - அபா ஞாநம், உயிர் - உயிர் காணது, பாநெடு - பாநுடனே, விசா - கலந்த, அயிச்சம் - ஐக்கம் (உடுதலை), கூர்ந்த - தன்னிய தாக, உணர் - அறிவும், உணர்வே - அறிவே, பாநம் - பா ஞாநம், [ஆனால், அபா ஞாநத்திற் பயனில்லையோ வென்னிக்], அதை - பா ஞாநத்தை, தெனிய - தெனியுட, கூறல் - சொல்லுதல், மாத்திரம் - மாத்திரமே யாம். [ஆனால், அவ் வைக்கியத்தை அறிவும் நேரி யா தென்னிக்], சார்ந்த - பொருத்தி, உணர்வு - அறிதற்கு, அறிது - அறிது, அப்பாண - மேற் கூறிய பாண, ஓர்ந்த - அறிந்தால், அன்றி - அன்றி, சார்நின் - சொல்லுமிடத்தில், அ - அச்ச, அயிச்சம் - ஐக்கியம், ஆம் - ஆதிய, தலம் - தலம், எ - ன. ஆங்கு - ஏ - அரை கலை.

ஞாநம் தான்,
அபா ஞாநம் மென்றும், பா ஞாநம் மென்றும் இரண்டு பிரகாரமாய்

அபா ஞாநம் பா ஞாநம்

யா தென்னிக், அவ் விசாண்டினுள்ளும் ஆராயப்பட்ட வேதாசம முதலிய கலைகள் யோதி புணர்ந்த பொரு ணிச்சயம் பண்ணுதல் அபா ஞாநம். உயிரானது பாநுடனே கலந்த ஐக்கம் உடுதலை தன்னியதாக அறிவு மறிவே பா ஞாநம். ஆனால், அபா ஞாநத்திற் பயனில்லையோ வென்னிக். பா - னுடச் சொல்லுதல் மாத்திரமே யாம். ஆனால், அவ் வைக்கியத்தை

அறியும் செறி யா தென்னின், பொருத்தி அறிதர் கசிதுமேற்
கூறிய பாணை அறிந்தா லன்றிச் சொல்லு மிடத்தில் அந்த ஐக்கிய
மாகிய தலம், ஏ - று.

‘ஆக்கு’ என்பது அனச சிவ.

(உச)

ஆனால், அந்தப் பாணை அறியு நேற் தாக் எவ்வள மென்ற
கீடனை நோக்கக் கூறுகின்றார்.

அடுத்தவிச் சிவன் தன்மையோர்க் தன்றி யற்பொ
ணப் பாணையஞ் ஞானங், கெடுத்தலாற் சிவன் தனைபு
மோர்க் தொருவர் கிட்டொணு காவினிற் சுழுத்தி,
புடைத்துமற் றெவனுக் கவனவஞ் ஞான முடைக்குமுட்
காணவா தனைக, டுடைத்திடி னபாவ மெனப்படு காவிற்
சுழுத்தியு மெளிவந்து தோன்றும். (35)

ப - ணா. அடுத்த - (இத்த லுடம்பின்சண்ணை) பொருத்தி
யிருக்கின்ற, இச் சிவன் - இச் சிவனது, தன்மை - தியல்பை,
ஒர்த்து - அறிந்தால், அன்றி - அன்றி, பாணை - (அப்) பாணை,
அறிய ஒணை - அறியக்கூடாது, [ஆனால், இச் சிவனை அறிய முறை
மை எவ்வள மென்னின்], அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானத்தை, கெடுத்து -
கெடுத்தால், அவன் - அன்றி, சிவன் தனையும் - சிவனையும்,
ஒர்த்து - அறித்து, ஒருவர் - ஒருவரும், கிட்ட ஒணை - கிட்டக்
கூடாது, [ஆனால் இத்த அஞ்ஞானத்தைக் கெடுக்கு முறைமை
எவ்வள மென்னின்], காவினில் - காவில், சுழுத்தி - சுழுத்தி,
எவனுக்கு - எவனுக்கு, உடைத்த - உடையது, அவன் - அவன்,
அஞ்ஞானம் - அவ் வஞ்ஞானத்தை, உடைக்கும் - கெடுப்பன்,
[ஆனால், அக் காவிற் சுழுத்தி வரு செறி எவ்வள மென்னின்],
உன் காண - அந்த (க்) காண, வாதனைகள் - வாதனைகளை,

தடைத்திடின - ஒழித்தால், அபாவம் - அபாவம், எனப்படும் -
என்று சொல்லப்படும், காவில் - காவில், சமுத்தியும் - சமுத்தி
யும், எளி - எளிதில், வந்து - வந்து, தோன்றும் - உதய மாம்,
எ - று. மற்ற அர்த்த சிவ.

பொ - ரா. எ - று. இந்த அடம்பின்வண்ணே பொ,
விருத்திற் தீச் சிவனது தீயல்பை அறித்தா வன்றி, அப் பாலை
அறிபக் கூடாது. ஆனால், அச் சிவனை அறிபு முனராமம் எவ்வள
மென்னின், அஞ்ஞாதத்தைக் கெடுத்தா வன்றிச் சிவனையும் அறிக்
தொருவரும் கிட்டக்கூடாது. ஆனால், இந்த அஞ்ஞாதத்தைக்
கெடுத்த முனராமம் எவ்வள மென்னின், காவில் சமுத்தி
வகளுக்கு உடையது, அவன் அவ வஞ்ஞாதத்தைக் கெடுப்பன்.
ஆனால், அச் சாவில் சமுத்தி வரு ரெறி எவ்வள மென்னின்,
அத்தக்கான வாதனை ஒழித்தால் அபாவ மென்று சொல்லப்
படும் சாவில் சமுத்தியும் எளிதில் வந்து உதய மாம், எ - று. (உரு)

ஆனால், அத்தக்கான வாதனை யொழிக்கு நேறி எவ்வள
மென்ற சிவன தோக்கக் கூறுகின்றார்.

யோகசா கனைபால் வாகனை காணக் கொழியுமன
விபோகமு மிருமைத், தாருமே கிரிவை ஞானமென் பேதத்
தாதா தியதொழில் யோக, மேகமாம் பொருடேர்ந் தது
விது வெறுஞ்சுட் கிறத்தன்மற் றையதிரு வகைக்கும்,
யோகவேண் கடுமையம் புலன்களு மிறந்தப் புலனவா
வொழித்தனற் போமே. (36)

ப - ரா. யோக - யோக, சாதனைபால் - சாதனைவினால்,
காணக்கு - (அத்தக்) காணக்கருக்கு, வாதனை - வாதனை, ஒழியும் -
ஒழியும் [ஆனால், அச் விபோகத்தின் இலக்கணம் யா தென்னின்],

அவ் இயோகமும் - அத்த யோகமும், கிரியை - கிரியை, ஞாயம் - ஞாயம், என் - என்னும், பேதத்து - (இரண்டு) பேதத்தால் (கிரியா யோக மென்றும், ஞாய யோக மென்றும்), இருமைத்து ஆகும் - இரண்டு (பிரகாரம்) யிருக்கும், [அத்தக் கிரியா யோக ஞாய யோக விலக்கணங்க ளியாவை பெனின்], தொழில் - கிரியா, யோகம் - யோகம், ஆதா ஆதிய - இயமம் சிவமம் ஆதாம் பிரானுயாமம் பிரத்தி யாகாரம் தாஸினை தியாகம் சமாதி என (என் வகையால் இருக்கும்), மற்றையது - ஞாய யோகம், ஏகம் - ஏக மாய், ஆம் - உன்ன, பொருள் - (மெய்ய்) பொருளை, தேர்த்து - (வேதாகமங்களை ஆராய்த்து) சிச்சயம் பண்ணிக் கொண்டு (பின்னர் ஞாய சித்தை கூடி), அது - அது, எனும் - என்றும், இது - இது, எனும் - என்றும், சுட்டு - (சுட்டி அறிபும்) சுட்டு (அறிவு எல்லாம்), இறத்தல் - இறந்து (காணம் அசைவா) சிற்றல், [ஆனால், இவ் வியோகத்தை அடைபு மாதா எவ்வளவு மென்னின்], இரு வகைக் கும் - (அத்த) இரு வகை யோகத்தினை அடைதற்கும், ஐ - ஐம், புலன்களும் - புலன்களும், போக - (இறந்து) போக, வேண்டிடும் - வேண்டும், [ஆனால், இவ் வைம் புலன்களும் இறந்து போம்படி செய் தற்கு உபாயம் எவ்வளவு மென்னின்], அவா - (ஐந்து) அவாவினை யும், ஒழித்தலால் - ஒழித்தலினால், அப் புலன் - அப் புலன்கள் (ஐத்தம்), இறந்து - இறந்து, போம் - போம், ஏ - து. 'காணக்கு' என்பதில் அத்துச் சாரியை குறைத்தது. ஏ - ஏ - அசை சிலையின்,

பொ - ஞா. ஏ - து. யோக சாதனைபினால் அத்தக்காணங் களுக்கு வாதனை யொழியும். ஆனால், அவ் வியோகத்தின் இலக் கணம் யா தென்னின், அத்த யோகமும் கிரியை ஞாய மென்னும் இரண்டு பேதத்தால், கிரியா யோக மென்றும், ஞாய யோக மென் றும் இரண்டு பிரகாரம் யிருக்கும். அத்தக் கிரியா யோக ஞாய யோக விலக்கணங்க ளியாவை பெனின், கிரியா யோகம் - இயமம் சிவமம் ஆதாம் பிரானுயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாஸினை தியாகம்

சாதனை என் வகை யாய் இருக்கும். ஞான யோகம் - ஏகமா யுள்ள மெய்ப் பொருளை வேதாகமங்களை ஆராய்த்து நிச்சயம் பண்ணிக் கொண்டு, பின்னர் ஞான சிட்டை கூடி அது வென்றம் இது வென்றம் சுட்டி அறியும் சுட்டறி வெவ்லாம் இறந்து காணம் அகை வற சிற்றம். ஆனால், இவ் வியோகத்தை அடையு மாறு எவ்வளவு மெய்ளின், அந்த இரு வகை யோகத்தினை அடை தற்கும் ஐம் புலன்களும் இறந்து போக வேண்டும். ஆனால், இவ் வையம் புலன்களும் இறந்து போம்படி செய்தற்கு உபாயம் எவ்வளவு மெய்ளின், ஐத் தவாவினையும் ஒழித்தவினால் அப் புலன்க னைந்தும் இறந்து போம், ஏ - ற.

‘ஆதனாதித’ எனவே, இயமாதி வருவிக்கப்பட்டது. புலன்கள் ஐத் தாகையால், அகற்றின்கட் செல்லும் அவாவும் ஐத் தாயிற்று.

‘யோக சாதனையால் வாதனை காணக் கொழியும்’ என்றதற்கு உதாரணம்: குறச் திட்டு (30) “அண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணு மடங்கச்சு சீயம் தாகக், கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத் தையு மறவே விட்டா, கண்டமெண் டிக்கெங் கண்ணு மாய்கின்ற வாகச் சத்தைக், கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ணங் கணத்தில்வத் ததிக்கு மன்றே.” எ-ம், மற்றும் வருவனவற்றார் காண்க. (௩௬)

அந்த வவாவினை அதுக்த நான எங்ஙன மென்ற சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

ஐம்புல னடல்வேண் டும்விடல் வேண்டு மொருங்கு னேன் டியவனைத் தையுமென், றம்பரும் பரவு மொ ருதமிழ் வேத முகாத்தவா னோகிரு வகையா, நம்புறச் சாண்பை வெறுத்தவா வறுத்தைம் புலனெழித் தொழும் சிவா டருமச், செம்பொருள் காண்ப தறிவறி யாமை சிவதத்தம்வி டெனத்திகழ் தருமால், (37)

ப - ரா. ஐ - (வீ டடையக் கருதினோன்) ஐம், புலன் - புலன்களையும், அடல் - அடல், வேண்டும் - வேண்டும் (என்றும் அவ் வைத்தினையும் அறிதற்கு அவற்றால் அநபவிக்க), வேண்டிய - விரும்பி வைத்த பொருள்கள், அனைத்தையும் - அனைத்தினையும், ஒருங்கு - ஒருங்கே, விடல் - விடல், வேண்டும் - வேண்டும், என்று - என்றும், உம்பரும் - தேவர்களும், பாவம் - தோத்திரம் பண்ணுகின்ற, ஒரு - ஒப் பற்ற, தமிழ் - தமிழ், வேதம் - வேத மாகிய (திரு வள்ளுவப் பயன்), உரைத்தலான் - கூறுதலின், இரு வகை ஆம் - (உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பு என்று) இரு வகையாய் உள்ள, எம் - எமது, புறச் சார்வை - புறச் செலுத்து - (முன்னர்) செலுத்து (த் துறத்து), அவா - அதன்கண் வைத்த) அவாவின், அறுத்து - அறுத்து, ஐ - (பின்பு) பஞ்ச, புலன் - இத்திரியங்களையும், ஒழித்து - (விடயங்களைக் காணுந் தோறும் எழுத்து சொல்ல வொட்டாது) உள்ளடக்கி, ஒழுங்கின் - இந்த முறையே (ஒவ் வொன்றாக நீத்துச் சென்று), நாட - (யாவாலும்) அறிதற்கு, அரும் - அரிய, அ - அந்த, செம் - செவ்விய, பொருள் - (மெய்ப்) பொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - ஞானம் (எனவும்), அறியாமை - (அந்த ஞானத்தால்) அஞ்ஞானத்தை, சிதைத்தல் - கெடுப்பது, வீடு - வீடு, என - எனவும், திகழ்தரும் - விளங்குகிற்கும், [ஆகலின், ஞானமும் வீடும் இவைக ளென்று அறிவாயாக], எ - று. ஆல் அசை.

பொ - ரா. ஏ - து. வீ டடையக் கருதினோன் ஐம் புலன் களையும் அடல் வேண்டு மென்றும், அவ் வைத்தினையும் அறிதற்கு அவற்றால் அநபவிக்க விரும்பி வைத்த பொருள்கள் அனைத்தினையும் ஒருங்கே விடல் வேண்டு மென்றும், தேவர்களும் தோத்திரம் பண்ணுகின்ற ஒப் பற்ற தமிழ் வேத மாகிய திரு வள்ளுவப் பயன் கூறுதலின், உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பு என்று இரு வகையாய் உள்ள எமது புறச் சார்பின் முன்னர் செலுத்துத் துறத்து, பின்பு அதன்

கண் வைத்த அவாவியை அறுத்துப், பின்பு பஞ்சேந்திரியங்களையும் விடயங்களைக் காணும் தோறும் எழுத்து செல்ல வொட்டாத உள் ளடக்கி, இந்த முறையே ஒவ்வொன்றாக நீத்துச் சென்று, வாவாஜம் அறிதற் கரிய அத்தச் செவ்விய மெய்ப் பொருளை அறிவது ஞாந மெனவும், அந்த ஞாநத்தால் அஞ்ஞாநத்தைக் கெடுப்பது லீ டெனவும் வினங்காமிற்கு மாகவின், ஞாநமும், வீறும் இவைகளைச் சென்று அறிவாயாக, எ - று.

முன் பிறு வகைச் சார் பாசிய புட்ப் பற்றினை ஒழித்து, அதற்கு மேல் அதன்கண் வைத்த அவாவியை அறுத்து, அதற்கு மேல் காணப்பட்ட விடயங்களில் எழாமல் இந்திரிய நிக்நிராகம் பண்ணி, அதற்கு மேல் முன்னர் ஏறி விருத்த காண வாதனைவை ஒழித்து, அதற்கு மேல் கனலிற் சுழுத்தியைப் பெற்று, அதற்கு மேல் அஞ்ஞாந நிலிநுத்தி பண்ணி, அதற்கு மேல் சீவ தரிசகம் பண்ணி, அதற்கு மேல் பரா தரிசகம் பண்ணி, அதற்கு மேல் நில தரிசகம் பண்ணி, அதற்கு மேல் ஐக்கியம் கூட வேண்டுதலின், 'ஒழுக்கி ஞாநமச் செம் பொருள் காண்ப தறிவு' என்றார்.

'விடல் வேண்டு மொருங்கு வேண்டிய வனைத்தையும்' என்ற தற்கு உதாரணம்: தேவிகாவோத்தரம். (31) "துக்கசக மாசை வெறுப் பென்று கட்டுக் துவத்துவங்க விரண்டவைபோற் செரல் னப் பட்ட, யிக்கெதெவ்வ னடவர்க டன்மா தன்ம மெய்ப்பலன்கள் வேறுவேறு தாவா மன்றே, தொக்கவுள மதுவாக்கும் பிறப்பை யாக்கும் தொடம்பெனவே துணித்தத்தத் தொடர்பை யாக்குந், தக்கெனமுட் சாப்பிடுச்சுள் பண்ட ய நீக்குத் தவத்தார்பாற் சிவ" என்று சாளுங் காவே. 11-ல், மற்றும் ஐதரணவற்றும் காண்க. (உச)

அரம்பையுள் றுறுதன் டெடுத்தலி னொருவ னுடைய
மாந்திவ முனர்க, விசம்புமெய் யுனர்வத் தன்டினீ
நொன்றி சின்றா ரனைத்துக் குதல்போல், விரும்பிரு
வகைப்பற் றையுத்த றத் திருளை விட்டிவ்வி டிவற்றையே
யன்றி, வரும்பா வானும் விடுமீவ றறியேம் வார்த்தை
மாத் திரத்தியாம் பெறவே. (35)

ப - னா. அரம்பை - லாழையினது (மட்டைகட்) கெல்லாம்,
உள் - உள்ளே, உறு - (சேஷமாய்) இருக்கின்ற, தன்டி -
தண்டினை, எடுத்தலின் - எடுத்தல் போல், ஒருவன் - ஒருவன்,
அதுபவமாய் - அதுபவமாய், (மாயா காரிய காரணங்கட் கெல்லாம்
சேஷ மாய் உள் ள் டாய் விடக்கூகின்-), சிவம் - சிவத்தினை,
உணர்தல் - அறிதலே, கிரம்பு - (எனதும்) பரிபூரண மாகிய, மெய்
உணர்வு - பா ஞாகம், அ - அத்த, தன்டின - (லாழைத்) தண்டின்,
மீது - மேலே, ஒன்றி - பொருத்தி, சின்ற - சின்ற, கார் - மட்டை
கள், அனைத்தும் - அனைத்தினையும், கீக்குதல் - (ஒஃ கொன்றாக)
கீக்குதல், போல் - போல, விரும்பு - (தம்மால்) விரும்பப்பட்ட,
இரு வகை - (உட்பந்தம் புரப்பற்றுகிய) இரு வகை, பற்றையும் -
பற்றினையும், துர்த்து - துர்த்து, இருளை - (அஞ்ஞா) இருளை,
வீட்டல் - கெடுத்தலே, வீடு - மோஷம், இவற்றை - இந்தப் பா
ஞாகத்தையும் மோஷத்தையும், அன்றி - அன்றி, வார்த்தை -
வார்த்தை, மாத் திரத்து - மாத் திரத்தால், பெற - பெற, வரும் -
வரும், பா - பா, லானும் - ஞாகத்தினையும், வீடும் - மோஷத்
தினையும், வேறு - வேறே, யாம் - நாம், அறியேம் - அறிகிலேம்,
எ - று. எ - வ - அகை.

பொ - னா. எ - து. லாழையினது மட்டைகட் கெல்லாம்
உள்ளே சேஷமா யிருக்கின்ற தண்டினை எடுத்தல் போல், ஒருவன்
அதுபவ மாய் மாயா காரிய காரணங்கட் கெல்லாம் சேஷ-மாய்

உன்ஸீடாய் வினங்காரின் சிவத்தினை அறிதலே எங்கும் பரிபூரணமாகப் பா ஞாகம்; அந்த வாயுத் தண்டின் மேலே பொருத்திவந்த மட்டைகள் அனைத்தினையும் ஒவ்வொன்றாக நீக்குதல் போலத் தம்மால் விரும்பப்பட்ட உட்பற்றுப் புறப் பற் குறிய இரு வகைப் பற்றினையும் துறந்து அஞ்ஞாந விருனைக் கெடுத்தலே மோக்யம். இந்தப் பா ஞாத்நையும், மோக்யத்தையும் அன்றி, வார்த்தை மாத்ரிதத்தால் பெற வரும் பா ஞாத்நினையும், மோக்யத்தினையும் வேறே என அறிவினேன், ஏ - று.

‘வார்த்தை மாத்ரிதத்தால் பெற வரும் ஞாகம் மோக்யம்’ என்றது, சர்வத்தையும் பிராமமென்று அறிவா திருத்ததே அஞ்ஞாநமென்றும், சர்வத்தையும் பிராமமென்று அறித்ததே ஞாகமென்றும், இக்கன மறித்த போதே அஞ்ஞாநம் கெடு மென்றும் கூறிக் கொண் டிருத்தலை. (உஅ)

இருவகைச் சார்பா மோருபுறப் பற்று மிடையதாம் கடைபுடற் பற்றும், விரிகா ணங்க ளாகுமுட் பற்று மெனத்திரி விதம்வினங் கிடுமித், திரிவிதத் தினையும் காத்திரங் காணஞ் சேர்த்தியொன் ருக்கொடுட் பற்றும், வருபுறப் பற்று மெனகிரண் டாக மதிப்பால் வணக்குற வைபுமே. (39)

ப - ணா. இரு வகை - (உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பு என்றும்) இரு வகை, சார்பு - சார்பு, ஆம் - ஆகிய, ஒரு - ஒரு, புறப் பற்றும் - புறப் பற்று (எனவும்), இடையது - இடைப் பற்று, ஆம் - ஆகிய, கடை - கடை யாகிய, உடல் பற்றும் - உடற் பற்று (எனவும்), விரி - விரித்த, காணங்கன் - காணங்கன், ஆகும் - ஆகிய, உள் பற்றும் - உட் பற்று, என - எனவும், திரி விதம் - (இவ்வகைப் பற்றுக்கள்) மூன்ற விதமாய், வினங்கிடும் - வினங்க

வைராக்ய தீபம்.

சீரும், இ திரி விதத்தினையும் - இம் மூ வகைப் ப.
 காத்திரம் - காயத்து (உடனே), காணம் - காணத்தை, சேர்த்தி -
 சேர்த்து, ஒன்றா - ஒன்றாக, கொடு - கொண்டு, உள் பற்றம் -
 உட்பற்றம் (எனவும்), வரு - , , , , புரப் பற்றம் - (இங்கனம்)
 புரப் பற்றம், என - எனவும், அ - அந்த, வணம் - முறைமையே,
 துறையும் - துறவினையும், இரண்டு ஆக - (உட் கொடு எனவும்,
 புரத் துறவு எனவும்) இரண்டாக, மதிப்பர் - கருதிச் சொல்வர்
 பெரியோர், எ - று. ஏ - அசை.

பொ - னா, எ - து. உயிர்ச் சார்பு பொருட் சார்பு என்
 னும் இரு வகைச் சார் பாகிய ஒரு புரப் பற் றெனவும், இடைப்
 பற் றாகிய கடை பாகிய உடற் பற் றெனவும், விரிந்த காணங்க
 னாகிய உட் பற் றெனவும், இங்கனம் பற்றக்கள் மூன்று விதமாய்
 விளங்குகின்றும். இம் மூவகைப் பற்றினையும் காயத்துடனே
 காணத்தைச் சேர்த்து ஒன்றாகக் கொண்டு உட் பற்
 இங்கனம் புரப் பற் றெனவும், அந்த முறைமையே துறவினையும்
 உட் கொடு எனவும், புரத் துறவு எனவும் இரண் டாகக் கருதிச்
 சொல்வர் பெரியோர், எ - று.

காயத்தோடு காணம் ஒற்றுமையாகவின், 'காத்திரம் காணஞ்
 சேர்த்தி' என்றார். 'இரண்டாக மதிப்பர்' என்றதை இருதலையும்
 கூட்டுக.

பற்றக்கள் 'திரிவிதமாய் விளங்கும்' என்றதற்கு உதாரணம்:
 சம்பாசாரம். (32) "புத்திரர் மனையா னாதிப் புறச்சுற்றப் பற்ற
 கீகி, யித்திரண் மலவு டம்பக யிடைச்சுற்றப் பற்றம் விட்டே,
 பொத்துயிர் விடாத பாசக் காணவுட் சுற்று மோய்த்துத், தத்தவ
 மணி குத்த வலத்தவர் சரிதை ஸையா." எ - ம். மற்றும் வருவன
 வற்றுகள்க,

(க.க)

வைராக்ய கீடம்.

திருவகைப் பற்றி சொருவனே ஞாநி யெனப்படிந்

வநு மெவணமப் பெயருக்

ஞாயகவ பரானந்தவ பகாடியுந், தழும்பை மலர்கா
யெனினகப் பற்றி தவப்புந் பற்றையுந் தணவார்,
மருவின மஃகிதா சொருவனே சன்றி மலர்க்கொடி
வாடுரு வகைபே.

ப - னா. இரு வகை - (உட் பற்றப் புறப் பற்றுகிய) இரு

பந்து - பந்துக்களும், இவ் - இவ்வாத, ஒருவன் - ஒரு
புருஷனை, ஞாநி - ஞாநி, எனப்படிந் - என்று சொல்லப்படுமானால்,
புறப் பந்த தேனும் - புறப் பந்த ருயினும், ஒருவதன் - கீக்குதல்,
இவரும் - இவ்வாதாகும், வ - வந்த, வணம் - முறைமையால், அ -
அந்த, பெயருக்கு - (ஞாநி என்னும்) பெயருக்கு, உரிய - உரிய
ராவார், [ஆனால், பரப்பற் திருக்க அகப்பந்தை யொழித்தோர்
ஞாநிகள் அன்றோ வென்னின்], ஒன்று - ஒரு, வேர் - வேராயினும்,
இவ் - இவ்வாத, கொடியும் - கொடியும், இவை - இவை, மலர் -
மலர், காய் - காய்களை, தரும் எனின் - தரு மானால், அகப் பந்து -
அகப் பந்து, இவ் - இவ்வாத, தவ - தவத்தோர், புறப் பந்தையும் -
புறப் பந்தினையும், தணவார் - விட்டு கீக்கார், [ஆனால், புறப் பந்
திருக்க அகப் பந் தொழித்தோர் இவ்வையே வென்னின்], அஃது -
புறப் பந் திருக்க அகப் பந் தொழிதலை, ஒன் ஒருவர் - ஒ சொருவர்,
மருவினும் - அடைந்த ராயினும், வேர் - வேரினை, அன்று -
அன்று, க - அறக்கப்பட்ட, மலர்க் கொடி - மலர்க் கொடி,
வாடுரு - (நிறித போது) வாடாதிருக்கும், வணம் - முறைமை
யோன் (அகப் பந் தொழுத்தோர்க்கும் புறப் பந்துச் சில காத்
திருக்கும்), வ - த. வ - வ - அணர்.

பொ - கா. ஏ - து. உட்பற்றுப் புறப் பற்றிய வகைப் பற்றக்களும் இவ்வாத ஒரு புருஷனை ஞாபி பென்ற சொல்லப்படுமானால், புறப் பற்றினும் கீங்குதல் இவ்வாதாகும் எந்த முறைமையால் அந்த ஞாபி பென்னும் பெயருக்கு உரிப ராவார். ஆனால், புறப் பற் றிருக்க அகப் பற்றை யொழித்தோர் ஞாபிகள் அவரோடு பென்னின், ஒரு வேராயினும் இவ்வாத கொடியும் இஃது மலர் காய்களைத் தருமானால், அகப் பற் றிவ்வாத தவத்தோர் புறப் பற்றினாயும் விட்டு கீங்கார். ஆனால், புறப் பற் றிருக்க அகப் பற் றொழித்தோர் இஃதுயோ பென்னின், புறப் பற் றிருக்க, அகப் பற் றொழிதலை ஓ சொருவர் அடைந்த ராயினும், வேரின் அன்று அறக்கப்பட்ட மலர்க் கொடி சிறிது போது வடா திருக்கு முறைமை போல், அகப் பற் றொழித்தோர்க்கும் புறப் பற்றுச் சில காலம் இருக்கும், ஏ - து.

போல், காண மாசிய அகப் பற் றொழித்தால், அதனது காரிய மாசிய புறப் பற் று இராதென்று குறிப்பார் கூறி, 'வே கொன்று யில் கொடியுள் தருமின மலர்கா பெனி னகப்பற்றி நலம் புறப் பற்றையுள் தனகார்' என்று அவனைப் பரிசாசம் பண்ணினார். வேரன்றீர் மலர்க்கொடி அறுத்த தருணத்திற் பச்சென்று சிறிது போது வடாதது போல்தோன்றிப், பின்பு உண்க்து போகின்றது போல், அகப் பற் றொழித்த தருணத்திற் புறப் பற்றுச் சில காலம் இருத்தல் போலத் தோன்றி கீங்கு மென்ப தறிச. அகப் பற் றொழித்தோர்க்குப் புறப் பற்றின் மேல் பிரவிருத்தி இவ்வுறை யால், அவர்க்கு அஃதின் நெனக்க கொண்க, (சுரு)

யோதக் கொடியா தெவினுட் பற்றை விடுக்கின்மற்
றையபற்ற சேரே, சேருத விவம்பா மதனையே முன்னர்த்
தொலைக்கவேண் வெதெனிற் கடுமுட், சாகுமோர் கொடி
யின் விளைபிறத் ததபுமுன் றறித்தொழித் தலதத
விடைபா, ரோர்தனி வேர்கொள் ளரிதரி தகப்பற்
குறுழித்தனும் புறப்பற்ற தறவே. (41)

ப - னா. வேர் - (காண னாயி) வேர், அற - அற,
கொடி - (அதன் காரிய னாயி) கொடி, வாடுதலின் - உலர்த்து
போதல் போல், உள் - காண னாயி அக, பற்றை - பற்றின,
விடுக்கின் - (முன்பு) ஒழித்தல், மற்றைய பற்றும் - அதனது
காரிய னாயி (புறப்) பற்றும், சேரே - உடனே, சேருதல் -
சீங்குதல், இவ்வயம் - சபாவு மாகலின், அதனையே - அந்த உட்
பற்றினையே, முன்னர் - முன்பு, தொலைக்க - ஒழிக்க, வேண்டு
கது - வேண்டும், எலின் - என்பையானால், கடும் - கடிய, முன் -
முட்கள், சாகும் - பொருத்திய, ஒர் - ஒரு, கொடியின் - கொடி
விடை, வினை - வினைகள், அனைத்தையும் - அனைத்தையும், முன் -
முன்னர், தறித்த - வெட்டி, ஒழித்த - சீக்கெனல், அவது -
அன்றி, அதன் - அதன், இடை - கடுவே, ஆர் - பொருத்திய,
ஒர் - ஒப் பற்ற, தனி - மூதல், வேர் - வேரின், கொள் -
(பிடுக்கி) கொள்ளுதல், அரிது - அரிது (அது போல் முன்பு
புறப் பற்றை ஒழித்த அகப் பற்றை ஒழிப்ப தன்றி), புறப்
பற்ற - புறப் பற்ற, உத - இருக்க, அகப் பற்ற - அகப் பற்றின
(முன்பு) ஒழித்தனும் - ஒழித்தனும், அரிது - அரிது, எ - து.

பொ - னா. எ - து. காண னாயி யோத அதன் காரிய
னாயி கொடி உலர்த்து போதல் போல், காண னாயி அகப்
பற்றின முன் வெறுத்தலால், அதனது காரிய னாயி புறப்
பற்றும் உடனே சீங்குதல் சபாவு மாகலின், அந்த உட் பற்றினையே

முன்பு ஒழிக்க வேண்டுமென்பவானால், கடிப முட்கள் பொருத்
திய ஒரு கொடியினது கிணக என்னத்தையும் முன்னர் வெட்டி
கீட்டுவது வன்றி, அத னாலே பொருத்திய ஒப் பற்ற முதல்
வேரினைப் பிடுங்கிக் கொள்ளுதல் அரிது; அது போல், முன்பு
புறப் பற்றை ஒழித்து அகப் பற்றை ஒழிப்ப தன்றிப் புறப் பற்
திறுக்க அகப் பற்றினை முன்பு ஒழித்தலும் அரிது, ஏ - ற (சக)

ஆனால், தீர் முட் கொடியைத் தீர்த்துத்தம் கூறியது
என்றே? அஃது இவ்வாத கொடியினது வேரின் முன்பு பிடுங்கிக்
கொள்ளுதல் போல், புறப் பற் திறுக்க அகப் பற்றை ஒழிக்கக்
கூடாதோ வேறா சீடனை நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

முன்னில்கில் கொடியேர் கொளலின்முற் சாகன் முதல்
வேர் கொருவன்முற் றொருத, முன்னமா சனுகா வியல்பினா
னகப்பற் றொழிப்பினு முனமெனை புறமுங், கன்னொஞ்
கினர்பற் பலரும்வி டடையுங் கதியதன் மையிற்றாற
வனந்த, தென்னியோர் புறப்பற் றொழித்தலே முதற்கட்
செப்பின சொவர்க்குமொப் புறவே. (42)

ப - கா. முன் - முன், இவ் - இவ்வாத, இவ் - இவ், கொடி -
கொடியினது, வேர் - வேரினை, முன் - முன்னர், கொளலின் -
(கொடி தறித் தொழியாது பிடுங்கிக்) கொள்ளுதல் (போல்),
சாகன் - சாக ஜாஜா, முதல் - முதலிய, ஒர் ஒருவர் - ஓ கொரு
வர், ஒரு - ஒப் பற்ற, தம் - தமது, உன்னம் - உன்னத்தின்கண்,
மாச - (காமம் வெகுளி மயக்க மென்னு முக்) குற்றங்களும்,
அனுகா - பொருத்தாத, இயல்பினால் - இயல்பினால், அகப் பற்ற -
(புறப் பற் திறுக்க) அகப் பற்றினை, முனம் - முன்னர், ஒழிப்
பினும் - ஒழித்தா ராயினும், எனை - என்னை, உறமும் - போல்,
வன் - (முன்) குற்றங்களைப் முனைய, கொஞ் சினர் - கருதினார்.

பப் பலரும் - பலரும், வீடு - வீட்டின, அடையும் - அடையும்,
கதி - ஊர்க்கம், அது அச்சமாயின் - அஃதன்றாகவின், துறவு -
துறவினது (இலக்கணங்களை யெல்லாம்), அனந்த - (அறித்து) அன
விட்ட, தென்னிலேயர் - தென்கீழ் அறிவின புண்டய திரு வஞ்ஞவ
காயனார் (புறப் பற் குழித்தே அகப் பற் குழிக்க மேண்டு
மென்று), புறப் பந்து - புறப் பந்து, ஒழித்தலை - ஒழித்தலை,
முதற்கண் - (அகப் பந்து ஒழித்தற்கு) முதற்கண், செப்பினர் -
கூறினார், கனக்கும் - யாவர்க்கும், ஒப்பு - சம்மதம், உற - ஆக,
எ - த, எ - அக.

பொ - ஊ. எ - த. முன் கிவ்வாத நில கொடியினது
யெனின, முன்னர்க் கொடி தறித் தொழியாது பிடுங்கிக் கொஞ்ஞ
தல் போல், சகக ராஜா முதலிய ஓ ரோருவர், ஒப் பற்ற தமது
உள்ளத்தின்கட் களம் வெகுளி மயக்க மென்னு முக் குற்றங்
களும் பொருத்தாத இயல்பினும், புறப் பற் திருக்க அகப் பற்றின
முன்னர் ஒழித்தா ராயினும், என்னைப் போலும் முக் குற்றங்களைப்
புண்டய மதத்தினர் பலரும் வீட்டின அடையு மார்க்கம் அஃதன்
ருகவின், துறவினது இலக்கணங்களை யெல்லாம் அறித்து அன
விட்ட தென்கீழ் அறிவின புண்டய திரு வஞ்ஞவ காயனார், புறப்
பற் குழித்தே அகப் பற் குழிக்க மேண்டு மென்று, புறப் பற்
குழித்தலை அகப் பற் குழித்தற்கு முதற்கட் கூறினார்,
யாவருக்கும் சம்மதமாக, எ - த.

'உள்ள மாதனுள்' என்றதனும், கிண்மல சித்த கொன்றும்,
'கண்ண வெள்ளினர்' என்ற தன்மைமயம், மலிக சித்த கொன்றும்
அறித்து கொள்க. கிண்மல சித்தர்கள் ஏகதேவிகளாய் எவ் வகைப்
பட்ட பற்றிக்க கிருந்தாலும், அவற்றின்கண் அவா வின்றித்
தெய்வ கதியாய் வீட்டடைதலினாலும், மலிக சித்தர்கள் அரோ
கர்களாலும், விட்ட பற்றிக்கவின் மேலும் ஓ ரோர் கால அலாவு

தன்னாலும், அவர் வீட்டைப் புறக்கம் பார்க்கும் மார்க்க மன்
தென்றார். அம் பொரு ளின்பம் வீ டென்னும் கான்மியையும்
தெளித்தவ ராகலின், 'தென்னியோர்' என்றார். புறப் பற் றிருக்க
அகப் பற் றெழித்தோர்க்கும் சம்மத மாகலின், 'அவர்க்கு மொப்
புற' என்றார். மற்று என்ப தனது சிலை.

'உன்னை மாசனுக்கா வியப்பினான்' என்றதற்கும், 'கன்னகெஞ்
சென்' என்றதற்கும் உதாரணம்: வாசிட்டம். (33) "வெம்புதல்
போய்த தன்னென் ன அன்மதுக் கிவ்வுக விபரபா ரங்கள்,
செம்புகள்வே பூத்தினுக்கான் குளப்படிபோர் றேன்றுமா நீச
ரெஞ்சக், கம்புவிபர் றெழில்விநிதே யாவினுநீர் திரிடவரிதா
மாவின் பாதப், ஐயமுனனுந் கிழக்கொதுருக் கெல்லகரை
காணாத பாவை யன்றோ." என வரும். மற்றும் வருவனவற்றார்
காண்க. (சஉ)

விடத்தகு மகப்பற் றினைமுனம் புறப்பற் றெழிப்ப
தெற் றினுக்கென வினம்பல், படிற்றொழுக் கினர்சம்
மதமும்வா நவரும் பரிலில்வாழ்க் கையும்விடுக் குதலென்,
நெடுத்துமைக் கறிவா சாரமோ திபசொற் கிழக்குமா
குதலின்மா கியல்பாத், துடைத்தசிங் தைபர்க்கு நின்றைவி
லொழக்கார் சொல்வார்முன் புறல்புறத் துறவே. (43)

ப - கா. முனம் - முன்னர், அகப் பற்றினை - அகப்
பற்றினை, விட - ஒழிக்க, தரும் - தரும், புறப் பற்று - புறப்
பற்றினை, ஒழிப்பது - ஒழிப்பது, எந்நினுக்கு - யாதுக்கு, என -
என்று, வினம்பல் - சொல்லுதல், படிற்று - கூடா, ஒழுக்கினர் -
ஒழுக்கத்தார்க்கு, சம்மதமும் - சம்மதமும், வாகவரும் - வாகவா
ராலினும், பரில் - (தாய் முன்) பழகிய, இல் - இல், வாழ்க்கையும் -
வாழ்க்கையையும், விடுக்குதல் - விடுத்தல், சொல்லு - சொல்லு

என்ற - என்ற, எடுத்த - எடுத்த, உணங்கு - (மகா தேவர்) மகா தேவிக்கு, அறிவு - ஞாந, ஆசாரம் - ஆசாரம், ஒதிய - கூறிய, சொற்கு - சொல்லுக்கு, இழுக்கும் - குற்றமும், ஆகுதலின் - ஆதலின், மாக - (மூக்) குற்றங்களை (பும்), இயல்பு - சபாபம், ஆ - ஆக, தடைத்த - நீத்த, சிவந்தவர்க்கு - (சிவமல) சித்தர்க்கு, மூன்று - மூன்றை, புரத் தரவு - புரத் தரவு, உறவு - அடைதலை, சிவந்த - இவழ்ச்சி, இங் - இங்மாத, ஒழுக்கு - வெறி, ஆ - ஆக, சொல்லு - சொல்லு (பெரிபொர்), எ - று. எ - அரை.

மொ - மொ. எ - று. மூன்றாகப் பற்றினை ஒழிக்கத் தரும், புரப் பற்றினை ஒழிப்பது யாதக் கொன்ற சொல்லுதல், உடா மொழுக்கத்தார்க்குச் சம்பதமும், வாயவாரினும் தாமுன் பழிய இங் வாழ்க்கையையும் விடுத்தல் செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்த மகா தேவர் மகா தேவிக்கு ஞாநசாரம் கூறிய சொல்லுக்குக் குற்றமு மாதலின், மூக் குற்றங்களைபுகு சபாப மாக நீத்த சிவமல சித்தர்க்கு, மூன்றைப் புரத் தர வடைதலை இவழ்ச்சி இங்மாத வெறிவாகச் சொல்லு பெரிபொர், எ - று.

ஒழுக்க முடைவார்க்குச் சம்பத வாயவாரும், ஈகா வாக்விதத் திந்து மாதபா வாயவாரும், சிவமல சித்தர்க்கு மொழுக்கவாயவாரும், மூன்றைப் புரப் பற் குழித்தலே என் வெறி பெண்பது காண்க.

‘புரப் பற் குழிப்ப தெற்றினுக்கு’ என்றதற் குதாரணம் தேவியையேத்தாக். (84) “சமய சார சங்கற்ப சிகற்பமு, மயமய தாங்குல வாயவாரமாத, சிவமல தாரும் விடாதலிங் வாழ்க்கையு, மயமய தேவையி விடுத்த சாரமே.” எ - ன், கற்பம் மயமயமற்ருந் காண்க. (85)

ஒன்றிய பாச விருதொக் திடுதற் குபாயணம் புலனொ
டுக் கிறத, லொன்றை தலைபென் ததுசெய்வோ னவை
வேண் டனைத்துமுன் விடாதுவைத் துறுத, லென்று
மெவ் விடத்து மெனைமுத லுயிர்க ளெவற்றையுங் கொலை
செய்யென் வெருட்டே, ஜென்றுசொல் விரதி பொருவனா
பொறுக்கை யிடைவினோர் படைகொளு மியல்பே. (44)

ப - னா. ஒன்றிய - (உயிரோடு) பொருத்திய, பாச - அஞ்
ஞா, இருள் - இருளை, தூத்திரிதற்கு - போக்குதற்கு, உபாயம் -
உபாயம், ஐ - பஞ்ச, புலன் - இந்திரியங்களை, ஒல்க்கிறதல் -
கிங்கிரகம் பண்ணுதல், ஒன்று - ஒன்றமே அவது - அன்றி,
இலை - (கேதே உபாயம்) இல்லை, என்று - என்று, அது - அங்
வைத்திரையும், செய்வோன் - (கிங்கிரகம்) பண்ணுகோன், அமை -
அந்த (ப் பஞ்சேந்திரியங்களால்), வேண்டு - விரும்பப்பட்ட,
அனைத்தும் - (பொருள்கள்) அனைத்திரையும், முன் - முன்,
விடாது - விட்டு கீங்காது, வைத்து (க் கொண்டு), உறுதல் -
இருத்தல், என்றும் - எக் காவத்தும், எவ் விடத்தும் - எவ் விடத்
தும், எனை - என்னை, முதல் - முத லாவிய, உயிர்கள் - உயிர்கள்,
எவற்றையும் - எவற்றிரையும், கொலை - கொல்லுதல், செய்யென் -
செய்யென், வெருட்டேன் - பயப்படச் செய்யென், என்று -
என்று சொல் - சொல்லாகின்ற, விரதி - (கொல்லு) விரதி,
ஒருவன் - ஒருவன், காள் தொறும் - எக் காலமும், கைவிடையின் -
கைவின்கண் (இடை விடாது), ஒன் - ஒப் பற்ற, படை - வாளா
யுதம், கொளும் - (பிடித்தக்) கொள்கும், இயல்பு - முறைமை
(பாயம்), எ - த. எ - அரை.

பொ - னா. எ - த. உயிரோடு பொருத்திய அஞ்ஞா
விரிவிப் போக்குதற்கு உபாயம் பஞ்சேந்திரியங்களை கிங்கிரகம்
பண்ணுத லொன்றமே அன்றி, கேதே உபாய யிற்றை கிங்கிரகம்

அங் கைத்திரிய சிவகோகம் பண்ணுகோன், அத்தப் பஞ்சேச்சிரி
யங்கனாங் விரும்பப்பட்ட பொருள்க ளனைத்திரியமும், முன் விட்டி
கீழ்காது கைத்துக் கொண் டிருத்தல், எக் காலத்தும், எப் விடத்
தும் என்னை முத ளாகிய ஐயர்கள் எவற்றிரியமும் கொல்லுதல்
செய்யென், டய்ப்படச் செய்பே எனென்று சொல்லுகின்ற கொல்லு
விரிதி பொருகன், எக் காலமும் கைவின்கன் இடை விடாது
ஒப் பற்ற ளனாபுதம் பிடித்துக் கொள்ளு முறைமை யாம், எ - து.

உயிர்களைக் கொலை செய்யென் வெருட்டே எனென்று
சொல்லுகின்ற கொல்லு விரிதி, அவை செய்வதற்கு ஏது ளாகிய
வானிரை விடாது கைவிற் கொள்ளுதலின், அவன் அவை செய்வா
னென்றும், அவன் கொல்லு விரிதி யல்ல எனென்றும், அறிஞதல்
1, பஞ்சேச்சிரியங்களை சிவகோகம் பண்ணத் தொடங்கினான்,
... ம்ருங் அதுபயித்தற்கு ஏது ளாகிய விடயங்களைக் கைவிடாது
கைத்துக் கொண் டிருத்தலின், இவன் அவைகளை விரும்புமா
னென்றும், இத்திரிய சிவகோகி யல்ல எனென்றும், அறித்த
கொண்ட, (சஉ)

விடயங்களை அதுபயிவாது கைத்துக் கொண்டு தூத சாத
கி பண்ணிக் கூடாதோ வேன்ற கீடனை நேரக்கிக் கூறுகின்றார்.

சாதக தகைக்கன் விடயமே தடையாஞ் சாத்நிய
வானரின் புரித்தற், சாதகத்தைத் திருவாய் பிழைவா கத்தத்
ததிகமே விடயவா கத்தல், கோதில்விட் டுன்பம்
பெறுகலா விடாது கடுதற் கெனிற்கரி பிழைக்கிற்,
நீதினைச் சிவக மதையே யன்றித் தேடுமே தேவாபூண்
நினமே. (45)

ப - னா. சாதக - (ஞா) சாதக, தசைக்கண் - தசையின் கண், விடயமே - விடயங்களே, தடை - (அதற்கு) தடை, ஆம் - ஆகும் [ஆகலின், அவற்றினை வைத்துக் கொண்டு சாதகம் பண்ணக் கூடாது, ஆனால், அவ் விடயங்களைச் சாதக தசைக்கண் அதுபவி யாது], சாத்தியமான - சாத்தியமான, பின் - பின் பேனும், புசித்தற்கு ஆதல் - அதுபவித்தற்கு, வைத்தியன் - வைத்துக் கொள்வையானால், (அச் சாத்திய தசைக்கண்ணே உதயமான) அ - அந்த, பிரம ஆகத்தத்து - பிரமாசுத்தத்தினும், விடய ஆகத் தம் - (இத்த) விடயாசுத்தம், அதிகமோ - அதிகமாக வேண்டும் (ஆதலின், இந்த விடயாசுத்தமே போதும், அத்தப் பிரமாசுத்தத்தை அடைய ஞாந சாதகம் பண்ண வேண்டுமதே வில்லை, ஆனால் சாதகம் பண்ணிக் கொண்டு வருமிடத்துச் சாத்தியம் கைகூடி), கோது - குற்றம், இல் - அற்ற, கீட்டு - கீட்டு, இன்பம் - இன்பம், பெறுக அளவு விடனும் - வந்து வபியாத காலத்தாலினும், கூடுதற்கு - பொருள் (தி அதுபவித்) தற்கு (அவைகளை வைத்துக் கொள்வேன்), எனில் - என்பையானால், கரி - யானையினை (இலா யாகத் தேடிச் சென்ற), தீது - குற்றம், இவ் - இவ்வாத, ஒர் - ஒப் பற்ற, சிங்கம் - சிங்கம், பிழைக்கில் - (அந்த யானை) தப்பிப் போயிற் றென்றால், அதனையே - அதனையே, அன்றி - (தேடுதல்) அன்றி, தேரை - (அற்பமாய் உள்ள) தேரையினது, ஊன் - மாயிசுத்தை, தின - தின்ன, தேடுமோ - தேடுமோ, ஏ - ஐ, வ - அசை.

பொ - னா. ஏ - து. ஞாந சாதக தசையின் கண் விடயங் களே அதற்குத் தடையாகு மாகலின், அவற்றினை வைத்துக் கொண்டு சாதகம் பண்ணக் கூடாது. ஆனால், அவ் விடயங்களைச் சாதக தசைக்கண் அதுபவியாது சாத்தியமான பின் பேனும் அதுபவித்தற்கு வைத்துக் கொள்வையானால், அச் சாத்திய தசைக் கண்ணே உதயமான அத்தப் பிரமாசுத்தத்தினும் இந்த விடய

சத்தம் அதிகமாக வேண்டுமானால், இந்த விடயங்களைப் போதும், அந்தப் பிரமாணத்தினை அடைய ஞான சாதகம் பண்ண வேண்டுமென்று. ஆனால், சாதகம் பண்ணிக் கொண்டு வருமிடத்தில் சத்தியம் கைகடிக் குற்ற மற்ற கீடீ டீன்பம் வந்து வியாத காலத் தானினும், பொருத்தி அதுபவித்தற்கு அவைகளை வைத்துக் கொள்வே வேண்டியவானும், யானையின இரா யாகத் தேடிச் சென்ற சூர யிவ்வாத ஒப்பற்ற சிங்கம், அந்த யானை தப்பிப் போயிற் சென்றும், அதனையே தேடித் வந்தி அப்பமா யுள்ள தேவையினது மாயிசத்ததைத் தின்னத் தேடுமோ, எ - று.

மேலான யானையை இராயாகத் தேடிச் சென்ற சிங்கம் அந்த யானை கையாது போயிற் குயினும், அதனையே தேடித் வந்தித் தோன தேவை யுனைத் தின்னத் தேடாதது போல், மேலான பே சின்பத்தை அதுபவிக்கத் தொடங்கினேன், அவ் வின்பம் தனக்கு வியாது போயிற் குயினும், அதனையே விரும்புத வந்தித் தோன விடய சகத்தை விரும்பா வென்பதற்குண்டு கொள்க.

‘பிரம வாகத்தத் ததிகமே விடய வாகத்தம்’ என்றதற்கு உதாரணம்: தத்துவ சத்திகாகாம். (35) “வாக்கொடு மகமு யிரத்ததி மதா வாரியா யொழிவற கிறைந்து, போக்கொடு வாக திந்திய வழுதைப் பூண மாகவுன் டவந்தாம், கீக்கிய கான கீயெனும் விடய மேலா முயல்வகோ முயலி, னேக்குது மந்த ஞாநிய வாய் வெத்திதும் வாகியென் நிவதே.” எ - ம், குதக் திவ்வி. (36) தாயன் கவ்விஞ் சகிதழ துண்டென் பதுதப்ப்பார், காயன் கவ்வி வாரியு வந்தாய் படியேவன், வெவன் கவ்வி ஞானிக வென்ற விக்மென்தித், காயன் கவ்விஞ் பெற்றிவன் கற்றா சிவவந்தே.” எ - ம், “சிங்க மதனையே வந்தித் தேடுமோ தேவை

பூன் றின்' என்றதற்கு உதாரணம்: குறச் திரட்டு. (37)
 "பாய்த்துமே வேழ மொற்றிப் பறக்குமத் தறகண் பானி, தேய்ந்
 தழி அறினுத் தேனா யினாயெனச் செவ்வா தாற்போ, வாய்த்துண்
 ருத்தியின்ப மருத்திட ஷுற்ற கீரார், சாத்துயர் வரினு மொன்றித்
 தளர்த்தெழா தாதி விட்டார்." ஏ - ம், மற்றும் வருவனவற்றும்
 காண்க. (சுதி)

படைபெய்தத் தமர்க்கட் சாருமோர் வீரன் பகை
 ஞாந் சயங்கொனா விடினும், விடைபெனப் பொருதாந்
 கிறத்தலே பன்றி வெக்திட வுன்னிடா னதுபோற், கடை
 பென விடய மிகழ்த்துபே ரின்பங் கருதினோன் பெறு
 கனா விடினு, மிடையறு ததைநா வெதலான் மறத்து
 மென்னுமோ மண்ணின்வாழ்க் கைபையே. (46)

ப - னா. படை - ஆபதம், எடுத்து - எடுத்து (க் கொண்டு),
 அமர்க்கண் - புத்த களத்திலே, சாரும் - செவ்வாகின்ற, ஒர் -
 ஒப்பற்ற, வீரன் - வீர ஞானவன், பகைஞரை - சந்தருக்களை,
 சயம் - செயல், கொனா விடினும் - கொள்ளாத விடத்தும், விடை -
 இடபம், என - போல், பொருது - (அச் சந்தருக்களோடு)
 புத்தம் பண்ணி, ஆங்கு - அந்த (இரண்ட) களத்திலே, இறத்தலே -
 இறந்து போதலே, அன்றி - அன்றி, வெக் - (பயத்து) மூதுரு,
 இட - கொடுக்க, உன்னிடான் - வினையான், அது போல் - அது
 போல், கடை - இழிவு, என - என்று (அறிந்து), விடயம் - (அப்பண
 யின்) விடயாகத்ததை, இகழ்த்த - இகழ்த்த (கைவிட்டு),
 பேர் இன்பம் - போகத்ததை, கருதினோன் - (அடையக்) கருதி
 (ஞாநாதக் தொடங்கி) னோன், பெறுக அளவிடினும் - (சாத்தி
 யம் கைகடி அங் கின்பத்தைய்) பெறுது இருந்தான் ஆரீனும்,
 இடை அருது - (அன் கையினும்) இடைவிடாது, அந்த - அந்த

இன்பத்தை (எப் பொழுது அடையெனென்ற), காலவதே - கருதுவதே, அனல் - அன்றி, மரத்தம் - மரத் தாயினும், மண்ணின் வாழ்க்கையை - (தான் முன்பு இசுழ்த்த கைவிட்ட) இல் வாழ்க்கையை, என்னுமோ - (மீண்டும்) சீணப்பாரேனா, ஏ-று, ஏ-அசை,

பொ - ளா. ஏ - று. ஆபத மெடுத்துக் கொண்டு புத்த கனத்திலே செல்லுகின்ற ஒப் பந்த வீர னானவன், சத்தருக்களைச் சபல் கொள்ளாத விடத்தும், இடயம் போல் அச் சத்தருக்க லோடு புத்தம் பண்ணி அந்த னா கனத்திலே இறந்து போதலே யன்றிப், பலத்த முதலு கொடுக்க சிண்பான், அது போல் இழி வென்ற அறித்து அர்யமா புள்ள விடவாகத்தத்தை இசுழ்த்த கைவிட்டுப் பே ராகத்தத்தை அடையக் கருதி ஞான சாதகக் தொடக்கிலேன், சாத்தியம் கைகடடி அவ் விற்பத்தைப் பெறு திருத்த னாயினும், அனல் மாயினும் இடைவிடாத அந்த இன் பத்தை எப் பொழுது அடையே னென்ற கருதுவதே யன்றி, மரத் தாயினும் தான் முன்பு இசுழ்த்த கைவிட்ட இல் வாழ்க்கை யை மீண்டும் சிணப்பாரேனா, ஏ - று.

சுத்த வீரன் சத்தருக்களைச் சபல் கொள்ளாத விடத்தும் அவர்களோடு புத்தம் பண்ணி இறந்து போதலே யன்றி, முதலு கொடுத்தற்கு சிண்பான், அது போல் சுத்த வீரத்தன் ஞான சாதகம் பண்ணுமிடத்தும் அஞ்ஞான சாசம் பண்ணிப் பே ரின் பத்தை அடைய திருத்த னாயினும், அந்தச் சுத்த வாதனையோடு சின்று இறந்து போதலே யன்றி, விடயங்களை இச்சித்து இல் வாழ்க்கையில் திருப்பா னென்பதும், புத்த கனத்திலே வெச்சிபா திறத்தோனுக்கு மறமைக்கண் வீர சொர்க்க விற்பம் வருவது போல், சுத்த வாதனையோடு இறத்தோனுக்கும் மறமைச் சகத் திலே கிட்டி டன்பம் கரு மென்பதும் காண்க, (சக)

இந்திர சாலத் தொருநகர் காண்போ ரெனத்தது
முதற்பிர பஞ்ச, நத்தினும் கெடினும் பூரியா வாடா
நன்மநச் சநக னுதியரு, மந்திரி முதலோர் மீதுபு பாரம்
வைத்தொரோ காந்தத்துன் வதியாத், தந்தொழி லொருக்
கிச் சமாதியுற் றன்றோ தவிர்த்தனர் காணவா தண்பே (41)

ப - னா. இந்திர - இந்திர,
யிலே, (தேர் திரு விழா முதலிய மங்கலமும், அக்கிசிபட்டு யேஷுதல்
முதலிய அமங்கலமு மாய் விளங்காவின்ற), ஒரு - ஒரு, நகர் -
பட்டணத்தினைப், காண்போர் - (பொய் யென்று அறித்து விடுகாத
மாகக்) காண்போர், என - போல், தது - தேகம், முதல் - ஆதி,
பிரபஞ்சம் - பிரபஞ்சம் (எல்லாம் மாயா காரிய மாகிய பொய்
யென்று அறித்து அவைகள்), நத்தினும் - (ஆக்கமாய்) விளங்கு
மிடத்தும், கெடினும் - (அவற்றிற்கு) காசம் வந்த விடத்தும்,
பூரியா வாடா - பூரிப்பு வாட்டம் இவ்வாத, நன் - நின்மல, நக -
சித்தத்தினை புடைய, சநகன் - சநக ராசா, ஆதியரும் - முதலோர்
களும், மந்திரி - மந்திரி, முதலோர் மீது - முத லாகிய பேர்க
ளிடத்து, பு - இராச்சிய, பாரம் - பாரத்தை (எல்லாம்), வைத்து -
ஒப்பித்து, ஒரு - ஒர், வகாந்தத்துன் - வகாந்தத் (தாசத்) தில்,
வதியா - இருந்து (கொண்டு), நம் - தமது, தொழில் - (இராச
ரீகத்) தொழில்களை (யெல்லாம்), ஒருக்கி - ஒழித்து, சமாதி -
(ஞாக) சமாதி, உற்று - அடைத்து, அன்றோ - அல்லவோ, காண -
(அந்தக்) காண, வாதனை - வாதனை, தவிர்த்தனர் - ஒழித்
தார்கள், எ - று.

பொ - னா. எ - று. இந்திர சால வித்தையிலே தேர்
திரு விழா முதலிய மங்கலமும், அக்கிசிபட்டு யேஷுதல் முதலிய
அமங்கலமு மாய் விளங்காவின்ற ஒரு பட்டணத்தினைப் பெய்து

பென்ற அறிந்து விவாதமாகக் காண்போர் போல், தேகாதிப் பிரபஞ்ச மெல்லாம் மாயா காரிய மாகிய பொய் பென்ற அறிந்து, அகவகன் ஆக்க மாய் வினக்கு மிடத்தும், அகநிற்கு காசம் வந்த விடத்தும் பூரிப்பு காட்ட மிக்காத சன்மல சித்தத்தினை புண்டல சக ராச முதலோர்களுட், மத்திரி முத மாகிய பேர்களுடத்து இராசசிய பாரத்தை பெல்லாம் ஒப்பித்து ஒ ரோகந்தத் தாத்திங் இரூத்துக் கொண்டு, தமது இராசரீகத் தொழில்களை பெல்லாம் ஒழித்த, ஞா சமாதி அடைந் தவ்வுகோ அத்தக்கான வாதனைமை ஒழித்தார்கள், எ - த.

‘சக ஞானியரும்’ என்ற சிறப் பும்மையால், பிரபஞ்சத்தை மெய்யாகக் கருதி அதன்னை வரும் சக துக்கங்களினும் பூரிப்பு காட்டங்களை புண்டல மலிக் சித்தர்க்கு, அப் பிரபஞ்சத்தோடும் கூடி விருத்த காண வாதனைமை ஒழித்தல் கூடா தென்ப

‘இத்திர சாவத் தொரு கேர் காண்போ றென’ என்றதற்கு உதாரணம்: ஞா வசிட்டம், (38) “மெய்காதற் பெரும்பாப்பு கெளிபுற்றும் குழிம்பாற் மெலம்பொய் பென்றே, பிங்காசை வறீச்சி பெய்விவாய் பாம்பதத் திருத்த வாழ்வாய், சிங்கரா கத்தர்ப்பு கெரிருக்கென் னதைஹமென நிதேச னேரே, பங்காண மனைமக்கள் வாழ்த்தாவென் கெட்டாவென் பாச மானை,” எ - ம், மற்றும் வருவனவற்றற் காண்க. (செ)

சென்றிதன் மயக்க மற்றதித் துளவச் சகருமொண் டாதையைத் துறவா, அந்நிருஞ் சமாதி புற்றகப் பற்று மொருவிவி டடைத்தனர் சாகர், முற்றன முகிவர் கால் வரு மொருவன் முகப்பிதா விடத்தனன் னனத்தோர், பற்றுமற் நகப்பற் றைவுமுயர் சமாதி பணியொழித் தெனியவி டடைத்தார். (48)

ப - னா. சொற்றிடிச் - சொல்லு மிடத்து, மயக்கம் -
 (பிண்ட ஞானத்தை மறைக்கும்) மயக்க இருள், அற்று - இன்றி,
 உதித்த - உதயம், உன - ஆகிய, அ - அந்த, சகரும் - சகரும்,
 ஒன் - ஒன்னிய, தானையை - பிதாவனை, துறவா - துறத்த,
 இரும் - பெருமை, உற்று - பொருத்திய, சமாதி - (ஞான) சமாதி
 யை, உற்று - அடைத்து, அகப் பற்றம் - (மற்றை) அகப் பற்
 றினையும், ஒருவி - கீங்கி, வீடு - வீட்டினை, அடைத்தனர் - அடைத்
 தார், சகன் - சகன், முன் - முதலிய, தவ முசிவர் - தவ
 முசிவர், எவ்வரும் - எவ்வரும், ஒரு - ஒப் பற்ற, என் - என்கு,
 முக - முகங்களை யுடைய, பிதா விடத்தம் - (தமது) பிதா விடத்
 தம், அவன் - அவனது, வளத்து - செவ்வத்தினிடத்தம், ஒர் -
 ஒரு, பற்றம் - பற் குயினும், அற்று - இன்றி, (த் துறத்த),
 உயர் - உயர்ந்த, சமாதி - (ஞான) சமாதி, பணி - கூடி, அகப்
 பற்றையும் - அகப் பற்றினையும், ஒழித்த - ஒழித்த, எணிய -
 (நாம்) கருதிய, வீடு - வீட்டினையும், அடைத்தார் - அடைத்
 தார்கள், எ - று.

பொ - னா. எ - று. சொல்லு மிடத்துப் பிண்ட ஞானத்
 தை மறைக்கு மயக்க விரு வின்றி உதய மாகிய அந்தச் சகரும்,
 ஒன்னிய பிதாவனைத் துறத்த, பெருமை பொருத்திய ஞான
 சமாதியை அடைத்து, மற்றை அகப் பற்றினையும் கீங்கி வீட்டினை
 அடைத்தார். சகன் முதலிய தவ முசிவர் எவ்வரும் ஒப் பற்ற
 என்கு முகங்களை யுடைய தமது பிதாவிடத்தம், அவனது
 செவ்வத்தினிடத்தம், ஒரு பற் குயினு யின்றித் துறத்த உயர்ந்த
 ஞான சமாதி கூடி, அகப் பற்றினையும் ஒழித்துத் தாம் கருதிய
 வீட்டினையும் அடைத்தார்கள், எ - று.

சகரும், சகன் முதலிய எவ்வரும் வேதாசன விருவினையும்,
 ஞானத்தினையும், அறிவிக்கும் வல்லமை யுடைய உத்தம பிதாவனை.

பும், அகாத செவ்வத்தியும் விட்டுத் தூத்து, கார்த்தவந்திரி
விருத்த அகப் பன்ன - பொறித்தார் என்றதனும், அகப் பந்
பொறிப்பார்க்குச் சகக மகா தேன்பத அறித்து கொள்க. (சஅ)

தத்தவ முணா வேண்டினேன் மனைமுற் சகலமும்
விடுத்தமெய்க்ஞ் ஞாந, முத்திரை திகழச் சமாதியுற்
தவ்வான் முடியுமோ வெனவுணம முதலா, வைத்ததற்
குழாத்தை பொருளின் கல்லான் மாதத்தினீ முனிர்சமா
தினையுற், தத்தனே புணர்ந்தி னுனெனிற பினும்வே
தறைதனம் மிகுமுட னன்றே. (49)

ப - னா. தத்தவம் - (பா) தத்துவத்தை, உணா - அறிய,
வேண்டினேன் - விரும்பினேன், மனை - மனைவி, முன் - முதலிய,
சகலமும் - சகல (பற்றுக்களையும்), விடுத்து - விட்டு (த் தூத்து),
மெய்க்ஞ் ஞாந முத்திரை - மெய்க்ஞ் ஞாந முத்திரை, திகழ -
விளங்க, சமதி - (ஞாந) சமாதியை, உற்று - அடைந்தால்,
அவ்வான் - அன்றி, முடியுமோ - (அதனை அறியக்) கூடுமோ,
என - என்று, உணம - மகாதேவி, முதலா வைத்த - முதலாய்
உள்ள, தன் - தனது, குழாத்தை - கூட்டங்களை (மெய்வான்),
ஒருவி - நீயி, நீன் - உயர்ந்த, கல் - கல், ஆவ் - ஆவ, மாதத்தின் -
மாதத்தின், கீழலில் - கீழ்க்கண் (மழுத்தருளி), சமாதியை - (ஞாந)
சமாதியை, உற்று - அடைந்து, அத்தனே - மகாதேவனே,
உணர்ந்தினான் - அறிவித்தான், எனில் - என்றால், பினும் -
பின்னரும், வேற - வேறே, அறைதல் - (சகக ராசா முதலிய
பேர்களைத் திருட்டாத்தமாக எடுத்துக்) உறுதல், கம் - கமது,
மிகு - மிகுந்த, மடன் - அறிவாமை, அன்றே - அவ்வளவு, எ - து.

பொ - னா. எ - து. பாதத்துவத்தை அறிய விரும்பி
னேன், மனைவி முதலிய சகல பற்றுக்களையும் விட்டுத் தூத்து,
மெய்க்ஞ் ஞாந முத்திரை விளங்க ஞாந சமாதியை அடைந்தா ளன்றி,

அதனை அறியக் கூடுமோ வென்று மகாதேவி முதலா புள்ள தனது கூட்டங்களை யெல்லாம் கீழி, உயர்த்த கல்வால மார்த்தி னிழங்கன் எழுந்தருளி ஞாக சமாதியை அடைத்து, மகாதேவனே அறிவித்தா னென்றால், பின்னரும் வேறே சககாசா முதலிய பேர்களைத் திருட்டாத்த மாக எடுத்துக் கூறுதல் நமது மிகுத்த அபிபாஸை யல்லவோ, ஏ - று.

மெய்க்ஞ ஞாக முத்திரை - மகோ மௌனம். மகாதேவரினும் அறிவிப்பா ரின்மையின், 'பினும் வேறறதை னம்மிரு யடம்' என்று.

'மனை முதற் சகலமும் விடுத்து' என்றதற்கு உதாரணம்: திரு மந்திரம். (39) "வினாத்தன்று கால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்த்த, புரத்தகல் லானிழர் புண்ணியன் சொன்ன, பார்த்தன்கை யோராப்பழமொழி யான, ஞாத்தன்மை யாகவொ ருங்குகின்றாரே." ஏ - ம், வரும். மற்றம் வருவனவற்றற் காண்க. (சக)

எடுத்துன குடும்பச் சமைப்பொடின் டொருவ னெங்கன ஞாகவா சானை, யடுத்தவ னேவ ரெடுத்தருள் காக்கு மளவுதின் துளமகிழ்க் தன்னோன், கொடுத்தநாள் வாங்கிக் கொளும்பா மார்த்தத் கூடனுங் காலமா திகளாற், தடுத்துரை தொழிலை விடுத்தலாற் சமாதி சார்த்தலி துணரவும் படுமே. (50)

ப - னா. ஈண்டு - இவ்விடத்து, ஒருவன் - ஒருவன், எடுத்து - (தான்) சமத்த, உள - உன்ன, குடும்ப சமைப்பொடு - குடும்ப பாரத் துடனே, எங்கனம் - எப்படி, ஞாக - ஞாக, ஆசானை - ஆசாரியனை, அடுத்த - அடைத்து, அருள் - (அவனுக்குப் பூரண) சிருஸை, சாக்கும் - வரும், அளவும் - அளவும், அவன் - அவனது, எவன் -

வெர் பணிவிடை, தொடுத்த - தொடங்கி (ச் செய்து), சிந்த - சிந்த, அங்கேன - அந்த ஞானசாரியன், உளம் - (நிஞ) னுளம், மெய்த்து - மெய்த்து, பாயார்த்தம் - ஞானோபதேசத்தை, கொடுத்த - அதுக்கொடும் பண்ணின, ஊன் - காலத்து (த் தான்), ஊக்கிச் கொளும் - பெறவான், காலம் ஆதினான் - காலதேச வந்தவனாகவெனினும், உடனும் - (அந்த ஞானசாரியனை அடைத்து அதுக்கொடும் பெறச்) உடு மையினும், உளா - (வாய்க்கார் செய்கும்) ஊசன்களையும், தொழிற் - (காலத்தார் செய்யும்) தொழில்களையும், தவித்த - பங்காறு, விடுத்த - விடுத்தால், அவன் - அன்றி, சனநி - (ஞா) சனநி, சார்த்த - உடி, அஃது - அந்த ஞானத்தை, உளாஊன் - அநியனும், படுமே - உடுமே, எ - ற.

கொ - ஊ, எ - ற. இவ் விடத்து ஒருவன் தான் கமல் தன்ன குடும்ப பார்த்துடனே எப்படி ஞானசாரியனை அடைத்து, அஃதுக்குப் பூனை மருமனாய் வருமனனும், அஃனது வவற் பணி தொடங்கிச் செய்த சிந்த, அந்த ஞானசாரியன் நிஞ னுள ஞானோபதேசத்தை அதுக்கொடும் பண்ணின காலத்துத் தான் பெறவான்? காலதேச வந்தவனாகவெனினும், அந்த ஞானசாரியனை அடைத்து அதுக்கொடும் பெறச் உடு மையினும், வாய்க்கார் செய்கும் ஊசன்களையும், காலத்தார் செய்யும் தொழில்களையும், பங்காறு விடுத்த வன்றி, ஞா சனநி உடி அந்த ஞானத்தை அநியனும் உடுமே, எ - ற.

ஞானசாரியனாத் தேடிச் சிசுன்னான் குடும்பத்தோடுஞ் செல்வக் கூடானவரின், 'குடும்பத் தனையொடு என்ன ஞானசாரிய படித்து' என்றார். சிசு பக்குவப்பக்குவக்கூற அநியனென்ற, ஒரு வகுட ருதன் பன் விஞ வகுட னானும் பரிணை பார்த்துதலின், 'அதுன் சங்கு னானும்' என்றும், குடும்பிக்கு அன் னான சிசுக் கூடானவரின், 'ஏவ குெடுத்த சிந்த' என்றும்

கூறினார். காலதேச வர்த்தமாத மென்றது, அற்ப காலம், இராச காலங்களினது சரித்திரம். அவற்றால், அவ சிருக்குமிடத்தில் இவன் சென்றானுமீனும், இவ னிருக்குமிடத்தில் அவர் வந்தா ராயினும், தெய்வ கதி யாகக் கூடுதலிற், 'கூடினும்' என்றார். குழிப்பிக்கு வர்க்குக் காயங்க வடக்காமலின், மயோ வயம் பண்ணக் கூடாது, மயோ வயம் இன்னவையால், அஞ்ஞாநம் நிகிருத்தி ஆகாது; அஞ்ஞாந நிகிருத்தி இன்னவையால், ஞானோதய மாகாது. ஆகலின், 'தடுத்தனா தொழுக விரித்தவந் சவநி சார்ந்தே தனாகும் படுமே' என்றார். இதனார் குழிப்பிக்கு ஞானசாரியனா அடைந்து அநங்கிரகம் பெற்ற காலத்தும் சமநி கூடிப் பாராந ழுணாக் கூடா தென்பதும் கண்டு கொள்க. (10)

தனித்திருந் தொருதம் மகத்தையைப் பொறிவாய்த் தடுத்தகப் படுத்திஓ தெத்தை, நினைத்தெழா நின்ற தென்றனோக் ஞானே நீக்குவர் வாக்கொடு தொழிலைப், பிரித்தடை யாம்போக் குவரில்வாழ்க் கையையும் பேச்சை நா டொறும்பழ குநீ, தனைத்தினென் றேனும் விடார் பிரர் காண்ப தன்மைபா எனப்பற்றே விடுப்பார். (51)

ப - னா. தனித்து - ஏகாந்த வந்தாதத்தை, இருத்து - (பொருத்தி) யிருத்து, ஒரு - ஒப் பற்ற, தம் - தமது, மகத்தை - மாத்திரை, நு - பஞ்ச, பொறி - பொறி, வாய் - வழியே, தடுத்த - (சகமுதமாய்ச்) செல்லாது (உன்) வாக்வி, அகப்படுத்து - அக (முக) ப்படுத்து, இஓது - இத்த மனம், எத்தை - என்னத்தை, நினைத்த - நினைத்த (க் கொண்டு), எழுவின்றது - எழுவின்றது, என்ற - என்ற, னோக்குவோ - (அறிவினும்) பார்த்துக்கொ, வர்க்குஒடு - (வர்க்குக் காயங்களினது தொழில்களை வினைத்துக் கொண்டு எழுவின்ற தென்ற அறித்து அங்) வந்தாதத் தென்குறி

வைபாக்கிய தீபம்.

(தொழில்நிலையும்), தொழிலை - (காயத்தாம் செய்புள்) தொழில்
 விடையும், நீக்குவர் - (விட்டு) நீக்குவர், தடை - (அவ் வாக்குக்
 காயங்கள் சிலிருத்தியாகலின் இவ் வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்தற்கு)
 தடை, ஆம் - ஆகலின், பின்ன - பின்னர், இவ் வாழ்க்கையையும் -
 (அந்த) இவ் வாழ்க்கையையும், போக்குவர் - (விட்டு) நீக்குவர்,
 பேச்சை - (காசை ஞாந மாகிய) வார்த்தைகளோடு, என் தொழும் -
 ஏன் காலமும், பழகுவர் - பழக்க முடையவர், ஈது - (விட வேண்டு
 மென்ற உதய) ஈது, அனைத்தின் - அனைத்தின் (உள்ளும்),
 ஒன்றோனும் - ஒன்றாயினும், விடார் - விடார், பிறர் காண்ப
 தன்மையால் - பிறர் காண்ப தன்மையால், அகப் பற்றே - அகப்
 பர ஞென்றையுமே, விழிப்பார் - ஒழிப்பார், ஏ - ஐ.

பொ - னா, ஏ - து. வகாத்த வந்தகத்தைப் பொருத்தி
 விருத்த ஒப் பற்ற தமது மகத்தினைப் பஞ்சப் பொறி வழியே சக
 முக மாயச் செல்லாது, உள் வாக்வி அக முகப் படுத்தி, இந்த மாய்
 என்னத்தை கினைத்துக் கொண்டு எழுதின்ற தென்று அறிவினும்
 பார்த்துமொ, வாக்குக் காயங்களினது தொழில்நிலை கினைத்துக்
 கொண்டு எழுதின்ற தென்று அறித்த, அவ் வாக்காம் சொல்லுக்
 தொழில்நிலையும், காயத்தாம் செய்புள் தொழில்நிலையும் விட்டு
 நீக்குவர், அவ் வாக்குக் காயங்கள் சிலிருத்தி யாகலின், இவ் வாழ்க்
 கையைப் பாதுகாத்தற்குத் தடை வருமாகலிற், பின்னர் அந்த இவ்
 வாழ்க்கையையும் விட்டு நீக்குவர், காசை ஞாந மாகிய வார்த்தை
 களோடு ஏன் காலமும் பழக்க முடையவர், விட வேண்டு மென்ற
 உதய ஈ தனைத்தி னுள்ளும் ஒன் ருயினும் விடார். பிறர் காண்ப
 தன்மையால் அகப் பற் றென்றையுமே பொழிப்பார், ஏ - ஐ.

வாக்குக் காயங்கள் சிலிருத்தியான விடத்துப் புறப் பற்றைப்
 பாதுகாத்தற்குத் தடை வருதலானும், அவை பிரகிருத்தியான
 விடத்து அகப் பற்றை ஒழித்தற்குத் தடை வருதலானும், 'தடை

யாம்' என்றார். புரப் பற்றே டிருந்து அகப் பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்குதல், அவ் விரு வகைக்கும் பழுதென்பதும், அகப் பற்றை ஒழிக்கத் தொடங்கினான், புரப் பற்றை மூன்னர் விட வேண்டுமென்பதும், 'பிரர் காண்ப தன்மையான் அகப் பற்றே விடுப்பார்' என்றமையால், தமக் கென அவர்க்கு அகப் பற்றுப் போய தின் நென்பதும் காண்க. (16)

டாமுடி ஸ்ரீரய

தின் நெனுஞ்சம், பத்தனா ருரையும் வேண்டிய தெய்தப் படாதுசற் றமும்விடா விடினெ, நெந்தைவாக் கரைய ருரையும் தியவாக் கியம்பிர மாணமா மெனக்கொள், புத்தியார் புறப்பற் றறவகப் பற்றைப் போக்கவாய்ப் போக்குத ளிலரே. (52)

ப - ண. தத்தை - தத்தை, தாய் - தாய், முதலாம் - முதலிய, பத்தம் - பத்தங்களை, கீங்கின்கள் - கீங்காதார்க்கு, உயும் - உய்த்து போ, தெரியது - தெரி, இன்று - இன்று, எனும் - என்று (கூறிய), சம்பத்தனா - திரு ஞாக சம்பத்த மூர்த்தி கையனா, உரையும் - வாக் கியத்தையும், தாம் - தாம், வேண்டியது - வேண்டியது, எய்த - எய்த, படாது - ஒனாது, சுற்றமும் - (மாதர் முதலிய) சுற்றமும், விடாவிடின் - விடாவிடின், என் - என்று, (கூறிய), எத்தை - எத்தை யாகிய, வாக்து - (திரு) காவுக்கு, அரையர் - அரையர், உரையும் - வாக் கியத்தையும், ஆகிய - (இவை) முதலிய, வாக் கியம் - (ஆப்த) வாக் கியங்களை யும், பிரமாணம் - பிரமாணம், ஆம் என - ஆகக், கொள் - கொள்ளுகின்ற, புத்தியார் - கன் மதி புடைபோர், புறப் பற்று - புறப் பற்று, உற - இருக்கு, அகப் பற்றை - அகப் பற்றை, போக்க - ஒழிப்போம் (என்று), ணப் - வாய், போக்குதல் இவர் - போக்கார், எ - து. ஏ - ஆகக்.

பொ - னா. எ - று. 'தந்தை தாய் முதலிய பத்தங்களை
 ஈர்க்கு உபந்தர போ ரெறி இன்' றென்ற கூறிய திரு ஞா
 சம்பந்த டுத்ததி எயனார் வாக்மியத்தையும், 'தாம் வேண்டியது எய்
 தொனாது மாதர் முதலிய சுற்றமும் விடாவிடி' னென்ற கூறிய
 எந்தை யாகிய திரு வாவுக் கலாயர் வாக்மியத்தையும், இவை
 முதலிய ஆப்த வாக்மியங்களையும் பிரமாண மாகக் கொள்ளுகின்ற
 சன் மதி புடைபோர், புறப் பற் றிருக்க அகப் பற்றை ஒழிப்போ
 மென்ற வாய்ப் போக்கார், எ - று.

அவற்றிற்கு எதிர் மனையான ஆப்த வாக்மியங்களைப் பிரமாண
 மாக் கொள்ளாதார், அங்கனம் கூறவ ரென்பது காண்க. 'வாய்ப்
 போக்குதல்' செய்ய திருத்தம் செப்தே னென்ற சொல்லும்
 விஞாதர் சொல் லென் றறிச.

இதற் குதரணம்:— திருக் கடைக் காப்பு. (40) "தந்தை
 தாய் புத்திரர் தன்னுடன் ரென்றினார் தா மென்னும், பந்த
 கீழ் காதலர் குய்ந்துபோக் கிவெனப் பற்றினுயே, வெந்தீ
 குடிய சாதிவர் சோதியர் வேததே,
 துய்யவ வையக் கொன் டஞ்ச னெஞ்சே." எ - ம், தேவராம்.
 (41) "பழி லுய்யரும் பண்ணு சுற்றமும், விழவி டாவிடின
 வேண்டிய தெய் தொனா, திசுக்கொள் சேறையிற் செர்செரி
 மெலிய, வழுந னுருள ஈஞ்சவ தென்னுக்கே." எ - ம், மற்றும்
 கருவனவந்தற் காண்க. (இஉ)

இந் வகைக் கார் புன்கூறு, உயிர்க் கார்வை விதீதும்
 பொருட் கார்போ டுநீதும், அகப் பற்றை ஒழிக்கக் கூடாதே
 னென்ற கிடன நோக்கிக் கூறுகின்றார்.

விடுக்குர் புறப்பற் றதினுயிர்ச் சார்பை விடுத்துமற்
றைப்பொருட் சார்பைப், பிடிக்குத லொழுங்கன் றெனி
னுறை விடமும் பேணுறு தொழித்தற் தெனவே, படிக்க
கனி புரைக்கக் கேட்டன முனைப்போற் பற்றினோக்
காமையி னன்றோ, விடுக்கனென் றனைத்தும் விடுத்தன
ருவக மேத்துபத் திராகிரி முதலோர். (53)

ப - னா. விடுக்குர் - (அகப்பற்றை) ஒழிப்போர்க்கு, புறப்
பற்றின் - (இரு வகைச் சார்பையு) புறப் பற்றினுள், உயிர்ச்
சார்பை - உயிர்ச் சார்பை, விடுத்து - விடுத்து, மற்றைய - மற்றைய,
பொருள் சார்பை - பொருட் சார்பை, பிடிக்குதல் - பிடிக்குதலும்,
ஒழுங்கு - மார்க்கம், அன்று - அன்று, எனின் - என்றால்,
உறை - (நீர் சொன்னவை யெல்லாம் விடுப்பினும்) இருத்தற்கு,
இடமும் - (ஓர் இடமாயினும், பேணுறுது - பிடியாது, ஒழித்தல் -
விடுக்குதல், தீது - குற்றம், எனவே - எனவே, படிக்கண் - பூமி
யின்கண், நீ - நீ (ஒருவனே), உரைக்க - சொல்ல, கேட்டனம் -
கேட்டு (அறிந்தனம்), உனை - உன்னை, போல் - போல, பற்றி -
உபர்த்து, கோக்காமையின் -

அன்றோ, அனைத்தும் - பற்றுக்கள் யாவும்,
என்று - என்று (அறிந்த எல்லாப் பற்றுக்களையும்), உலகம் -
உயர்த்தோர், ஏத்து - தோத்திரம் பண்ணுகின்ற, பத்திராகிரி -
பத்திராகிரி (ராசா), முதலோர் - முதலாயினோர், விடுத்தனர் -
விடுத்தார்கள், எ - று.

பொ - னா. எ - று. அகப் பற்றை ஒழிப்போர்க்கு இரு
வகைச் சார்பையு புறப் பற்றினுள், உயிர்ச் சார்பை விடுத்து,
மற்றைப் பொருட் சார்பைப் பிடிக்குதலும், மார்க்கமன் றென்றால்,
நீர் சொன்னவை யெல்லாம் விடுப்பினும், இருத்தற்கு ஓ தீது.

மாயினும் ிடியாத விடுக்குதல் குறா மெனவே, பூமியின்கண் ி
ஒருவனே சொல்வக் கேட்டு அறிந்தனம், உன்னைப் போலக்
கூர்ந்த விசாரியையை வன்றே, பற்றுக்க விபாடும் துக்க
மென்ற அறிந்து, என்வாப்பற்றுக்கனையும், உயர்த்தோர் தோத்திரம்
பண்ணுகின்ற பத்திர விரி காச முதலாயினோர் விடுத்தார்கள்,
எ - த.

‘உனைப் போற் பந்திரோக்காவையி னன்றே’ என்றமையால்,
குறிப்பால் ி அநியமையினாலே உறுதிக்கு பெண்பது காண்க.
‘பத்திர விரி முதலாயினோர்’ எனவே, பட்டணத்துப் பிள்ளை
முதலாயினோரையும் வகுத்ததுக் காண்க. (இஉ)

பொருட் சார்பால் வரும் துறும், மேல் வகுத் செய்யுளுட்
உறுதிக்கு.

துறந்தவன் பொருட்சார் புறவறி விலர்க்குத் துயளு
காதிசாத் திரங்க, னறைத்திதம் பேசிப் பொருள்கவர்க்
ததனு ன்ச்சமுயிச்சையா திகளுஞ், செறிந்துற வகத்துண்
கினியலு னிருக்குஞ் செப்திரா னெய்சொரி தழல்போ,
விறத்திடா மகனா தனைபினைத் தனதோ ரெணத்தைபெய்
வணத்தினுன் முடிப்பான். (54)

ப - கா. பொருள் - பொருள், சார்பு - சார்பு, உற -
இறங்க, துறந்தவன் - (உயிர்ச் சார்பைத்) துறந்தவன், அறிவி
ன்க்கு - அறிவின்வாத பேர்களுக்கு, ஞா - ஞா, சாத் திரங்கன் -
சாத் திர, ஆதி - முதலாயவற்றை, அறைத்த - சொல்லி, இதம் -
(அவர்க்கு) இதமான, பேசி - (வார்த்தைகளைப்) பேசி, பொருள் -
பொருளை, வகர்த்த - வகதி (ப் புனைத்தது), அதனுள் - அதனுள்,
அச்சமும் - பயம், இச்சை - ஆசை, ஆதிகளும் - முதலியனவும்,

அகத்த - மகத்தின்கண், செறித்து உற - பொருத்த,
இனிமை யாகிய, ஊண் - ஊண்களை, உண்டு - புசித்து,
இருக்கும், செய்தியால் - முறைமையால், செய் - செய்ப்பினை,
சொரி - சொரித்த, தழல் - அகிலி, போல் - போல், மக - மகத்
தினது, வாதனை - வாதனைகள், இறத்திடா - இறந்து போகா
(ஆகலின்), பினை - பின்னர், தனது - தான், எணத்தை - (அகப்
பற்றினை ஒழிக்க வேண்டுமென்று எண்ணிய) எண்ணத்தினை,
எவ உணத்தினால் - எந்த முறைமையால், முடிப்பான் - முடித்துக்
கொள்வான், எ - து.

பொ - னா, எ - து. பொருட் சார்பு இருக்க, உயிர்ச்
சார்பைத் துறந்தவன், அறி வில்வாத பேர்களுக்கு ஞான சாத்திர
முதலாயவற்றைச் சொல்லி, அவர்க்கு இதமான வார்த்தைகளைப்
பேசிப் பொருளை வாங்கிப் புதைத்து, அதனால் பய மாசை
முதலியனவும், மகத்தின்கட் பொருத்த, இனிமை யாகிய ஐண்
களைப் புசித்திருக்கு முறைமையால், செய்ப்பினைச் சொ
போல், மகத்தினது வாதனைகள் இறந்து போகா வாக
பின்னர்த் தான் அகப் பற்றினை ஒழிக்க வேண்
எண்ணிய எண்ணத்தினை, எந்த முறைமையால் முடித்துக் கொள்
வான், எ - து.

வார்க்கு ஞான சாத்திர முதலிய .

பொருள் கவர்தலினாலும், அதனால் பய மாசை குரோத முதலிய
வருதலாலும், சென்க்கிய போசன்களைப் புசித்தலாலும், மகத்தின்
கண் வாதனை செய் சொரி தழல் போல், மேன் மேல் ஏறுதலிற்,
பொருட் சார்பு இருக்கத் துறத்தோனுக்கும் அகப் பற்

கடா

தனார் காண்க.

(இச)

பொருட் சார்பினான் எல்லாவற்றையும் விட்டு, ஓரீடகி
பற்றி விருந்து தலம் பண்ண லாகாதோ வேண்டுகோள் தேக்கி,
அங் விடத்தால் வருகி துன்பம் கூறுகின்றார்.

பொருளாத் துறந்து பரிக்கமேற் றருத்திப் பொருள்
தினு மோர்டம் பிடித்தன், வெருளப் பனியா திரினுடற்
பழக வேண்டின் றுருத ருனு, மிருளாத் தீப மேற்றன்
முன் றெழில்க னென்றும்வேண் டிதவா னிடரு.
மருளாத் திதலை முதலுயிர்க் குறக னுற்றனு மதன்
பொருட் டாமால். (55)

ப - னா. பொருள் - பொருட் (சார்பினையும்), அர -
விட்டு, துறந்து - துறந்து, பரிக்கம் - பிச்சை ஏற்று - ஏற்று,
அருத்தி - உண்டு, ஒர் இடம் - ஒர் இடத்தை, பிடித்த - பற்றிக்
கொண்டு, பொருத்தினும் - இருந்தான் ஆயினும், உன் - மனோ,
வெருள் - பயம், அர - கீங்கவும், பனி - பனி, ஆகியன் - முதலிய
வற்றன், உடன் - தேகம், பழக - பழகவும், வேண்டும் - வேண்டும்,
இன்ற - (பழக்கம்) இன்னும், ஆருதல் தானும் - ஆருத ருனும்,
இருள் - இருள், அர - கீங்க, தீபம் - தீபம், ஏற்றல் - ஏற்றுகை,
முன் - முதலிய, தொழில்கள் - தொழில்கள், என்றும் - எக்
காவத்தம், வேண்டிதவான் - வேண்டிதவால், இடரும் - தன்ப
மும், அர - (வே கருணையு) இன்றி, திதலை - செவ்வு, முதல் -
முதலிய, உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, உறகன் - தன்பம், ஆற்றலும் -
செய்குதலும், அதன் பொருட்டு - அவ லிடம் பிடித்தற் பொருட்டு,
ஆம் - (ஆ) வரும், ஏ - த ஆல் - அரை.

பொ - னா. ஏ - த. பொருட் சார்பினையும் விட்டுத் துறந்து,
பிச்சை யெந் துண்டு, ஓ ரிடத்தைப் பற்றிக் கொண் டிருந்தா
னாயினும், மனோ பய கீங்கவும். பனி முதலியவற்றின் தேகம் பழகவும்
வேண்டும், பழக்கம் இன்னமையாருத ருனும், இருள் கீங்கத் தீப
மேற்றுகை முதலிய தொழில்கள் எக் காவத்தம் வேண்டிதவான்
தன்பமும், வே கருணையினும் இன்றிச் செவ்வு முதலிய உயிர்
களுக்குத் தன்பம் செய்குதலும், அவ லிடம் பிடித்தற் பொருட்டாக
வரும், ஏ - த.

ஓரார் காலத்து அவ் விடத்தினை நீக்கி, இருள் காடு முதலிய இடத்துச் செல்லுங்கால், மகோ பயம் தோன்றலிற் பூரண பாவனை மறக்கும்; பளி மழை வெப்பில் காற்று முதலியவற்றால், காயத் திற்றி வருத்தத் தோன்றலிற், சமயாவனை மறக்கும்; விளக்கிடல் அவிடிடல் மெழுகல் முதலிய தொழில்கள் எக் காலமும் வேண்டு தலின், இராகத் துஷேஷம் பிறக்கும்; அதனல், மகோ வயம் பண்ணக் கூடாது. செல்லு கொதுரு மூலி ஏறம்பு தேன் முதலிய உயிர்களுக்குச் சேவ காரணணியத்தை விடுத்துத் துன்பஞ் செய் தலின், மாதத்திண்கண் அழுக் கேறம்; இவை பெயல்வாக் துற வறத் திற்றிப் பங்க மாகலின், தனக் கென வோசிடம் பிடித்தலும் ஆகாது என்றார். அவ் விடம் ஆகா தெனவே, பொதுச் சாவடி, புறத் திண்ணை, பாழல் கோயில், மலை முழை, மா கிழல் முதலிய இடத்திற் இருக்க வேண்டு மென்ப தாயிற்று. (திதி)

பிரிதுநீசாய் தன்னோய் போன்றுபோற் றுனைற் பெரிதுநா வரிதினோர்க் துணர்ந்த, வறிவினா னுண்டோ வாவதென் றமையா னறைதரு சராசர மெவைக்குஞ், சிற்றிதமார் துயா மறவியுற் றேனுஞ் செய்யுமே மெய் யுணர் வடைவான், மறுவறு துறவைப் பொன்செய்வா னிகர்போல் வருத்திரா டெறும்வளர்ப் பவனை. (56)

ப - னா. பிரித - பிரித (ஒர் உயிர்க்கு வந்த), கோய் - தன்பத்தினை, தன் - தனக்கு (வந்த), கோய் - தன்பத்தை, போன்று - போன்று, போற்றினால் - போற்றிக்கொள்ளாவிடில், பெரித - பெரித (ஆகிய), தால் - சாத்திரங்களை, அரிதின் - அரி தினால், ஒர்த்த - கற்ற, உணர்ந்த - அறிந்த, அறிவினால் - அறி வினால், ஆவது - (ஒரு பயன்) ஆவது, உண்டோ - உண்டோ, என்றமையான் - என்று (நிசு வஞ்ஞவ வாயினால்) உயினைவாயினால்.

தனாதரு - சொல்லப்பட்ட, சா அசாம் - சாசாமாய் (உள்ள), எவைக்கும் - எவ்வா ளுயிர் கட்டும், சிறிதும் - சிறிதாயினும், ஒரு - ஒரு, தயாம் - தன்பத்தினை, மறவியற்றேனும் - மறந்தாயினும், செய்புரிம - செய்குறே, மெய் உணர்வு - மெய்கு ஞாதத்தை, தடைவான் - பெறும் பொருட்டு, மற - குற்றம், அது - அற்ற, துறவை - துற வறத்தினை, பொன் - பொன் (தேடுதல்), செய் - செய்வாசின்ற, வானிகர் - வானிகர், போல் - போல், வருத்தி - (திரி காணங்களினாலும்) வருத்தி, காள் தொறும் - திரும் தொறும், வளர்ப்பவன் - வளர்ப்பவன், ஏ - று. ஏ - அசை.

பொ - னா. ஏ - து. 'பிறி தோ ருயிர்க்கு வந்த தன்பத் தினைத் தனக்கு வந்த தன்பத்தைப் போன்ற, போற்றிக் கொள் ளானாகில், பெரிய தாயிய சாத்திரங்களை அறிதிலுள் கற் றறிக்த அறிவிலுள் ஒரு பயனாக துண்டோ' வென்று திரு வள்ளுவ காயனார் கூறினவையால், சொல்லப்பட்ட சாசாமாய புள்ள எவ்வா ளுயிர் கட்டும், சிறி தாயினும் ஒரு தன்பத்தினை மறந்தாயினும் செய்குறே, மெய்கு ஞாதத்தைப் பெறும் பொருட்டுக் குற்ற மற்ற துற வறத் தினைப் பொன் தேடுதல் செய்வாசின்ற வானிகர் போல், திரி காணங்களினாலும் வருத்தித் திரும் தொறும் வளர்ப்பவன், ஏ - று.

கல்வி வறிவிற்கும் பயன் செ காருண்ணிய மாகலின், 'அறி விலு னுண்டோ வாவது' என்றார். பொன் செய் வானிகர், கொள்ளுதல், வீற்றல், உணர்த்தல் முதலியவற்றால் பொருளை வளர்த்தல் போல், வீற்றல் இருத்தல் கிடத்தல் கடத்தல் ஒடல் முதலிய விடத்தல், உயிர்க் கொலை புரியாத, துற வறத்தினை வளர்க்க வேண்டு மென்பது காண்க.

'பெரிது து வரிதி னோர்க் துணர்ந்த வறிவிலு னுண்டோ வாவது' என்றதற்கு உதாரணம், ஞானசாரம், (42) "மருளுத மெனையு துறி டயக்கறத் தெனிக்து னோர்க்கு, மருளறத் துறக்க

வாக வயவொரு பொருளு மில்லாத், தெருவினை யறித வானுஞ்
செய்வெருளமு மன்னு, மருவினை யறித வானு மவ் செய வருள
தத்தான்." ஏ - ம், அருட் பிரகாசம், (43) "உயிர்சித்த மென்
தறித் தானாகல் லோர்பல் லுயிர்களுற்ற, துயருக்கி ரங்கல்பு தமை
கொல் லோவருட் டோன்றன்முன்னுட், செவிரூற் ற தேவர் குறை
கேட்டி ரங்கித்தி ருவுளத்து, டயர்வுற்ற குத்தகன் னீர்க்க
மாமணி உய்த்தெனிலே." ஏ - ம, வரும். மறம வருவன
வற்றார் காண்க. (இசு)

தனக்கினி யவனும் வகைசரா சாங்க ணினைகவென்
றுமைக்குரைத் ததுவும், வினைக்கடல் கடந்த பாதற்முற்
சிவிகை சுமந்துசென் றதுவுமோர் மேலோர், பினைக்கொல்
பாம் பாதி புறுதலஞ் செலுங்காற் பேணலிற் றமைநடந்
திடும்போ, தினக்கறை யானு தியமரி யாதங் குழுமி
யாதிவங் கிடுவார். (57)

ப - னா. தனக்கு - (ஒருவன்) தனக்கு (த் தான்), இனி
யவன் - இன்பவன், ஆம் - ஆய், வகை - (தன்னைப் பாதுகாக்கும்)
முறைமை (போல்), சா அசாங்கன் - சாசாங்கனா புள்ள
(உயிர்களை), வினை - கருதுக, என்று - என, உமைக்கு - மகா
தேவிக்கு, உரைத்ததுவும் - (மகா தேவர் அறிவாசாரம்) உறிய-
அதனையும், வினை - சரிவை கிரியை யோகங்களுக்கு ஏதுவாகச்
செய்யுள்) தொழி லாகிய, கடல் - கடலை, கடந்த - கடந்து வின்ற,
பாதர் - பாதர், முன் - முன்னர், சிவிகை - சிவிகை, சுமந்து -
சுமந்து (கொண்டும்), சென்றதுவும் - (உயிர்க் கொலை வாராது
கடந்து) சென்ற அதனையும், ஒன் - விசாரித்த அறித்த, மேலோர் -
மேலானோர், பினை - பின்னர், கொல் - கொல்லுகின்ற, பாய்பு -
பாய்பு, ஆதி - முதலிய (தட்டப் பிராணிகள்), உறு - உடைதழ்ந்து.

தலம் - இடத்தில், செலும்பால் - போம் பொழுது, தலை - தம்மை, பேணல் - பேசுதல்கொள்ளுதல் போல், எட்கிடும் - எட்கும், போது - பொழுது, இன் - கட்டிய புள்ள, கறைபான் - சென்று, ஆறிய - முதலிய (சாவுபர்கள்), மரிபாது - இறவாமலும், அஞ்சும் - முன் முதலிய (அசாவுபர்கள்), முரிபாது - வாசமகா கறும், இவற்றிலெவர் - உட்பவர், எ - று.

பொ - ளா. எ - று. ஒருவர் தனக்குத் தான் இவிய வனுந் தன்னைப் பாதுகாக்கு முறைமை போல், சாசனங்கா புள்ள உயிர்களைக் கருதுக வென, மகாதேவிக்கு மகாதேவர் அறி வசாரம் உறிய உதிரும்பும், சரியை விரியை போகங்களுக்கு ஏது வாகச் செய்யத் தொழி வாயி உடிக் கடந்து வின்ற பாதர் முன்னர்க் கிரியை கமந்து கொண்டும் உயிர்க் கொடு வாரது கடந்து சென்ற வதிரும்பும், விசரித்து அறிந்த மேலாயினோர், பின்னர்க் கொள்ளுகின்ற பாம்பு முதலிய துட்டப் பிராணிகள் உறையு மிடத்தில் போம் பொழுது தம்மைப் போற்றிக் கொள்ளு தல் போல், உட்கும் பொழுது கட்டிய புள்ள சென்று முதலிய சாவுபர்கள் இறவாமலும், முன் முதலிய அசாவுபர்கள் வாச மகாறும் உட்பவர், எ - று.

கா வாகியத்தையும், அவர் வாகியத்தின்படி, கடந்து கொண்ட பெரியோர்கள் சரித்திரத்தையும், அறிந்த மேலோர் கருக்கு அந்த கடை ஒரு மென்ப தநிக,

'தனக்கிவிய வனும் வரை சாசனங்க விரிவாக' என்றதற்கு உதாரணம்: தேவியானேத்தாம், (44) "தனக்கிவிய லும் வனவிய சாசனங்க விரித்திரிபு, விரித்திகழ்வன் புதழ்வாப்ப வெத்திருக்கு வீரவிரிவ, வந்ததுவைய லுறவைய லுமுறவத்த வசக, விரித்தவைய லுறவியி வெழிவனலு ஸம்மதாஸம்." எ-ம்,

(45) “தெங்காம வெவ்வுயிரு தோக்காது தரும்பனைத்தம், பிழை
காது முதலெவையும் பிரசமலர் கொய்வாது, விழைகாலா ஓழ்த்து
தீர்த்த வினாமலர்க ளாவையேர்தி, படுக்காவன் நனைபட்ட வம்
புயங்க எருச்சிப்பான்.” எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றை
காண்க. (இவ)

தம்மிடத் தேனும் தமக்கினி பவர்பா லேனுமோ ரிடர்
வந்து சாரி, எம்மையும் முறையென் றறிந்துமேழ் கடலோ
ரனுமென வருகுமென் போல்வா, சிம்முறை துயர்வே
றுயிருறி விரக்க மின்றிய தன்றியுந் தம்மால், வெம்மைப
கொண்பொன் றடைவினு மதனு முன்பதென் மிகமுக
மலர்க்கேத. (58)

ப - னா. தம்மிடத் தேனும் - தம்மிடத்தாலினும், தமக்கு -
தமக்கு, இனியவர்பாலேனும் - இனியா புள்ள சுற்றத்தார் முதலி
யோரிடத்தாலினும், ஓர் - ஓர், இடர் - துன்பம், வந்த - வந்து,
சாரின் - பொருத்திருப்பின், அம்ம - அதனை, ஊழ் - ஊழ்,
முறை - வினை (ப் பயன்), என் த - என் து, அறித்தம் - அறித்து
(இருத்த)ம், ஏழ் - சத்த, கடல் - சாகாரும், ஓர் - ஓர், அனு -
அனு, என் - என் து (சொல்ல), உருகும் - (சொஞ்ச மெலாம் கெக்கு
கெக்கு) உருகும், என் போல்வார் - எம் போலிகள், இ - இத்த,
முறை - முறையே, வேறு - வேறு, உயிர் - (ஒரு) உயிர், துயர் -
துன்பத்தினை, உறிந் - அடைபின், இரக்கம் - இரக்கம்,
இன்றியது - இன்றி விடுப்பது, அன்றியும் - அன்னமனும்,
தம்மால் - தம்மால், வெம்மைப - (ஒருவிட) வெவ்விதவிய,
கொண - கொண, ஒன் த - ஒன் து, அடைவினும் - அடைந்த
விடத்து, அதன் - அதன், ஊழ் - ஊழ் (வினை), என்பது - என் து
விசைவது, என் - என்னை, மிக - மிகவும், முகம் - முகம்,
மலர்க்கேத - மலர்க்கேத, எ - து, எ - அடை.

பெ - லா. எ - று. தம்மிடத்தாயினும், தமக் கெனியா
யுள்ள சுந்தர்தார் முதலியோரிடத் தாயினும், ஒர் துன்பம் வந்து
பொருத்திற் குயின், அதனை ஊழ் வினைப் பயனென்ற அறிச்
திருத்தும், சத்த சாகாமும் ஓரணு வென்ற சொல்ல, சொஞ்சு
மெல்லாம் கொக்கு கொக் குருகும எம் போலிகள் இந்த முறையே
வே ரெரு உயிர் துன்பத்தினை அடைவின், இரக்க மின்றி மீடுப்ப
தன்வாமனும், தம்மால் ஓருயிர் வெவ்வி தாசிய கொலை யொன்று
அடைத்த விடத்து, அதனுழ் வினை பென்று சொல்வது என்னை
மிகவு முக மனத்தது, எ - று.

அற வற முடையார்க்கு ஓருயிரால், ஓருயிர்க்குத் துன்பம்
வந்த தாயினும், அதற்குத் தம்மை அறியாமல் தம்மால் ஒர் துன்பம்
வந்த தாயினும், இரக்க வேண்டுகேய மன்றி, இரக்க மின்றி
மீருத்தல் பழு தென்பது காண்க. (34)

இம்மைவி னிகழ்ச்சி மறமையிற் கிறுமை பெய்து
மென் னாவிற்கொலை புரியாச், செம்மைபைங் கருக மாநி
கைப் பற்றாத் துறவினைச் சிலாடைத் திடினும், தம்மை
பொத் துயிர்க் கணைந்தையுங் காணும் தயவுயர் தபரிய
முதல, மும்மைவு மோட்டிற் காட்டிலன் னையிற்காண்
முறவொரோர் தவர்க்கலான் முடியா. (35)

ப - லா. இம்மையின் - இம்மைக்கண், இகழ்ச்சி - (ஜீவ்
கனாவ்) பழிப்புதல், மறமையின் - மறமைக்கண், கிறுமை -
பிறவித் துன்பமும், எய்தும் - வரும், என்ற - என்ற (கருதி),
உயிர் - உயிர்களை, கொலை - கொலை, புரியா - செய்வத, செம்மை -
செம்மையினையும், பை - , கனகம் - பொன், ஆகி - மன்
பெண் என்னும் மு ளகையையும், கை பற்று - பற்றாத, துறவினை -
துறவினையும், சிலர் - (இந்த முறையே) சிலர், அடைத்திடினும் -

அடைத்தா ராயினும், தம்மை - தம்மை, ஒத்து - போல், உயிர்கள் - உயிர்கள், அனைத்தையும் - எல்லாவற்றினையும், காணும் - காணும், தயவு - தயவும், உயர் - உயர்த்த, தபசியம் - பொன், முதல - ஆதி, மும்மைபும் - மூ வகையினையும், ஒட்டில் - ஒட்டினால் போலவும், காட்டில் - காட்டினால் போலவும், அன்றையின் - அன்றையைப் போலவும், காண் - காணும், தயவு - தயவும், ஒரு ஒர் - ஒரோர், தவர்க்கு - தவருக்கு, அனல் - அல்லது, முடியா - கூடாது, ஏ - று.

பொ - ணா. ஏ - று. இம்மைக்கட் சேர்க்காற் பழிப்பும், மறமைக்கட் பழித் துன்பமும் வரு மென்று கருதி, உயிர்களைக் கொலை செய்யாத செம்மையினையும், பொன் மண் பெண் ணென்னு மூ வகையையும் பற்றுத துறவினையும், இந்த முறையே சிலர் அடைத்தா ராயினும், தம்மைப் போல் உயிர்க ளெல்லாவற்றினையும் காணும் தயவும், உயர்த்த பொன் னாதி மூ வகையினையும், ஒட்டினால் போலவும், காட்டினால் போலவும், அன்றையைப் போலவும், காணும் தயவும், ஒரோர் தவருக் கல்லது கூடாது, ஏ - று.

இம்மை மறமைகளைக் குறித்துக் கொலை செய்யாது, பொன் னாதி மூ வகையையும், ஒ டாதிக ளாகக் காண்போர், துறவு சாதக ளென்றும், அட் விரு வகையையும் குறிப்பாது, சபாவ மாகத் தம்மைப் போ லுயிர்களைக் கண்டு, பொன் னாதினை, ஒ டாதிக ளாகக் காண் போர், துறவு சாத்திய ளென்றும் அறிக; அச் சாத்தியர் அரிய ளாகலின், 'ஒ ரோர் தவர்க்களன் முடியா' என்றார். (சிக)

அறைதலிற் கொல்லா நலத்தது நோன்மை யெனவரு மெய்சா ரகத்து, மெய்யி னுறவே சினமழக் காரன் குறுமையாற் கொடுஞ்சொல்கு றுமை, புறமுறை யாமை மருவிய விரண்டாற் பொருவின்மெய் யுறுதியோர்க் துரைத்த, விறைபெருந் தவத்தோர் வாக்கினிற் காண்கு சிகழுமென் றியம்புவன் நெடியோர்.

: (60)

வைராக்கிய தீபம்.

ப - னா. கொல்லா - (உயிர்களைக்) கொல்லாத, சலத்தத - சலத்தினை புடைபத, கோன்மை - தவம், ஏன - ஏன்ற, அநைதலின் - (நிரு வஞ்ஞக சாயனா) உறதலின், தறவு - (ஒன்றினும் பற் றற்ற) தறவு, சார் - பொருத்திய, அகத்த னாடு - உள்ளத்தின் கண், அருள் - (சீவ) கருணனியம், உறம் - (சில பெற்ற) இருக்கும், அஃத - அது, உறவே - (சிலபெற்ற) இருக்கவே, அங்கு - அவ உள்ளத்தின்கண், சினம் - (உயிர்க்கிடத்த) கோபமும், அழுக்காத - பொருமையும், உருமையால் - பொருத்தாமையால், கொடுஞ் சொல் உருமை - (கோபம் இன்மையால்) கொடுஞ் சொற் உருமையும், புறம் - (பொருமை இன்மையால்) புறம், உரைபாமை - உருமையும் (உள வாகும்), மருவிய - கொடுத்த சின்ற, திரண்டால் - (இமை) பிரண்டினாலும், பொருவு - (கொடுஞ் சொற் உருமையால்) ஒப்பு, இவ் - அன்ற, மெய் - மெய்ம்மை (உறலும்), உறதி - (புறம் உருமையால் உயிர்களுக்கு) உறதி (மொழிகளை), ஒர்த்த - ஆரய்த்த, உரைத்தல் - உறதலும் (உள வாகும். ஆகலின்), இ - இமை, சான்றும் - நான்கும், சிறை - சிறைத்த, பெரும் - பெரிய, தவத்தோர் - தவத்தினை புடைபார், வாக்லில் - வாக்லின்கண், சிகழும் - விளங்காசிற்கும், ஏன்ற - ஏன்ற, இவம்புகர் - சொல்லுகர், கெடியோர் - பெரியோர், ஏ-று.

பொ - னா. ஏ - று. 'உயிர்களைக் கொல்லாத சலத்தினை புடைபத தவ' மென்ற நிரு வஞ்ஞக சாயனார் உறதலின், ஒன்றினும் பற் றற்ற தறவு பொருத்திய உள்ளத்தின்கட் சீவ கருணனிய சில பெற் றிருக்கும்; அது சில பெற் றிருக்கவே, அவ உள்ளத்தின்கண் உயிர்க்கிடத்துக் கோபமும், பொருமையும் பொருத்தாமையார், கோப மின்மையார் கொடுஞ் சொற் உருமையும், பொருமை மின்மையார் புறம் உருமையும் உள வாகும். பொருத்தாசின்ற இமை பிரண்டினாலும், கொடுஞ் சொற் உருமையால் ஒப் பற்ற மெய்ம்மை உறலும், புறம் உருமையால், உயிர்

கருக்கு உறுதி மொழிகளை ஆராய்த்த உறுதலும் உள் வாகு
காலின், இவை வான்கும் நிறைந்த பெரிய தவத்தினை புடையார்
வாக்கின்கண் விளங்காமிற்கு மென்ற சொல்லவர் பெரியோர்,
எ -

உள்ளத் துற வில்லாதார்க்கு அரு விண்மையார் கோபமும்,
பொருமையும் உடையா ராகலிற், கொடுஞ் சொற் கூறதலும்,
புறங் கூறதலுர், பொய்ம்மை கூறதலும், பய வில் சொற் கூற
தலும் ஆகிய இக் கான்கும் இவாறு வாக்கின்கண் விளங்கு
மென்பது காண்க. இதனால் உள்ளத் துறவுடையோரோ மகம்
வாக்குக் காய்க்கனிவனும் கன்மை புடையோ ரென்ப தறிக.
புறங் கூறல்—பிரணாக் காணாத விடத்து இகழ்த்த கூறதல்.
உறுதி மொழி—வீட்டினை அடைதற்கு ஏது வான மொழி. (க0)

கான்றசோ நதனிற கண்டுபொய்ப் போக மனைத்தை
யுங் கைவிடுத் திடினும், தோன்றல கினைமெய் பெனக்
கொடு மீக்கூற் துறவிரூப் படைவினத் துறவோன், சான்ற
தா புனதன் னுளமில் பெனவுந் தற்பரா கந்தமுற் றவனைப்,
போன்றிரு விழிமேற் செருகியின் றிரைக்கும் பொய்யை
பெய் விதத்தினுற் போக்கும். (61)

ப - னா. கான்ற - கக்கின, சோறதனில் - சோறு போல்,
பொய் - (மாயா காசிய மாகிய) பொய், போகம் - போகங்கள்,
அனைத்தையும் - அனைத்தினையும், கண்டு - கண்டு, கை விடுத்
திடினும் - துரத்தா னுயினும், தோன்ற - (கான்ற சலம் போற்)
பொய்யாய்த் தோன்றவின்ற, உலகினை - பிரபஞ்சத்தினை, மெய் -
மெய் (ஆக), என - கருதி, கொடி - கொண்டு, மீக்கூற்று -
மீத்தியை, உற - அடைய, விருப்பு - விருப்பம், அடையின் -
உற்கு னாயின், அ - அந்த, துறவோன் - துறவியானவன், சான்ற

தாய் - (தனக் குஞ்சே) சாகியாய், உத - (திருத்த) உன், தன் - தனது, உனம் - உன்சமானது, இவை - (தற்பாசத்தம் பெற்றது இவ்வு) இவ்வு, எனவும் - என்ற (தனக்குக்) கடவும், தற்பா ஆசத்தம் - (தான் பிரகுக்கு அத்தத்) தற் பாசத்தத்தை, உற்றவன் - பெற்றவன், போன்று - போலும், இரு - இரண்டு, விழி - கண்ணையும், மேல் - மேலே, செருகி - செருகி, ஈண்டு - இவ்விடத்து, உணங்கும் - (கட குறிப்பால்) கடறும், பொய்யை - (பொய்யால் வரும்) பாகத்தினை, எ - எத்த, வித்ததினும் - முறை மையால், போக்கும் - போக்குவான், எ - று.

பொ - பொ. எ - று, கச்சின சோறு போல் மாயா காகிய மாகிய பொய் போககக வினைத்திணையம் கண்டு துரத்தா னுயினும், கானற் சகம் போற் பொய்யாய்த் தோன்றினென பிரபஞ்சத்தினை மெய் யாகக் கருதிக் கொண்டு, கீர்த்தியை அடைய விருப்ப முற்ற னாயின், அத்த துறவியானவன் தனக் குஞ்சே சாகியா பிருத் துள்ள தன துன்னமானது, தற் பாசத்தம் பெற்றது இவ்வு இவ்வு பென்ற தனக்குக் கடவும், தான் பிரகுக்கு அத்தத் தற் பாசத்தத்தைப் பெற்றவன் போலும், இரண்டு கண்ணையும் மேலே செருகி இவ்விடத்துக் கட குறிப்பால் கடறும் பொய்யால் வரும் பாகத்தினை, எத்த முறைமையால் போக்குவான், எ - று.

நுயன் காகி சச்சிதி முன் பொய் யுரைத்த பாவம் தீர்க்கக் கடவான், இம்மைக்கண்ணே துன்பம் வரு மாகலின், தேவர்க் கெண்ண மெனய நிக சச்சிதியில் அசத்தியல் கூறிய பாவம், தீர நென்பது அறிவிக்க, 'எவ்விதத்தினும் போதும்' என்றார்.

'சாந்தநாயுத தன்னுள் யிவை பெனவும்' என்றதற்கு உதா ளணம்: பெருங் திட்டி. (46) "தன்னெஞ்சக் தனக்குச் சான்றது வாகத் தததுவ கங்குண காதே, கன்னெஞ்ச னாகிக் கடமே ஸ்ரி லோகன் லஞ்சகக் கூற்றினும் சொடியோன், பன்னுங்கா வவன்றன்

தெரிசகம் பரிசம் பழுதா கியயே துவுமாம், புன்னெஞ்சா
வவனும் போய்கா கெய்திப் பூமிபுன் னாவுமே ருனும்.” எ - ம்,
மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (கக)

இத்திற னருள்கைப் பிடித்தெலாம் விடுத்தோ னேவல
னெருவனே நிறினுள், சித்தசஞ் சலமுன் டவனொரோர்
காலை செயஞ்செயல் பிழைக்கினுட் சேற்றம், வைத்திடப்
படுத வாற்றன துடற்பால் வந்தொரு பிணியுறிற் துணி
வோ, டத்தனே புனனென் றிருத்தலி னிருத்த வரித
னென் றண்புறி னதனும். (62)

ப - னா. இ - இர்த, திரன் - ருனாமையே, அருள் - (செ)
காருணியம் (ஒன்றமே), கை - கை, பிடித்து - பிடித்து, எலாம் -
(பற்றக்கனா புன்ன) எல்லாவற்றினையும், விடுத்தோன் - தூரத்
தவன், வவன் - வவனன் (ஆகிய), ஒருவனே - ஒருவனுடனே,
உறினும் - (உடி) இருத்தான் ஆயினும், அவன் - அவன், ஒரு ஓர் -
ஓர் ஓர், காலை - காலத்து, செய்யும் - செய்யும், செயல் - (வெற்)
பணி விடைகளுள், பிழைக்கின் - (ஒவ் கொன்று) தப்பச் செய்
தா னாயின், உன் - உன்னத்தில், சேற்றம் - கோபம், வைத்திடப்
படுதலால் - வைக்கப்படுதலாலும், தனது - தனது, உடற்பால் -
தேகத்தின்சன்னே, ஒரு - ஒரு, பிணி - வியாதி, வத்து - வத்து,
உறில் - அடைந்தால், அத்தனே - (அவ வியாதியைப் போக்கு
தற்குச்) சிவனே, உன் - உன், என்று - என்று, துணி
வோ - (தான்) துணிவோ, இருத்தலின் - இருத்தல் போல்,
அனென்றனை - அவனுக்கு, உறின் - (ஓர் வியாதி வத்து) அடை
யின், இருத்தல் - (அக்கனம்) இருத்தல், அரிது - உடாது,
அதனும் - அதனும், சித்த சஞ்சலம் - சித்த சஞ்சலம், உண்டு -
தோன்றும், எ - று.

பொ - னா. ஏ - து. இந்த முறைமையே சேவ காரணிய மொன்றமே லைப் பிடித்துப் பற்றுக்களா புள்ளன வெல்ல வற்றினையும் துர்த்தவன், ஏவ வாக னுடைய கொருகனுடனே கூடி விருத்தா னுரினும், அவன் ஒரு கோர் காவத்துச் செய்யும் ஏவற் பணி விடைகளுள் ஒரு கொன்ற தப்பச் செய்தா னுரின், உன்னத்திற் கோயம் வைக்கப்படுதனாலும், தனது தேகத்தின்கண்ணே ஒரு விபாதி வர் தடைத்தான், அவ் விபாதினைப் போக்குதற்குச் சிவனே உள னென்ற தான் தனிவோடிருத்தல் போல், அவனுக்கு ஓர் விபாதி வந்து அடைபின், அக்கனம் இருத்தல் கூடாது, அதனாலும் சித்த சஞ்சலம் தோன்றும், ஏ - று.

சேவ காரணியத்தினாலும், பிரர் பழிப்ப ரென்பதனாலும், அவனுக்குச் சிவனே உள னென்று இருத்தல் கூடாமையால், விவசாயப்படியே வைத்தியனைத் தேடிதல், மருத்து தேடிதல் முதலியவற்றால், மனோ விசாரத் தோன்றதவிர, 'சித்த சஞ்சல முண்டு' என்றார். சித்த சஞ்சலம், மனோ வயம் பண்ணுதற்குத் தடைபடவின், அச் சஞ்சலம் பிரத்தற்கு ஏது வாகிய ஏவ னாலும் ஆக தென்பது அறிக. (கஉ)

பாதிபா தொருவ னீங்கியா னேத வதனிது வதனிது விவனென், நேருதலா லனைத்துக் துபர்தரு மெனநீத் துபர் பாம் பொருளினீக் காட்டுக், தீதிலோர் ரூவ னென்குள னெனவே தேடுமா கலைகடல் சூழும், சூதல மிசை போர் தறவினே னறவு பொலிமவர் தேடுமனன் டினைப் போல். (63)

ப - னா. பாது - பா தொன்றினை, பாது - பா தொன் றினை, ஓடுவன் - ஓடுவன், கீகரியான் - கீகரியான், அதனினும் - (அவன்) அதனும், அதனினும் - அதனும், னேதல் - (வரும்)

தன்பங்கள், இலன் - இலன், என்ற - என்ற, ஒதவால் - (திரு
வள்ளுவ காயனார்) கூறுதலின், அனைத்தும் - (பற்றுக்களா
யுள்ளன) எனையும், தயர் - துன்பங்களை, தரும் - தரும், என் -
என்ற, கீத்து - (அறித்து) துறத்து, உயர் - (எப் பொருள்
களுக்கும்) மேலாய், பாம் - உயர்த்த, பொருளின - (மெய்ப்)
பொருளின, காட்டும் - அறிவிக்கும், நீது - குற்றம், இவ் -
இவ்வாத, ஒர் - ஒப் பற்ற, ஞானன் - ஞானசாரியன், எங்கு -
எவ் விடத்திலு, உளன் - இருக்கின்றான், என - என்ற, சமடி -
தேன், பொலி - செறித்த, மலர் - மலரினை, தேமும் - தேமும்,
வண்டினை - வண்டினை, போல் - போல், அலை - அலை, கடல் -
கடல், குழும் - குழ்த்த, பூதவ யினை - பூமிபின்கண்ணே, ஒர் - ஒரு,
துறவிலேன் - துறவியானவன், தேமும் - தேமுவான், எ - ற.

பொ - னா. எ - து. 'யா தொன்றினை யா தொன்றினை
ஒருவன் கீகதியான் அவன் அதனும் அதனும் ஒருத் தன்பங்கள்
இல' னென்று திரு வள்ளுவ காயனார் கூறுதலின், பற்றுக்களா
யுள்ளன எனையும் தன்பங்களைத் தரு மென்று அறித்து துறத்து,
எப் பொருள்களுக்கும் மேலாய் உயர்த்த மெய்ப் பொருளின அறி
விக்கும் குற்ற யில்வாத ஒப் பற்ற ஞானசாரியன், எவ் விடத்திலு
இருக்கின்றான் னென்று தேன் சிறத்த மலரினைத் தேமும் வண்டினைப்
போல், அலை கடல் குழ்த்த பூமிபின்கண்ணே ஒரு துறவியானவன்
தேமுவான், எ - ற.

தே னிரம்பிய மலரைத் தேமும் வண்டினைப் போலக், சே
காருணியம் ஈசா பத்தி பாச வைராக்ஷியம் பிரம ஞானம் என்னும்
காங்கும் சிறைத்த ஞானசாரியனைத் தேமிக்கின்றான் னென்ப தறிக.
ஆல் - அனை.

‘சாஷ்பொலி மலர்தேவி வண்டினைப் போல்’ என்றதற்கு உதாரணம்: அறிவாகத்த சித்தியாக் (47) “அளிமவர் விட்டுவிட்ட பந்த மதுவுண்டாகிப்பின், களிவந்திருத்தகருத்திற்கு நகின் கவையென்னும், விளிவினை விட்டுவிட்ட பந்தவி யன்குரு மேவி கின்ற, தெளிவந்த னைக்கண்டி மென வங்குருத் தேடிடுமே.” என வரும். மந்தம் வகுவனவற்குற் காண்க. (கக.)

சமாமுற் திடாது புறத்திரி யொருவன் நனதெதி ஈடைதரு படைக்கைக், குமாறா கோக்கி மிருபாக்கிரமம் கூறினும் தேறல ததுபோ, லமந்தாத் துறவு சமாதியோ திடின மவற்றினுக் கவனடை யினோற், நமனொனத் துணிவுற் நனொடும் பழகார் தத்துவ சிவதலைப் படுவோர். (64)

ப - னா. சமாம் - புத்த களத்தை, உற்றிடாது - சாராது, புறம் - (அதற்குப்) புறம் பாய், திரி - திரிகின்ற, ஒருவன் - ஒருவன், தனது - (கனத்தினுள் சார்த்து) தனக்கு, எதிர் - எதிரே, படை - ஆயுத, ஊ - பாணிகளாய், அடைதரு - வந்து சிவ், குமாறா - வீரனா, கோக்கி - பார்த்து, மிரு - மிருத்த, பாகிரமம் - பாகிரமங்களை, கூறினும் - சொன்னாலுமீனும், தேற - (அக் கனத்திற் சென்று புத்தம் பண்ணுத புறத்து சின்று உததலாய் அகளை வீர வென்ற) தெயிவு, அலர் - உருர், அது - அது, போல் - போல், அமந்தா - (மாதத்திற்குச் சம்மத மாய்ப்) பெருந்தம்படி, துறவு - துறவு, சமாதி - சமாதிகளை, திடினும் - கூறினாலுமீனும், அவற்றினுக்கு - அவற்றிற்கு, (உரிய கடக்கை மீய்தி), அயல் - புற, எடைவினோல் - கடக்கையா வில், தமர் - (அடவை விட்டனை அடைவித்தற்கு ஏது வாகிய) தமர், என - என்ற, துணிவு உற்ற - தெளிந்து, அகனொடும் -

அவர்களுடனே (கூடி), பழகார் - பழகார், தத்துவ - (பா) தத்துவ,
நிலை - நிலைமையை, தலைப்படுவோர் - அடையும் நன் னெறிக்கண்
வினாந்து செவ்வோர், எ - று.

பொ - ளா. எ - று. புத்த கனத்தைச் சாராது அதற்குப்
புறம்பாய்த் திரிகின்ற ஒருவன், கனத்தினைச் சார்ந்து தனக்
கெதிரே ஆபுத பாணிக ளாய் வந்து சின்று வீராப்பார்த்து, யிருந்த
பாரமக்கொமங்கனைச் சொல்லு னாயினும், அக் கனத்திற் சென்று
புத்தம் பண்ணாது புறத்து சின்று கூறுதலால், அவனை வீ
னென்று தெளிவுறார். அது போல, மகத்திற்குச் சம்மதமாய்ப்
பொருத்தம்படி துறவு சமாதிகளைக் கூறினா யாயினும், அவற்றிற்கு
உரிய கடக்கை யின்றிப் புற கடக்கைய சாயின், அவரை வீட்டினை
அடைவித்தற்கு ஏது வாகிய தமனொன்று தெளிந்த, அவர்க
ளுடனே கூடிப் பழகார், பாத்துவ நிலைமையை அடையும் நன்
னெறிக்கண் வினாந்து செவ்வோர், எ - று.

புரத் திரி பொருவன் சமங்க் கனத்துஞ் செல்வாது, அதனைச்
சார்வாரோடுங் கூடாது, இடையே சின்று பாரக்கொமங் கூறுதலின்,
அவனை வீர னல்ல னென்றும், பேடி பென்றும் அறிவின்றது
போல், அய னடையன் துறவு சமாதிகட்கு உரிய நன் னெறியும்
செல்வாது அந்நெறி செல்வாரோடுங் கூடாது, இடையே சின்று
அவற்றிற்கு உரிய நெறி மாத்திரங் கூறுதலின், அவரைத் துறவு
சமாதி புடைய ரல் னென்றும், கூடா லொழுக்க முடையவ ரென்
றும் அறிந்து கொள்க.

‘அமர்தாத் துறவு சமாதி லோதிடினு மவற்றினுக் கவனடை
யினோல்’ என்றதற்கு உதாரணம்: அதுபல சித்தி. (48) “மறைக
ளாகம முதற்கலை முழுதைபு மயவற யிகலோதிக், குறைவி ளா
வரைப் பொருடனை மதுமாத் கூறவல் லவரோனு, சிறைவ தாகிய

பொருளினுக் குத்தரு சீலையவ ளாராதி, வறைய தாகிய வங்
 மொழி யாத்தவாக் கியமென வறையேமே” எ-ம், (49) “இறைந
 ணன்பினை புறாசெய்து தாயினைக் கன்பகத் திலகோனுர், துறவு
 கன்றென வறாசெய்து துறவினி னிணையெய திலகோனுர், கறைந
 னொன்றை செயல்களின் முருதம் கருத்தறி திலகோனு, மறையி
 னன்றூது மகர்மொழி யாத்தவாக் கியமென வறையாதே” எ-ம்,
 (50) “தெய்வ வரவிரிற் செத்தமி ழியவினை தெரித்துபா
 ணுகரும்பொய், மெய்ய தாகவே பொருள்களும் விளங்கிட விளம்
 பவம் வயிரோறு, வாயி வாவகை மொழிவதொன் தவச்செயன்
 னருகவொன் நெனிவந்தை, வைய முவரின் முதல்களோ மொழி
 வினு மாத்வாக் கியமென்கூர்” எ - ம், மந்தம் வருவனவற்றூற்
 காவம்.

(சுச)

கீரிடத் தன்றி பந்தாத் திடையே சிகழுமோர் மறை
 கொள விரும்பார், பாரிடத் தெனரும் விரோதிகள் சாலம்
 பண்ணவென் நெண்ணிமற் றதுபோற், சீருடைத் துறவு
 சமாதிபெற் றவகிற் திகழினு முயிர்க்கெலார் தயவுஞ்,
 சாரூட் குருபத் திபுமிலார் தமையுந் தமரெனப் பழகவுந்
 தருமே.

(65)

ப - னா. பார் இடத்து - பாரின்கண் (உள்ளோர்), எவரும் -
 யாவரும், கீர் இடத்து - கீரின்கண் (எழுதின்ற தாமரைப் பூவைக்
 கொய்து கொள்ள விரும்புதலே), அன்றி - அன்றி, அந்தாத்த
 இடை - ஆகவத்தின்கண், சிகழும் - விளங்குகின்ற, மறை -
 தமையைப் பூவை, கொள - (கொய்து) கொள்ள, விரும்பார் - விரும்
 பார்கள், விரோதிகள் - விரோத வித்தையினை புடைபார், சாலம் -
 (இத்திர) ஐசலம், பண்ணல் - பண்ணுதல், என்று - என்று,
 என்ணி - அறித்து, அது - அது, போல் - போல, சீர் - சிறப்பினை,
 உடை - உடைய, துறவு - துறவு, சமாதி - சமாதினை, பெற்று -

அடைத்து, உலகில் - உலகத்தின்கண், திகழினும் - விளங்கா
கின்ற ராயினும், எவாம் - எவ்வா, உயிர்க்கும் - உயிர்களிடத்தும்,
தயவும் - கருணியமும், சார் - (தாம்) அடைந்த, அருள் - கிருபா
மூர்த்தி யாகிய, குரு - ஞானாசாரியரிடத்து, பத்தியும் - பத்தியும்,
இல்லாதமையும் - இல்லாதானையும், தமர் - தமர், என - என்று
(கருதி), பழகவும் - (அவருடன் கூடிப்) பழகவும், தருமோ -
தருமோ, ஏ - று.

பொ - னா. ஏ - று. பாரிள்க ணுள்ளோர் யாவரும்
கீரிள்க ணெழுநின்ற தாமரைப் பூவைக் கொய்து கொள்ள விரும்பு
தலே யன்றி, ஆகாயத்தின்கண் விளங்காவின்ற தாமரைப் பூவைக்
கொய்து கொள்ள விரும்பார்கள், விசே தவித்தையினை புடைபாற்
இத்திர சாலம் பண்ணுத வென்று அறிந்து; அது போவச், நிறப்
பினை புடைய துறவு சமாதிகளை அடைத்து, உலகத்தின்கண்
விளங்காவின்று ராயினும், எவ்வா உயிர்களிடத்தும் கருணியமும்,
தாம் அடைந்த கிருபா மூர்த்தி யாகிய ஞானாசாரியரிடத்துப் பத்தி
யும், இல்லாதானையும் தமரென்று கருதி அவருடன் கூடிப் பழகவுக்
தருமோ, ஏ - று.

தாமரைப் பூத் தோன்றுதற்கு இடம் கீரே யன்றி, அந்தாம்
இடமாகாமையால், இதன்கண் தோன்றியபூ பூப் போவத்தோன்று
வதே யன்றிப் பூ வன் றென்றும், விசேதிகள் சாலம் பண்ணுத
வென்றும், அறிந்து, விரும்பாது உலகர் விடுத்தல் போல், துறவு
சமாதிகளுக்கு ஏது வாகிய சேவ கருணனியம், ஈசா பத்திக
ளில்லாத துறவு சமாதிகள், அவை போனத்தோன்றுவன் வன்றித்,
துறவு சமாதிக எல்ல வென்றும், அவர் அவை போனக் காட்டுகிரு
ரென்றும் அறிந்து, அவரோடும் பழகாது கீள்க வேண்டு மென்பது
கண்டு கொள்க. (சுவி)

இதனொடு பெனவே ருர்க்கு மற்ருளு னேகனு
மாத்வையாக் குறிக, எதுதனிற் காண னிடத்து
சருமீமா ஈடிபெயர்த் திடுகலாதுபோ, லெதிரறு சமாதி
பாதிபெற் றுடையோ ரென்னின முன்னவ னுரைத்த,
சதுர்மறை பாக மாந்தரீந் தகோற் றமொன லாணையு
தருமே. (65)

ப - ணா. ஒருவன் - ஒருவன், ஓர் - ஓர், ஊர்க்கு - ஊர்க்கு,
செறி - வழி, இது - ஈது. என - என்று, என்னும் - (அழைத்துச்)
சென்ரு னுந்நும், ஆத்தன் - (தமக்கு) ஆத்தன யுன்னவன், வாய் -
வாயார் (கூறிய), குறிகன் - அடையாளங்கள், அதுதனில் -
அச் செறியிலே, காண னிடத்து - காணாத னிடத்து, உவகரும் -
(அதனை மறொறி பென்று சருதி) உவகத்தாரும், ஓர் - ஓர், அடி -
அடி, (ஆர்ந்நும்), பெயர்த்த - பெயர்த்த, இடுகலர் - வைத்திடார்
கள், அது - அது, போல் - போல, எதிர் - ஒப்பு. அது - இன்னத,
சமாதி - சமாதி, ஆதி - துறவு குரு பத்தி சேவ காருணியம் ஆறிய
காங்கிணயும், பெற்று உடையோர் - அடைந்தார்கள், என்
னினும் - ஆர்ந்நும், முன்னவன் - கடவுள், உரைத்த - கூறிய,
சதுர் - காங்கு, மறை - வேதமும், ஆகம - (இருபத் தெட்டுத்
திவ்விய) ஆகமமும், அந்த - (ஆறிய இகற்றின்) முடிவாய் உள்ள
வாக்கியங்களை, வீர்த்தகோல் - இகழ்த்து கூறினா ராயின், அவனையும் -
அவனையும், தமர் - தமர், எனல் - என்று, (சொல்லலும்), தருமே -
தருமே (தகாத), எ - று.

பொ - ணா. எ - று. ஒருவன் ஒருவர்க்கு வழி ஈ தென்று
அழைத்துச் சென்ரு னுந்நும், தமக்கு ஆத்தன யுன்னவன் வாயார்
கூறிய அடையாளங்கள், அச் செறியிலே காணாத னிடத்து, அதனை
மறொறி பென்று சருதி உவகத்தாரும் ஓ ஈடியாயினும்
பெயர்த்த வைத்திடார்கள். அது போல ஒப் பிவ்வாத சமாதி துறவு

ருகு பத்தி சேவ காரணியம் ஆகிய கான்கிணையும் அடைத்தார்க
ளாயினும், கடவுள் கூறிய கான்கு கேதமும், இரு பத் தெட்டுத்
திவ்வியாகமமு மாகிய இவற்றின் முடிவா புன்ச வாக் கியங்களை,
இவற்றை கூறினா ராயின், அவனையும் தம னென்று சொல்லலும்
தருமோ தகாது, ஏ - று.

ஒருவன் ஒருக்கு வுறி ஈ தென்று அழைத்துச் சென்ற
னாயினும், தமக்கு ஆப்தன் கூறிய அடைபாணங்கள், அக் கெறிவிலே
காணாத விடத்து, அதனை மறு கெறி பென்று ஓ ஈடி யாயினும்
பெயர்த்திடாத உலகர் போல், சமாதி யாதி புண்டயோர் வீ டடை
யும் கெறி கூறுங்கால், கடவுள் கூறிய வேதாசம முடிவு வாக் கியத்
திற்படி கூருது, அதனை மறுத்துக் கூறினா ராயின், இஈ கெறி
வாறு கெறி பென்று கருதி, இவ்வோடு பழக வாகா தென்பது
கண்டு கொள்க. 'சுதர் மறையாகமாத்தம்' எனவே, ஞானம் கூறிய
வாக் கிய மென்பதும், ஞானம் கூறுதற் பொருட்டுச் சரியை கிரியை
யோகங்களை மறுத்துக் கூறிலும், ஞானம் கூறிய வாக் கியங்களை
மறுத்துக் கூறுதல் கெறி யன் றென்பதும் காண்க. சித்தகர் =
புறச் சமயத்தோர்கள்.

(கச)

ஈங்கறை முறையிற் தேர்ந்துபா ரிதன்மீ தெங்கணுந்
தேடியோ ரிடத்தி, னேங்கருண் முதல கான்குமோர்
வடிவா புன்தென மறையினீற்றுரைக, டாங்குநா வொடுஞ்
செங் குவளைமார் பொடும்பொற் சாணெடுஞ் சாணென
வடைத்தோர், திங்கொழித் தருள்வான் திகழுமோர்
ஞாவற் கண்ணெங் குளிர்த்தனைன் றெனினுன்.

(67)

ப - னா. கங்கு - இவ்விடத்து, அறை - கூறிய, முறையில் -
முறைபே, தேர்த்த - (ஞானசாரியானது இவர்களை மெய்வாய்
உடையோன் எங்குள் சென்ற) ஆராய்த்த, பாரிதன் மீது -

பூமியின்கண்ணே, எக்கனும் - எவ்விடத்தும், தேடி - தேடி, ஒர் - ஒர், இடத்தின் - இடத்தின்கண், ஒக்கு - உயர்த்த, அருள் - சிவசாகுனியம் (ஈசா பத்தி பாச ஹாராஹியம் பிரம ரூபம் என்னு), எங்கும் - எங்கும், ஒர் - ஒரு, வடிவு - வடிவம், ஆய் உடறு - கொண்டது, என - போல், மறையின் - வேதத்தினது, ஈந்த - முடிவு (ஆய் உன்), உணாக் - (மகா வாக்ஸியமே முதலிய) வாக்ஸியகளை, தாங்கும் - தரிக்கின்ற, காவொடும் - காவுடனும், செங்குலை - செங்கழுநீர் மாலை (விளங்காசின்ற), மார்பொடும் - மார்பகத்துடனும், பொன் - பொன் (போன்ற), சாறொடும் - திரு வடிவுகளுடனும், சான் என - (அத் திருவடி களில்) அடைக்கலமாய், அடைத்தோர் - (வந்த) அடைத்த பக்கு வாத, நீங்கு - (அஞ்ஞாந மாயை) பொன்னாங்கை, ஒழித்தருள் வான் - நீங்கும் பொருட்டு, திகழும் - விளங்காசின்ற, குரவன் - குரகாசாரியனை, கண்டு - கண்டு (தெரிசித்த), உளம் - இதயம் (எண்ணம்), குளிர்ந்தனன் - குளிர்ந்தனன், தெனிகுன் - (அத்த) அறி அடைபோன், எ - ற.

பொ - னா. எ - ற. இவ் விடத்துக் கூறிய முறையே குரகாசாரியனது இவக்கண மெண்ணம் உடையோன் எங் குள னென்ற ஆராய்த்த, பூமியின்கண்ணே எவ் விடத்தும் தேடி, ஒரிடத்தின்கண் உயர்த்த சிவ சாகுனியம் ஈசா பத்தி பாச ஹாராஹியம் பிரம ரூபம் என்னு எங்கும் ஒரு வடிவம் கொண்டது போல், வேதத்தினது முடிவாய்வு மகா வாக்ஸியமே முதலிய வாக்ஸியகளைத் தரிக்கின்ற காவுடனும், செங்கழுநீர் மாலை விளங்காசின்ற மார்பகத்துடனும், பொன் போன்ற திரு வடிவுகளுடனும், அத் திருவடிகளில் அடைக்கலமாய் வந்த அடைத்த பக்குவாத, அஞ்ஞாந மாயை பொன்னாங்கை நீங்கும் பொருட்டு விளங்காசின்ற, குரகாசாரியனைக் கண்டு தெரிசித்த இதய மெண்ணம் குளிர்ந்தனன் அத்த அறி அடைபோன், எ - ற.

‘ஞக்கருள் முதல எங்குமோர் வடிவாய்’ என்றதனாலும், ‘மறையி னீற்றணாகடாங்கு காடுவோடும்’ என்றதனாலும், ஆசாரி யனது இலக்கண மெவ்வா முடைய வெண்பது காண்க,

‘சாமொன வடைத்தோர் திங்கொழித் தருள்வான்’ என்ற நற்கு உதாரணம்: தத்துவ ராயர் என் மணி மரீல—அகவல். (51) “ஒளித்தரு—மறிவும ரக்கல னமைத்துத் துறவி, னுமக் கூம்பு காட்டி யேம, வருளாக் கவிற்றிற் பிறழ்வாக் கட்டிப், பத்தி பென்னும் பாட்டி ரித்து, முத்தி யூரிற் றட்டை புய்த்தருள், சொருப வென்னு மொருமீ காம, னருத்தவர்க் காகின் பாதக், திருத்தவைக் கிலர்தரு சென்னியின் யிசையே.” எ - ம், மற் றும் வருவனவற்றும் காண்க. (கௌ)

காரிய மாக லாற்சகம் படைக்குங் காரணன் குலாலனி லுனனென், சூரியல் பெனவேழ் கடலுமொன் ருக்கி யொப்பிடுங் கருணைய னேனும், பேரிபை பிறப்புத் தனை யடைத் தவர்க்குப் பினைபுறு வகைகெடப் பார்க்குங், காரிய விழியோ னாதலி னறவுங் கொடியனு மாகுமக் குரிசில். (68)

ப - னா. சகம் - பிரபஞ்சம், காரியம் - (மாயா) காரியம், ஆகலின் - ஆகலின் (அதற்குக் காரணமா புன்ன மாயை கூடாக லின், இதனை), படைக்கும் - காரியப்படுத்தும், காரணன் - (கிரித்த) காரணன் (ஆகிய கடவுள்), குலாலனில் - (கட கலச முதலா புன்ன பாண்டங்கள் மண்ணினது காரியம் அமைக்கும் காரண மாகிய னன் கூட மாகலின், இதனைக் காரியப்படுத்தும் கிரித்த காரண னாகிய) குலாலன் போல், உளன் - இருக்கின்றான், என்ற - என்ற, ஒன் - (மேனாகிய கடவுளுக்குக் கீழாகிய குலாலனை உவமை கூறுகின்ற) ஒரு, இவன்பு - முறைமை, என் - போலும்,

எழ் - (உலமை உடரப்படாதாலினும்) சத்த, கடலும் - சாகாங்களை
பும், ஒன்று - ஒன்றாகக், ஆக்கி - கூட்டி, ஒப்பிடும் - உலமை
உறகின்ற, கருணையனேனும் - கிருபா சமுத்திரமா விருத்தா னு
ளும், தனை - தன்னை, அடைத்தவர்க்கு - (உத்து) அடைத்த பக்கு
வர்க்கு (பேரும் பொருத்திய பிரப்பும் இவையே யன்றி), பின் -
பின்னர், பேர் - (அத்தப்) பேரும், இயை - (பொருத்திய), பிரப்பு -
பிரப்பும், உரு வகை - வாராதபடி, கெட - காசமாக, பார்க்கும் -
பார்க்கின்ற, கூரிய - தன்னிய, விழியோன் - விழிகளை புடை
யோன், ஆதலின் - ஆகலின், அறவும் - மிகவும், கொடியனும் -
கொடிய தன்மையினை புடையவனும், ஆகும் - ஆவன், அ -
அத்த, குரிசில் - ஆசாரியன், எ - று.

பொ - ணா, எ - று. பிரபஞ்சம் மாயா காரிய மாகலின்,
அதற்குக் காரணமா புள்ள மாயை சட மாகலின், இதனைக் காரியப்
படுத்தும் நிமித்த காரண னாகிய கடவுள், கட கலச முதலா புள்ள
பாண்டங்கள், மண்ணினது காரியம், அவைக்குக் காரண மாகிய
மண் சட மாகலின், இதனைக் காரியப்படுத்தும் நிமித்த காரண
னாகிய குவாவன் போல், இருக்கின்ற நென்று, மே வாகிய கடவு
ளுக்குக் கீழாகிய குவாவனை உலமை உறகின்ற ஒரு முறைமை
போல், உலமை உடர்ப்பா தாலினும், சத்த சாகாங்களைபும்
ஒன்றாகக் கூட்டி உலமை உறகின்ற கிருபா சமுத்திரமா விருத்தா
னுளும், தன்னை வந்து அடைத்த பக்குவர்க்குப், பேரும், பொருத்
திய பிரப்பும், இவையே யன்றிப், பின்னர் அத்தப் பேரும், பிரப்பும்
வாராதபடி காசமாகப் பார்க்கின்ற தன்னிய விழிகளை புடை
யோ னாகலின், மிகவும் கொடிய தன்மையினை உடையவனு மாவன்
அத்த ஆசாரியன், எ - று.

கிருபா சமுத்திரத்திற்கு உலமை யின்மையால், கடவுளுக்குக்
குவாவனை புலமை உறதல் போல், 'எழ் கடலும் ஒன்றாக்கி ஒப்பிடும்
கருணையனேனும்' என்றார். 'கூரிய விழியோன்' என்றதனாலும்

“பேரினைய பிரப்புத் தனை யடைத்தவர்க்குப் பினை யுருவகை கெடப் பார்க்கும்” என்றதனாலும், மாயா காரிய காரண மெவ்வாங் கடத்த கோக்க மென்பதும், அக் கோக்கம் பெற்றோர்க்கும் அவைகள் நீங்கு மென்பதும் காண்க. ‘அரண்ன கொடியனா மாரும்’ என்றது தாஷண பூஷண மாகத் துதித்த தென்க. இதனுட் சிவ கருணிய முடைய னென்ப தறிக. (கஅ)

செப்பிருங் கைகைக் குருமுறை மையிற்றன் சிமிசைச் சரணம்னைத் துனவோர், மெப்ப்பா னருனை நினைதொறு முனத்தி மெழுதகல் லெனவுரு கிடின, மைப்பவந் துடைத் தன் பினர்க்குவி டனிக்கும் வல்லப முடையமற் றொருதா, மெப்பியிக் கிவியா கவினிறை பத்தி யுனனுமன் குருமவ் வுப்பன். (69)

ப - னா. செப்பு - (யாவரும்) புழுகின்ற, இரும் - பெருமை (பொருத்திய), கைகை - கைவாச, குரு - குரு, முறைமையிள் - பாம்பவாயின் (வந்து), தன் - தனது, சிா - சிாசின், மிசை - மீதே, சரணம் - திரு வடிவனை, வைத்து உள - சூட்டிய, ஒன் - ஒப் பற்ற, மெய் - ஞாக, பான் - ஆசாரியனது, அருனை - கிருமை வை, நினை - நினைக்குந், தொறும் - தோறும், தி - அக்கிசியிற் (பட்ட), மெழுத - மெழுதும், கல் - கல், என - என்று, (சொல்ல), உளம் - (அதனினும் அதிகமாக) உன்னம் (எவ்வாம்), உருகிடினும் - உருகாசின்னோ னுயினும், அன்பினர்க்கு - (தன்னை அடைத்த) பக்குவர்க்கு, மை - கனங்க மாய் (உன்ன), பவம் - பிரவித் துன்பத் தை, துடைத்து - மாற்றி, வீடு - வீட்டினை, அவிக்கும் - கொடுக் கும், வல்லபம் - சாமர்த்தியத்தினை, உடைய - உடைய, ஒரு தான் - ஒரு தான், ஒப்பு - சமமாக, மிக்கு - அதிகம், இனி - இன்னமையன், ஆகவின் - ஆகவின், இறை - கனாக, பத்தி - பத்தி.

உளனும் - உடையனும், அந்த - அன்ற, ஆரும் - ஆருவன்,
அ - அத்த, உம்பன் - ஞானசாரியன், ஏ - ஏ. மற்ற - அசை.

பொ - னா. ஏ - து. யாவரும் புகழாநின்ற பெருமை
பொருத்திய வைகாசி குரு பாரம்பரியின் வந்து, தனது சிவின்
மீதே திரு வடிவனைச் சூட்டிய, ஒப் பற்ற ஞானசாரியனது
திருவையை சீர்த்துத் தோறும், அக்கிவியிற் பட்ட மெழுகும்
கல் வென்று சொல்ல, அதனினும் அதிகமாக, உண்
மெல்லாம் உருவாகின்றேனா னாயினும், தன்னை அடைந்த பக்கு
வர்க்குக் கனக்கமா புன்ன பிறவித் துன்பத்தை மாற்றி, வீட்டினக்
கொடுக்கும் சாமர்த்தியத்தினை உடைய ஒரு தான், சமாதான
மின்மையுடையதின், நகர பத்தி புடையனா மன்றாகுவன் அத்த
ஞானசாரியன், ஏ - து.

இதன்கள் நகர பத்தி புடைய வென்பது காண்க. (66)

கருணை நிறைவோர் பார்வைபாற் பிறப்பாற் கடு
வெழிற் தலிற்றனை நிறைவோ, கொருவரை நோக்கி
கனக்கனும் பாச மொழித்தல்செய் துறவெனேய்க்
துறிது, மருண்மகட் புணர்ந்து ஞானசந் ததிபெற் றன
கொடு மகிழ்த்திருந் தலினக், குருபான் றன்னைப் பின்னை
நே சின்னக் குடும்பியென் றானைக்கவும் படுமால். (70)

ப - னா. கருணை - கருணை, நிறைவோர் - திபாஸம்
பண்ணுவோர், பார்வைபாற் - பார்வைபாற், பிறப்பாற் - பிறப்போல்
(பிறிற்), கடு - கீட, ஒழித்திருதலின் - நீக்குதல் போல், தனை -
தலினை, நிறைவோர் - திபாஸம் பண்ணுவோர், ஒருவரை - (பிறர்)
ஒருவரை, நோக்கின் - நோக்கின், அனக்கனும் - அனக்கித்தாய்,
பாசம் - பாசம், ஒழித்தல் - நீக்குதல், செய் - செய்பவர்.

தரகொடு - தரவுடனே, எய்த்த - கூடி, உறினும் - இருந்தான்
 ஸ்ரீனும், அருள் - சிவ கருணிய மாயிய, மகன் - பெண்ணின்,
 புணர்ந்த - கூடி, ஞாந - ஞாந (மாயிய), சத்தி - புத்திரின்,
 பெற்ற - பெற்ற, அவகொடும் - அவகொடும், மயிழ்ந்திருத்தலின் -
 (எக் காலமும்) மயிழ்ந்திருத்தலின், அ - அந்த, குருபான் தன்னை -
 ஞானசாரியின், பின்னை - பின்னர், சேர் - ஒப்பு, இவ்வா - அற்ற,
 குடும்பி - குடும்பி, என் து - என் தும், உணர்க்கவும் பழம் - சொல்லப்
 பழம், எ - து. ஆல் - அரை.

பொ - ரை, எ - து. கருடனைத் தியாகம் பண்ணுவோர்
 ஸர்ணியார் பிறர் மே லேறிய விட நீக்குதல் போல், தன்னைத்
 தியாகம் பண்ணுவோர் பிற கொருவரை கோக்கின், அவரிடத்தும்
 அசங்கிய நீக்குதல் செய்யல் தரவுடனே கூடி விருந்தா ஸ்ரீனும்,
 சிவ கருணிய மாயிய பெண்ணினாக் கூடி ஞாந மாயிய புத்திரினைப்
 பெற்ற, அவகொடும் எக் காலமும் மயிழ்ந்திருத்தலின், அந்த ஞாந
 சாரியனைப் பின்னர் ஒப் பற்ற குடும்பி யென்றும் சொல்லப்பழம்,
 எ - து.

இதனுட் பாச ஸ்வராக்ஷிய முடைய வென்பது காண்க. (எ0)

குணவுசெங் கதிரோ னிருவினை புணராக் கொன்னை
 போற் றுஞொரு காதுஞ், சொதுமறி யாமை யறிவினா
 ஞாத் தோன்றலே பெனினுமத் துபோ, னிலருமா னந்த
 புருவின் பணுக்கட் கீத்ததற் கினைபொரு துணியின்,
 ஸவுட ஸவர்பாற் கவர்தனி னிஹேதாந் மடமைபெற்
 தடையது மாமான். (71)

ப - ரை. குண - (வாயாநம்) கொண்டடப்படுகின்ற,
 செங் - செங், கதிரோன் - கதிரா முடைய குறியன், இறுவின் -
 இறு, உணர் - அறிவத, வென்பது - முடையது. (71)

போல், தான் - (பிராணதிகாரமும் புகழப்படுகின்ற) தான்,
சொல்லும் - (அவ் விருளுக்கு ஒப் பென்று) சொல்லப்படுகிற
அநிவாமை - அஞ்ஞாதத்தை, ஒரு காலம் - ஒரு காலம், அநிவாமை
அநிவாத, ஞா - ஞாதத்தின (புண்ட), தோன்றலே - புகழவும்,
மணினும் - ஆவினும், அ - அந்த, தயோன் - மின்மல (குறியு
ஞாசாரிய)ன், இவரும் - (தனது) விளங்குகின்ற, ஆகத்த
ஆகத்த, உருவின் - சொருபத்தின, அணுகுக்கு - சேர்க்குக்கு
சந்த - கொடுத்த, அதற்கு - அதற்கு, இவை - ஈடாக, ஒரு - ஒர்,
தனை - (இழிவால் தனக்கு) ஒப்பு, இவ் - இவ்வாத, மல - மல,
உடல் - உடல், அவர்கள் - அவர் கையில், கவந்தின் - வாய்க்கி
கொள்ளுதலின், இஃது - இஃது, ஒன் - ஒன், மடமை - அநிவ
மைமை, பெற்ற - அடைந்த, உடையனும் - உடையனும், ஆம் -
ஆகும், ஏ - த. ஆம் - அரை.

பொ - ஞா. ஏ - த. பகவதாலும் கொண்டாடப்படுகின்ற
செய்யாதிரை புண்ட ரூபியன் இருந் அநிவாத முறை
போல், பிராணதிகாரமும் புகழப்படுகின்ற தான், அவ் விருளுக்கு
ஒப் பென்று சொல்லப்படுகிற அஞ்ஞாதத்தை ஒரு காலம் அநிவாத
ஞாசத்தின புண்ட புகழ் குறியினும், அந்த மின்மல குறியு
சாரியன், தனது விளங்குகின்ற ஆகத்த சொருபத்தினச் சே
கருக்குக் கொடுத்த, அதற்கு ஈடாக இழிவால் தனக்கு ஒரு கொ
பின்னாத மல உடல் அவர் கையில் வாய்க்கி கொள்ளுதலின்,
இஃது தோ அநிவாமைமை அடைத் துடையனும் மாகும், ஏ - த.

ரூபியன் தனது பிராணதிகாரம் தனக்கு இரு வின்நி
பிறர்க்கு இருப்பிப் போக்குதல் போல், ஞாசாரியன் தனது ஞாநி
திகும் தனக்கு அஞ்ஞாத மின்நிப் பிறர்க்கு அஞ்ஞாதத்தை
போக்குவ மென்பது கவனம்.

இதனும் பிராண ஞா முண்ட மென்ப தறி,

(மல)

வதுவைநான் மறைபோர் வழங்க்பாத் திரையின்
முற்றஞ் ததிரையேனாக் குதலி, விதுவுமொன் மெனத்தம்
முடல்பொரு ளாவி வீயுமெம் போலிகடமக்குங், குதிரை
கொண் டுடவன் தடைத்துட ளாதி கொடுத்தவன் போற்
கொடுப் பவர்க்கும், பொதுமையுற் றிவனோர் மாணுடன்
குணப் திகழும் பூண புரணன். (77)

ப - னா. வதுவை - கல்வான, என் - காலத்தில், மறை
போர் - மறைபோர், வழங்கு - (தஞ் சாதி பாசா) வழக்கமாய்ச்
செல்லிற், பாத்திரையின் - பாத்திரை போலவும், அருத்திரைய-
(அச் காலத்தில் கல்வானப் பெண்) அருத்திரைய, சேக்குதலின் -
பாக்குதல் போலவும், இதுவும் - இதுவும், ஒன்று - ஒர், என -
(உலக ஆசா வழக்கம்) என, தம் - தமது, உடல் - உடல்,
பொருள் - பொருள், ஆயி - ஆயி (முன்றிரையும்), ஈயும் -
நிகழ்க்கும், எம் - என், போலிகன் தமக்கும் - போலவார்க்கும்,
குதிரை - (பாண்டியனுக்கு) குதிரை, கொண்டிட - கொள்ளும்
பொருட்டு, அன்று - அந்நாளில் (சென்று), அடைத்த - (திரைப்
பெருத் தறையின் ஞாசாரியை) அடைத்த, உடல் ஆதி -
உடல் ஆதி (முன்றிரையும்), கொடுத்தவன் - (உண்மையாகக்)
கொடுத்த மானிக்க வாசக சுவாமிகள், போல் - போல், கொடுப்ப
வர்க்கும் - (உடல் ஆதிகளை உண்மையாகக்) கொடுப்போர்க்கும்,
பொதுமை - பொதுமை, உற்று - உற்று, இவன் - இவ்விடத்து,
ஒர் - ஒரு, மாணுடன் - மனிதன், ஆய் - ஆயிபும், திகழும் - (மாண
இடக் காத்து வந்திய சிவ இவையும்) விளக்காற்பன், அ - அத்த,
பூண - பரிபூண இவிய, புரணன் - பழையோன். எ - த.
உற்று - அரை.

பொ - னா. எ - த. கல்வான காலத்தில் மறைபோர்
தஞ் சாதி பாசா வழக்க மாய்ச் செல்லிற் பாத்திரை போலவும்,

அக் காலத்தில் கல்பாணப் பெண் அருத்தநிலைப் பார்க்குத
போலவும், இதுவும் ஒருவாசாய் வழக்க மெனத் தமது உட
பொருளாலி மூன்றினையும், கொடுக்கும் ஏன் போல்வார்க்கும்
பாண்டியனுக்குக் குதிரை கொள்ளும் பொருட்டி அக் காலி
சென்ற திருப் பெருக் துறையில் ஞானாசாரியரை அடைத்து உ
வாதி மூன்றினையும், உண்மை யாகக் கொடுத்த மானிக்க வாக
கொய்வன் போல், உட வாதிரை உண்மை யாகக் கொடுப்போ
கும், பொதுமை புற்ற இவ் விடத்து ஒரு மனித னாகியும், மானி
இடக் காத் தேத்திய சிவ னாகியும் விவங்காமிற்பன் அந்தப் பி
பூனை னாகிய பழையோன், ஏ - த.

வதுவை கால் பாத்திரை செவ்வு மறைபோகும், அக் காலி
தில் அருத்தநிலை கோக்கும் கல்பாணப் பெண்ணும், பாத்திரை
போலவது போலவும், அருத்தநிலை கோக்குதல் போலவும், கல்
புனை மாத்நிரமே பன்றி, பாத்திரை போனதும், அருத்தநிலை
கண்டதும் அவர் மாத்நிற்ரு இவ்வை, அது போல், உவகாச
வழக்க மாக உட வாதிரைக் கொடுப்போரும் கொடுத்தது போல்
காட்டின மாத்நிரமே பன்றிக் கொடுத்தது இவர் மாத்நிற்ரு
இவ்வை பெண்ப தறிக. (ம)

பாதினட் பங்கா திகளோடக் குாவற் பவதாம் வண்
னத்து பணிந்து, சீரிப துதிசெய் ததாதிக மவற்றாற்
நிருவுனத் தடைக்கவும் பட்டுத், தூமோ டனினை
பறவிதை கருவிை கசக்குக எனவுகின் நேவ, வாரிவன்
தனக்கொப் பெனச் செவ்வொன் சான்பெற். நறிபனை
இவ்வாறு தறிந்தான். (ம)

ப - னா. பாதின - முகிலிச்சன், அப் - அப், அங்க -
அங்கம், குதிரைகொடு - குதிரை (அங்கம்) குதிரை, அ - அந்த

ஞாபர் - ஞாபாசாரியனை, பல தாம் - பல காலம், வலம் - வலமாக, வந்து - வந்து, பணிந்து - வணங்கி, அநாதியம் - எக் காலமும், சீரிய - ,, , துதி - தோத்திரம், செய்து - பண்ணி, அவற்றும் - அவ் வணக்கத் தோத்திரங்களினால், திரு - (இவன் பக்குவஞ் பெற்று அறிந்து ஆசாரியனது) திரு, உளத்து - உளத்தில், அடைக்கவும் பட்டி - அடைக்கவும் அவ் புடைய னுதி, தாம் - (அவ் ஞாசாரியன் கோபித்தா னென்று தூத்தினும் செல்லாமற் சந்தோஷித்தா னென்று சமீபத்தினும் சாராமல்) சேய்மை, அணிமை - அணிமைகளுக்கு, அது - அது வாய், இறை - (அவ் அருள்) இறைவன், கருணை - கருணை, காக்கும் - வைக்கும், காள் - காள், அளவும் - அளவும், கின்ற - கின்ற, வலம் - வலம் பணிவிடைகளினால், இவன் தனக்கு - இவனுக்கு, ஒப்பு - ஒப்பன், ஆர் - யாபர், என - என்று (சொல்ல), செய்து - (பணிவிடை கொள்) செய்து, ஒன் - ஒன்றிய, சான் - திரு வடி (நிலை), பெற்று - பெற்று, அநிய - (வீடடைதற்கு) அநிய, வேண்டும் - வேண்டும், முழுது - (உபதேச மொழிகள்) எல்லாவற்றினையும், அறிந்தான் - அறிந்தான், எ - து.

பொ - ஞா. எ - து. பூமியின்கண் அட்டாங்க முதலிய அங்கங்களுடனே அத்த ஞாபாசாரியனைப் பல காலம் வலமாக வந்து வணங்கி, எக் காலமும் தோத்திரம் பண்ணி, அவ் வணக்கத் தோத்திரங்களினால், இவன் பக்குவஞ் பெற்று அறிந்து, ஆசாரியனது திரு வுளத்தில் அடைக்கவும் அவ் புடைய னுதி, அவ் ஞாசாரியன் கோபித்தா னென்று தூத்தினும் செல்லாமற், சந்தோஷித்தா னென்று சமீபத்தினும் சாராமற், சேய்மை அணிமைகளுக்கு அது வாய், அவ் வகு விறைவன் கருணை வைக்கு கா ளளவும் கின்ற வலம் பணிவிடைகளினால், இவனுக்கு ஒப்பன் யாக கொன்று சொல்லப் பணிவிடைகொள் செய்து, ஒன்றிய திரு வடி நிலை பெற்று, வீடடைதற்கு அநிய வேண்டும் உபதேச மொழிகள் எல்லாவற்றினையும் அறிந்தான், எ - து.

‘அட்டாங்காதி’ எனவே பஞ்சாங்க கிட்டாங்க சொங்கமும் சொங்க.

‘தாயோ டனிமையற’ என்றதற்கு உதாரணம்: திரு வள்ளு வாயுந். (52) “அகன் தணுகாது தீக்காய்வார் போவ்க, விசை வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.” ஏ - ம், ‘அட்டாங்காதிகனோ டக் குவாய் பல தாய் ஊம் ஊத்’ என்றதற்கு உதாரணம்: சிவ தரு மேந்தாய். (53) “ஊஞ்செய்து தண்டதனை மானவிதி முறை. தருவத், தலத்தன்னிற் பணிந்தெழுத தலைகாமற் திருகன்னத், தலங்குழை வாய்ப்புண்க னெனும்பெட்டுத் தோயமயி, சிலங்குசொங் காழமுத்தா னெனும்பெட்டு மிலங்குறவே.” ஏ - ம், மத்தாம் வகுவன வற்குற் காவ்க. (௭௩)

சற்குரு வருவா லையமுந் திரிவுந் தானற மறைமுடி வுணர்ந்த, பிற்குரு பசுங்குண் முற்சாண் புகுந்த பெரியன் சினமீதி யிருந்தொன், சொற்கனி னரிய பொருள்கடேர்ந் தனனன் தொல்கதொரு சிறிதுகாட் பின்னர்க், கற்குத னாதி யிடைத்துநீத் தென்று ஞானசா தகத்தினுன் கழிப் பான். (74)

ப - ண. சற்குரு - சற்குரு, அருளாவ் - கடவுடத்தினாலே, ஐயமும் - ஐயமும், திரிவுந் - திரிவும், அற - கிங்கி, மறை - வேதத் தின், முடிவு - முடிவு (ஆகிய மகா வக்கியத்தினால் அறிகின்ற வெய் பெருகி கிச்சரித்த), உணர்ந்த - அறிந்த, பின் - பின், குரு பாய் - (அந்த) ஞானசாலையினது, தான் - திரு வடிவனை, ஓன் - (தனக்கு) ஓன்னர், சாவ் - அடைக் கணம் ஆக, புகுந்த - புதுத்த, பெரியன் - பெரியோர், இனம் - கட்டத்தினை, மீதி - அடைத்த, திருத்த - திருத்த, ஒன் - ஒன்றிய, சொற்கனின் - (சுத்திரத்தின்) வெறுக்கின்றது, அரிம - அரிய, பொருள்கன் -

பொருள்களை, தேர்த்த - (அவரால் ஆராய்த்து) அறித்த, அ - அம், வணம் - முறையே, சிறிது - சிறிது, காள் - காலம், தெரிவத்து - கழித்த பின்னர், கற்குதல் - சிவவண (மகாநகன்), ஆதி - முதலிய, அனைத்தும் - அனைத்தினையும், கீத்து - விட்டு (கீங்கி), என்றும் - எக் காலத்தும் (ஏகாந்த ஸ்தாகத்தி விருத்த சிஷ்டை உடி), ஞாக - ஞாக, சாதகத்தின் - சாதகத்தினாலே, காள் - காங்களை, கழிப்பான் - போக்காசிற்பன், எ - று, தான் - ஆகை.

பொ - னா. எ - று. சற்குரு வடாடித்தினாலே ஐயமுக், திரிவு கீங்கி, வேதத்தின் முடி வாகிய மகா வாகியத்தினால், அறி கின்ற மெய்ப் பொருளை மிச்சரித்து அறித்த பின், அந்த ஞாகாசனிய னனது திரு வடிவனைத் தனக்கு முன்னர் அடைக் கலமாகப் புருத்த பெரியோர் உட்பட்டதினை அடைத் திருத்து, ஒன்றிய சாதார்த்தத்தின் மொழிகளினது அரிய பொருள்களை அவரால் ஆராய்த்து அறித்து, அம் முறையே சிறிது காலம் கழித்த பின்னர்க் சிவவண மகாநகன் முதலிய அனைத்தினையும் விட்டு கீங்கி, எக் காலத்தும் ஏகாந்த ஸ்தாகத்தி விருத்த சிஷ்டை உடி ஞாக சாதகத்தினாலே காங்களைப் போக்காசிற்பான், எ - று.

ஐயத் திரி வென்றவற்றான், ஒன்றோ இரண்டோ வென்பது ஐயம். முன்னர் ஒன் றென்று துணிதது, இரண் டென்பதும், முன்னர் இரண் டென்று துணித்தது, ஒன் றென்பதும், திரி வென் றறிக.

'ஒன் சொற்களினிய பொருள்க டேர்த்த' என்றதற்கு உதா ஶணம்; பெருக் திட்டி. (53) "ஒப்பி வமல குேதி வைத்த ஞானைய போத னோதுவீத்தல், செப்பும் பொருளைத் திரிவுமறத் தெனிலை பிரணாத் தெனிலில்கை, தப்பா ததனை மாதத்தகத்தே தனில்கை பெணவுத் தானைத்தாம், வைப்பா யருத்தா மருத்தாநிச் சிறத்த ஞாக மகனினையே." எ - ம், மற்றும் வகுவனவற்றான் காண்க.

(என)

அதம்பொறி பின்மை பழிபன்றி பார்க்கு மறிவறிந்
தான்வினை பின்மை, பெரும்பழி பெனலா நொருவன்விட்
டின்பம் பெருமைகொ டிகழ்கலர் பெரிபோர், விரும்பஃ
தடையும் வகைபருட் குருவான் வினங்கிபு முனங்கைநிற்
களிபோல், வரும்படி காளு முயன்றாறு வென்போன்
மதிபிலார் தமையிகழ் வதலால். (75)

ப - ளா. பார்க்கும் - பாவர்க்கும், அரும் - அரி தாவிப,
பொறி - செவ்வம், இன்மை - இவ்வாமை, பழி - பழிப்பு அன்ற -
அன்ற, அறிவு - (அச் செவ்வத்தினை அடையும்) உபாயம், அறிந்து -
அறிந் திருத்தம், (அவ் உபாய தெரிக்கண்), ஆன்வினை - முயற்சி,
இன்மை - இவ்வாமை, பெரும் - பெரிய, பழி - பழிப்பு, எனலான் -
என்ற திரு வள்ளுவ னாயினர் உததலின், ஒருவன் - ஒருவன், வீட்டு
இன்பம் - (ஞாந சிஷ்டை இடையாறுது உடுமிடத்தம் அவ்) வீட்டு
இன்பத்தினை, பெருமை கொடு - அடையா திருத்தனைக் குறித்த,
இசுழ்கலர் - இசுழார், பெரிபோர் - பெரியோர், விரும்பு - விரும்பா
கின்ற, அகிது - அந்த ஆர்த்தத்தை, அடையும் - அடையும், வகை -
கெறி, அருள் குருவான் - ஞானாசாரியனும், வினங்கிபும் - அறிந்
திருத்தம், உனம் - உன்னம், கைவிம் - லை, கனி - (கெவ்விப்)
பழம். போல் - போல், வரும்படி - (அது) வரும்படிக்கு காலும் -
எக் காலும், முயன்றாறு - (ஞாந சாதகத்திங்கண்) முயற்சிப்பதாத,
என் - என், போல் - போலும், மதி - புத்தி, இவனர்தமை -
இவ்வாமை, இசுழ்வது - இசுழ்வதே, அவல் - அன்றி, எ - றா.

பொ - ளா. எ - றா. பாவர்க்கும் அரி தாவிப செவ்வம்
இவ்வாமை பழிப் பன்றி; அச் செவ்வத்தினை அடையும் உபாயம்
அறிந் திருத்தம் அவ் உபாய தெரிக்கண் முயற்சி பின்மையே
பெரிய பழிப் பென்ற திரு வள்ளுவ னாயினர் உததலின், ஒருவன்
ஞாந சிஷ்டை இடையாறுது உடுமிடத்தம், அவ் வீட்டு இன்பத்தினை

அவையா திருத்தலைக் குறித்த இவழைப் பெரிபேர். விரும்பாவின்ற
அந்த ஆர்த்தத்தை அவையு வெறி ஞானாசாரியனால் அறிக்க திருத்தும்,
உள்ளகை வெல்லிப் பழம் போல, அது உரும்படிக்கு என் காலும்
ஞாந சாதகத்தின்கண் முயற்சிப்பாத என் போலும் புத்தி
வில்வனா இவழ்கதே அன்றி, எ - ற.

எக் காலமு மருது ஞாந சாதகத்தின்கண் முயலல் வேண்டு
மென்பது இதனுட் காண்க. (எடு)

பகர்தரு தொழில்க ளனைத்துமோர் சிறிது பண்ண
வேண் டெவணி விடுத்துப், புகளுரை படக்கித் தனியிடத்
திருத்து போற்றிசெய் தருட்குரு பதம்பின், மிகமுயன்
றியை வருத்தமெய் தாமன் மெலித்துகை விடுதல்செய்
வாய், வகமுக மாக்கி மகத்தையா டொறுமோ னாய்புல
ஞெழித்தகை வறுப்பான். (76)

ப - னா. பகர்தரு - சொல்லாவின்ற, தொழில்கள் - (சித்திய)
கருமங்கள், அனைத்தும் - அனைத்தினுள்ளும், பண்ண - (இன்றி
வலையாது) செய்ய, வேண்டிய - வேண்டும் கன்மங்களில், ஓர் - ஒ-
ரோர், சிறிது - சிறிது, பணி - (செய்தாத்திலே) செய்து, விடுத்து -
விடுத்து, புகல் - புகல்வின்ற, உரை - வகவினை, அடக்கி - மென
மாக்கி, தனி - வகத்த, இடத்து - மந்தகத்தில், திருத்து -
திருத்து கொண்டு, அருள் - கருபு, குரு - ஆசாரியாது, பதம் -
திரு வடிவனை, போற்றி - தோத்திரம், செய்து - பண்ணி, பின் -
பின்னர், மிக - (அவர் கூறிய உபாயத்தின்படியே மனோ வயம்
பண்ணத் தொடங்கும் போது அந்த உபாய சொல்க்கண்) மிகவும்,
முயன்று - முயற்சிப்பாடி, இதய - மன, வருத்தம் - வருத்தமும்,
வய்தாமல் - அடையாமல், மெலித்து - (எவ் விதத்தால், எவ்விதமும்
இது அடங்குவ தில்லை வென்று உன்னம்) வருத்தி, வருத்திவருத்தி.

(அங் ஷபாய தெரிவை விட்டு) கீங்குதல், செய்யாமல் - செய்யாமல்,
 மகத்தினை - (வையப் வைய அம்) மகத்தினை, அகமுகம் - (சகமுக
 ஷாய்ச் செல்ல வெட்டாமல்) அகமுகம், ஆகி - ஆகி, காள்
 ம் - எக் காலமும், ஒப் - ஒப் பற்ற, ஐ - பஞ்ச, புலன் -
 ஒழித்து - சித்திராகம் பண்ணி, அசைவு -
 (மகத்தினது) சங்கற்பத்தை, அறுப்பான் - காசம் பண்ணுவான்,
 எ - து.

பொ - னா. எ - து. சொல்லாவின்ற சித்திய கருமங்கள்
 அனைத்தினுள்ளும், தீவ்நி உண்மையான செய்ய வேண்டும் கன்மங்
 களில், ஒ ரோர் சிறிது சித்திரத்திலே செய்து விடுத்துப் புலன்வின்ற
 ஷாய்ச் செல்ல வெட்டாமல், எகர்த் தந்தாத்தி விருத்து கொண்டு
 இருபாசாஸியாத திரு ஷடகூடத் தேரத்திராம் பண்ணிப் பின்னர்
 அகர் உறிய உபாயத்தின்படியே மகோ வயம் பண்ணத் தொடங்
 கும் பேசுது, அந்த உபாய தெறிக்கண் மிகவும் முயற்சிப்பட்டு மக
 வுத்தமும் அண்டாமல், எவ் விதத்தால் அடக்கினும் இது
 அடங்குவ தின்று வென்று உன்மம் வகுத்தி, அங் ஷபாய தெரிவை
 விட்டு கீங்குதல் செய்யாமல், வையப் வைய அம் மகத்தினைச் சகமுக
 ஷாய்ச் செல்ல வெட்டாமல் அக முக மாகி, எக் காலமும் ஒப்
 பற்ற பஞ்சேத்திரியங்களைபும் சித்திராகம் பண்ணி மகத்தினது
 சங்கற்பத்தை காசம் பண்ணுவான், எ - து.

“தனித் திருச் தெரு தம் மகத்தை வையம் பொறிவாய்த்
 தடுத்த” என்ற செய்யுளுள், ஷங்குக் காயங்களை அடக்கினால்
 அன்றி, மக மடக்கக் கூடா தென்ற முறையே, இச் செய்யுட்
 ஷண்ணம் மக மடக்குதற்கு, அவை அடக்க வேண்டுமென்று உறிய
 ஷாது காண்க.

“மிகமுயல் நிதல வகுத்த மெய்தாமல்” என்றதற்கு உதாரணங்
 ஷாக ஷாபிட்டம். (55) “மிகமுயல் து வகுத்தாமல் சமைய வின்ற

வேண்டுகொளர் நன்முயல்வால் விசேதத் தன்னார், பகர்மகமாஞ்
 சிறமகவை சிறுத்தல் வேண்டும் பணிபுரிபிற் பரிசுபங்க னகலப்
 பண்ணி, பகல்சபலா தனைபுதித்தான் முயற்சி பேரூ னையுரினுஞ்
 சுபமுயலவை யதுநீ தல்ல, திகழ்மகம்போய்த் தற்பதத்தைத்
 தெளிவு மட்டிக் தேசிகனூல் சொல்வழியிற் செல்லு வாயே.”
 எ - ம், திரு மந்திரம். (56) “உடனாங் குகையி னுணர்வாரும்
 பீடத், தடனா சமாதி யிதயத்த தாக, கடமா டியருகை னாடிய
 போதி, யிடைபாகா வண்ணமே சாதிக்கு மெல்லவே.” எ - ம்.
 மந்திரம் வருவனவற்றார் காண்க. (எஃக).

கீழ்ப் பேரன செய்வுன்களுட் கூறிய முறையே, புறப்
 பந்துக்கனா யுன்னன வெல்லாம் துறத்து, அநாசாரியரை விட்டு
 தீயிசி, துசாரியரை வந்து அடைத்து, தீது வடி தீகைப் பெற்று,
 அவனது உபதேச மொழிகளைக் கேட்டு, அவரது தீது வடியை
 அடைந்த பேரியோரை அடைத்து, தீயிடை கூடி குந சாதகம்
 பன்னுவோருக்கீது மேல் வநுத் செய்வுன்களுள் குநாசாரம்
 கூறுகின்றார்.

உச்சியம் போதின் மீதரும் பசிக்கல் ஐயுறல் மாயிலை
 தோறும், பிச்சைகை பிடைபிற் காடிகு மேதும் பெற்றது
 பற்றியுள் வெறுப்போ, டிச்சையற் றருத்திப் பொருத்தவே
 காத்தத் திடைபினுள் தாகம்வந் தடைபி, னச்சிநீ ருதிற்
 புருத்துரு தேரி யாதிரி னருத்துத னன்றே (17)

ப - னா. உச்சி - உச்சி, அம்போதின் - காத்திரின, மீது -
 மிருத்த, அரும் - அரிய, பசுக்கு - பசுக்கு, அ - அத்த, னா -
 னாரின, வலம் - வலம், ஐய - ஐய (ச் சென்ற), துண் - துண்,
 தோறும் - தோறும், பிச்சை - பிச்சை (பாசம்), னா துடைபிற் -
 னாதின்கண்னே, காடி - காடி (துதினம்), உருதும் - உருதும்

பிறும், பெந்தது - கொடுத்ததை, பற்றி - வாங்கி, உன் - உன்னத்
 தின்னன், வெறப்பு - (அவற்றில்) வெறப்பும், இச்சை - விருப்பம்,
 அந்த - தின்றி, அருத்தி - புரித்து, வகைத்தத்திடை - (மீண்டும்
 போய்த் தனது) வகைத்த வந்தாத்தில், பொருத்த - இருக்க
 வேண்டும், இனும் - பின்னரும், தாகம் - (தண்ணீர்த்) தாகம்,
 வந்து அடைபின் - வந்தது ஆயின், நீ - நீரினை, எச்சி - விரும்பி,
 ஊரில் - ஊர்க்கட், புருசு தருது - புறாது, வரி - வரி, ஆதிரின் -
 முதலியவற்றன், அருத்துதல் - (நீ) அருத்துதல், என் - என்மை
 வாம், ஏ - று, ஏ - அரை.

பொ - ணா. ஏ - டு. உச்சிக் காலத்திலே, யிருத்த அரிப
 பசிக்கு, அந்த ஆரினை வல மாகச் சென்று, தீடு தோறும் பிச்சை
 வாகக் கையின்கண்ணே காடி யாலினும், உழாயினும் கொடுத்ததை
 வாங்கி, உன்னத்தின்னன் அவற்றில் வெறப்பும், விருப்பு மின்றிப்
 புரித்து, மீண்டும் போய்த் தனது வகைத்த வந்தாத்தில் இருக்க
 வேண்டும்; பின்னரும் தன் னீர்த் தாகம் வந்த தாயின், நீரினை
 விரும்பி ஊர்க்கட் புறாது வரி முதலியவற்றன் நீ அருத்துதல்
 என்மை வாம், ஏ - டு.

பிச்சைக்கே உன்றி, நீனைக் குறித்து ஊர்க்குப் போக வேண்
 டாயவரின், வரி யாதிரி னருத்துத னன் நென்றி, வரி யாதி
 பெணயே சிறி மறி வரவி சனை முதலியவன் கொங்க,

‘இவ் தோறும் பிச்சையை விலையின்’ என்றதற்கு உதா
 கணம்: திரு யஸ்திரம். (57) “பாத்தலாகேழுங் படைத்தபி காண,
 சிவத்துணி வெண்பங்க செந்துக்கி கக்கு, சிவந்தா மகாகி னாபுற
 டுதா, சிவத்துண்டு தன்னடி வெட்டச்செய் தானே.” ஏ - ம்,
 (58) “பிரம்புரி வாய்ப்பு பிச்சைசெய் வந்தன், நிறப்பொழி
 கெண்டிய செழுவன் பெறுவர், மறப்பின காலிய வாதவஞ் செய்வர்;

பிறப்பின நீக்கும் பெருமைபெற்றோ.” ஏ - ம், (59) “அச்சினு
னின்ற பொருடன்ன புள்ளுவோ, ருச்சியம் போதாக வுள்ளவாக்
கோயிற்கும், பிச்சையி டித்துண்டு பேதம ரகினார், திச்சையி
டேகார்த மேலிவி ருப்போ.” ஏ - ம். வரும், மற்றம் வருவன
வற்றும் காண்க. (௭௭)

ஞாகசா தகன்மற் றுதபமா திரிணு ணபக்கொண
மயக்கமா தலினு, மீசமார் விந்து மிருமென வகன்றோ
நிகழ்த்துகை விடுத்தன தலினுக், தானிாக் தொருபோற்
தருத்திடு முணவுஞ் சமமவாற் ருழினு மிதின, முனதா
ருடற்களோபுறு மற்றைக் குறக்கமு மிருத்திடு மன்றே. (18)

ப - னா. ஞாக - ஞாக, சாதகன் - சாதகம் பண்ணுகின்ற
வன், உதயம் - (உச்சிக் காணத் தொழிந்து மற்றை) உதய (கால) ம்,
ஆதிரின் - முதலிய (காலங்களின்), ஊன் - அன்னாதிசை, வயக்க -
புரிக்கல், ஒன - ஆகாது, மயக்கம் - (தேக) மயக்கம், ஆதலினும் -
வருதலினும், நகம் - இழியின, ஆர் - உடைய, விந்து - சுக்கிவ,
மிரும் - வர்த்தையாம், என - என்ற, அகன்றோர் - துறந்தோ
ராவ், நிகழ்த்த - இகழ்த்த, கை வித்த - விடப்பட்டன,
ஆதலினும் - ஆவலானும், தான் - தான், இர்த்த - பிச்சை
பேற்ற, ஒரு - ஒரு, பிபாழ்த - போது, அருத்திதும் - புரிக்கின்ற,
உணவும் - புசிப்பும், சமம் அவாவ் - (ஏக் காலும் ஒரு) சமமாய்
புரியாமல், தாழினும் - குறைந்த தாழினும், மிதினும் - மிகுந்த
தாழினும், ஊனது - ஊன், ஆர் - பொருத்திய, உடற்கன் -
உடம்பின்கன், கோய் - விவாதி, உதம் - (வந்து) அடையம்,
அன்றைக்கு - அன்றைக்கு, உறக்கமும் - தித்தியையும், மிருத்திதும் -
மிருத்த வரும், ஏ - ன். மற்ற அன்று - ஏ - ஆகாது.

பொ - னா. ஏ - ன். ஞாக சாதகம் பண்ணுகின்றவன்
உச்சிக் காணத் தொழிந்து, மற்றை யுடைய காலம் முதலிய காலங்களின்

அச்சநிகழ்ப் புரிக்க வாகாது, தேக மயக்கம் வகுதலினாலும், இழி விரை புண்டை சச்சில வர்த்தனையா மென்று துரத்தோரால் இழித்த விடப்பட்டன வாகவாலும், தான் பிச்சை பேற்ற ஒரு போது புரிச்சின்ற பரிப்பு, எச் காலும் ஒரு சம மாகப் புரியாமல், குறைத்த தாயினும், மிகுத்த தாயினும், ஊன் பொருத்திய உடம்பின் கண் விபாதி வந்து அடையும், அன்றைக்கு சித்தினாயும் மிகுத்து வரும், எ - ற.

மயக்கம் வகுதலினால், தேகம் ஆசாத்தின்கட் செவ்வே பிராது, வித்து மிகுதலினால், மடித்தின்கட் காம மிகுத்து, அம் மாம் அசை வற சிவ்வாது. விபாதி வகுதலினால், சமாதிக் கூடத் தொடங்குகே கூடாது. உறக்க மிகுதலினால், கேவலம் வந்து அடையு மாகவின், தீதனூட் கூறிய முறையே செய்ய வேண்டு மென்ப தறிக 'உதய னாதிவ' மென்றதனால், சாயல் காலம், இராக் காலம், விடியற் கால முதலியவும் கொள்க. (௭௮)

மிகுத்திடு முனையிற் படுதழ லவிப்பான் விடுபவன் கண்களீர் தெனிரீர், பகுத்திடா னதுமேபாற் காடிசோ நேனும் பரித்தவன் புரித்திட நகுமா, எனத்தவன் மனை தே றுழன்றெனக் கடிநி னன்னிடென் நெருவன்னேட் டினவா, எனத்தாறு பரியும் போக்கிமற் நதுகொ டநிக மென் பயனடை வானே. (79)

ப - னா. இன் - வீட்டின்கட், பரி - பட்ட, தழல் - அக்கி, மிகுத்திடு - மிகுத்து பற்றி வரையும், முனம் - முன்னர், அவிப் பான் விடுபவன் - அவிப்பவன், கண்கள் - (அந்நீர் அவித்தநீரைப் பங்குதலே வன்றி) கண்கள், ரீர் - ரீர் (என்றும், தெனி - தெனிரீர், ரீர் - ரீர் (என்றும்), பகுத்திடான் - (சீரினைப்) பகுத்தப் பாரான், அது - அது, போல் - போல், காடி - (உதாரத்தினி மிகு வதற்கு முன்னர் இந்நீர் அவித்தற்கு நீ கொன்ற கருதி காச் கண

வீரமும்பி என்ற தீ தென்ற பருக்காது காடிச் (சோராயினும்),
சோரோனும் - (எவ்வு) சோராயினும், பசி - பசியை (உடைய),
தவன் - தவத்தோன், புசித்திடல் - புசிக்குதல், தரும் - முறைமை
யாம், தவச் - தவத்தோர், கா - கிரிக்க, மனை - வீடு, தோறம் -
தோறம், உழந்து - திரிந்து, எனக்கு - எனக்கு, அடிநில் -
சோற, எவ்விடு - கொடுமின், என்ற - என்ற (கேட்டு), ஒருவன் -
ஒருவன், கேட்டு - (காச் சுவை) விரும்பி (வாங்கி), உண்டாவ -
உண்டவிலும், அகத்து - (அவ்) வயிற்றில், உறு - உறு, பசியும் -
பசியை, போக்கி - போக்குதலும், மற்ற - அன்றி, அது கொடு -
(அங்கனம்) உண்டது கொண்டு, அதிகம் - அதிகமாக (கேடு),
என் - உறு, பயன் - பயனை, அடைவானோ - பெறவானோ,
எ - று. ஆம் - அஃ.

பொ - கா. எ - து. வீட்டின்கட்பட்ட அக்கி மிகுந்த
பற்றி எரிவு முன்னர் அவிப்பவன், அதனை அவித்தலைப் பார்க்கு
தலே யன்றிக் கவங்க கீ கொன்றும், தெளிந்த கீ கொன்றும்,
கீரினைப் பருத்தப் பாரான். அது போல், உதாக்கி மிகுவதற்கு
முன்னர், இதனை அவித்தற்கு கீ கொன்று கருதி, காச் சுவை விரும்பி
என்று தீ தென்ற பருக்காது, காடிச் சோராயினும், எவ்வு சோரா
யினும், பசியை உடைய தவத்தோன், புசிக்குதல் முறைமை யாம்.
தவத்தோர் கிரிக்க, வீடு தோறம் திரிந்து, எனக்குச் சோற கொடுமி
என்ற கேட்டு ஒருவன் காச் சுவை விரும்பி வாங்கி உண்டவிலும்,
அவ் வயிற்றில் உறு பசியைப் போக்குதலும் அன்றி, அங்கனம்
உண்டது கொண்டு அதிகமாக கேடு உறு பயனைப் பெறு
எ - று

பிச்சை வாங்கி உண்டவிலும், கேட்டு உண்டவிலும், பசி
போதலே யன்றி, வேறு பயன் இன்னமாவல், 'அதிக மென்
பய னடைவானோ' பென்றார். தவத்தோர்க்கு காச் சுவை கேட்டு

ஒருவரைப் பின் சென்ற, வ புன வகை தென்பது கண்டு
கொள்க.

‘காடிசோரோனும் பரித்தவன் புரித்திட மரும்’ என்றதற்கும்,
‘காத் தவ் மனைதோ மழுந்து’ என்றதற்கும், உதாரணம்: கடர்ம
புராணம். (60) “இவ்வகை வாய் மேற்றகன் குண்போன்
காடிசோ மெகற்றினை பேணுஞ் செவ்விதி னனித்த தருத்திடம்
கென்று மனைதொறஞ் சென்றசென் றற்ற, வெவ்வழல் போல
வெருண்மெற் றென்றை விழைத்தீர் பனித்திபென் றருத்த,
வவ்விப மனித்த மகத்திடுஞர்க் காகா வென்றாகன் மறைமறைச்
திருவாய்.” எ - ம், மற்றம் வருவனவற்றும் காண்க. (எக)

எரிந்தெழு பரிசோய் தணிக்கவோர் மருந்தென்
நேற்றனா தொருவஞ்ச் சகைவேட்ட, டருத்திடு மனவும்
வருத்திபப் பிண்ட மனித்தவர் தம்மைமனோ வதுவென்,
விருத்துள விரக வாழ்க்கையும் பினைவன் தெய்திய
துறவுமல் னதுவின், டிரிந்துடல் வளர்த்தி பெனத்தனை
விடுத்த தெய்வத்தை நோவது மறந்தே. (80)

ப - வாய். வரித்து - (வயிற்றின்கண்) வரித்து, எழு - எழு
கின்ற, பரி - பரி, சோய் - வியாபிசை, தணிக்க - மாற்றதற்கு, ஓன் -
(ஈது) ஓன், மருத்த - மருத்து, என் - என், ஏற்ற - (ஏதாவதும்
வந்த பிச்சையை) வகையி, உனது - உண்ணுது, ஒருவன் - ஒருவன்,
வ - வாய், சகை - சகையைய, வேட்டு - விரும்பி (க் காடி கடற்
குதவிய பிச்சை வந்த விடத்து அதனை), அருத்திடும் - புரிக்கும்,
அவவும் - அவவும், வருத்தி - (உள்ளம்) வருத்தி, அ - அந்த,
பிண்டம் - பிச்சை, அனித்தவர் தம்மை - கொடுத்தோரை,
நோவது - நோவது, என் - என்னையோ, இருத்த - (தான் குன்)
இருத்த, உவ - உன்ன, விரக - இன், வாழ்க்கையும் - வாழ்க்கையும்.

பிணை - (அல்லது அதனை விட்டு) பின்னர், வந்த - வந்த,
 ஏய்திய - அடைந்த, துறவும் - துறவும், அல்லது - அல்லது,
 கீண் - (பதிதனும்) கீணை, திரித்து - திரித்து, உடல் - உடம்பை,
 வளர்த்தி - வளர்ப்பாய், என - என்று, தனை - தன்னை, விடுத்த -
 விட்ட, தெய்வத்தை - ஐயுந்நினைவை, கோவது - கோதல்,
 மறத்து - மறத்து, ஏ - து.

பொ - பொ. ஏ - து. வரீற்றின்கண் வரித்து எழுதின்ற
 பரி விவாதியை மாற்றதற்கு ஈ தேவர் மருத் தென்ற ஏ தாவினும்
 வந்த பிச்சையை வாங்கி உண்ணாது, ஒருவன் ஈச் சுவையை
 விரும்பிக் காடி கூழ் முதலிய பிச்சை வந்த விடத்து, அதனைப்
 புசிக்கு மனவும் உள்ளம் வகுத்தி, அத்தப் பிச்சை கொடுத்தோனா
 கோவது என்னையோ? தான் முன் விரித் தான் இவ் வாழ்க்கையு
 மல்லது, அதனை விட்டுப் பின்னர் வந்த அடைந்த துறவு மல்லது,
 பதிதனும் கீணை திரித்து உடம்பை வளர்ப்பா பென்ற தன்னை
 விட்ட ஐயுந்நினைவை கோதல் மறத்து, ஏ - து.

ஒருவரைப் பின் சென்ற வேட் டென்னாது பிச்சை வேற்
 தண்ணினும், காடி கூழ் முதலிய பிச்சைகளை அருத்தும் போது,
 உள்ளத்தில் வெறுப்பு வைத்து அருத்தனும், தவத்தினர்க்குக் குற்ற
 மென்பது கால்க, (அ0)

எய்தவ னுறமற் றேனைபென் னோவ தெனவுல
 ஞ்ரைத்தலி னொருதாஞ், செய்தவ னினைக்குத் தக்கபி
 றிறைவன் சேர்க்குத றனைமறக் தென்னோ, வய்தவ
 மறியாக் கைதவ ரைய முதவிடார் தமையுத வினரை,
 வைதல்வாழ்த் திடுதல் செய்துமற் றொருசான் னபிதுகள்
 பொறும்வளர்ப் பதுவே. (81)

ப - ணா. எய்தவன் - எய்தவன், உற - இருக்க, எவை - அம்பை, கோவது - கோவது, என் - என்னை, என - என்ற, உவரு - உவகத்தார், உவகத்தவின் - (வழக்கமாக எடுத்துச்) சொல்லுவதின். ஒரு - ஒப்பற்ற, தாம் - தாம், செய்து - செய்து, உள - உள, வினைக்கு - எவ்வினை நிவினைகளுக்கு, தக்க - தக்க, பேற - ௧௧ தக்ககளை இறைவன் - கடவுள், சேர்க்குதல் தனை - உட்கொள்ள முறைமையினை, மறந்து - மறந்து, என்னோ - என்னை யோ, உப் - (வீட்டினை அடைத்து) பிழைக்கும், தவம் - தவத்தினை (ப் பண்ண), அறிவா - அறிவாத, கைதவ - கஞ்சகர், ஐயம் - பிச்சை, உதவிடார் தமை - கொடாதவனாயும், உதவினரை - (அது) கொடுத்தவனாயும், வைதம் - வைதம் (செய்தும்), வாழ்த்துதல் - வாழ்த்துதல், செய்து - செய்தும், ஒரு - (தமது) ஒரு, சான் - சான், உயிற - உயிற, காண் தொறம் - காடோறம், வளர்ப்பது - வளர்ப்பது, எ - ற. மற்ற அசை.

பொ - ணா. எ - று. எய்தவன் இருக்க அம்பை கோவது என்னை? பென்ற உவகத்தார் வழக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுவதின், ஒப்பற்ற தாம் செய்துள்ள எவ்வினை நிவினைகளுக்குத் தக்க ௧௧ தக்ககளைக் கடவுள் உட்கொள்ள முறைமையினை மறந்து, என்னையோ? வீட்டினை அடைத்து பிழைக்குத் தவத்தினைப் பண்ண அறிவாத கஞ்சகர், பிச்சை கொடாதவனாயும், அது கொடுத்த வனாயும், வைதம் செய்தும், வாழ்த்துதல் செய்தும், தமது ஒரு சான் உயிற காடோறம் வளர்ப்பது, எ - ற.

கைச் செய்கிற மறந்து, கைச் செய்கிற காடின காகலின், 'உய்தவ மறியாக் கைதவ' என்றும், அண்ணம் காடிப் பிச்சை புதலிடனாயும், உதவினோனாயும், வைதனும், வாழ்த்துதலும், தவத்தோர்க்கு இழி காகலின், 'சான் உயிற காடோறம் வளர்ப்பதுவே' என்றும் கூறினார். (அக).

தன்னரு குறுசேய் சிரத்தொரங் குளியாற் றுன்
புடைத் தொருவன்மீ தொருவன், சொன்னமாத் திரத்தி
னனையச் சேயுந் துணிவுகொ டெழுந்தறை குதல்போன்,
முன்னவன் வினையாட் டாயவைக் தொழிற்கு முன்னினை
யாய்சி வரைப்பார்த், தின்னல்செய் சாப மிட்டுமா தவரு
மென்கொலோ தவமிழப் பதுவே. (82)

ப - னா. ஒருவன் - ஒருவன், தன் - தனது, அருகு -
அருகே, உறு - இருக்கின்ற, சேய் - சிறு பிள்ளையினது, சிரத்த -
சிரத்தில், தான் - தான், ஓர் - ஒரு, அங்குலியால் - விரலால்,
புடைத்த - தெறித்த, ஒருவன் - (பிறன்) ஒருவனை (க் காட்டி),
மீது - (அவன்) மீதே, சொன்ன மாத் திரத்தின் - சொன்ன
மாத் திரத்தில், துணிவு - (அதனை அறியாமையினும்) மெய்
(என்று), கொடு - (சுருதிக்) கொண்டு, அவனை - அவனை, அ -
அந்த, சேயும் - சிறு பிள்ளையும், எழுத்த - எழுத்த இருத்த,
அறைகுதல் - அறைகுதல், போல் - போல், முன்னவன் -
கடவுளது, வினையாட்டி - திரு வினையாட்டி, ஆய - ஆகிய, ஐ -
பஞ்ச, தொழிற்கு - இருத்தியத்தில், முன்னினை - (செய்கன்)
முன்னினை, ஆய - ஆக (த் தான் செய்த திவினைகளுக்கு ஈ டாகத்
துன்பஞ் செய்தலை மறந்து), செனா - (செய்கன் தஞ் செயலாகச்
செய்தா கொன்று கருதி) அவரை, பார்த்த - கோக்கி, இன்னல் -
துன்பம், செய் - செய்யாதின்ற, சாபம் - சாபம், இட்டு - இட்டு,
மாதவரும் - மாதவத்தினை புடைய முயிலோரும், என் கொணை -
என்ன அறியாமையோ, தவம் - (தாம் அருமை யாகச் செய்த)
தவங்களை, இழப்பது - இழத்த போவது, எ - று. எ - னுரை.

பொ - னா. எ - று. ஒருவன் தனது அருகே இருக்கின்ற
சிறு பிள்ளையினது சிரத்தில், தான் ஒரு விரலால் தெறித்ததுப் பிறி
தொருவனைக் காட்டி, அவன் மீதே சொன்ன மாத் திரத்தில், அதனை

அறிவாமையினால் மெய் பென்ற கருதிக் கொண்டு, அவனை அந்தச் சிற பிள்ளையும், எழுந் திருத்த அரைகுதல் போல், கடவுளது திரு விளையாட் டாவிய பஞ்ச சிருத்தியத்தில், சீவர்கள் முன்னினை யாகத் தஞ் செய்த தீ வினைகளுக்கு ஈடாகத் தன்பஞ் செய்தனை மறந்து, சீவர்கள் தஞ் செயலாகச் செய்தா றென்று கருதி, அவனை ரோகித தன்பஞ் செய்யாவின்ற சாப யிட்டு, மாதவத்தினை ஐண்டய முகிலோரும் என்ன அறிவாயேயோ? தாம் அருமை யாகச் செய்த தவக்கனை இழந்து போவது, எ - று.

மாதவரு மென்ற சிறப் பும்மையால், சிவச் செயலின ரோக்காத, சிவச் செயலின ரோக்குதல் யாவர்க்கும் அரி தென்பதும், சிவச் செயலின ரோக்குவார்க்கு இம்மையில் தவ யிழவாமையின், மறமை விற்பிறவித் தன்பம் இன் மென்பதும் காண்க.

‘சாபயிட்டு மாதவரு மென்கொணே தவ யிழப்பது’ என்ற தற்கு உதாரணம்: அஞ்ஞ வதைப் பாணி. (61) “கோப யிக்க போ தேவ ராதுவார்—குறுகு கோர்தமைக் கொடிய ரோப்புருஞ், சாப யிட்டுவ தவர்க ளாலினுள்—தலைமை யிக்கதத் தவமி ழுப்போ.” எ - ம், மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க. (அஉ)

பெண்ணைவிட் டகலா வெருவிடன் தன்னைப் பிறச் சுழக் கினிற்கொடு போகக், கண்ணைவிட் டகலா தவன் லால் போதும் கண்டுகொண் டேகிவரங் கஃதெவ், கண்ணமா யினுஞ்சீக் கிரத்தினின் முடித்தல் வரிதைபான் மறிதான் மானப், பண்ணிய சமாதி விடுத்தறி குருத்தம் பரிதணித் ததைபுறம் பரிசே. (83)

ப - ளா. பெண்ணை - (அழகினால் மிகுந்துள்ள ஒரு) பெண்ணை, விட்டி - (கணப்போ தாலினால்) விட்டி, அகலா - கிண்பத, ஒரு - ஒரு, விடன் தன்னை - காலியை, பிறச் -

(அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய) பிரர், வழக்கினில -
(வந்து) வழக்கினிலை, கொடு - (அழைத்துக்) கொண்டு, போக -
செல்ல, கண்ணை - (அவன் தனது) கண்ணை, விட்டு - விட்டு,
அவனது - கீங்காத, அவன் - அத்தப் பெண், வால் - வருதல்,
போலும் - போலும், கண்டு - பார்த்து, கொண்டு - கொண்டு,
என - சென்று, ஆங்கு - அங்கிடத்து, அஃது - அந்த வழக்கினை,
எவ் வண்ணம் - எப்படி, ஆயினும் - ஆயினும், சீக்கிரத்தினின் -
சீக்கிரத்தில், முடித்து - நீர்த்து (க் கொண்டு), அ - அந்த,
வந்தையில் - பெண்ணினிடத்தில், மறிதால் - மீண்டும் (வந்து
கூடி யிருத்தல்), மான - போல், அறிஞரும் - அறிஞரும்,
பண்ணிய - (கணையினும் இடை விடாது தாம்) பண்ணிய,
சமாதி - (ஞாக) சமாதியை விடுத்து - (விட்டு) கீங்கி (க் காடி கூ
ழேதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப் புசித்து), தம் - தமது, பரி -
பரிசை, தணித்து - மாற்றிக் கொண்டு (மீண்டும் வந்து), அதை -
அந்த ஞாக சமாதியை, உதும் - கூடும், பரிசு - முறைமை, ஏ - து.
ஏ - அசை கிரி.

பொ - ளா. ஏ - து. அழகினால் யிருக் தன்ன ஒரு
பெண்ணைக் கணப்போ தாயினும் விட்டு கீங்காத ஒரு காமியை,
அவனுக்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டிய பிரர் வந்து, வழக்கினிலை
அழைத்துக் கொண்டு செல்ல, அவன் தனது கண்ணை விட்டு
கீங்காத, அத்தப் பெண் வருதல் போலும் பார்த்துக் கொண்டு
சென்று, அவ் விடத்து அந்த வழக்கினை எப்படி யாயினும் சீக்கிரத்
தில் நீர்த்துக் கொண்டு, அத்தப் பெண்ணினிடத்தில் மீண்டும்
வந்து கூடி யிருத்தல் போல், அறிஞரும் கணையினும் இடை
விடாது தாம் பண்ணிய ஞாக சமாதியை விட்டு கீங்கி, காடி கூ
ழேதாயினும் சீக்கிரத்தில் வாங்கிப் புசித்துத் தமது பரிசை
மாற்றிக் கொண்டு, மீண்டும் வந்து அந்த ஞாக சமாதியைக் கூடி
முறைமை, ஏ - து.

அறிஞர் யிகவும் விரும்பி ஒரு கண மாயினும் விட்டு நீங்காது
ஞாந சமாதிபைக் கூடியிருத்தலின், 'பெண்ணை விட்டகலா யொரு
விடன்' என்றும், பரிபிஞர் பிச்சையைக் குறித்துப் பிரார்த்த
வசத்தலாய்ச் செல்லுமின்ற போது மகத்தின்கண் அச் சிஷ்டை
சீங்காது செல்லுதலின், 'கண்ணை விட்டகலா தவன் வால் போலும்
கண்டு கொண் டேறி' என்றும், காச் கவை விரும்பாது காடி உ
ழேதாயினும் வந்ததைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கி உண்டு பரியை
மாற்றி மீண்டும் வந்து சமாதிபைக் கூடி யிருத்தலின், 'ஆங்கை
தெய் வண்ண மாயினுஞ் சீக்கிரத்தினின் முடித் தல் வகிதைபான்
மறிதான் மான்' என்றும், உவமை கூறிஞர். (அஉ)

கடந்துறங் கொருவன் நினைமல ரமனி கண்ணுமா
புரியின்மற் றவனுங், கிடந்துறங் குவதைக் குறித்துமுன்
ஹக்கம் விழித்தவா னினக்குதல் போலும், தொடர்ச்
தொரு கணமு யிடைவிட ஞாந திட்டமைத் துயதஞ்
சமாதி, படைந்தவர் விடுத்தா சென்போ காந்த மவர்க்கது
கலமா தவினே. (84)

ப - ணா, கடத்து - கடத்து (செல் போது), உறங்கு -
சித்திரை பண்ணுங், ஒருவன் தனை - ஒருவனை, மலர் - புப்ப,
அமனி - சயாத்நிலை, கண்ணுமா (ஐ) - இருக்கும்படி, புரியில் -
செய்வில், மற்றவனும் - மற்றவனும், கிடத்து - (பின்பு) படுத்துக்
கொண்டு, உறங்குவதை - சித்திரை பண்ணுவதை, குறித்து -
பார்த்து, முன் - முன்பு, உறக்கம் - (எடாத போது பண்
சித்திரையை, விழித்த ஆ (ஐ) - விழித்துச் சென்ற
கினக்குதல் - சொல்லுதல், போலும் - போலும், தொடர்ந்து -
(மகத்தால்) தொடர்ந்து (பற்றி), ஒரு - ஒரு, கணமும் - கணமா
யினும், இடைவிடா - இடைவிடாத, ஞாந - ஞாந, திட்டமை -

சிஷ்டாபாரா, துய - சின்மல மாயிய, தம் - தமது, சமாதி - சமாதியை, அடைத்தனர் - அடைத்தனர் (என்றும்), விடுத்தார் - விடுத்தனர் (என்றும்), என்பர் - சொல்லுவர், ஏகார்தம் - ஏகார்தம், அவர்க்கு - அவர்களுக்கு, அதுகூலம் - அதுகூலம், ஆகலின் - ஆகலின், எ - று, எ - று, எ - று.

பொ - ளா. எ - று. கடந்து செல் போது சித்திரா பன்னும் ஒருவனைப் புது சுவரத்திலே இருக்கும்படி செட்டிச், மற்றவனும் பின்பு படுத்துக் கொண்டு சித்திரா பன்னுவதைப் பார்த்து, முன்பு கடந்த போது பண்ணிய சித்திராவை விழித்துச் சென்ற வாகுசுச் சொல்லுதல் போலும், மகத்தால் தொடர்ந்து பற்றி ஒரு கண மாயினும் இடைவிடாத ஞான சிஷ்டாபாரா, சின்மல மாயிய தமது சமாதியை அடைத்தன என்றும், விடுத்தன என்றும், சொல்லுவர் ஏகார்தம் அவர்களுக்கு அதுகூல மாகலின், எ - று.

கடர் துறக்குவோனுக்கு மல சமனி அவ் வறக்கத்தில் அது கூல மாகுது போல், சிற்றல் கடத்தல் ஒடல் முதலிய காலத்தும் இடைவிடாத ஞான சிஷ்டருக்கு, இருந்து சிஷ்டை கூடல் அதுகூல மென்பதும், கடர் துறக்குவோனுக்கு இடையிலே ஓ ரோர் சினைவு தோன்றதல் போல், சிற்றல் கடத்தல் முதலிய காலத்தும் ஞான சிஷ்டை விடாதோர்க்கு இடை யிடையே ஓ சைவ மகத்தின்கண் தோன்று மென்பதும் காண்க.

‘தொடர்ந்தொரு கணமு மிடைவிட ஞான சிஷ்டர்’ என்ற தற்கு உதாரணம்: திரு மந்திரம். (62) “சிற்றலி குத்தலி டத்தன டையோடல், பெற்றலக் காணத்தி குவருள்பே சாமந், சற்றியன் ஞானத்த் தானத்த் தங்கலே, புற்றலி துப்பற்கு லிர் ஞான சிஷ்டையே.” எ - ம், வரும். மற்றும் ஞானவந்தர்த் காண்க. (அச)

சித்திரை தடையி றிடிநகைகால் போர்த்து ஓர்
விடைப் பூவனை துயில்வா, சொத்துரு விடையிற் கிடை
புயம் பரிக்க ஆணுமெங் னனமிக் மென்னி, சித்திரை
போர்சித் திரைமிகற் பாபு மெரிகொடும் பசுமிகற் கறியுஞ்,
சித்தமே வேண்டா வென்றசொல் லன்றோ தெரியுமோ
அவர்க்கவை மிகலான். (85)

ப - னா. சித்திரை - (நாக சமாதிபி விருக்கு மிடத்து)
சித்திரை (வந்து அடுக்கும் போது அதனை விவேகத்தால்
தடுக்கு மிடத்து சிங்வாது), தடை - தடை, மீறிடல் - மீறி வரு
வாயின், சிரிபிடை - இராக் காலத்திலே, கை - கையும், கால் -
காலம் (ஆசிரிய போர்வைவை), போர்த்து - போர்த்து
(க் கொண்டு), பூ - பூமி (ஆசிரிய), அனை - (பஞ்சு) அணையின்,

இவ்வாள் - சித்திரை பண்ணுவார்கள், ஒத்தா - ஒவ்வாக,
- பூமிக்கண்ணை, கிடையும் - சயகமும், அ - அந்த,
பரிக்க - பரிசாக, ஊணும் - ஊணும், எண்ணம் - (அவருக்கு)
எப்படி, இதம் - இத லாய், என்னிங் - (இருக்கும்) என்னிங்,
இத் தனாபோர் - இங் ளுக்கத்தார், சித்திரை - சித்திரை, மிகில் -
மிகுந்தால், பாயும் - பாயும் (வேண்டா வென்றும்), வரி - வரியா
என்ற, கொடும் - கொடிய, பரி - பரி, மிகில் - மிகுந்தால், கறியும் -
கறியும், வேண்டா - வேண்டா, என்ற - என்றும், சொல் -
(சொன்ன) சொல், சித்தமே - உண்மையே, அன்றோ - அல்ல
கொ, அவர்க்கு - அவர்களுக்கு, அனை - அந்த சித்திரையும்
பரியும், மிகலான் - மிகுதலால், தெரியுமோ - (இதம் அன்று
என்று) தெரியுமோ (தெரியாது), எ - த.

- னா, எ - த. நாக சமாதிபி விருக்கு மிடத்து,
சித்திரை வந்து அடுக்கும் போது, அதனை விவேகத்தால் தடுக்கு
மிடத்து சிங்வாது, தடை மீறி வருவாயின், இராக் காலத்திலே

களையும், காலும், ஆகிய போர்வைவைப் போர்த்துக் கொண்டு பூமி யாகிய பஞ்சுணியில் சித்திரை பண்ணுவார்கள். ஒவ்வாத பூமிக் கண்ணை சயசமும், அத்தப்பிச்சை பூணும், அவருக்கு எப்படி இதமா யிருக்கு மென்னில், இவ் வகத்தார் சித்திரை மிருத்தாற் பாயும் வேண்டா வென்றும், எரிபாசின்ற கொடிய பசி மிருத்தால் கறியும் வேண்டா வென்றும், சொன்ன சொல் உண்மையிற் பல்லவோ? அவர்களுக்கு அத்த சித்திரையும், பரிபு மிருதலால், இது மன் றென்று தெரியுமோ தெரியாது, எ - று.

மிருத்த சித்திரை வந்த விடத்து சித்திரை பண்ண வேண்டு மென்பதும், மிருத்த பசி வந்த விடத்துப் புசிக்க வேண்டு மென்பதும், பகற் காலம் சித்திரை பண்ண வாகா தென்பதும் கால்க.

இதற் குதரணம்:— மெய்ஞ் ஞான வினக்கம். (63) “உறங் கிடிற் பிணமே பென்ன வுணர்வுமாய் தலினும் றன்பம், பிறங்குமக் காவாற் றேன்றும் பீருவான் மிகவுந் தன்ப, மறங்கண்மற் றேர்ச்சி முன்னு மனைத்துமாய்க் கிருளே மூடு, முறங்கவீற் கொடிய துன்ப மோர்த்திடி விவிலை யன்றே.” எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றும் காண்க

(அதி).

தென்பா வைபிலுட் கழிவட பாவை சேர்துகத் துணையினிற் செவ்வப்போ, வெண்பதிற் றென்ப தோடுமு விலக்க முனவினோ நியும்பினைத் தேறிய், பின்பிறப் பிது பெற் றதனினும் பாதி பிறப்புறு ஈனதால் ஞானி, வின்பயீ தெனமிக் குறங்கண் பிறவிக் கறவெனீஇ புணத்துணம் கிடுகோர்.

(64)

ப - னா. தென் - (புகார்த காலம் ஊத்து எழ் கடலும் ஒன்றாகித்) தென், பாலைபின் - கடல், உள் - உள், கழி - (கிடக்கின்ற) கழி, கட - கட, பாலை - கடல் (உள்), சேர் - கிடக்கின்ற, தகத் துணியினில் - தகத் துணியின் (வழியே தெய்வ கதிராகச்), செவ்வ - செவ்வது, போல் - போல், ஒன்பதிற்கு ஒன்பதோடு மூ இலக்கம் - எண் பத்த என்னு ன ருபிராம், உள் - (பேத னாய்) உள்ள, யோசியும் - கருப்பங்க டோறம் (அள விறத்த காலம் பிரத்த பிரத்த கழன்று அவை பெய்வளம்), பிழைத்த - தப்பி, ஏறி - கடத்து, பின் - பின்பு, இது - இத்த, பிரப்பு - மாதாப் பிரவியை, பெற்ற - (அரி தாகப்) பெற்ற, அதனினும் - இப் பிரப்பு அடைத்த என்ன னுள்ளும், பாதி - பாதி (என்), பிரப்பு - பிரப்பு, உரு - அடையாத, காண - காணாக, ஆக்கு களின் - (சித்தினா பண்ணிப்) போக்குவார் போல், ஈது - இத்த சித்தினாவை, இன்பம் - இன்பம், என - என்ற (கருதி), மிக்கு - மிகுத்த, உறங்கல் - சித்தினா பண்ணுக்கள், பிரவீக்கு - பிரவீத் துன்பத்திற்கு, அற - மிகவும், வெளி - பயத்து, உளம் - உள்ள, தகக்கெனோ - எடுக்குறவோர், எ - ற.

பொ - னா. எ - று. புகார்த காலம் ஊத்து எழ் கடலும் ஒன்றாகித் தென் கடலுட் கிடக்கின்ற கழி கடலுட் கிடக்கின்ற தகத் துணியின் வழியே தெய்வ கதிராகச் செவ்வது போல், எண் பத்த என்னு ன ருபிராம் பேதமா புள்ள கருப்பங்க டோறம் அள விறத்த காலம் பிரத்த பிரத்த கழன்று, அவை பெய்வளம் தப்பிக் கடத்து, பின்பு இத்த மாதாப் பிரவியை அரி தாகப் பெற்ற, இப் பிரப்பு அடைத்த என்ன னுள்ளும் பாதி என் பிரப்பையாத காணாக சித்தினா பண்ணிப் போக்குவார் போல், இத்த சித்தினாவை இன்ப மென்ற கருதி மிகுத்த சித்தினா பண்ணுக்கள், பிரவீத் துன்பத்திற்கு மிகவும் பயத்து உள்ள எடுக்குறவோர், எ - ற.

மாதடப் பிரதி பெற்றும், ஞா சமாதி
உதெவ் மிகவுத் தூல்ப மாகலின், இப் பிறப்பு அடைந்த காங்கைச்
சமாதி கடிக் கழித்தவே யன்றி, வீ ஞன்க ளாகக் கழிக்க வாகா
தென்பது காண்க. (அக)

அறவுசித் திரையைத் துறந்திடி னுடற்க னடை
தரும் பிணிகண்மற் றதனும், குறைதலு மிகனு மின்றி
போர் சமமாக் கொண்டென் றென்றுபின் விழிக்கி,
துறசகா தகத்தி லெழுதுசித் திரமொத் துறைருவ
ரிறைதலை கழுத்துன், செறியுடல் வாங்கா நோங்கனோ
ரவர்பாற் சேருமோ காமனோய் சிறிதும். (87)

ப - னா. அறவு - மிகவும், சித்திரையை - சித்திரையை,
துறந்திடி - துறத்தால், உடற்கண் - தேகத்தின்கண், பிணிகண் -
விபாதிசன், அடைதரும் - வந்து பொருத்தம், அதனும் - அதனும்,
குறைதலும் - குறைதலும் (இன்றி), மிகலும் - மிகுதலும், இன்றி -
இன்றி, ஒர் - ஒரு, சமம் - சமம், ஆ - ஆக, கொண்டு - கொண்டு,
கண் துய்ந்து - சித்திரை பண்ணி, பின் - பின்னர், விழிக்கில் -
விழிக்கு மிடத்து, உது - பொருத்திய, சகாதகத்தில் - சகாதகத்
திலே, இறை - இறை யள வாயினும், தலை - தலையும், கழுத்து -
கழுத்தும், ஊன் - ஊன், செறி - செறிந்த, உடல் - உடலும்,
வாங்காது - விரையாது, கோர் - கோ, ஒங்க - ஒங்க, எழுது -
எழுதிய, சித்திரம் - சித்திரம், ஒத்த - போல், உறைருவர் -
இருப்பார், அவர்பால் - அவரிடத்து, சேருமோ - வந்து அடையு
மோ, காம - காம, கோய் - விபாதி, சிறிதும் - சிறி தளினும்,
எ - து. மற்ற - அகை.

பொ - னா. எ - து. மிகவும் சித்திரையைத் துறத்தால்
தேகத்தின்கண் விபாதிசன் வந்து பொருத்தம், அதனும் குறை
தலும் மின்றி, மிகுதலும் மின்றி, ஒரு சமமாகக் கொண்டு சித்திரை

பண்ணிப், பின்னர் விழிக்கு மிடத்துப் பொருத்திய சகாதத்திலே,
இறை யள வாயினும் தலையும், கழுத்தும், ஊன் செறிந்த வடலும்,
விரைபாது, ரேரே ஒக்க எழுதிய சித்திரம் போல் இருப்பார்,
அவரிடத்த வர் தடையுமோ காம விபாதி சிறி தாயினும், ஏ - ற.

‘சகாதகம்’ என்றது தமக்குக் கைவந்த பத்மாதக முதலிய
ஆதரங்கள். இதனுட் கூறிய இவக்கணத்தோடும் ஆதரங்
கட்டிச் சமாதியில் இருப்போர்க்குக் காமம் வத் தடையா தென்பது
காண்க.

‘குறாதலு மிகலு மின்றியோர் சமமாகக் கொண்டுகண்
வியிந்து’ என்றதற்கு உதாரணம்: பாமர்த்த தரிசகம். (பகவத்
கேத) (64) “என்மிகழு மியோகத்தை விப்பரிசே யெப்பொழு
தும், கொண்டு பயில் வர்க்கடைக்கா வென்னையே கூடுவார,
துண்டியினின் மிகுகாருண் றுப்பாரயிக் குறங்கிலோர், கண்
வியிலு பறத்துறப்பா கவக்கிதுகை வாராதால்.” ஏ - ம், தத்துவ
காலம் அயிர்த சகாம். (65) “செவ்வே யுடலுஞ் சிாமுங் கழுத்து
முற, வெவ்வா தத்தி விருத்தவர்க்குள் - கைவத்தால், வாத
முதலெய் கலிலா மதியுடையா, ராதக மென்ப தது.” ஏ - ம்,
கரும். மற்றும் வகுவனவற்றும் காண்க. (அஏ)

உறக்கமும் பரிபு மிருத்திஹ் காம முற்றிடா தற்ற
போழ் துன்ன, மிறக்குமொண் சமாதி யடைதலி னடையா
விடையிது மடுபவத் துபனை, மறக்கலா மையினு வச்சமும்
விட்டை மறித்தனா விச்சையு முடிகை, வெறுக்குநிக்
கிரகத் தாற்கணிப் பறலு மேவலான் மேவிடா ததுவே. (88)

ப - வா. உறக்கமும் - நித்திரை (மிருத்த காலத்தும்),
பரிபு - பரி, மிருத்திஹ் - மிருத்த காலத்தும், காமம் - காமம்,

உந்நிடாது - (வந்து) பொருத்தாது, அந்ந - (அந்த சித்திரை பரி)
 இவ்வாத, போழ்து - காவத்தம், ஒன் - ஒன்னிய, சமாதி - (ஞாந)
 சமாதி. அடைதலின் - கடுதலின், உன்னம் - உன்னம், துறக்கும் -
 இறந்து போ மாகலின், அடையா - (அஃது) அடையாது, [அந்
 சித்திரை பரி சமாதிக்கு இடை பிண்டிய காமத் தோன்றாதோ
 வென்னின்,] இடைபிலும் - (அவ்) இடைபிலும், அநி - வருத்தா
 சிற்ற, பய - பிரதி, துயரை - துன்பத்தை, மறக்கலாமையினால் -
 மறவாமையால், அச்சமும் - பயமும், கீட்டை - கீட் டுன்பத்தை
 (என்றைக்கு அடைவோமோ வென்று அதனை), மதித்தனல் -
 கருதுதலால், இச்சையும் - ஆனையும், உடலை - (அந் பாகாதிகளை
 ஒதுத்தல் முதலியவற்றால்) உடலை, வெறுக்கு - வெறுக்கு, சித்திரை
 கத்தால் - சித்திரைகத்தால், கனிப்பு - (மரச்) செருக்கு, அறனும் -
 இன்றி விருத்தனும், மேவலால் - பொருத்தலால், அது - காம
 வேல், மேவிடாது - பொருத்தாது, ஏ - ற. ஈ - அரை.

பொ - ணா. ஏ - து. சித்திரை யிருத்த காவத்தம், பரி
 யிருத்த காவத்தம், காமம் வந்து பொருத்தாது. அந்த சித்திரை
 பரி இவ்வாத காவத்தம், ஒன்னிய ஞாந சமாதி கடுதலின், உன்ன
 மிறந்து போ மாகலின், அஃது அடையாது. அந்த சித்திரை பரி
 சமாதிக்கு இடை பிண்டிய காமத் தோன்றாதோ வென்னின்,
 அவ் பிடைபிலும் வருத்தாசின்ற பிரயத் துன்பத்தை மறவாமையால்
 பயமும், கீட் டுன்பத்தை என்றைக்கு அடைவோமோ
 வென்று அதனைக் கருதுதலால் ஆனையும், அந் பாகாதிகளை
 ஒதுத்தல் முதலியவற்றால் உடலை வெறுக்கு சித்திரைகத்தால், மரச்
 செருக் கின்றி விருத்தனும் பொருத்தலால், காம வேல் பொருத்
 தாது, ஏ - ற.

சித்திரை யிருத்த விடத்தம், சமாதி கடுதிடத்தம், மனம்
 இறத்தலினாலும், பரி யிருத்த விடத்தம், உடலை சித்திரை

மிடத்தும், மாக் களிப்பு அறதலினாலும், பிரவீத் துன்பத்தை
கினைக்கு மிடத்தும், கீட் டின்பத்தை கினைக்கு மிடத்தும், பபமும்,
ஆசையும் தோன்றலாலும், காம மேவதற்கு இட மின்மையால்,
'மேவிடா ததுவே' என்றார். இவ்வ இரண்டு பாட்டாலும் காமம்
அடைபா திருத்தற்கு உபாடங் கூறினார்.

'அடுபவக் துபலா மறக்கலாமை'யினான்' என்றதற்கு உதா
ரணம்: காகி காண்டம். (66) "கருவிடை யழுத்துச் துன்பமு
கிவத்தின் கண்ணுறிற் கொடியவெக் கோயான், மருவெவ் துயரு
காவினா பெய்தி கருத்திடுச் துன்பமுங் கூற்றா, லுருவினை
பொருவுச் துன்பமு மீட்டுங் கருக்குழி யொன்றா தயரும்,
கெருவா கெண்ணி பின்பவீ டத்தை மேவகன் குணத்தலே
கெண்டும்." ஏ - ம், சிவ தருமோத்தரம். (67) "பொற்கடத்
தின் மலம்பொருத்திற் புல்லியரும் பொருணாசையா, லக்கடத்தைப்
பற்றியிடா கங்கையினு வகனிதனின், மக்கடம துடலினைத்தா
மலபாண்ட மெனவறிந்து, மெக்கணக்கா லிகழாதே யருவருப்பற்
திறுக்கின்றார்." ஏ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றிற்
காண்ட. (அஅ)

எங்குள புனன்மற் றிதுகழீஇ யிடுதற் கென்றுகா
லிடைப்படு மசுத்தக், கங்குடல் குலைபு மொருமகள்
மலம்புக் காடவு காடுமே யதுபோற், பொங்குபுன் மல
லுன் பொதியிதென் றொழிப்ப லெனவரு வருத்துடல்
பொறுக்குக், துங்கமா தவற்கு மெவ்வன மடவார்த்
தோயவு சேயமுட் டோன்றும். (89)

ப - ணா. எங்கு - எவ் விடத்து, உன - உன்னது, புனல் -
கீர், இது - இதனை, கழீஇயிடுதற்கு - கழுவுதற்கு, என்ற - என்று,
காலிடை - காலினிடத்து, பறம் - பட்ட, அசுத்தக்கு - அசுத்தத்
திற்கு, அங்கு - (அவ் வசுத்தம்மாட்ட) அவ் விடத்திலே தானே,

உடல் - (மகம் பொருது) உடல், குணமும் - கடுக்குறும், ஒரு - ஒரு, மகன் - (சுத்த) புருஷ னுனவன், மலம் - மலங்களே, சிறைத் தன்ன தடாகம், புக்கு - புருத்து, ஆடும் - மூழ்கவும், எடுமே - சீனைப்படு, அது போல் - அவன் போல், பொரு - (உள்ளே) சிறைத்த, புல் - புல்லிய, மல - மலங்கள் (புறத்திலே கவத் துவாங்கனிலும் கசிந்து ஒழுங்காகின்ற), ஊன் - மாயிசு, பொதி - கமை (ஆவிய), இது - இதனை, என் னா - என் னாக்கு, ஒழிப்பல் - நீக்குவேன், என - என் னா, அருவருத்த - (உள்ளத்தில்) அருவருப்புடனே, உடல் - உடலை, பொறுக்கும் - தாங்குகின்ற, தங்க - உயர்ச்சி பெருந்திய, மாதவற்கும் - மாதவத்தினை புடைபயனுக்கும், என் னாம் - எப்படி, மடவார் - மடவாரா, தேவையும் - கடவும், கேயம் - அன்பு, உன் - மகத்தின்கண், தேன்றம் - தேன்றம், எ - று, ம் - று - அசை.

பொ - ணா. எ - று. என் னிடத்தில் உள்ளது நீர் இதனைக் கழுவுதற் கென்று, காலி னிடத்துப் பட்ட அசுத்தத்திற்கு, அவ் வசுத்தம்பட்ட அவ் விடத்திலே தானே, மகம் பொருது உடல் கசிக்குறும் ஒரு சுத்த புருஷ னுனவன், மலங்களே சிறைத் தன்ன தடாகம் புருத்து மூழ்கவும் சீனைப்படு, அவன் போல், உள்ளே சிறைத்த புல்லிய மலங்கள், புறத்திலே கவத் துவாங்கனிலும் கசிந்து தொழுங்குகின்ற மாயிசுக் கமை யாவிய இதனை, என் னாக்கு நீக்குவே னென்று உள்ளத்தில் அரு வருப்புடனே, உடலைத் தாங்குகின்ற உயர்ச்சி பெருந்திய மாதவத்தினை புடைபயனுக்கும், எப்படி மடவாராக் கடவும் அன்பு மகத்தின்கண் தேன்றம், எ - று.

காலிற் பஹி அசுத்தத்திற்கு உடல் குணம் நீர் தேன்றம் ஒரு மகன், மல தடாகத்தில் மூழ்க சீனைப்படு போல், உடலை மலம் பொதி யென்று அறிந்து, இதனை என் னாக்கு நீர் நீக்குவேன்

என்ற, மாத்தின் அரு வருப் புற்று, இ கீக்குதர்கு
வாகிய வீட்டினக் கருது மாதவன், அசுத்தமீ தசுத்த மாய்
மாதர் கூட்டுரலின் சினைவா எனப்பது காண்க.

புரிவோ சொதிருரு வசினா னுதிய மாதர்
ஊர் துன்னம், வருத்திதின் நியாது புரியினு கோக்கார்
மற்றிவ னுற்றமா தனையும், பொருத்துமோர் வெளின்மீ
தேறவிட் னெனாய் போனனி கோக்குமென் போல்வா,
நிருத்தன விடத்தாங் கவர்வரின் கிழியோ டென்படு
மோபதைத் திதயம். (90)

ப - னா. அரும் - அரிய, தவம் - தவத்தின், புரிவோர் -
பண்ணுகின்ற பெரியோர், எதிர் - முன்னர், உருவரி - ஊர்வரி,
ஆதிய - முதலிய, மாதர் - (அரம்பை) மாதர், வந்து - வந்து
(எங்கள் உபசாரப் பணி விடைகளைக் கைக்கொண்டிருநித்
தேவரீர் எங்கள் மீது காருணியம் வைக்க வேண்டுமென்று கூறி),
உன்னம் - உன்னம், வருத்தி - வருத்தி, கின்ற - கின்ற, யாது -
யாது, புரியினும் - செய்தா ராயினும், கோக்கார் - (அவ்வுபசாரப்
பணி விடைகளைக் குறித் தாயினும் அவரைப்) பாரார், மற்ற -
அவர் கீங்கவாகிய, இவன் - இக் கிலத்து, உற்ற - உன்ன,
மாதனாயும் - மாதனாயும், பொருத்தம் - பொருத்தமின்ற, ஒர் -
ஒர், வெளின் - அனரின், மீது - (மாத்தின்) மீதே, ஏற - ஏற,
ட்டி - விட்டி, உள - உன்ன, காய் - காய் (அதனைப்)

இவ தனக்குப் பயன் இன்றாயிருத்தும் பார்த்தல்), போல் -
என - (அவரைப் பார்த்தவினாலே தமக்குப் பயனின்ற
யிருத்தும்) மிகவும், கோக்கும் - பாராசின்ற, ஏன் - என், போல்
வார் - போல்வார், இருத்தன - இருத்த, இடத்து - இடத்தின்,
அவர் - அந்த அரம்பை மாதர், வரின் - வந்தா ராயின், கிழியோடு -

கண்ணுடனே, இதயம் - மாரும், பதைத்து - (பதை) பதைத்து,
என் - என்ன, படுமோ - (பாடு) படுமோ (பாம் அறியேம்),
எ - று. தான் - ஆககு - அரை.

பொ - ரை. எ - து. அரிய தவத்தினால் பண்ணுகின்ற
பெரியோர் முன்னர் ஊங்கி முதலிய அரம்பை மாதர் வந்து எங்க
குபசாரப் பணியினுடனாக் கைக்கொண் டருளித் தேவரீர்
எங்கண் மீது கருணியம் வைக்க வேண்டு மென்று கூறி, உள்ளம்
வருத்தி கின்று பாது செந்தா ராலிலும், அவ் ஷபசாரப் பணி
விடைகளைக் குறித் தாலிலும் அவரைப் பாரா; அவர் கீழ்க் வாகிய
இக் கிலத் தன்ன மாதரையும், பொருத்தாகின்ற ஓரணியை மாத்
தின் மீதே ஏற விட்டுள்ள காய், அதனைப் பார்த்தலினாலே
தனக்குப் பயன் இன்று திருத்தும் பார்த்தல் போல, அவரைப்
பார்த்தலினாலே தனக்குப் பய னின்ற திருத்தும், மிகவும் பாரா
கின்ற என் போவ்வார், திருத்த விடத்தின் அந்த அரம்பை மாதர்
வந்தா ராவின், கண்ணுடனே மாரும் பதை பதைத்து என்ன பாடு
படுமோ பாம் அறியேம், எ - று.

‘கெளன்மீ தேற விட்டுள் காப்போ னனி கோக்கும்’
என்றார், ‘அணி வேற விட்ட காய் போ லென் பார்த்தின்றாய்’
என்பது ஒருவக வழக்கச் சொல் வாகவின். விழி பதைத்தல் -
காம விருப்பினாலே பிரழ்த்த கோக்குதல். (கஉ)

பெற்றதாய் முதலோர்ப் புரையமா தரைபென்
பெருந்துற.வடைதானோன் தவமுஞ் சிற்றொரு மனைத்
தன் மனைபென விசேதத் திறத்துரைப் பிதுமுனங்
கிரகத், துற்றா டனது மகடனை பவன முரைத்திபா
மைதிற்பழு தென்னாற், பெற்றொழு, பவந்தேர டமுனையும்
கிழைதல் புரியினென் னுன்கொஞல் வறமே. (க௩)

ப - னா. பெற்ற - (தன்னைப்) பெற்ற, தாய் - தாய், முதலோர் - முதலானோரை, புனாய - போல, மாதனா - மாதர்களை (எல்லாம்), என் - கருதாசின்ற, பெரும் - பெரிய, துறவு - துறவினை, அடைந்துளோன் - அடைந்தவன், தவழும் - தவழ்வின்ற சிற்ற - சிறிய, ஒரு - ஒரு, மனை - பெண்ணினை, தன் - தனது, மனை - மனைவி, என - என்று, விகோத - விகோத, நிரத்த - முறைமையால், உரைப்பினும் - சொல்லினும், முனம் - முன்னம், கிரகத்து - இவ் வாழ்க்கையில், உற்ற - இருந்த, கான் - காலத்து, தனது - தனது, மகன் தனை - மகனை, அவனம் - அங்ஙனம், உரைத்திடாமையில் - சொல்லாமையினால், பழுது - (அங்ஙனம் சொல்லாதும்) குற்றமாம், என்ருல் - என்ருல், பொன் - பொன்னால் (ஆகிய), தொடியவர் - தொடியினை புடையாரது, தேரன் - தேவரினை, தழுவவும் - அணையவும், விழைதல் - (மகத்தின்கண்) விரும்புதல், புரியின் - செய்வின், அவ் அறம் - அத்திறமறிதனை, என் ஆம் - ஏதனோடு சேர்த்தல் ஆகும், ஏ - று - 'மகன் தனை' என்பதில் தன் - ஏ - கொல் - அகை.

பொ - னா. ஏ - று. தன்னைப் பெற்ற தாய் முதலானோரைப் போல, மாதர்களை எல்லாம் கருதாசின்ற பெரிய துறவினை அடைந்தவன், தவழ்வின்ற சிறிய வெரு பெண்ணினைத் தனது மனைவி பென்று விகோத முறைமையாற் சொல்லினும், முன்னம் இவ் வாழ்க்கையில் விரும்புதல் காலத்துத் தனது மகனை அங்ஙனம் சொல்லாமையினால், அங்ஙனம் சொல்லாதும் குற்றமாகென்றால், பொன்னால் வாயி தொடியினை புடையாரது தேவரினை அணையவும், மகத்தின்கண் விரும்புதல் செய்வின், அத்திறமறிதனை ஏதனோடு சேர்த்த னாகும், ஏ - று.

துறவறத்திற்கு மனைவி விழைதல் மிகவு மாகாமையால், அத்திறமறிதல் போல தாய் வைத்தும், அத்தனைப் பிரகாரியும்,

இவ் வாழ்க்கை, வாழ் பிரத்த மென்னும் இவைகளோடும் சேர்த்த வாகாமையால், 'என்னஞ்சொ லல் வறமே' என்றார். (கக)

சிறந்தகற் புடைய மாதரும் பரத்தை பருமலாத் தெரிவைவர் புவிமேற், சிறந்தகாட் பிறந்தான் போலு நெஞ் சகத்தைப் பிரிசடை புரிபளு மொருவ, விறந்ததன் னிச்சை பெண்ணமல் வண்ண மிகத்தினுக் செயப்படா துடையத், துறந்தகா லிபிலு காகிலவீழ்த் தியம துதுவர் வருத்தலி னன்றே. (92)

ப - னா. சிறந்த - (மகளிர் இவர்களை மெல்லும்) சிறத் துள்ள, கற்பு - கற்பு, உடைய - உடைய, மாதரும் - மாதரும், பரத்தையரும் - வேளை மாதரும், அவா - அவ்வகை, தெரிவைவர் - விவரிக்கா மாதர், புவி மேல் - புவியின்கண்ணே, பிறந்த - பிறந்தா னான் - மகளிலே, பிறந்தான் - பிறந்தவன், போலும் - போலும், நெஞ்சகத்தை - (நெஞ்சகத்திலே வஞ்சகத்தை வைத்துக் கொண்டு தவத்தோர் ணை போல் வாக்குக் காயகனில்) நெஞ்சகத்தை, பிரி - பிரித்து, ணை - (பிரிக்குக் காட்டு) ணைக்கு, உரியன் - உரியன், ஆம் - ஆகிய, ஒருவன் - ஒருவன், தன் - தனது, இறந்த - மிகுந்த, இச்சை - ஆசை, எவணம் - எப்படியோ, அங் வண்ணம் - அப்படி, இகத்திலும் - இம்மையிலும், செயப்படாத - செயல்படாது, உடைய - உடையின, துறந்த - கீழ்ப்ப, காலிலும் - (மறமைக்) காலத்திலும், வம் - வம், துதுவர் - துதுவர், காகில் - காகத்தில், கிழ்த்தி - கிழ்த்தி, வருத்தலின் - வருத்தலினாலும், எ - த. அன்ற - எ - அன்ற.

பெ - னா. எ - த. மகளிர் இவர்களை மெல்லும் இவ் துள்ள கற் புடைய மாதரும், வேளை மாதரும், அவ்வகை தெரிவைவர் வாழ், புவியின்கண்ணே பிறந்த மகளிலே பிறந்தான் போலும்.

செஞ்சகத்திலே உஞ்சகத்தை வைத்துக் கொண்டு, தவத் தோர் ஊட போல், வாக்குக் காயங்களில், செஞ்சகத்தைப் பிரித்து பிரிக்குக் காட்டு ஊடக்கு உரிய குறிய ஒருவன், தனது மிகுந்த ஆசை யெப்படியோ, அப்படி இம்மையிலும் செய்வக் கூடாத படியினாலும், உடம்பினே கீங்கிய மறமைக் காலத்திலும், உம துதுவர் காகத்தில் வீழ்த்தி வருத்தலினாலும், எ - று.

சுற் புண்டா' மகனிருக்கு இம்மை மறமைகளிலும் இன்பம். பாத்நையருக்கு இம்மையில் இன்பம். வியபிசார மாதருக்கு இம்மை மறமைகளிலுக் தன்பம். அவர் போலச் சந்த தவத்தி னர்க்கு சீரான முதலியவர்களுக் இம்மையிலும், தபோ பலத்தான் மறமையிலும் இன்ப மென்பதும், இவ் வாழ்வானுக்கு இம்மையில் இன்ப மென்பதும், கூட பொழுக்கம் உடையோனுக்கு இம்மை மறமையிலும் தன்ப மென்பதும் காண்க. வியபிசார மாதர் தன்மை போல், செஞ்சகத்தைப் பிரி ஊட புண்டபோன் தன்மையு மிருத்தலிற், 'பாத்நையருமவாத் தெரிவையர் புவிமேற் பிரித்த ஊட் பிரித்தான் போலும்' என்றார். 'எங்குள் புனன் மற்' நென்பது முதல், இக் காங்கு பாட்டாலும் தவத்தோர்க்கு மறை விழிமெய் களிரும் மகனினா கினைக்க வாகா தென்றும், பார்க்க வாகா தென்றும், கூட வாகா தென்றும் கூறிய வறு காண்க. (கஉ)

மையப்படு விழியா ரின்பமோர் முன்னி மவரின்வாய்த் தேனையொப் பெனக்கண், டொப்பில்பே ரின்பம் வேண்டி னோன் வேண்டி புலகலே நெவைகொடுத் திடினாக், துய்ப்பமற் றடுப்ப சிசாண்டுமே பன்றித் தொடுவனோ திரிநிலற் றினுக்கர், குப்பைசா ரிடம்புக கிடுதலி னவற் றைக் குறித்தொரோ ரிடம்புகா மையினே. (93)

ப - ஸா. மை - மை, படு - பொருத்திய, விழிபார்
கண்ணினை புடைய மாதராக் (கரும்), இன்பம் - இன்பம், ஓர் -
ஒரு, முள்ளி - முள்ளி, மலரின் வாய் - மலரின் கண் (உள்ள),
தேனை - தேனுக்கு, ஒப்பு - சமாகம், என - என்ற, கண்டு -
கண்டு (தாந்த), ஒப்பு - ஒப்பு இவ் - அற்ற, பேர் இன்பம் -
பே ரின்பத்தை, வேண்டுகோள் - (அடைய) விரும்பினோன்,
உலகர் - உலகத்தார், வேண்டி - (தன்னை) வேண்டி (க் கொண்டு),
வேற - வேறே, எகை - எவற்றினை, கொடுத்திடினும் - கொடுத்தா
ரானிலும், துப்ப - உண்பனவும், உடுப்ப - உடுப்பனவும் (ஆகிய),
இரண்டுகே - இரண்டுகே, அன்றி - அன்றி, பிரித - பிரித
(ஒன்றினையும்), தொடுகோ - (கையினையும்) நீண்டுகோ, [ஆனால்
இவை பிராண்டையும் காங்கவாமோ வென்னிவ்] இவற்றினுக்கு -
இவற்றினைக் குறித்த, ஊர் - ஊரினிடத்தம், குப்பை -
குப்பை, சார் - சார், இடம் - இடத்தம், புகிடுதலின் - செல்லு
கையால் (இவை காங்கிக் கொள்ள வாகும்), அவற்றை - மந்தைய
வற்றினை, குறித்த - குறித்த, ஒரு ஓர் - ஒரு, இடம் - இடத்
திலே, புகாமையின் - செவ்வாமையால் (அவற்றினை காங்க
வாகாத), எ - த. ஏ - அகை.

பொ - ஸா. எ - த. மை பொருத்திய கண்ணினை புடைய
மாதராக் உடும் இன்பம் ஒரு முள்ளி மலரின் ஊன் தேனுக்குச்
சமாக மென்ற கண் தாந்த, ஒப் பற்ற பே ரின்பத்தை அடைய
விரும்பினோன், உலகத்தார் தன்னை வேண்டிக் கொண்டு வேறே
எவற்றினைக் கொடுத்தா ரானிலும், உண்பனவும், உடுப்பனவு மாகிய
இரண்டுகே பன்றிப் பிரி தொன்றினையும், கையினையும் நீண்டு
கோ, ஆனால் இவை பிராண்டையும் காங்கவாமோ வென்னிவ்,
இவற்றினைக் குறித்த ஊரினிடத்தம், குப்பை சா ரிடத்தம்,
செல்லுகையால், இவை காங்கிக் கொள்ள வாகும், மந்தையவற்
றினைக் குறித்த, ஒரு ரிடத்திலே செவ்வாமையால் அவற்றினை
காங்க வாகாத, எ - த.

இவ் வாழ்க்கை மீன்பத்தை அற்ப மெனத் துறந்து போராத் தத்தை அடைபத் தொடங்கினான், தன்னைப் பிரிர் வந்து பின் சென்று வெற்றினைக் கொடுப்பினும், உண்பனவும், உடுப்பனவு மன்றிப் பிறி தொன்றினையும் அங்கீகரிக்க வாகா தென்பது கண்டு கொள்க.

‘மெய்ப்படு விழியா ரின்பமோர் முன்னி மவரின்வாய்த் தேனை பொப் பெனக்கென்று’ என்றதற்கு உதாரணம்: ஆர்த்த போதம். (68) “கள்ளக் கோவக்க ருக்குழன் மாதர்பான், முன்னித் தேனை மு னித்தயர் முத்தியாம், வெள்ளத் தேனைவி ரும்பும்வி டாயினு, வெள்ளிற் போதுமி ஈதட னேகினுன்.” எனவரும். மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க. (கஉ)

தனைகனி பிரித்து வருத்திமற் றொருவன் சந்தா மாதிய பூரி, பினமலர் மாலை புனைபினு முனிவா லிழுத்து னை தடித்துதைத் துடலிற், பினைமல மாதி பூரினு மன்றோன் பிரியமப் பிரியமொன் றின்றி, வினைவழி முனை னைந்தொழிவ் புரியும் விதத்தையே நோக்கியுண் மகிழும். (94)

ப - னா. மற்ற - பிறன், ஒருவன் - ஒருவன் (வந்து), தனை - தன்னை, கனி - மிகவும், வருத்தி - வருத்தி, இர்த்த - வேண்டி (க் கொண்டு), சந்தகம் - சந்தகம், ஆதிய - முதலிய, பூரி - பூரி, இனம் - ஈகா (வாய் உன்ன), மலர் - மலர்களினும் (இயற்றப்பட்ட), மாலை - மாலைகளை, புனைபினும் - தரித்தா னாயினும், முனிவா - (அவை வன்றிக்) கோபித்து, இழுத்த - இழுத்து, வைது - வைது, அடித்து - அடித்து, உதைத்து - உதைத்து, உடலில் - உடம்பின் கண்ணை, பினை - பின்னல், மலம் - மலம், ஆதி - முதலியவற்றை, பூரினும் - பூரினா னாயினும், அன்றோன் - அந்தத் தயத்தினோன்,

பிரியம் - (என்று செய்தா னென்றும், தீது செய்தா னென்றும்
கருதி) விருப்பும், அப்பிரியம் - வெறுப்பும், ஒன்று - சிறி
தாயினும், இன்றி - இவ்வமல், வினை - (தனது) என் வினை தீ
வினைகளுக்கு, வழி - ஈடாக, முனைவன் - (அவன் அவன் அது
முன்னியவாகச் சக தக்கவனை ஊட்டுதற்கு) இறைவன்,
புரியும் - செய்யும், ஐ - பஞ்ச, தொழில் - கிருத்தியம் (என்று
அறித்து), விதத்தையே - (அப் பஞ்ச கிருத்தியம் செய்யும்)
விதத்தையே, கோக்கி - பார்த்து, உன் - உன்னே, மகிழும் -
மகிழ்த்து (இருப்பான்), ஏ - து.

பொ - ளா. ஏ - து. பிரகிருவன் வந்து தன்னை பிரிவு
வருத்தி வேண்டிக் கொண்டு, சந்தர முதலிய பூரி, காசாவ புன்ன
மனக்கலினம் இயற்றப்பட்ட மானகளைத் தரித்தா னாயினும், அவை
வழங்கி, கோபித்து இழுத்து வைத்து அடித்து உதைத்து உடம்பின்
கன்னே பின்னர் மல முதலியவற்றைப் பூரினா னாயினும், அந்தத்
தவத்தினால், என்று செய்தா னென்றும், தீது செய்தா னென்றும்
கருதி, விருப்பும் வெறுப்பும் சிறி தாயினும் இவ்வமல், தனது என்
வினை தீ வினைகளுக்கு ஈடாக அவன் அவன் அது முன்னிய
வாகச் சக தக்கவனை ஊட்டுதற்கு இறைவன் செய்யும் பஞ்ச
கிருத்திய மென்று அறித்து, அப் பஞ்ச கிருத்தியஞ் செய்யும்
விதத்தையே பார்த்து உன்னே மகிழ்த்திருப்பான், ஏ - து.

‘ஒருவன் சந்தர முதலிய பூரி பின் மலர் மான புனைவினா
முனியா விழுத்தவை தடித் ததைத் துடவிற் பின் மனாதி
பூரினும்’ என்றதற்கு உதாரணம்: பெருந்திட்டி. (13) “வையினும்
வாழ்த்தின மன்கொ டேத்தினும், வெய்யவாசின விழ தாக்கினு,
மெய்யின மெய்யின வியாத செய்யினு, வையெடு மிழ்க்கின னாதி
செய்யெ” எனவரும். மற்றவர்களுள் வந்தார். (14)

தந்தைதாய் பலமா தியகொடுத் திடவுந் தக்கைபுண்
செவியினுக் கிடவு, மைந்தவா வென்னுங் குறித்தெழுந்
தோடி வருதல்போ குதல்செய மகனி, னைந்தொழில் புரிய
மெந்தையுந் வழியிந் தருள்கக மாநிய வருங்காந்,
சிந்தையுன் விழைந்து முற்செலா ரழிந்து பிற்செலாந்
மாசரத் தெளிந்தோர். (95)

ப - னா. தந்தை - தந்தையும், தாய் - தாயும், பலம் -
(மூப்) பழம், ஆதிய - முதலிய (பழங்களை), கொடுத்திடவும் -
கொடுக்கவும், புண் - புண் (பொருத்திய), செவியினுக்கு -
செவிக்கு, தக்கை - தக்கை, இடவும் - இடவும், மைந்த - மைந்த,
வா - வா, என்னும் - என்று அழைத்தவுடனே, குறித்து -
குறித்து, எழுந்த - எழுந்த, ஒடி - ஒடி, வருதல் - வருதலும்,
போகுதல் - (குறித் தெழுந் தோடிப்) போகுதலும், செயும் -
செய்யும், மகனின் - பிள்ளை போல், ஐ - பஞ்ச, தொழில் - இருத்தி
யங்களைபுழ், புரியும் - பண்ணுகின்ற, எந்தை - எமது (தந்தை
யாகிய) இறைவன், ஊழ் - ஊழ், வழி - விளைப்படியே, ஈத்து -
கொடுத்து, அருள் - அருளிய, சுகம் - சுக, ஆதிய - துக்கங்கள்,
வருந் காலம் - வருமிடத்து, சிந்தையுன் - (சுகம் என்று) மகத்தின்
கண், விழைந்து - விரும்பி, முன் - முன், செலாந் - சென்று
பந்தூர், அழிந்து - (தன்பம் என்று மகத்து ஈடு) அழிந்து, பின் -
பின், செலாந் - சென்று இடையார், மாசு - (மூக்) குற்றங்களும்,
அற - அற, தெளிந்தோர் - (கேத ஆகமங்களைத்) தெளிந்த
பெரியோர், எ - று.

பொ - னா. ஏ - று. தந்தையுந், தாயும் மூப் பழ முதலிய
பழங்களைக் கொடுக்கவும், புண் பொருத்திய செவிக்குத் தக்கை
கிடவும், மைந்த வா வென்று அழைத்த வுடனே, குறித் தெழுந்
தோடி வருதலும், குறித் தெழுந் தோடிப் போகுதலும், செய்ந்து

பிள்ளை போல், பஞ்ச இருத்தியங்களைவும் பண்ணாவின்ற எமது தந்தை யாகிய இறைவன், ஊழ் வினைப் படியே கொடுத்தருளிய சக துக்கங்கள் வருமிடத்துச், கடிமென்று மாதந்தின்கண் விரும்பி முன் சென்று பற்றார். தன்பமென்று மாதந்தி டுழித்த பின் சென் நினைபார், முக் குற்றங்களும் அற வேதாகமங்களைத் தெளிந்த பெரியோர், ஏ - ற.

இவை பிசாண்டு பட்டானும் தவத்தினர், சில்கண் முன்னிலை யாகச் சக துக்கங்கள் வந்த விடத்து, அச் சிலச் செயலாக ஈடாது சிலச் செயலாக காடி, அருப்பு வெறப் பின்றிச் சம பாவனையோடு இருக்க வேண்டுமென்று கூறிய வறு காண்க.(கஜ)

இத்தகைய பிடைப்பா முாயவா லயமற் நிருண்மிரு முடுக்கா திகளிற், சுத்தமெய்த் தவொப் பொழுதடைந் துறிணர் தோன்றாரு தச்சமங்கவர்பா, வத்தனில் அடலைப் புறக் குஞான் நழிப்பா நிலைபவ னேபிண மழக்கின், வைத்தவண் புரப்பா நிலையெனத் துணிவு மாதத்தினு ளிருத்தலி னன்றே. (96)

ப - ணா. இ - இந்த, தவாயிடை - பூயின்சுண்ணை, பாழ் ஆய - பாழ், ஆவயம் - கோயில், இருள் - இருள், மிரு - மிருத்த, முடுக்கர் - (மலைக்) கெல், ஆதிகளில் - முதலிய இடங்களிலே, சுத்த - பரிசுத்த மாகிய. மெய் - சத்திய, தவ - தவத்தோர், எப் பொழுது, எக் காவத்திலே, அடைத்த - சென்ற, உறிணம் - இருத்தாராயினும், அகரு - அவ் விடத்திலே அகர்பாவம் - (பாம்பு முதலியவற்றால் தன்பம் வரும் என்று) அகாது மாதந்தின்கண்ணே, அச்சம் - பயம், தோன்றாரு - தோன்றாது, அத்தன் - இறைவன், இவ் அடலை - (தான் படைத்த) இவ் அடலை, புரக்கும் - வாக்ரு, ஞான்று - வாலில், அழிப்பார் - அழிப்பார், இவ் - (ஒருவரும்) இவ்விடம்.

அவனே - (படைத்துக் காக்கும்) அவனே, பினும் - பின்னரும்,
அழிச்சின் - அழிக்குமிடத்தில், இவன் - இச் சிலத்தின்கண்,
வைத்து - வைத்து, புரப்பர் - காப்பர், இவை - (ஒருவரும்) இவ்வை,
எனும் - என்னும், துணிவு - சிச்சயம், மகத்தினுள் - (அவாது)
மகத்தின்கண்ணே, இருத்தவின் - இருத்தவிலும், எ - று. மற்ற -
அன்ற - எ - அவை.

பொ - னா, எ - று. இத்தப் பூமியின்கண்ணே பாய்ங்
கோயில் இருவர் யிருத்த மலிக் கெலி முதலிய இடங்களிலே,
பரிசுத்த மாயிய சத்திய தவத்தோர், எக் காலத்திலே சென்
றிருத்தா காவினும், அவ் விடத்திலே பாய்பு முதலியவற்றால்,
தன்பம் வரு மென்று, அவாது மகத்தின்கண்ணே பயம்
தோன்றாது. இறைவன் தான் படைத்த இவ் வுடிலாக் காக்கு
களில், அழிப்பர் ஒருவரும் இவ்வை; படைத்துக் காக்கும் அவனே
பின்னரும் அழிக்கு மிடத்தில், இச் சிலத்தின்கண் வைத்துக்
காப்பர் ஒருவரும் இவ்வை; என்னும் சிச்சயம் அவாது மகத்தின்
கண்ணே இருத்தவிலும், எ - று.

இதனுள்ளே, பாய்ங் கோயில் முதலிய விடங்களிலே, ஏகாந்த
மா யிருக்கும் போது, இராக் காலங்களிலும் சிவச் செயலை காண்பு
பயப்படா திருக்க வேண்டு மென்று கூறிய வாறு காண்க. (கா)

ஊரையோம் புதல்லை விடுத்துரை புலப்பா ருணர்வ
மோன் முனைய கம்பி, தாதுகாத் தமையா னுடல்
விழைத் திருனத் தத்துவ நிலைபுங்கை தவறி, பீசமார்
யிறப்புந் திடுவனைத் தொழிற்கு மிறையதி காரியென்
றெண்ணு, ஓசாமொன் றையே தொடருமோர் புரு
ணன்னுலன் பாகதி தின்னம். (97)

ப - ரா. ஊனை - (ஊன் பொருத்திய) உடம்பினை, ஒம்பு
தல் - பாதுகாத்தல், கைவிடுத்து - கைவிட்டு, உனை - உனது
வடிவை, உவப்பவர் - விரும்புவார், உணர்வர் - (அதனை)
பொருள், என்று - என்று ஆன் உடை - (என்னை) ஆளாக அடைய,
சம்பி - சந்தர்ப்ப பெருமா னாயினார், உணர்த்தமையால் - ஒதினமை
யால், தான் - தான், உடல் - உடலை, வினாத்திறன் - (பாதுகாத்த
தற்கு) விரும்பினான், அ - அந்த, தத்துவ - பா தத்துவ, நிலையும் -
நிலைமையை, கைதவறி - (அறிவும் அறிவும் தன்னை விட்டு நீங்கித்,
தன்னால் உடலைப் பாதுகாக்கக் கூடாமையால் அங் ஈடலும்)
நீக்கி, ஈசம் - (மதுமைக்கன்) இழிவு, ஆர் - பொருத்திய, பிரபு -
பிரப்பிணையும், உற்றிடுவன் - அடைவன் (ஆதலின்), ஐ - பஞ்ச,
தொழிற்கும் - கிருத்தியத்திற்கும், இறை - இறைவனை, அதிகாரி -
அதிகாரி, என்று - என்று, என்னா - அறித்த (இங் ஈடலை அங்
விவரமன் வசமாக ஒப்பித்த), ஞாயம் - ஞாயம், ஒன்றினையே -
ஒன்றினையே, தொடரும் - (விடாது) பற்றும், ஐ - ஒரு,
புருடன் - புருஷன், பாகதி - பாகதியினை, என்னுமன் - அடை
வன், நிண்ணம் - (இது) உன்மை (ஆம்), ஏ - ஏ.

பொ - ரா. ஏ - து. ஊன் பொருத்திய உடம்பினைப் பாது
காத்தல் கைவிட்டு, உனது திரு வடிவை விரும்புவார் அதனை
அறிவா என்று, என்னை ஆளாக அடைய சந்தர்ப்ப பெருமா
னாயினார் ஒதினமையால், தான் உடலைப் பாதுகாத்தற்கு விரும்
பினான், அந்தப் பாத்துவ நிலைமையை அறிவும் அறிவும் தன்னை
விட்டு நீங்கித், தன்னால் உடலைப் பாதுகாக்கக் கூடாமையால்
அங் ஈடலும் நீக்கி, மதுமைக்கன் இழிவு பொருத்திய பிரப்பிண
யும் அடைவ னாதலின், பஞ்ச கிருத்தியத்திற்கும் இறைவனை
அதிகாரி பென்ற அறித்த, இங் ஈடலை அங் விவரமன் வசமாக
ஒப்பித்த, ஞாய மொன்றினையே விடாது பற்றும், ஒரு புருஷன்
பாகதியினை அடைவான், இது உன்மையால், ஏ - து.

‘ஊனியோம்புதல் கையிடுத் துணை யகப்பா ருணர்வர்’ என்ற தர்ம உதாரணம்; தேவாரம். (70) “தேனைக் காகல் கொண்டு விண்ட கொன்றைச் செழுந்தாசாய், ஊனைக் காகல் கொண்டு சின்னா நறியா செறிவானே, யானைக் காலி வானே பானே யன்னா மலையானே, பூனைக் காகல் வாகிட் டென்னை யுகப்பா ருணர்காரே.”
எ - ம், மத்தும் வருவனவற்றும் காண்க. (1க௭)

உன்னதுன் டாமற் தீர்வதின் நெனவெண் காடனோ திரிதலி னுறுமும், தன்னொணு னமரீனெவ் விதத்தினு தழைத்து தவம்புரி காலைபூ னுபிரை, விள்ளல்செய் திடினு ஞாசா தகனுண் மேலுமவ் வாதனை பொடும்போய்த், தென்னிய போக முண்டுமீண் டடைவன் சிவமதுற் பவம தொன் திரண்டில். (98)

ப - ண. உன்னது - உன்னது, உண்டாம் - (ஒளிப்பினும்) உண்டாம், இவ்வது - இவ்வது, இன்ற - (ஒரு காலத்தும்) இல்லை, என - என்று, வெண் காடர் - திரு வெண் காட
தவின் - ஒதுதலினாலே, உறம் - பொருந்தாவின்ற,
வினைபை, தன்ன - (யாவாறும்) தன்ன, ஒணுமையின் - கடாமை யாகல், தவம் - (தான்) தவத்தினே, புரி காலை - பண்ணும் காலத் தில் (அந்த ஊழ்வினை), ஏ - எந்த, விதத்தினும் - விதத்தாவ் னுமினும், தழைத்து - (வந்து) பொருத்தி, ஊன் - (தன்) உடம் பினைபும், உபிரை - உபிரினைபும், விள்ளல் - வேருக்குதல், செய் திடினும் - செய்தாறும், ஞாச சாதகன் - ஞாச சாதக னுனவன், உன் - (தன்) உன்னத்தின்கண், மேலும் - மேலிய, அ - அந்த, வாதனையொடும் - (சுத்த) வாதனை யுடனே, போய் - (ஊர்த்த லோகம் களியே) சென்று (இருத்து), தென்னிய - சுத்த, போகம் - போகம் கினை, உண்டு - அதுபவித்து, மீண்டு - (பின்னர்) மீண்டும் (பூமியின்

கண் வந்து), ஒன்ற - ஒரு, உற்பவமது - சகாம், இரண்டில் - இரண்டு (சகாத்நிலே பரிபூரண ஞாதத்தைப் பெற்றது), செவமது - செவத்திலை, அடைவன் - அடைவான், ஏ - து. “செவமது, உற்பவமது, ஏன்பதில் அது பருதிப் பொருள் விருதி,” மற்ற - அரை.

பொ - ணா. ஏ - து. உன்னது ஒளிப்பினும் உண்டாம், இவ்வது ஒரு காலத்தாம் இவ்வின பென்றது, திரு. சென் கால எயனார் ஒதுதலினாலே, பொருத்தாகின்ற ஊழ் வினையை பாப ராலும் தன்னக் கட்டாமையால், தான் தவத்தினினைப் பண்ணும் காலத்தில், அந்த ஊழ் வினை எந்த விதத்தா னாயினும் வந்து பொருத்தித் தன் னுடம்பினாயும், உயிரினாயும் வேருக்குதல் செய் தாலும், ஞான சாதக ஞானவன், தன் னுன்னத்தின்கண் மேலிய அந்தத் சத்த காதனை உடனே ஊர்த்த வேகங்களிலே சென் திருத்த சத்த வேகங்களை அதபலித்தல், பின்னர் மீண்டும் பூமியின்கண் வந்து, ஒரு சகாம், இரண்டு சகாத்நிலே, பரிபூரண ஞாதத்தைப் பெற்றுச் செவத்திலை அடைவான், ஏ - து. (௧௮)

அருத்தவ விலக்கிவ் வுடற்பரிப் பதுதா னச்சமா திகடரு மூலர், திருத்துறஞ் சித்தை சிவன்களே யாவர் வரினுமென் றமைவிற்பே திப்பான், பொருத்தினும் வானே ரெதிர்முதிர் கொலைவெம் பூதமா திபவனைத் திடினு, மிருத்ததஞ் சமாதி நிலைகுலை யாதோ ரெண்ணிய வெண்ணியாக் கடைவர். (99)

ப - ணா. அதம் - அரிது (ஆகிய). தவ - தவத்தினுக்கு, விலக்கு - மாறுபாடு, இவ் - இவ், உடல் - உடம்பின, தான் - தாம், பரிப்பது - பாத கருக்குதல், அச்சம் - (அதனும்) பயம், ஆதிகன் - (ஆன அபிமானம்) முதலியவன், தரும் - (மாத்திரிகன்) உண்டாம் (ஆகிய), யாவர் - (தவத்தினுக்கு இடைபூத சென்

வைராய் தீபம்.

தற்கு) லாவர், வரினும் - வந்தா ராயினும், கம் - கமது, சிந்தை - சிந்தை, சென்கனே - செனது திரு வடியின்கண்ணே, திருத்தம் - திருத்தாசிற்கும், மூலர் என்றமையில் - என்று திரு மூல ராயனார் உரினமையால், பேதிப்பான் - (மகத்தினைப்) பேதிக்கும் பொருட்டு, எதிர் - (தமது) எதிரே, வானோ - தேவர்கள், பொருத்தினும் - வந்தா ராயினும், முதிர் - முதிர்ந்த, கொலை - கொலையினை செய்கின்ற, வெம் - வெவ்வித பூதம் - பூதங்கள், ஆதிய - முதலியவை, உணர்த்தினும் - உணர்த்த கொண்டன வாயினும், தம் - தாம், இருந்த - இருந்த, சமாதி - சமாதி, சில - சிலமை, குலையாதோர் - வழுவா திருத்தோர், எண்ணிய - (தாம்) எண்ணிய (வீட்டு என்பத்தினை), எண்ணி ஆங்கு - எண்ணிய வாரே, அடைவர் - அடைகுவார், ஏ - த.

பெ - ளா, ஏ - த. அரி தாசிய தவத்தினுக்கு மாறுபாடு இல் ளுடம்பினைத் தாம் பாது காக்குதல், அதனாற் பயம் ஆகாச் அபிமானம் முதலியன மகத்தின்கண் உண்டா மாதலின், தவத்தி னுக்கு இடைபூது செய்தற்கு, லாவர் வந்தா ராயினும், கமது சிந்தை செனது திரு வடியின்கண்ணே திருத்தாசிற்கு மென்று, திரு மூல ராயனார் உரினமையால், மகத்தினைப் பேதிக்கும் பொருட்டுத் தமது எதிரே தேவர்கள் வந்தா ராயினும், முதிர்ந்த கொலையினைச் செய்கின்ற வெவ்வித பூதங்கள் முதலியவை உணர்த்த கொண்டன வாயினும், தாம் இருந்த சமாதி சிலமை வழுவா திருத்தோர், தாம் எண்ணிய வீட்டு என்பத்தினை எண்ணிய வாரே அடைகுவார், ஏ - த

‘இத் தவா’ பென்னும் பாட்டு முதல், இக் கான்கு பாட்டினுள், தவத்தினுக்கள் தாம் உடம்பினைப் பாது காத்தல் கை விட்டு, இல் ளுடம்பினைப் படைத்த இறைவனே, காத்தனும், அழித்தனும், செய் ளுவன், அவனை யன்றிப் பிற கொருவராலும், காத்தல் அழித்தல்

செய்யக் கூடா தென்று அறித்து, அங் விழைவன் செயலை கையப் பவ மாதிக னின்றி, ஞான சமாதி கூட வேண்டு மென்று கூறிய வாத காண்க.

‘அருத்தவ விஷயிஷ் ஷுடற் பரிப்பத தான்’ என்றதற்கு உதாரணம், தேவநிஷ். (71) “என்க டம்பிணப் பெற்றவன் பன்மென்று, தென்க டம்பைத்தி ருக்காக் கோரியான், நன்க டம்பிணப் பேணியுந் தாங்குத, வென்க டம்ப்பணி செய்தி டப்பிதே.” எ - ம், ‘திருத்தாக்ரு சிந்தை விவன்சனே யான் வரினும்’ என்றதற்கு உதாரணம், திரு மந்திரம். (72) “திருத்தவ ருத்தியெ ழிற்றவஞ் செய்பும், பெருத்தன்மை யானைப் பேதிக்க வென்றே, யிருத்திக் திரனே பெயரே வரினும், திருத்தாக்ரு சிந்தை விவன்சனே டபிலே.” எ - ம், ‘சமாதி சினை ஞானாதேய எண்ணிய வென்றவியான் கடைவ’ என்றதற்கு உதாரணம், ஞான வாசித்தம். (73) “எனக்கே தென்னு முணர்வுடைய விட விட்டகன் தனர்வினமை, பன்த்த யின்ன விடவிக்கு வான யேதிக் கதசெய்வாய், சரிப்பின் வெமென் கனமுதா சகத்தஞ் சுபஞ்சித் தருவென்னும், கனத்த வித்த வொருகினையே கனநத் தியாக யிராகவனே.” எ - ம், வரும். மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க. (கக)

தேவர்தா முகிவ ரகாரண னாகக்க் சித்தந்தித் தியாதசர் முதனோர், யானரும் விரும்பிச் சித்திபுத் திகளு மெட்டுணை யச்சமா தியவனும், மேலுஞ் தகத்தித் தனம் ழுதிச் தடைத்தான், மேலுந் துறையன் டாச, மேலற வனவையே குறவெனென் னெனெஞ் சுயபவன வையவனும் படுமே. (100)

ப - னா. தேவர் - தேவர்களும், மா - மகத் தாமிர முசிவர் - முசிவர்களும், அகர் - அகர்களும், அரக்கர் - இரக்கதர்களும், சித்தர் சித்தர்களும், வித்தியாதார் - வித்தியாதாரும், முதலோர் பாவரும் - (என்று சொல்லுகின்ற) இவர்கள் முதலியவர்களும், சித்தி - (அஷ்ட மா) சித்திகளையும், புத்திகளும் - (மே லாவிய ணர்த்த) பேசுகக்களையும், விரும்பி - விரும்பும் காரை, அச்சம் - பயம், ஆதிர (ஆசை கோபம் அபிமானம்) முதலியவை, என் - என், துணை - ஈரத்திர் மாரிலும், உன் - மகத்தின்னை மேலுறுது - பொருத்தாது, அகற்றி - மாற்றி, தவம் - தவத்தினை, புரிந்து - பண்ணி, அடைத்தால் - (அவற்றினை) அடைத்தா ளானால், மேலது ஆ - (அத்தச் சித்தி புத்திகளுக்கு) மேலாய் உள்ள (வீட் டுண்ப மாவிய), மூல பண்டாசம் - மூல பண்டாசத்தினை, அனை - அத்தப் பய முதலியவை, ஓடி - (தாமே) விட்டு, அற - கீங்காது, குடி - குடி, கொண் - கொண்டிருக்கின்ற, என் - என், போல் - போலும், கொஞ்ச - மகத்தினை, உடையால் - உடையவரால், அடையவும் - அடையவும், படுமே - கூடுமோ, எ - று. 'மேலது' என்பதில், அது பகுதிப் பொருள் விருதி. ஏ - அசை.

பொ - னா. எ - று. தேவர்களும், மகத் தாமிர முசிவர் களும், அகர்களும், இரக்கதர்களும், சித்தர்களும், வித்தியாதாரு மென்று சொல்லுகின்ற இவர்கள் முதலியவர்களும், அஷ்டமா சித்திகளையும், மே லாவிய ணர்த்த பேசுகக்களையும், விரும்பும் காரை, அச்சம் பயம் ஆசை கோபம் அபிமானம் முதலியவை என் மகத்திர் மாரிலும், மகத்தின்னுட் பொருத்தாது மாற்றித், தவத்தினைப் பண்ணி, அவற்றினை அடைத்தா ளானால், அத்தச் சித்தி புத்தி களுக்கு மேலாய் உள்ள, வீட் டுண்ப மாவிய மூல பண்டாசத்தினை, அத்தப் பய முதலியவை தாமே விட்டு கீங்காது, குடி கொண் டிருக்கின்ற என் போலு மகத்தினை உடையவரால், அடையவும் கூடுமோ, எ - று. (கல)

ஒருவனுக் கிருனற் றுரிபகற் சொருப முன்னவா
வினங்கினன் றறயிப், பருவா ஒருவப் பற்றாமற் றதுநீ
படுமன விறைபுரி தருமைங், கருமமெவ் விடத்துங் கண்டு
தற் செயலைக் கைவிடுத் தச்சுமா திபவுண், மருவுறு
தகற்றித் தவஞ்செயல் வழக்கால் வாழியெங் ஞானீ
ழி. (101)

ப - னா. ஒருவனுக்கு - ஒரு புருஷனுக்கு, இருள் -
(அஞ்ஞாந) இருட்டு, அந்த - நீங்கி, உரிய - (தனக்கு) உரிய,
சித் - ஞாந. சொருபம் - சொருபம், உள்ள வா(து) - உள்ள
படியே, வினங்கின் - வினங்கு மாயின், இ - இத்த, பருவாவ் -
துன்பம் செய்வாசின்ற, உருவ - தேக, பற்ற - பற்ற, அன் த -
அன்றைக்கு, அறம் - நீங்கும், அத - அத்த ஞாந சொருபம்,
தேர் - (தனக்கு) கோய் (வந்து), படும் - ஸிக்கும், அளவும் -
அளவும், இறை - இறைவன், புரிதரு - செய்வாசின்ற, ஐ - பஞ்ச,
கருமம் - கருத்தியங்களை, எவ் விடத்தம் - எவ் விடத்திலும்,
கண்டு - பார்த்து, தன் - சிவ, செயலை - செயலை, கை விடுத்து -
விட்டு நீங்கி, அச்சம் - பயம், ஆதிய - முதலிய துர்க் குணங்கள்,
உள் - மகத்தின்கண்ணே, மருவுறுது - பொருத்தாது, அகற்றி -
மாற்றி, தவம் - தவத்தினை, செயல் - செய்கிறே, வறுக்கு - முறை
வைப்பம், எம் - எமது, ஞானன் - ஞானசூரியன், கீழ் னாழி - கீழ்
ணாழி (காளமுகம்), னாழி - னாழி, வ - ன, மற்ற - ஆம் -
அவை.

ஸ்ரீ கங்கைத் திருவாய் மலரின்

இயற்றிய,

வைநாச்சு தீபப் பதவுரை

முத்துப் பெற்றது.

பொ - னா. ஏ - து. ஒரு புருஷனுக்கு அஞ்ஞாந விருட்டு
 கீங்கித், தனக்குரிய ஞானசொருபம் உன்னபடியே விளங்கு மாயின்,
 இத்தத் தன்யம் செய்வாகின்ற தேகப் பற்று அன்றைக்கு கீங்கும்.
 அந்த ஞான சொருபம் தனக்கு கோய் வந்து வபிக்கு மளவும்,
 இறைவன் செய்வாகின்ற பஞ்ச கிருத்தியங்களை எவ் விடத்திலும்
 பார்த்தல், செல் செயலை விட்டு கீங்கிப், பய முதலிய துர்க் குணங்
 கள் மாத்தின்கண்ணே பொருத்தாது மாற்றித், தவத்திறைச்
 செய்வதே முறைமை யாம். எமது ஞானாசாரியன் கீடுழி காலமும்
 வாழக் கடவன், ஏ - து, (க0க)

வைஷாக்க தீபப் பொழிப் புரை
 முற்றுப் பெற்றது.

வைஷாக்க தீபம்
 முற்றுப் பெற்றது.

